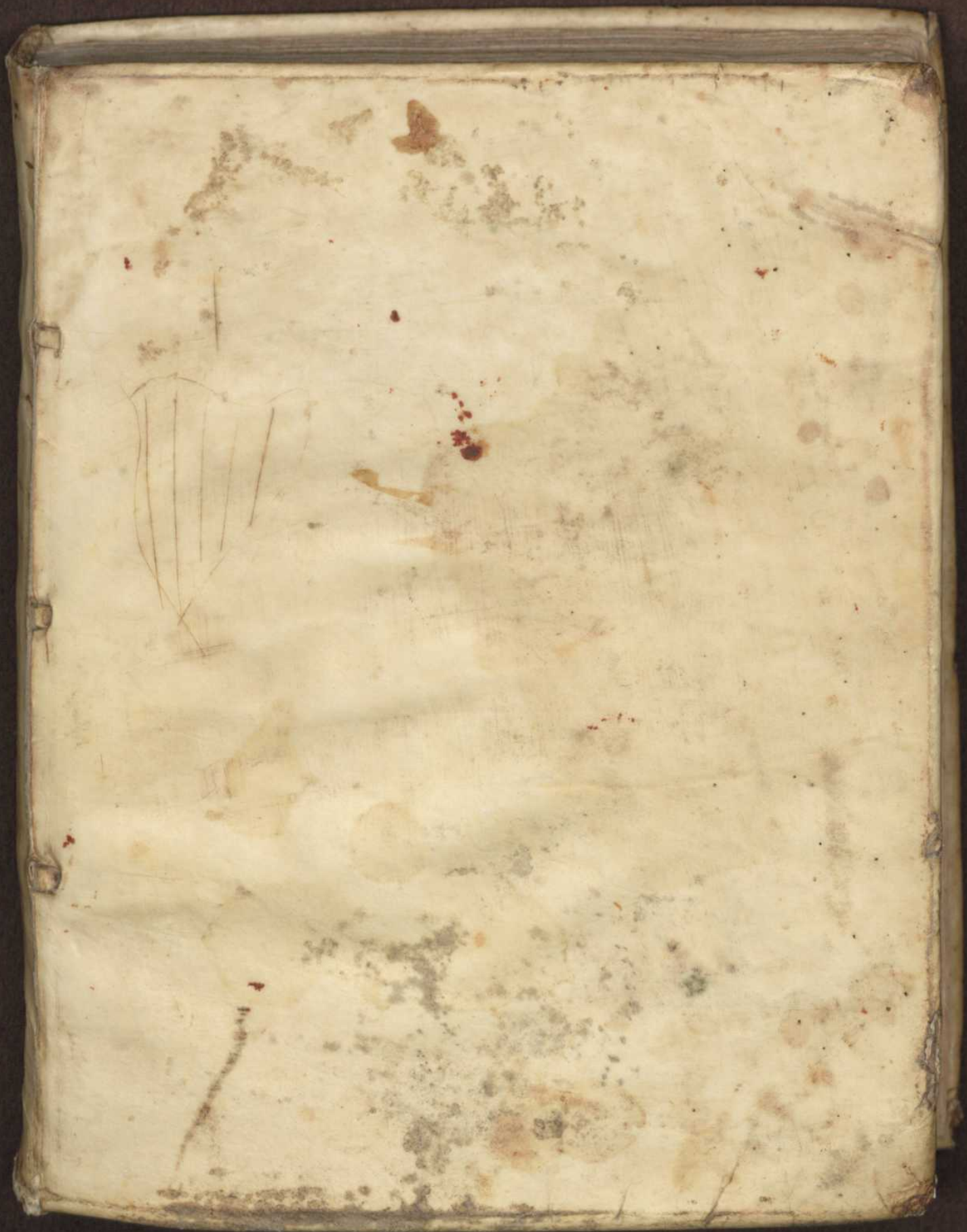

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

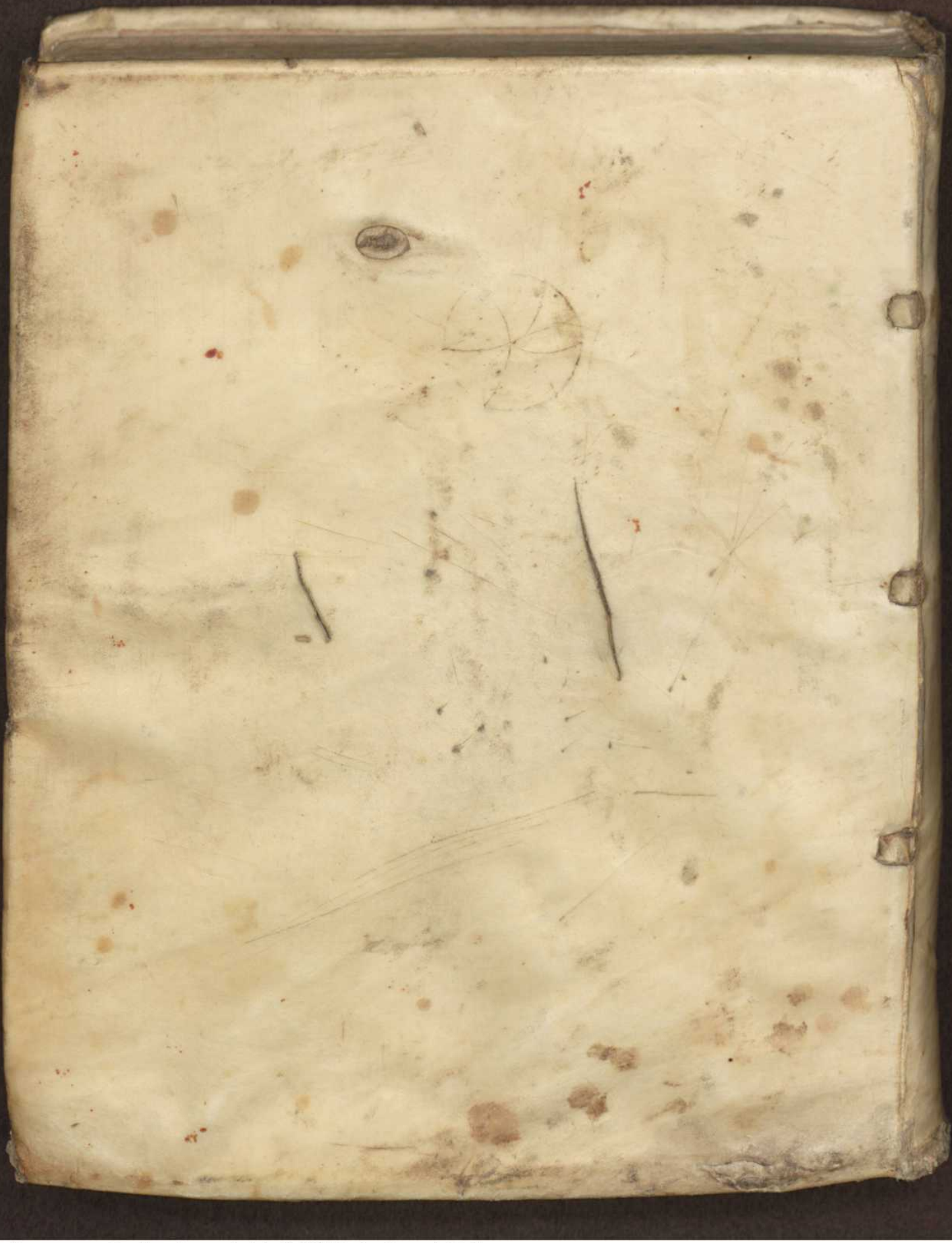

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

30 b - 94 - 4°

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 30 I 4°

1 1 30 1 4 00331 0

1 Rex

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

BELLUM TROJANUM:

Historiske Beskriffuelse /

Om den Trojaniske

Krig fra Begyndelsen til Enden / oc huorledis denne Mectige Stad TROJA, er paa det sidste aff de Græker offuervunden oc indtagen Aar effter Verdens Skabelse 2782. der ABDON var Dommere i Israel.

Vdsæt paa Danske

Aff

Christopher Sivend Søn
Climagrio.

Prentet i Kiøbenhaffn / hoss Henrich Waldkirch.

M. DC. XXIII.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Stormectige / Høybaarne Første oc Herre / Herr CHRISTIAN, Danmarckis / Norrigis / Wendis oc Gottis wdvalde Konge / Hertug wdi Slesvig / Holsten / Stormarn oc Dithmersken / Greffue i Oldenborg oc Delmenhorst / etc. Min Allernaadigste Herre oc Prindz

Ynsker Jeg

Naade / Lycke oc Fred aff Gud / ved JEsum CHristum vor HErre.

DEt er / Allernaadigste Herre oc Prindz / it gammelt Ord / oc aff forfarenhed vist oc sand / Dulce bellum inexpertis. Det er: Krig oc Aarloff er sød for de Wforsøgte. Deraff seer mand mange aff wbesindigt Raad giffuer sig til saadan brug / der effter løber oc tracter som til Dandz / Gilde oc Gestebud /

stebud / icke betenckendis huad fare oc skade Krig oc Aarloff forer med sig / forend de haffuer den i Henderne oc da først (som de Athenienser giorde i gammel Dage) consultere, oc betencke sig naar Gierninger er giort / alenisse heraff beuegede at de seer mange tit oc offte ved Krigsvæsen oc Mandoms gierninger / ophoyes til stor Ære oc Verdighed i Verden / føre der fra med sig megen oc stor Bytte oc Rigdom / huilcken dog icke er lætteligen for mangen at naa end mand vilde vinde den gylden Fæt / der hoss Colchos Dag oc Nat aff en grum oc forfærdelig Drage beuaagedis / som Poeterne fabulerer oc snacker: Saa mange i Stæden for Ære oc Rigdom / forer med sig der fra Spot oc Skade; Arme oc Beenbrød / Lemmelestelse / Ja sidste Parten lader Liffuit paa staden / oc forer der til end ocsaa andre med sig i vleilighed.

Huorud aff kommer dette (om nogen vilde spørge) aff andet end / en Part de som sig begiffuer vdi Krig den at efterfølge / ere vforstandige / vforsøgte / ved icke i det ringiste huorledis de med deris Geveer skulle omgaas / siger dem imod Fienden bruge / sig eller andre til nogen behielpning / eller ocsaa vdi nogen anden tilfald / som Feide vdkreffuer / vide at skicke oc forholde.

Derfore er det gaffnligt / Ja saare fornoden

oc raa-

oc raadeligt / saa vel for en Forst oc Herre / som enten er geraaden vdi nogen Feide / eller kand formode sig den med tiden / hand icke alleniste selff er forsøgt vdi alle honde Krigsbrug / mens ocsaa seer til / hand haffuer en delectum militem, en vdualt Krigsmact / som hiemme vdi Freds tider er vel offuet / huilcken hand kand lide paa naar det gelder.

Her vdi betenckte Keyser Galba sig ret der hand sagde: Optimum esse milites deligere, non autem emere. Meningen er dette / en Herre oc Potentat er meget bedre faren / naar hand haffuer saa mange duelige Krigsmend i sit egit Land oc Rige / at hand kand gaa i val iblant dem / end hand skal nodis til at besolde sig dem anden stedz fra / oc faar saa at tage til tacke huordan de ere / mesten vduelige / vforsøgte / oc det som mere er / vtro / Der suiger oc affalder i høyeste nød.

Her imod haffuer de gamle Græker / de Stridbare Rommere all tid hafft for viis / at lade deris egen Vngdom opdrage vdi alle honde Krigsbrug / for den skyld holdet nogle høytider om Aaret / som deris Quinquatria, Quinquertium aff de Græker Penthathlon kaldet / paa huilcke Vngdommen kom sammen / sig vdi allehaande Ridderspil at offue oc forlyste.

Huo vilde tro den Naffnkundigste oc Alleruiit-

berømiste Første oc Monarch Alexander, Konge i Macedonien der icke for sit Legemis stiorlighed / (thi hand paa Personen var en liden Mand) mens for hans Mandoms gierninger oc stiore bedrifft / aff alle kaldis Magnus, den Store / skulle paa saa kort en tid / som var men fra hans Alders sextende Aar / til hand var tre oc tredeue Aar / oc en Maanet / vndertuinge sig saa got som den gantske Verden / der som Hisiorier icke beuisie / hand med saadan forsichtighed lod optage i alle de Land hand vndertuingde sig / vid 30. tusinde vnge oc skickelige Personer / dennem lod forsende en Part ind i Græciam, en Part i Macedoniam: icke alenisie at opdrage i Boglige Konsier / i det Grædske Sprock / mens ocsaa i Krigshandel / effter Macedoniske vijs / der til lod beskicke dennem forstandige oc forfarne Tuctemestere / vdi alle honde øffuelser / saa naar som hans Krigsmact var forsuecket / enten ved lange modsommelige Reiser / Hunger / eller ved Fiendernis Mact / hand da den igien med disse / hand vdi Macedonien lod oplære (huilcke hand holt all tid ved lige i sit fulde Tal) kunde forferske. Der aff skede det / at andre som hand bekriegede / der haffde men sammensoldet en hob Rips Raps vdueligt Krigsfolck / motte bucke oc giffue tafft i den sied / forbeneffnde Alexander Magnus førde en vdualt Krigsmact i

Marcken /

Marcken / oc derfore beholt ſiedze Seyeruindingen.

Saa vil ieg derfore her opregne nogle Vffuelſer / ſom Vngdommen / der Krig oc Orloff effterfølge ville / ſkal beflitte ſig vdi: icke / at ieg vil hermed lære nogen / ſom bedre ved / paa det mig ſkal icke effterſigis det ſom ſkriffuis om den viit berømde Philoſopho Phormione. Phormio.

Der Hannibal var vddreffuen aff Carthagine, oc kom til Epheſum, huor hand aff den Mectige Konge Antiocho, bleff for det ſtore Ord oc Rycte der gick om hannem / paa det herligſte vndfanget / oc iblant andet indbudden at høre ſamme Philoſophum, ſom vdi to eller tre gantſke Timer perorerede om Kongers oc Herrers Regimente / ſaa vel ſom om allehonde Krigshandel / med ſtor veltalenhed; icke vden deris forundring oc Roes ſom derpaa hørde: Da bleff Hannibal tilſpurt huad hannem derom ſiuntis: Suarede hand / ſig at haffue ſeet mange gamle Gecke / men ingen Geckeligere end Phormio var. Dette ſuar ſiunis nock at kunde beſtaa ſig. Thi huad vilde hand mogit ſuadze om Krig / oc des Leilighed / til med om deris Embede oc Beſtillinger den ſkulle regere / ſom ſiedze varede ſine ſtudia, oc maa ſkee i ſine Dage icke haffde hørt en Allarm / eller beſeet en Feltleyer / megit mindre haffde foreſtaaet noget embede vdi Krig / oc det vdi ſaadan en Her- Hannibal.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

en Herris nærværelse / der med stor Ære oc Mandom / vdi mange Aar / dog med Lyckens wstadighed / haffde fort Krig imod de Rommere / som paa den tid vare de Mectigste i Verden: Ja Hoffuedit for alle. Men dette gior ieg at obenbare andris Dom oc Mening / om saadan offuelse / som der vdi ere forfarne.

Equitatio. Rytterig.

Iblant andre Offuelser / da er Rytteri at loffuis / besynderlig for en ypperlig Persoen / som aetter med tiden ved Mandoms gierninger oc bedrifft / at indlegge sig it Erligt Naffn oc Rycte. Thi den som wskickeligen sidder sin Hest / den icke alenisste bespottis aff huer Mand / men actis for den / som wduelig oc wbequem er til nogen Krigshandel. Naar hand icke ved sin Hest at kære oc vende / at tomle oc ride / oc til Hest sine Vaaben ret at bruge / da kand hand snarlig aff sin Fiende bliffue forrasket / besynderlig i denne vor Tid / som Krig til Hest mest driffuis / oc er vdi genge / frem for i gammel Dage. De viste der aff indtit at sige / mens dreffue deris Krig til Fods oc med vogne / til de Thessali, oc effter dennem Schyter, siden de Parther begynte at offue Heste til Krig / huilcket er kommen i brug jo meer oc meer / til denne Dag / at Rytteri er kommen i sin fulde genge / oc actis i Krigsuæsen for det besynderligste.

Denne offuelse vdi Rytteri / skal anfangis vdi Barndom /

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Barndom / forend Legemmet bliffuer forstifft / oc vbøyeligt / den stund Lemmerne kunde tuingis til allehonde brug.

Julius Cæsar vennit sig aff Barndom at sidde en Hest / saa hans gantske Legeme var saa offuit i saadan brug / at hand kunde legge sine Hender paa sin Ryg / oc trine til Hesten / driffue hannem vdi fuld lob / oc strax i det samme fatte Tøyelen / studze hannem i sit hastige lob / oc sno hannem om i en liden Kredz. Julius Cæsar.

Dette findis otsaa hoss oss paa denne Dag / besynderlig iblant vor Adelskab / som aff Barndoms offuelse vide vel deris Hest at ride / oc allehonde Ridderspil driffue.

I gammel Dage da vennedis Ungdommen til at springe oc lobe til Maal / huormed ligesom de opuacte Legemet til læthed oc gesuindighed / saa opuacte de sindet til Lystighed oc Frimodighed. Thi de Soldater som ere lætte til Fods / ere meget brugeligere i Krig / end de som ere tunge oc seenfærdige / der giffuer snarlig Fienderne Seyeruindingen i Hender. At springe oc løbe til Maal.

Homerus skriffuer om den Mectige Achille som paa de Grækers side stride imod Troja, at var saa rask en Helt / at hand med Tilnaffn bleff kallet ὠκύπους, den som er rask paa Fodderne / fordi hand

vdi lob oc spring offuergick alle: Huorfore wi læser om hannem / at all den stund hand laa i Beleiringen for Troja / naar hand hafde leilighed for Fiendernis vdfald / da offuede hand baade sig oc sit Krigsfolck vdi springen oc løben til viß Maal / som den der aff forfarenhed vel viste / saadan offuelse var vdi Krigsbrug saare gaffnlig.

Denne Pladz hand offuede sig oc sine paa/kalder de endnu δρόμον Αχιλλέως, det er Achillis Løbebane paa den Dag.

Dette lærer Pompejus Magnus oss med sit Exempel / som den tid hand aff Borgemester oc Raad vdi Rom / med en stor Krigsmact var vdsent imod Sertorium, oc vdi første Drebning bleff slagen paa fluct / oc aff Fienden trengt fra sin Hest / som med offuermaade stattelig Sadel oc Tøy var bepryded. Der Fienden som hafde hannem beringet / kiffuedis Indbyrdis om Byttet / saae Pompejus leiligheden an / gaff sig hasteligen til Foden / oc vndløb dennem / oc kom saa i sin frelse til sine igien / oc aff dennem bleff beskermed.

Papirius. Papirius, som var en berømmelig Krigsherre / iblant andet var hand saa rask paa Foden / at ingen kunde løbe hannem tilforn / fick der offuer dette Tilnaffn / at hand bleff kaldet Cursor, det er Løbere.

Huad

Huad ville wi sige om Mario, som var bleff- Marius.
uen Borgemester i Rom/ den siuuende gang/ oc var sine firesindstiffue Aar/ offuede sig oc drog daglig vdi Marcken med Vngdommen/ vdi allehaande Spil/ huorudoffuer Borgerskabet forsamlede sig til saadant Spectakel med stor forundring/ at den gammel bedagede Borgemester vnderstod sig at kempis med Vngdommen/ oc dennem offuergick. Dog skal saadan offuelse for Forstelig Personer icke vere formegen ei heller forgemein.

Formegit/ at offue sig vdi løben oc springen/ vden Naturen er jo dißmeer der til tilbøyelig/ kand vere skadeligt. Philippus Lysimachi Broder vnderstod sig at ville følge Alexandrum Magnum saa fast som hand paa en Hest kunde rende/ oc deroffuer mit vdi laabit styrte oc døde.

Forgemein skal denne offuelse icke heller vere/ betenckendis det Alexander Magnus suarede/ der hand bleff tilspurt aff en sin gode Ven/ om hand vilde være med in stadio Olympiaco at kempe/ huo hin anden vdi løben kunde offueruinde/ Suarede hand: agerem id quidem quàm libentissimè, si mihi certamen cum Regibus esset. Det giorde ieg gantske gierne om ieg hafde at kempe med Konger/ men at gaa sammen med Privat Personer/ det var en vtilbørlig Seyeruinding.

Den konst at suomme.

De haffuer oc vdi fordum tid / vant deris Vngdom til at suomme. De Rommere haffde deris offuelsis Pladz / som kaldis Campus Martius vd

Tyberis.

med den Flod Tyberin huor de effter deris Gymnica certamina kunde begiffue sig i Floden / icke alenisie at affskolle Stoff oc Suæd / mens ocsaa tillige kunde lære den Konst at suomme. At saadan offuelse var ocsaa saare gaffnlig haffuer de tiluant icke alenisie deris Rytteri / saa vel som deris Fodfolck / Mens ocsaa offuit Hesiene med at suomme / at de kunde med dennem offuersætte stride Floder oc Stromme / om det giordis fornoden. Derfore befinder wi aff Hisiorier / at mange haffuer vndgaait sior fare / Ja ved deris vel offuede Hesie frelst deris Liff. Huor imod andre ere kommen i siorsie nod oc vleilighed / som icke haffuer hafft de Hesie der vare Vande til at suemme.

Alexander Magnus.

Alexander Magnus der hand stride i India, oc kom for en stor Flod / som fornoden var hand skulle offuer med sit gantske Krigsmact: Effterdi

Porus.

Porus Kongen i India laa paa den anden side meget sterck at tage imod hannem / Da vdsende Alexander Magnus, en haab aff sit Rytteri at forsøge dybet paa Floden. Der de komme saa viit vd / at Hesiene begynte at suomme / fordi de vare dertil icke for tilvant / tog Strommen dennem med sig / saa der

druckne-

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

drucknede mange / oc omkom baade Hest oc Mand. Da raabte Alexander Magnus med klagelige Røst: ô me deterrimum, qui nunquam nare didicerim; Det er / O mig aller Elendigste som aldrig lærde at suomme oc med det samme gaff sig selff i Floden / ved sin gode Hestis Bucephali hielp kom offuer paa den side som Fienden var / huilcket der de seer som hannem efterfulde / toge de sig Mod oc Hierte til oc sætte offuer med: Ingenlunde vilde vndfalde deris Herre: huilckit oc gick dem an / thi som mand pleyer at sige i it gammelt Latiinske Ordsprock: Audaces fortuna juvat: Lycken hielper de Drisstige oc Frimodige. De komme offuer en Part ved deris Hestis hielp oc bistand / en Part at de hafde lært Konsten at suomme: En Part som ræcte deris Stalbrødre deris Glaffuen i Henderne / saa den første som kom til Land / hialp den hannem nest efterfulde oc saa fremdelis / saa at der mystis indtil aff den gantske Krigsmact / oc huis der tilhørde vden nogle Bylter / vndertagendis de der bleffue i Floden / som vare vdsende at erfare dybet.

Her aff er at see / at denne øffuelse er end ocsaa vdi Førstelige Personer icke at lasie / som den der er saare fornøden oc gaffnlig / til sit Liffs beskermelse om det trenger.

Julius Cæsar, der hand stride imod den Stad Julius Cæsar,

Alexandria, oc bleff aff Fienderne wforuarendis offuerfalden paa Broen for Staden / aff sine forlat / der hand saa hand kunde icke lenger staa Fienderne imod / som med blidekast trengde hannem haardeligen / da spranck hand i Haffuet / oc suemmede saa ved tu hundrede Trin til neste Skib / holt sit Liberi op i den venstre Haand/det skulde icke bliffue vaat/ oc wdueligt / oc vdi Munden drog sit Feldtegen effter sig / det icke skulle komme Fienderne til Bytte.

Horatius Cocles. Horatius Cocles, ved denne offuelse frelste baade sig / oc gantske Rommere Stad / som den tid Kong Porsenna paaforde de Rommere en aabenbar Krig / for Tarquinij skyld / de haffde fra sit Regemente vdstiot / da stoed denne Horatius Cocles imod Porsennæ gantske Mact / oc formeente dennem farten offuer Tyberin, til saa lenge hans Folck haffde affskaarit Broen / saa gaff hand sig i Floden saa beveffnit / som hand vaar / oc suømmede offuer til sine.

Sertorius Huad ville wi sige om Sertorio, som aff Scribenterne berømmis aff sin dygd / Mandom oc styrcke / oc for den skyld bleff kaldet den anden Hannibal, Der hand vdi det første Taag stride vnder Scipione imod de Juder / Cimbri kallede / som vare dragne her aff Dannmarck / oc indtaget en stor

part

part aff Franckrige bleff megit ilde saaret / oc miste sin Hest / da prisede hand sin Konst; gaff sig i Floden Rhodanum, swommede offuer den Stride strom / med stor fare oc besuæring / dog icke vden Fiendernis store forundring.

At reyse Langveys vdi fremmede Lande / der besee atskillige Folckis Sæder / atskillige Byers / oc Stæders Befestninger / Biergers / Floders oc Landers Natur oc Leilighed; det at vere en saare nyttig oc gaffnlig offuelse for Kongelige oc Forstelige Personer / er mesten alle Lærdis meening.

Til vindisbyrd indforer Homerus Ulyssem, Ulysses. hand lærde mere aff sine Vandringer oc lange Reyser end aff den Trojaniske Krig / som varede i ti samfelde Aar / i huilcken saa mange Konger oc Forster / med Lyckens wstadighed de stride.

Alexander Magnus beromner sig storligen deraff / at hand vdi sine lange oc mangfoldige Reyser / haffuer mere seet med sine Øyen / end andre Konger kunde nogen synde tencke.

Haffde Cyrus Konge i Persien / som ellers vaar ypperlig aff mange Seyeruindinger / visi de Stæders leilighed i Scythia, da haffde hand icke saa daarligen sæt offuer Floden / Oaxen imod Dronningen Tomyris der samme stedz / med sin gode vdvalde Krigsmact / ved tu hundret maal tusind sterck Cyrus. Oaxis. Tomyris

bleff

bleff saa i de wbekante Stæder inducklet oc neder-
lagt / saa at (det som aff Begyndelsen er alldrig for
hort) icke it Bud bleff igien / som kunde kundgiøre
vdi Persien saadan Kong Cyri oc hans Krigsmac-
tis vndergang oc næderlag.

Den som vil berede Fienden nogen hinderlisi
paa wbekante Stæder / hand mere besuiger sig selff /
end sin Fiende. Huorfore ligesom en Jegere / (som
Strabo Cretensis siger / huis Lignelse ieg vil her ind-
føre) allerbesi beskicker sin Jact paa de stæder / oc
vdi de Skoffue / som hand er saare vel bekant: Li-
gesaa en Krigsherre veed besi at føre sin Krigsmact /
slaa sin Feltleyr / naar hand veed stædernis Natur
oc Leilighed / huor hand sig besi kand beskantze / Oc
huorledis hand kand vere foruaret for Fiendernis
indfald / naar hand veed sig foruarit med Proviant /
oc nødtorfftig tilføring til sig oc sine.

Dersom de Græker icke haffde visi / huor de
sig besi for Troja kunde beskandzet / oc hafft deris i-
delige tilføring / da haffde de icke kommit saa vel der
fra som de giorde.

Heraff er det obenbare at reyse i fremmede
Land / icke all tid vdvelle sit hiemmet oc sin fode Egn
for det beste / at være saare nyttigt oc gaffnligt; ocsaa
for Forstelige Personer.

Camby-
ses. Cambyses Konge i Persen / lærde megit aff
sin me-

sin megen vandring oc Reyse/ huorfore hand vnderviste siden sin Søn Cyrum, om atskillige nyttige stycker / som hand aff saadan offuelse haffde selff forfaret/ som Xenophon omtaler i sin Bog om Cyri optuctelse.

Kong Osiris, huilcken de Ægypter dyrckede som en Gud / igennem vandrede de fornemmiste Lande oc Riger i Verden / som Diodorus Siculus, bær Vindisbyrd om / huoraff hand sig saa høyt berommede / at hand lod vdgraffue paa sin Grafstiotte eller Piller disse Ord: Osiris Rex sum, Saturni antiquior filius, qui nullum orbis locum reliqui, ad quem non penetraverim, docens ea omnia, quæ pro humani generis utilitate inveni. Det er/ Jeg er Kong Osiris den Eldre Saturni Søn/ som icke haffuer efterlat nogen sted i Verden jeg jo haffuer besøgt / oc lært alt det jeg haffuer fundet til det Menniskelige Kions nytte oc gaffn. Osiris.

Samme Scribenter taler om Democrito Abderite, huorledis hand henvende sit store patrimonium, oc Fæderne Arff/ paa sine Vandringer oc Reyser/ som hand continuerede vdi fulde 80. Aar/ saa skriffuer hand selff vdi en sin Epistel: Præter omnes homines ætatis meæ, mundi Regiones atq; Urbes vidi. Jeg haffuer/ siger hand/ igiennem vandrit oc seet Verdens Riger/ oc Stæder/ meer end nogit Menniske/ som nu leffuer i denne min tid. Democritus Abderites.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Men effterdi / det er icke saa trøgt for dennem Gud i Himmelen ophøyet haffuer / eller ophøyendis vorder til Riger oc Landers regering / nu i denne vor tid / som Verden er indtid at lide paa / at begiffue sig i fremmede Lande / lenge vde fra sit eiget / at forsøge sig / for atskillige fare / oc Lyckens wbistandighеds skyld / saa de dog kunde haffue god forfarenhed i saadan leilighed : er det raadeligt de sætte sig fore gode Scribentere at læse / som beskriffuer Verdens / med sine Lande oc Rigers / Steder oc Byers / Bierge oc Floders danlighed oc eygenskab / Cosmographi kallede / saa huis dem icke giffuis med Øynene at see / de det med Sindet oc Tancker beskue oc befatte / effterdi saadan læsning vdi sig befatter saadan en drabelig Lærdom / at den alldrig lader den bliffue ørkelos som sig der vdi forlysier. Thi huad som nogen stæd / er noget nyt / selsomt oc vnderligt / tilforne alldrig hørt / det aff dennem optegnis saa grandgiffueligen / som mand saae det for Øynene / besynderlig vdi Landtafflerne / huis beskuelse besyrcker huis mand læser / eller læst haffuer.

Alexander Magnus, lod paa Taffler optegne alle Stæder / som hand vilde føre sin Krig / oc dennem haffde hand daglig for Øynene / paa det hand kunde forfare / huilcke Stæder hand skulde sky / oc paa huilcke hand kunde tryggeligen reyse.

Saadan disciplin oc øffuelse / mand haffuer aff

lærde

lærde Mendz Bøger / oc Landtafflers beskuelse / er icke saa farlig / som den mand sig samler med megen møye oc arbeid / som vendis paa lange Reyser oc Vandring.

Jeg vil icke haffue Historiske Læsning forgiet. Thi som Cosmographi de handler om Verdens skickelse: saa viser Historier oss heden til Menniskens bedrifft/som i Verden været haffuer / paa det som wi aff den ene part kand lære/at blifue forfarne/oc skarpsindige. Saa aff den anden part Mandige oc Frimodige/dog saa/ at mand til lige med/aff andris forseelse lærer at rette sit Liff oc Leffnit til det beste / oc setter sig saa de fremfarnis bedrifft til Exempel at efterfølge / icke alt huad de haffuer giort / Mens en part som de haffuer lat / oc giøre skulle / som Diodorus Siculus smuct taler.

Saaledis betenckt Historiers store nytte oc gaffn/haffuer ieg Høyb. F. oc N. H. paa vort Danske Tungemall / vdsæt den Trojanske Krig / som er en sandferdig Historiske Relation, huilcken Dictys Cretensis, oc Dares Phrygius først haffuer sammenskreffuet / der begge vare med i samme Krig / fra Begyndelsen til Enden. Den ene paa de Grækers/ den anden paa de Trojaners side: Dem haffuer Guido de Columnis (som ieg i dette Arbeyde meste delen / saa viit det skee kunde / haffuer efterfuld) aff huis omstendigheder / som ere Tider / Personer / oc

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Steder / mand kand beſlutte den at vere en viß / oc Sandferdig Hiſtorie.

Høybaarne Forſte oc N. H. der ere tre Aarſager / huorfore ieg E. F. N. denne Hiſtorie vnderdanigſt dedicerer oc tilſkriffuer.

I. Den Forſte er eders F. N. Perſon anrørendis / ſom vor Allernaadigſte Herris / oc Regierendis Konnings Elſkelige kiere Søn / huis Genealogia oc Herſtamme / icke alleniſte kand henføris til det Oldenborgiſke Stamme / huorudi ere ſtuff Konger paa reed / fra Kong Chriſten den Forſte aff det Naffn / Høylofflig Jhukommelſe til voris Modernum oc nu Regerendis Konge / huilcken Gud Naadeligen lenge oc vel i it lyckſaligt Regemente / ſpare oc beuare / ſom haffuer paa reed effter anden diſſe Lofflige Kongeriger forreſtaait / men ocſaa derſom mand vil derpaa anuende flid oc wmage / kand ſamme Eders F. N. Genealogiæ oc Herſtammis Regiſter vdføris til Kong Dan, ſom vaar den Forſte / der vnder Konge Titel oc Naffn diſſe Riger oc Lande regerede.

Ville wi nu ret anſee E. F. N. Fædre / oc Forfædre / ſom baade nu regerer diſſe Riger / oc i fordum regerit haffuer / fra begyndelſen til denne tid / deris Mandoms Gierninger oc bedrifft / da maa de vel lignis ved de Mectige Helte for Troja ſtride / ved de gamle Stridbare Kommere: Thi diſſe haffuer icke

mindre

mindre Ære oc Priis ved Suerdet indlagt/ (effter-
som de haffuer fast veret disse Rigers omligende
Lande til forskreckelse) end som de andre haffuer
giort. I besynderlighed vil ieg her med allerstorste
tacknemmelighed til Gud / neffne voris Kiere Naa-
dige Herre/oc Regerendis Konge/ Konning CHRI-
STIAN den IV. aff det Naffn / E. F. N. Elskelige
kiere Fader/ som (i all sandhed at sige) vdi alle Kon-
gelige Dygder er den fornemmeligste Konge disse
Riger haffuer hafft vdi regering / der beuiser sig no-
mine & re, verè CHRISTIANUM det er/til Naffn
oc Gaffn oc i Gierningen / en ret Christen Konge
at være.

Først/ da er hans Mayestet en Muur om den
Christen Kircke i disse sine Lande / som er deraff at
see/der for nogle Aar siden de Jesuuiter ved Diesfue-
lens list vilde her indfort deris forgifftige forførelse /
baade ved Skriffter / oc atskillige dertil vdskickede
Personer / som her oc der forgaff meget / bedroge
Børnene fra Forældrene / vdsendis i de Jesuitiske
Skoler / huilcke siden saa forgiffne forførde Foræl-
drene med sig naar de komme i Rigit igien. Der-
foruden andre Secter oc Vildfarelser / som sig haff-
uer vdspridt jo mere oc mere / end oc iblant de Lær-
de oc som bedre vide / at dersom hans Mayestet icke
haffde taget i med haarder Haand / med der til tien-
lig trusel oc formaning / med allvorlig dog Naadig

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

straff mod somme / loed det sig ansee som Danmarckis Indbyggere skulle snart relaberet oc faldet hen vdi Paffuedommens / oc andere Kætteris vildfarelse / Ja med it Ord at sige / største Parten icke skulde vist / huad de skulde tro.

Huad bekosning oc wmage hans May: haffuer for Guds Kircke at forfremme / end ocsaa i det hand hafuer vdsent sin Skibsflode til det Folck Gud icke kende / til de Indianiske Øer / at plante hoss dennem Guds sande kundskab / reene Religion oc dyrckelse / bliffuer med det første (nest Guds hielp) den gantske Verden vitterligt oc obenbare.

Jeg kunde vel med all billighed her / meget om hans Mayestetis lofflige Regemente opregne / huis ieg icke aff en Fortale skulle sunis at giøre en heel Tractat. Dog kand nogen sige mig: Naar var Danmarckis Rige saa ophøyet / som det nu er? med viss oc forstandig Regering i alle stater / med stercke / velbefestede Slotte oc Stæder? med saadan Armada oc vdlæsen Skibsfloder? med anden munition oc Rysning? Naar vaar det i saadan anseelse vde i fremmede Nationer / som paa denne Dag / huilckit er at erfare aff Keyserlige / Kongelige / Chur oc Forsters Legation her ind i Rigit saa vel som Kongelig oc Forstelig Personers præsentatz vdi egne Personer / huilcke det Kongelige Huss her i Danmarck besøgt haffuer: at handle om den Mectige Confœderation

ration oc Forbund det Kongelige Huß i Danmarck haffuer med de fornemſte Kongers oc Herrers Huſe i Europa ere / vilde bliffue for viitlofftig en Tractat paa denne ſtæd.

Hans Mayeſtet icke alenſte ſom en Konge forſictelige regerer diſſe ſine Riger oc Lande / men ocſaa ſom en Fader omhyggeligen nærer oc forſorger ſine fattige Vnderſaatter i det hans Mayeſtet haffuer henuent den handling oc brug / de fremmede Nationer, beſynderligen de Tydſke Stæder præjudicirligen med allſom ſtorſte vtacknemmelighed imod hans Kongelige Mayeſt. haffuer indehaffd baade i Danmarckis oc Norgis Riger / oc des vndergiffne Provincier oc Leen : ind paa ſine egne Vnderſaatter. Saa det er forhaabendis diſſe Rigers Indbyggere formedelſt hans May. Faderlige omhu / baade aff ſlig oc anden brug / ſom nu nyligen begynt oc foretagen er / icke allenſte bliffuer at ligne med de vdlendiſke Stæder / men ocſaa med tiden dennem vdi effne oc formuffue offuergaar.

Huo vil icke priſe dette Rige Lyckſaligt at vare? huer Mand maa bekende vi vnder hans Mayeſtetis forſictige oc omhygelige Regering / ſidder ſom en Blomme vdi it Eg.

Saa er der ingen tuil paa E. F. N. Jo baade nu / ſaa vel ſom i fremtiden / om Gud i Himmelen ſparer E. F. N. Liffuit / der effter ſtræber / at E. F. N. kand

kand trede i E. F. N. Høyborne oc Stormectige Fædris oc Forfædris Fodspor vdi alle priselige Dygder oc Mandelige Gierninger / saa at naar den samme HErre oc Gud vil fordre E. F. N. fra dette timelige Liff / til det rette Fæderne Land / oc æuige Liff: E. F. N. da lader effter sig it loffligt oc berømmeligt Naffn oc Rycte.

II. Den Anden Aarsage til denne Dedication, der oc giffuer mig it got Mod er Historien i sig selff / huilcken ieg befinder / at Mectige Herrer haffuer sig i den forlostid end ocsaa den Stormectige Keyser Alexander Magnus, der oc iblant sine mangfoldige Krigsbesuæringer med saadan Lyst læste Iliada Homeri, som handler om denne Krig / at hand huer Nat lagde den vnder sin Hoffuitpude. Thi vil mand vide aff Mectige Konger / da findis de her; Kong Priamus, Epistropus, Agamemnon, Menelaus. Her er oc stercke oc veldige Kemper / Hector, Troilus, Achilles, Ajax Thelamonius oc flere. Vil mand tale om Vise / Forstandige / Listige oc Sniddige Hoffueder / da ere de oc her at finde / som Deiphobus, Paris, Ulysses, oc Diomedes. Vil mand derfore ret ansee Historien da er denne den Allernaffnkundigste Krig / som fort er aff Verdens Begyndelse. Her haffuer den gantske Verden verit opreist i denne Krig / Europa oc meste Parten Africa holt paa de Græckers / oc gantske Asia paa de Trojaners side.

side. Her var det gantske flos militum, som i Verden var forsamlit. Huor finder mand en store/fastere/oc ypperligere Stad end Troja var? som stod de Grækers Magt imod i ti Aar: 6. Maaneder oc 12. Dage. Huor er hørt flere Konger oc Forstelige Personer bleffuen paa Valstieden end for Troja?

Hector ene drebte 18. Konger som ere Protheselaus, Patroclus, Merion, Arthilogus, Prothenor, Epistropus, Scedius, Alphenor, Drodius, Phillis, Xantippus, Octomeranus, Polyxenus, Humerus, Pollitenas, Phileteas, Isidius oc Leontus, alle Konger.

Alexander Phryges, som ellers Paris kallis/ nedlagde disse Konger/ som ere Palamedes, Antilogus, Achilles, Ajax Thelamonius.

Æneas ombragte Amphimacum oc Nereum, begge Konger.

Paa de Grækers side.

Achilles drebte Hectorem oc Troilum tuende Priami Sønner/ de Navnkundigste oc Mectigste som for Troja stride: Derforuden Euphemium, Iponeum, Phœbum, Austerum, Ligonium, Euphorbium, Menonem oc Neptholomum, alle Konger. Diomedes giorde oc sit dertil/ for hans Haand falt Antipus, Estorion, Prothenor, oc Optomenus Konger.

Ajax Thelamonius i det Paris oc hand falt ind

paa hin anden/da fick huer sit Bane saar / at de begge paa sieden døde.

Huad vil mand sige om den gantske Mangfoldighed aff de Gemeine / huor iblant haffuer været mange Naffnkundige Personer / oc Officerer, i en sum er der optegnet/ at der er nederlagt femten hundrit tusinde / to oc tridsens tiffue tusinde.

Paa de Grækers side 8. hundrit tusind/sex oc firesindz tiffue tusinde.

Paa de Trojaners side 6. hundrit tusind/sex oc halffiersens tiffue tusinde / foruden de som bleffue / der Staden bleff indtagen.

Her kand icke opregnis alt huad merckeligt sig i denne Krig er tildragit/huilcket videre vdi Historien giffuis tilkiende. Derfore er den vel værd/at den med nytte oc lösi læsis/ end otsaa aff ypperlige Personer.

III. Den Tredie Aarsage / huorfor jeg E. F. N. denne Historie dedicerer oc tilskriffuer / er for min fattige oc ringe Persons skyld. Thi der er ingen tuifft paa/ der jo mange skulle findis som dette mit arbeyd skulle lasie: En part som bedre kunde / oc deroffuer foracter det som ringere er. En part/ som selff indtid ville giøre / oc dog vide nock at haffue indseende i en andens Arbeyd. At ieg kand hoss E. F. N. søge mig it mectigt patrocinium oc forsuar imod saadanne Spotmuler/vil ieg haffue dette mit Arbeyd E. F. N. paa det vnderdanigste oc ydmygeligste dedicerit oc

 forærit:

forærit: Forhaabendis mig dette/at ligesom hine begierlige Menniſker / de megit ſnarere holder deris Hender fra de hellige ting/ſom ere gifne oc conſecrerede til Guds ære/frem for det/ ſom almindeligt er; Saa er oc at formode hine Laſtere oc Spotmuler otſaa dennem med deris Klaffers Tunge forſkaane / huis Arbeyd oc gode forſæt / Forſtelige oc Mectige Perſoner antheffuer oc forſuarer / oc derimod alle ærekiere oc dygdrige Menniſker / ſaadant velmeent Arbeyd antager / læſer/ oc for gode annammer.

Der hoß er jeg Hierteligen oc inderligen / aff den Barmhiertige oc gode Gud begierendis/ oc ynſkendis hand vilde verdis til/ ved ſin krafftis Aand / at ſtyre oc regere E. F. N. Hierte oc Sind/til all god Gierning/ſaa E. F. N. maa opuoxe i alle Chriſtelige/Forſtelige/oc Mandelige Dygder/ ſaa træde i E. F. N. Høylofflige Forfædris Fodſpor / at E. F. N. kand tiene Gud / eders Fæderne Land oc andre / E. F. N. kaldis til at foreſtaa/paa det/naar diſſe E. F. N. Dage haffuer ende E. F. N. da motte indtagis i det rette Fæderne Land / det euige Liff / oc Salighed. Skreffuit i Stouby/ Aar 1623.

E. F. N.

Vnderdanige

Chriſtoffer Sivend Søn/
Glimagrius.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

ANAGRAMMA

Viri Doctiſs. atque Clariſs.

Dn. CHRISTOPHORI SEPTIMII, cum Epigrammate ejusdem de verſione belli Trojani, à Latino in vernaculum ſermonem.

MEns ſana acturo, SIC PES MI PORTUS ITURO
Actio mente carens futilis eſſe ſolet:
Sic homo, qui pedibus niti prohibetur eundo
Terræ, longinquas, non petit ille plagas.
Septimius Gades, vel quemlibet acer adibit,
Non dico pedibus, ſed ratione locum:
Res recitat Trojæ Danico ſermone profari,
Edocet Iliacos abſque labore duces.
Ante equidem nunquam ſeptentrio pergama novit,
Exciſa Argolica pro levitate manu.
Illam Chriſtophorus ſub mentis acumine luctam,
Sermonisque docet pondere Daniaci;
Cur nemo pridem hanc tentavit texere Spartam,
Bella né fit nodus Gordius Hiſtoria?
Septimius palmam cunctis his præripit, atqui
Hæc palmam reliquis præripit hiſtoria:
Dignum opifex ſelegit opus quod lingua figurat,
Danica, quod ſummo ſemper honore viget:
Martia magnanimis evibrat pectora dictis.
Namque aliquando acer Danus in arma ruit,
Vires arma juvant, nec ſat rationis in armis
Plus re conſilium res docet ipſa valet.
Hinc exempla petant ductores rebus agendis,
Neu ſine conſilio, bella movere velint:
Mæonides Juveni Pellæo maxima cura,
Quod belli Iliaci præco diſertus erat,

Felicem

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Felicem nimium persæpe vocavit Achillem,
Laudari vatum, qui duce dignus erat.
Annè operæ prætium fecit dum stirpe potenti
Septimius claris tradit opus ducibus.
Legit Alexander quondam, lectumque grabato,
Subjecit Priami flebilis excidium.
Si non suffulcis Danorum idiomate Trojam
Septimi ac laceræ consulis historiæ:
Guido Mæonidem si non regat atque Maronem,
Fermè iterum est alia Troja cremata rogo.
Desidiam egregiè taxas in plebe togatâ,
Queis alios summa est carpere lætitia.

Joh. Georg. Agricola.

DE BELLO TROJANO.

Quod Reverend. & Doctiss.
Dn. CHRISTOPHORUS SEPTIMIUS,
ejusdem belli Scriptor Danus in lucem
fidelissimè edidit.

AMbitio, delirus amor vindictaq; prona
Unica Trojugenis exitiosa Trias!
Laomedontæa si nunquam ô visus in Ida
Colchica carpturus vellera Nauta foret!
O si nunquam Helenâ captam mutasset amitam
Hesionam stolido motus amore Paris!
O si vox Heleni, Paridis non læva stetisset
Mens vani, & pugnæ dira Cupido trucis!
Troja foret: tristis nec sic Bellona tulisset
Hæc Priamo & generi fata cruenta seni.

Non ſic pro tenera repetens furor, ultio, forma
Traxiſſet Grajos infera bella duces.
Non ſic Æmonius magnum ſtraviſſet Achilles
Hectora, Dardanijs ſpemq; decusq; viris.
Non ita Troja ſolo victa exæquata jaceret,
Famaq; ſub geminis notificata polis.
Priſtina ſed ſtarent Priameia regna genusq;;
Liber Achillæis Tros foret Hector equis.
Tros fuit aſt quondam! ſed pergama culta fuere,
Diruta, vindicibus ſicq; cremata rogis.
Flammula quàm in magnos excreſcens flatibus ignes
Solvit in hos cineres Dardana tanta ſuos!
Navita Pelides, & tu Pari conſcie, cauſa
Fata levi hæc illis perniciosa moves:
Hunc caſum ambitio paris & furioſa libido;
Et plauſum in fatum flebile vertis amor.
Quicquid deliras, gens ſubdita plectitur; & quid
Delirat populus Rex luis ergo gregis.
Vos capita alterius ſapite his populiq; periclis,
Non fera principio bella ciere levi,
Conſilio tardata, prius meditataq; bella,
Haud nimium affectu præcipitata, juvant.
Prælia nec ſpecie (incautis prædulcia) primâ,
Quæq; ſed eventu ſunt metienda ſuo.
Inſtruitur ſævum Sonipes curſurus in hoſtem,
Provehit aſt ſolus martia cœpta Deus.

Hector Malthan.
Synderburgenſis.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Til Læseren.

Frimodighed/ Dygd/ oc Adelig Stamme/
En huer for sig vilde naae oc ramme/
Med lyst vdi Fordum dage.
Staar alt vdi Fromhed/ oc Ædele Dygder/
Som dette timelige Liff bepryder/
Oc Gud kand vel behage.
I gammel tid/ var det Ære oc Prisz/
At vere Forsictig/ Frimodig oc Visz/
Der til med Mact oc Velde.
Naar nogen tid giordis behoff/
For Tiranni/ Wret oc Roff/
Sin Fiende/ i Marcken at felde/
Det burde alt holdis i voris Tid
Som voris Forfædre lagde paa flid/
Oc mange mectige Helte/
Som Hector, Achilles, oc Ajax,
For spot oc skade/ huer andre strax/
Med Mact oc Konst omvelte.
En Krig vden Aarsage at begynde/
Kand megen Angist oc quide tilskynde/
Baade oss/ ocsaa vor Neste/
Der ved wi spilde slet Guds Naade
Voris Næste wi føre vdi stor vaade/
Det gielder oss paa det meste.
Andris Exempler ingen foracte/
Men helder med dem efter Ære tracte/
Efter Konst oc Mandom tillige.
Aff sligt de singe Herre Naffn/
Som vide gaar aff Rycte oc Saffn/
Dooß Historier sige.

Lebe

Lede wi derfore all Verden omkring /
Neſt Guds Ord findis ingen dyrebarer Ting /
End ſande Hiſtorier ere.
Huad helder du leffuer / vel eller ilde /
Dit Rycte bliffuer efter dig Aarle oc ſilde /
Aff Forfarenhed wi det lære.
Thi Lærd Mands Pen haffuer ſaadan iid /
Skiøtter ey / du vorder mild eller blid /
Acter ey dit Godz / eller Arffue /
Naar du eſt død / oc raaden i Jord
Det bliffuer dog / huad du haffuer giord /
Hun maler dig / med din Farffue.

HISTO-

HISTORIA:

Om den Trojanische Krig.

I Di det Kongerige Thessalia, Bode en Konge ved Naffn Pelias, som haffde en Broder hed Æson. Pelias. Æson.
Denne Æson, fordi hand vaar en gammel bedaget Herre/saa hand neppelig kunde regere sig selff / derforre oplod hand sin Broder Peliæ alt Regementet/ dog leffde hand der effter mange Aar / oc effterlod sig en Søn / ved Naffn Jason, som vaar en sterck oc Mandelig Herre / der til offuermaade deilig / from / hoffuisk oc yndelig/ oc med mange Dygder begaffuit. Huorforre hand icke alenisse vaar kier oc affholden aff de Fornemste vdi Riget / men ocsaa actedis aff den gemeen Mand vdi saadan ære / som det haffde værit Kongen sielff. Samme Jason, vaar Kongen sin Faderbroder saa lydig / oc vnderdannig / som det haffde værit hans egen kiødelige Fader. Endog Jason.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Kong Pelias, siuntis vduortis at haffue sin Broder son Jason kier / saa var hand dog induortis icke mindre bekommerlig for Jasons ypperlige Dygder / oc det medhold hand haffde aff Undersaatterne / befryctede sig for den Skyld hand med tiden skulle trengt ham fra Regimentet. Dette holt Kongen saa hemmelig hoss sig selff / at ingen skulde det mercke / oc dog icke mindre optenckte i sit Hierte alle veye / huorledis hand vden efftertale oc vanrocte kunde bringe Jason om Halsen.

Insula Colchis. Oetes. Aureum vellus.

Vdi de Dage gick der Ord oc rocte / huorledis paa den Ø Colchis, huilcken regerede Kong Oetes, som vaar meget mectig oc rig / vaar den væder / som haffde it Gylden Skind / eller Gylden Fæt / der med en vnderlig varetegt beuaagedis / som vaar med nogle Øren / der skiød gloendis Luffue aff deris Munde / mod dem / derom vilde feete / disligiste aff en grum oc forfærdelig Drage / vid huis Ande / der vdfor i lige maade gloendis Jld oc Luffue.

Huo som nu vilde giffue sig i Kamp oc Striid med disse grumme Diur oc Bester / oc dennem offueruant / hannem skulle dette Gyldene Skind eller Fæt tilhøre / ellers icke / huortil gaffs aff Kong Oete, en frj tilgang / at forsøge deris lycke / om de sig vdi samme Kamp kunde forbedre eller ey.

Denne Væder / med sit Gyldene Skind eller Fæt /

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Fæt/ vaar indtid andet / end Kong Oetis mangfoldige Skat oc Rigdom / som med Besiuerrelser oc Troldoms Konst/ vaar saa foruaret / at ingen skulle faa den at Eye.

Endog mange duelige oc veldige Helter af womættelig gerighed/ som er en Moder til alt ont / vel vosse uede sig yderlige nock for samme Skat at vinde/dog i Staden for Skat/ lode de deris Liff paa Staden.

Der dette rocte om denne Gyldene Fæt kom for Kong Pelia ; det med saa stoer besuæring oc Liffs fare skulle vindis : strax begynte Pelias at tencke ved sig/nu haffuer ieg fundet den rette vey at forraade Jason min Broderson/ vden all Mißtancke / oc mit vanrocte. Lagde fordi ofuer med sig selff/huorledis hand kunde tilraade Jason, at hãd vilde goduilligen paatage sig denne besuering/oc søge denne store Bade oc Skat / som paa Øen Colchis vaar at hendte. Holt fordi vdi hoffuit Staden i Thessalia en almindelig Herredag/ huor hans ypperste oc beste Mend oc Raad/ med en gandske stoer Mangfoldighed aff alle honde slags Folck forsamledis paa den tredie Dag/ kallede Kong Pelias, Jason til sig / oc vdi sine Friborne Mends neruerelse taler hannem saaledis til : Jeg glæder mig vel saare / kiere Broderson/ aff det ieg er en Regerendis Herre offuer dette mectige Kongerige Thessalia : dog glæder

ieg mig allermest/ at ieg haffuer saa duelig oc Mandelig en Broderson/ huis ypperlige Dygder ere nocksom kiende i omliggende Lande/ oc aff sandferdigt rocte bliffuer ocsaa vdspred langveys paa andre Stæder/ du est dit Fædernelands/ Ja helder at sige min ære oc glæde/ i det/ alle frycter dette Rige for din Skyld/ oc ingen tor vnderstaa sig at være dets Fiende/ den stund du lider vel. Fremdelis da ophoyede din dygd oc Mandelighed mig allermest/ dersom den Gylden Fæt/ som aff Kong Oete, saa veldeligen foruaris/ ved dig kunde indføris i mit Rige/ huilcket ieg tuiffler paa/ io ved dig kand skee/ dersom du frimodeligen tager dig denne vmage til/ oc sætter dig stadeligen for/ denne min befalning at efterkomme/ huilckit dersom du tager dig offuer/ da skal dig beskickis/ alt huad som til reisen gioris fornøden paa det allerherligste/ saa vel som medfølge aff de beste vdi Riget/ du selff vilt vduelle. Lyd fordi mine Ord/ oc beuijs dig mine Befalingers tacknemmelig efterkommere. At du kand med store Lysi fremdelis komme for mit Ansict/ oc haffue glæde aff dit mandoms rocte. Saa skal ocsaa dit arbeid vel bliffue betalt: Thi ieg vil med sande oc stadelige loffter giøre dig vis paa/ at du skalt være min Arffuing til Riget efter min død/ oc end regere med mig tillige/ imens ieg leffuer. Der Jason forstod/

at

at Kong Pelias i saadan forsamling haffde sligt forregiffuet / glædde hand sig offuermaade / icke engang giffuendis act paa den Suig / oc bedregelige Anslag / som laa skiult der vnder. Meente alt huad som talet var / det var aff Kongens trofaste Hierte / talet sig til det beste. Ansaa icke huad som vmueligt vaar / mens mere fordristede sig paa sit store Mod / oc Storcke. Loffuede saa at giøre Kongens begiering fyllist. Der ved glæde Pelias sig / oc tackede sin Broderson / hand vilde goduilligen efterkomme hans begiering. Men som hand formerckte den De Colchis, vaar aff haffuit omflot oc mand til den icke kunde komme vden til Skibs / lod hand opsøge i det gandske Rige Thessalia en forfaren Tommermand / ved Naffn Argus, som efter Kongens befalning bygde it meget stort Skib / det bleff kallet efter hans Naffn Argo. Dette Skib sigis at være det største / som er seet paa haffuit vnder Seil / til at besøge fremmede Lande med. Som samme Skib vaar nu seilferdigt / oc vel besørget med alt til Reisen fornøden vaar. Da forsamler sig til Jason, en stor haab duelige oc Fribaarne Mend / at giøre hannem selskab. Iblant dennem vaar den ædele Naffnkundige oc allerstærkiste Hercules, huilcken for sin store Storcke høyligen berømmis i Historierne. Jason tog forloff fra Kongen / oc med sin Stalbro-

der Hercule lagde vd fra Thessalia med sit Skib/ huilcket regerede en Naffnkundige/ oc i Himmelens laab icke ringe forfaren Styremand/ hed Philotes, de komme med god Boer/ vnder det Landskab Phrygia, som ligger i mindre Asia, lode deris Ancker falde vdi en Haffn/ som aff Indbyggerne kalledis Simeonta.

De Græker triner i Land/sætter sig for/ at fortoffue der nogle Dage/ icke i den mening/at de vilde tilfoye Indbyggerne nogen skade/ men at de kunde væderquege sig effter den lange oc modige Seilads.

Der kom strax Tiende ind for Laomedon, Kongen i Troja, huorledis der vaar kommit it slags fremmit Folck til Lands/ som ingen kiende/ maaskee/ at speide Lantzens leylighed/ eller oc forstørre Trojam.

Da vaar icke Troja, huor for omtalde Laomedon regerede/ saa stor oc sterck/ som den siden bleff.

Hand tog sig it daarligt raad for/ huilcket haffde vœrit yndskendis hand aldrig haffde optenckt/i det hand sender sine Legater til de fremmede Gester som skulle lade Jason vide sin villie/ med saadanne Ord:

Kong Laomedon, som er en Herre paa denne sted/ forundrer sig storligen offuer eders tilkommelse til

se til hans Lande uden forloff / eller Leide. Thi befaler hand eder at i nu strax forinden Morgen dag tiltencker/at begiffue eder aff alle hans landis Grentzer / huis i det icke giorendis vorder / mens foracter hans befalning / da siger hand sig med sin mact eder at ville offuerfalle til eders endelig forderffuelse/paa Gods oc Liff.

Der Jason forstod alt huad denne Legat forregaff / da bleff hand i Hiertit bedroffuit / oc til vrede optent. For hand kunde giffue budit suar paa sin begiering vende hand sig til sine oc sagde / Kong Laomedon, dette Rigis Regenter/haffuer icke tilfoyet oss en ringe spot / oc wret/ i det hand uden all giffuen aarsage / haffuer befalet oss at vige aff sine Lande: huor imod dersom hand haffde hafft it oprictigt Kongeligt Hierte; da skulle hand befalit sine at beuise oss/ som fremmede Giester / ære oc tieniste. Thi dersom saa stor aarsage haffde trengt hannem til Græciam, da skulle hand visi forseet sig til / vore skulle beuisi hannem stor ære / oc icke spot oc forhaanelse. Dernesi vende hand sig til Buddit sigendis / kiere Ven / vi haffuer flitteligen nock hort din beretning / oc annammit huis Skenck eders Konge effter Forstelige viis oss tilskickede: Men vid guderne Vidne vi / at vi icke ere indkomme i eders Kongis Land/ som Roffuere / nogen i det ringiste /

vold

vold eller offuerlast at paafore. Voris forsæt er / at begiffue oss en lenger vey. Derforre ere vi aff fornodenhed / komne paa dette Land / sig derfor din Konge vi wden all forhaling ville begiffue oss her fra / dog skal hand vide / den forhaanelse oss nu er tilfoyet / skal visseligen i sin tid betalis.

Hercules lod sig icke her med noye / lagde end disse Ord der til: Min Ven i huo du est / du maa friligen sige din Konge / wi i Morgen dag i det seniste ville begiffue oss her fra. Men forinden dag tre Aar / da skal hand see oss her igien om hand leffuer / oc vi ville huad heller hand vil eller icke / kaste vore Anckere paa hans Land / da skal hand icke saa lætteligen driffue oss her fra som hand nu gior / men visseligen betale den wret oss nu bevisis.

Jason oc Hercules vdi en hast kalder Philotem til sig / beder hannem samle tilsammen / alt huis de haffde paa Landet opfort / begiffue sig til Skibs / vinde Ancker / oc hisse Seyl / der var icke lenger tid at huile / thi de visie vel / de vare icke mectige nock paa den tid / at staa de Trojaner imod / gaffue sig fordi paa reisen igen oc finge en god Bor / saa de inden faa dage kom til Colchos, karske oc sunde / funde for sig / en beleilig oc ynskendis Haffn / huor de sætte oc kaste deris Ancker.

Paa denne Øe Colchis, er en merckelig oc Folck-

Folckrig Hoffuidstad / med herlige Bygninger beprydet / med Muur oc Taarne vel befestit / der hafde Kong Oetes sit Sæde / oc Kongelige Hoff.

Jason oc Hercules, kommer med deris medfolge til Staden / de klæder sig i ypperlige Klæder / paa Kongelig viß / gaar saa frem ad Stadzens gader / med saadan prectighed oc herlighed / med saadan sirlighed oc hoffuisk hed / baade paa vdstafering oc medfølge / saa alle Mand forundrede sig paa saadan Kongelig pract / oc huer for sig var begierendis at vide huo de var / oc huorfore de vare komne / dog ingen fick deris ærende at vide / indtil de paa det sidste komme for det Kongelige Pallatz.

Kong Oetes aff sit medfødde oprictige Gemyt / strax hand horde de Greckers tilkomst / staar hand aff sit Kongelige Sæde / gaar de fremmede Herrer imod vndfanger dem paa det alleruenligste med stor Reuerentz / som der til horde / ledsager dem saa med sig / ind paa sit Kongelig Pallatz / huor / efter de hafde sat sig ned / begynder Jason med en hofuisk Tale / at fremsætte sine Ærender / huorfore de vare kom̃e did / begierede saa at forsøge sig / om hand kunde vinde den Gylden Fæt / erbød sig der hoß / at ville vdstaa all Fare / som deraff kunde komme / huilcket Kong Oetes nocksom beuilgede / at hans begiering skulde gaa for sig. Kongen hafde en off-

Medea. uermaade deylig Daater / vid Naffn Medea, som oc var hans eniste Barn/der hun saa Jason, optendis hindis Hierte i kierlighed til hannem / oc hans disligiste til hende igien / huorfore de sögte middel paa baade sider / huorledis de kunde komme hin anden til Ords / oc enlig tale / huilcket oc skede. Thi Jason, bleff lonlig om Natte tide ledsagit til det kammer Medea var vdi / huor de saa lagde deris Venskab sammen / at hand med Æd oc loffter forsickrede hende / at ville tage hinde til sin Brud / hun vnderuisde hannem igien / huorledis hand skulde vinde sin Faders Skat / forærede hannem der til med / nogit synderligt Toyg / huormed hand skulde forware sig / for de grumme Bæster / hand haffde at stride imod / oc vid dets krafft dennem offueruinde.

Huad skeer der ? Dagen bleff berammit / som Kampen skulde gaa an. Jason berysser sig som hand var tilforn vnderuisi aff Medea, giffuer sig saa hen til stæden / som Skatten var / huor hannem strax motte / de grumme Øxen / oc den forferdelige Drage / som vden ophöring vdskiod paa Jason, baade Æder oc Ildluffue. Jason affuergede saadant / med det som Medea hannem giffuit haffde / oc vid sin store Mandom oc storcke nedlagde Dragen / oc tuingede Øxene vnder it Aag.

Der Jason haffde vundit Skatten / gior hand ferdigt /

ferdigt / med sin gode Stalbroder Hercule, oc tager Medeam med sig / seiler saa fra Colchis med god Bor / oc kommer til Thessaliam karsk oc sund: Offuer huis gienkomst / Pelias bleff saare forferdit induortis / dog skiulte det hoss sig selff / oc vduortis tog venligen imod hans tilkommelse / erbiuder sig / at holde det hand tilforne hafde loffuit.

Jason icke saa stort actede den store ære / hand fick aff den ypperlige seyeruinding / icke heller lagde saa hart paa Hierte de store løffter oc ædtz forplict / hand hafde giort Medeæ, som hand var omhyggelig forre / huorledis hand kunde heffne den store vret / oc forhaanelse / som hannem aff Kong Laomedon var tilfoyet.

Huorfore hand gaar i Raad med Hercule om den sag / oc vendis det der hen / at de giffuer Kong Pelia, saa vel som de andre Konger i Græcia, det tilkiende / der hoss beklagde sig / at den spot / galt deris Personer paa / saauel som dem selffuer. Derfore vare de aff de andre Herrer / oc Konger begierendis / huer vilde vende al den hielp oc bistand de kunde aff sted komme / til at heffne sig paa Kong Laomedon, huilcket oc bleff aff dennem alle beuilgit oc samtyct.

Huorledis Troja er første gang aff Jason oc Hercule forstyrrit.

HErcules tog sig denne Sag saare fliteligen til / begiffuer sig uden all forsømmelse til Achajam, huor de tuende Brødre Castor oc Pollux vare Regenter. Deris Søster var Helena, Kong Mænelai Dronning: Dennem bad Hercules, de vilde staa Mandelig bii / at hielpe dem med den største Magt / de kunde affstedkomme / paa det / den spot / dem hoss Troja skede / motte vedergiøris. Huilcke begge Herrer / paa tro oc loffue tilsagde Hercule at ville efterkomme hans villie oc begiering.

Hercules tog forloff oc reiste gennisten der fra til Saleminam, som er en Lem aff Græcia, huor den mectige oc frimodige Ajax Thelamonius regerede / aff hannem bleff Hercules, med stor Glæde anammit. Hand fremsette for hannem sin begiering / om hand vilde giøre selskab med de andre Konger aff Græcia, som hafde loffuit at følge til Trojam, oc heffne sig / offuer Kong Laomedon.

Thelamon hørde Hercules begiering / loffde hand vilde vfortoffuit komme hannem med de andre Forster til bistand. Der fra drog Hercules, oc kom tilbage igien til Kong Peliam, raade oc formane-

manede hannem / hand vilde tilskynde alle de duelige Krigsmend i sit Rige var de ville være ferdige / atfølge sig oc de andre nu omtalde Konger for Trojam.

Der Hercules fick loffte paa vndsætning / efter sin begiering / reiste Hercules hastieligen der fra / oc kom til Pilon, som var den gamle Forstis Nestors Lande. Der Hercules haffde giffuet hannem tilkiende / huorfore hand var kommen / samtycker Nestor at ville godvilligen følge med / haffuendis it stort medfølge aff sine duelige Mend. Der vaar it stort Venskabs / oc kierlighedtz Baand / imellum dem / derfore samtyckte Nestor saa megit diß heller hans begiering. Fra hannem forreiste Hercules, oc kom atter tilbage igien til Peliam, som da laa alt ferdig med X X. Skib / fulde med Krigsfolck / som da fortsfuede de andre forbenefnde / Kongers tilkomst / der sig i samme Haffn forsamlendis vare / de saa siden endrecteligen kunde giøre seylferdigt. Dette Tog gick an om Vaaren mit i Aprili Maanit / der Solen var indgangen i Væderens tegn / oc giorde saa Dag oc Nat lige lange. De giffuer sig til Skibs Jason, Hercules, oc de andre Konger deris medhielpere seyler saa med en god Vesten Vind / til de naadde paa det sidste de Trojaniske Grendtzer / oc sætte deris Skib for Ancker vdi den Haffn Simeon-

ta. Den tid de lagde ind vdi samme Haffn / var Solen gangen til huile / oc Nattens mørcke gick dem paa / derfore belagde de deris Skibe / med Ancker oc touff / paa det de kunde være disbedre forvarede vdi / huis paa fremtiden kunde sig tildrage. Hen offuer Midnat begynte Maanen at gaa op / som med sit skin fortog Natten sit mørckhed / huor vid de Græker bleffue saare glade / paa det de kunde komme smugt ordentlige vdi Land / huilckit var dennem læt atgiøre / efftersom de fant for sig ingen stranduagt dennem forhindre kunde / thi Kong Laomedon, formodede sig indtid Fiendtligt indfalt aff nogen.

Huorfore de Græker afflegger deris Vaaben oc Rusining / forer deris Heste paa Landet / slaar vd deris Tielter / oc sætter Skaruagt paa alle de stæder fornoden giordis.

Men forend Solen stod op / oc med sit skin opliuste Jordens kredtz / lader Kong Pelias kalde Jason, Herculem, oc de andre Krigsherrer til sit tielt / begynder i deris nerverelse oc paahøre saa sin tale:

O i drabelige oc ypperlige Mend / huis dygd / oc stiore Mandom / er nocksom kient / offuer den gandske verden. Naar er det nogen tid hørt / eller for visse spurt / i io haffuer beholdet seyeruinding / offuer alle som i med eders Mact besøgt haffuer.

Efftersom Laomedontis vtilbørlige forsmædelse /

delse/ haffuer giffuet oss retferdig aarsage med væffnit Haand / at besøge hans Grændzer / oc wi nu vid Gudernis hielp / oc bistand ære her ankomne til forsagde Kongis Ødeleggelse oc skade / er det høyligen fornoden wi vender vor omhu paa trende stycker. Det første gielder vore egne Personer paa / huorledis wi allerbest kunde oss for vore Fiender beskerme oc forsuare. Det andet/huorledis wi kunde offueruinde vore Fiender / oc mectteligen staa dem imod. Det tredie/ naar oss er saa fyldist giort vid Fiendernis nederlag / den spot oc skade oss er skeet/ wi da anuender all vor mact der hen / at deris offuerflødige Gods oc Rigdom kand komme oss til gode. Thi det er alle vitterligt / Staden Troja er offuerflodig paa Gods oc Rigdom/vil Lycken blifue oss saa blid/ vi den kunde tuinge / da troer ieg icke alle vore Skibe skulle kunde bere/den megle / oc offuerflodige Skat. Huer giøre nu sit beste / at alting kand gaa effter vor ynske oc begering.

Der Kong Pelias, haffde giort ende paa sin tale/ suarede Hercules, forekommindis alle de andre/med sine Ord saaledis: Lofflige Konge/lofflige erre de Raad i haffuer paafundit / allerloffligst er det / som saa wisseligen er optenckt / strax at stille vdi verck. Derfore sinnis mig til en ønskendis seyruinding gaffuligt / at wi for Dagen angaar / som

som aabenbarer voris neruerelse / skiffter oc deler voris Folck vdi tuende Haabe : Offuer den ene Haab ville wi skicke Thelamon, met sit Folck. Item Jason oc ieg med voris medhielpere / wi ville begiffue oss mens det er end Nat ind vnder Murene paa Staden / oc haffue der vort baghold hoß deris Haffuer oc Viingaarde / der ville wi saa skiulte vente dagens komme til det bliffuer Kong Laomedon tilkiende giffuet / om voris næruerelse / da begiffuer hand sig vden tuiffl / med sin Krigsmact / ned til vore Skibe / oc tager sig icke vare for oss / som ligge skiulte vnder hans Stadtz Muur. I det hand saa iler med sit Folck ned til Stranden / til vore Skibe / ville wi til mectig modstand / oc oss til beskermelse / deele den anden Haab aff vort Folck / vdi trende Slactordninger. Offuer den første ville wi forordne den Første / Nestor, Offuer den anden / Konning Castor, Offuer den tredie / Konning Pollux, huilcke skulle Mandelige giffue sig imod Kong Laomedon hoß hafbredden paa denne stæd / som wi nu ere.

Wi aff voris Baghold ville falde Staden an / saa skal Kong Laomedon lætteligen aff beggis voris Hær / bliffue indeklemt / oc faa saa sin tilborlige straff. Ingen gaffnligere vey siunis mig mand kand paafinde vdi en hast at effterkomme sin begering.

Dette Herculis Raad behagede alle som nerverendis

verendis vare / oc begerede det vdi en hast motte efterkommis. Strax stiger Kong Thelamon, Kong Pelias, Jason, oc Hercules med deris Medfølger til deris Hæste / vel vdrystede / oc drager saa gandske stille tiendis frem vnder Stadtzens Muur / til deris baghold oc lonlige stæder / ladendis de andre hoss haffbredden / at tage imod Kong Laomedon, oc hans mact naar hand vilde anfalde.

Solen rinder op / der med sit deilige skin / fordreff Nattens morcke / oc gaff den liuse oc klare Dag / da bleff der it stort bulder i Kong Laomedontis Gaard / oc Tienderne ginge stercke om de Græckers tilkomst. Huorfore hand befaler alle sine duelige Krigsmend / saavel som alt sit vnge Borgerskab / de skulle gribe til Vaaben oc Werrie / vere frimodige oc frycte indtid. Kongen selff beskicker sin Slactordning / deeler vd vnder visse Roder / actendis saa indtid om den store haab Fiender / hand haffde vnder Staden hoss sig / men begaff sig med sin gandske Mact til Stranden.

De Græker / som der samme stedtz fortoffuede hans tilkommelse / saae en stor Haab Beuebnede komme sig imod / rusier sig til Strijd / vden al fryct oc redsel. Nestor var den første / som gaff sig hannem imod / saa der bleff en haard Strijd imelluu dem begge / den ene falt ind paa den anden / der bleff Nestor.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

it stort bulder / i det de brøde deris glaffuend paa hin anden. Skioldene bleffue igennem stucken / Hielmene floye aff hoffuederne/ en Part bleffue ilde saarit/ en Part døde liggendis paa stæden / saa der skede en stor Slactning / at Jorden var med Blod alt offuerfarffuet/dog beholt de Trojaner Marcken.

Omsier / i det Nestor alene / med sin Slactordning haffde vdstaait den forste drabning. Strax kommer den Mandelige Kong Castor i Striden med sine Beuebnede/ oc falder haardeligen ind paa de Trojaner / huor offuer Striden begyntis paa ny der bleff it stort bulder/oc mange aff de Trojaner falt / fordi de kunde icke staa denne ny vndsætning imod. Men Kong Laomedon kommer hasteligen / som en glubendis Loffue sine til vndsætning; huilcken for sin Persons Mandelighed/bedreff stort vunder / der falt mange for hans haand / en part saarede / en Part strax paa stæden døde / thi hand torstede aldelis effter de Grækers odeleggelse / sine til beskermelse.

Castor.

Pollux.

Der Kong Pollux, saa langt fra de Trojaner beholde Seyer offuer sine Græker / kom hand saare grum oc forfærdelig med sin Slactordning i Striden/ oc begynte meeteligen at trengge de Trojaner / saa der bleff mange nedlagde/oc mange Sadel tomme. Laomedon som var da nogit vigit aff Krigen saa

saa sine Stride saa wordentligen/huor offuer mange de sagnedis / fryctede hand for storre Wlycke / tuingde fordi sit Folck / baade med bon oc trusel / de skulde giore afftred / oc vige til en side / paa det hand kunde/sla dem i en Slactordning. Jmedler dette skede/ fester Nestor sine Øyen paa Kong Laomedon, oc formerkte hand var de Trojaners Konge oc Forste. Derfor lod hand alt andet fare / oc satte med sin Hest/vdi fuld Currer ind paa Kongen / huilckit der Kong Laomedon formerckte / at hand sogte hannem/tog fordi strax vforsagit sin Hest med Sporen igen / oc vdi fuld rendende satte ind paa Nestor.

Disse meetige Helte / motte saa hin anden / oc sette saa hart ind paa huer andre at Laomedon, hafde nær med spitzen aff sit Glaffuen / som hand haffde vdi sin haand / giffuit Nestor sit Bane saar / haffde hans gode Rusining icke saauel forwaret oc beskermet hannem. Men Nestor derimod med sit Glaffuen kloffde Laomedontis Skiold i tuende parter/at hand fick deroffuer it dybt saar/ oc motte fra Hesten. Kong Laomedon forskreckedis / dog icke offuer samme fald / icke heller frøctede for det dybe saar / men reisde sig strax paa Benene / oc med sit dragne Suerd sogte effter Nestor. Der var en ung Krigsmand vid Naffn Cedar, som nys i samme Aar / effter fulde krien / der

hand saae Laomedon sin Konge siride med saa stor fare / som en tro Vndersaatte skammede sig / for hans Herre vaar saa beengstigit aff Fienderne / vende fordi sin Hesi imod Nestor, oc wforsagit stotte til hannem / med sit Glaffuen / at hand saarede hannem i sit Bryst / saa hand falt ned paa Jorden for sin Kongis Fodder. Der Laomedon saae hannem slagen til Jorden / greb hand veldeligen til sit Suerd / oc hug tag om tag paa Nestoris Hielm / at alle Ringene vdi Hielmen / oc Helmuiseren gick i synder / huoroffuer hand fick it stort saar i sit Ansict.

Sandelig da haffde Nestor ner buckit for Laomedontis høyre Haand / baade for de dybe saar / oc blodet paa det neste haffde forlobit hannem / oc hand var aldelis affmectig / at giore nogen verge / eller modstand / haffde de Grækers mangfoldighed icke kommit hannem til vndsætning / som toge hannem aff Laomedontis Hender / oc finge hannem til sin Hesi igen. Castor som siride Mandeligen iblant den store mangfoldighed / bleff var huorledis Nestor bleff aff Cedar slagen fra sin Hesi / saadant at heffne / med stor grumhed vende hand sin Hesi mod Cedar, men førend hand kunde komme til hannem / gaff sig en Trojaner vid Naffn Securidan, som horde Cedar, nær til / imellum dem begge oc brod sit Glaffuen paa Castor, dog giorde hannem der med

ingen

ingen skade / huor imod Castor, stotte saa veldeligen til Securidan, at hand gaff hannem sit Baane saar i sin Side. Cedar tenckte paa / at hefne sin Frendis død / søgte fordi ind paa Castorem med sit dragne Suerd / oc hug saa veldeligen paa hans Hielm / at hand falt aff hoffuedet fra hannem der offuer fick it stort Saar i sit Ansict / oc motte fra Hesten / den tog Cedar strax op / oc antuordit en sin Vaabendragere i forvaring. Som Castor var nu kommen til Fods / varde hand sig lenge for de Trojaner / dog haffde hand icke lenge kunde staait den store Mangfoldighed imod / men visseligen bleffuit en fangen Herre / haffde hans Broder Kong Pollux, icke kommit hannem med 700. Græker / veldige Krigsmend / til behielpning / oc huilpit sin Broder fra dennem / som hannem haffde beengstigit / oc flyd hannem paa en anden Hest. Pollux, som var med stor vrede optend / motte en Trojaner vid Naffn Heliachim, som var Kongens Søn / aff Carthagine, oc Laomedontis Søsterson / hannem slog strax Pollux til døde / saa Laomedon saa der paa. Der Laomedon saa sin Søsterson / falle død til Jorden / gaff hand sig ynckeligen / oc græd offuermaade / kallede sine med it Horn / hand blæste vdi / tilhaabe / oc der samlede sig til hannem vid siu tusinde gode Krigsmend / dennem bad hand med grædende Taa-

re/ de vilde Mandelig staa bi / oc heffne sin Sosiersøns død / huilcke alle endrecteligen falt ind paa de Græker / oc nedlagde en stor haab aff dem / huilcke som icke bleffue paa Valdstæden / trengde de paa flucten / oc forfulde dem ned til Stranden / som deris Skibe laa. Den Dag haffde Kong Laomedon visseligen beholdit Seyeruinding / oc giort en ende paa krien haffde icke en Trojaner vært / vid Naffn Dotes, som kom dødeligen saarit fra staden/ oc skyndede sig til Kongen / gaff hannem med megen graad oc klage tilkiende / huorledis Fienderne haffde indtagit Staden. Huor offuer Kong Laomedon aff stor bedroffuelse drog mangen Suck fra sit Hierte / blæsde i sit Horn / oc kallede sine tilhaabe/ loed saa de Græker paa Strandbredden / oc skyndede sig imod staden. Hand var icke kommen med sit Folck langt fra Stranden / forend hand saa en stor Haab aff Fienderne komme sig imod aff Troja / der hand saa sig tilbage/ bliffner hand var huorledis de/ hand tilforne haffde offuervundit oc forjagit/ tager mod oc hierte til sig/ oc iler effter hannem. Her bleff Laomedon gandske forfærdet/ visie icke huad hand vilde giøre / thi hand saa sig paa alle sider aff Fienderne beringit / huad skeer her? her bleff en megit haard Strid/ dog med svlige fordeel / thi de Græker vaare langt flere/ end de Trojaner/ deroffuer falt

der

der oc mest paa de Trojaners side. Imidler kommer den mectige oc frimodige Hercules, sidendis paa en sterck oc vældig Hæst/som brød de Trojaners Slactordning/ i det ingen kunde staa hans mact imod / men giorde sig allestedtz veye / der igiennem. I det samme bleff hand Laomedon var / huilcken hand formerckte til visse vere Kongen selff/ vende sig fordi Mandeligen til hannem / oc med det samme / hug hans hoffuit aff hannem / oc som hand var aff vrede forbittret / kaste hand det mit i haaben iblant sit Folck / vnder Hestenis Fødder. De Trojaner der de saae deris Konge / var omkommen / klager de sig offuermaade i det de viste sig ingen ydermere beskermelse / ey heller haffde nogen forhaabning at komme til deris Stad igien. Derfore toge de til de Raad paaferde var / gaffue sig paa flucten den ene effter den anden/ menendis sig dermed / at vilde frelse/ dog bleff der saa mange slagne aff dem / at Jorden laa alleuegne fuld her oc der aff døde Kroppe. Saa beholt de Græker Seyeruindingen paa den tid/ oc giordis ende paa den Krig. De Græker med Seyeruinding søgte til Staden / de haffde lenge traad effter/ vergeloß / vden al besætning / der fant de for sig indtid vden Quinder oc Børn oc gamle Folck / som aff dødsens fryct / søgte deris Guders Tempel. Mange aff samme Quinder forlode deris herlige

Laomedon bliffuer slagen.

Troja indtagis Første gang.

herlige Huse/fulde med Gods oc Rigdom/lobe med Bornene i deris Arme / vise aldrig huort de vilde fly/ de kunde finde nogen beskytning. De Græker haffde nock atgiøre en gandske Maanit/ til at samle det megle oc offuerflødige Roff oc Bytte.

Omsier tager de sig fore at nedbryde alle Huse oc Bygninger / mange skone oc herlige Pallatzer / forskonede icke Gudernis Templer oc Kircker / sloge ihiel uden nogen anseelse alle / de offuerkom / bedagede Mend/ Quinder/ Born vndertagendis/huilcke deilige Quinder / oc vnge Piger de funde / dem forde de med sig/ til euig treldom.

Den tid / de falt ind paa Laomedontis Kongelige Huß / det at plyndre oc forsyre i grunden / Hesiona. fant de Hesionam Laomedontis Daater en offuermaade deylig Frøicken/offuer huis deilighed alle forundrede sig / huilcket onskendis haffde verit hun aldrig haffde bleffuit funden/ eller aldrig fød.

Effterdi Thelamon var den forste der med Seyer indtraad i Staden / gaff Hercules hannem samme Frøicken til Seyeruindings Lon. O huilken vtacknemmelig Seyeruinding var det / hand tager saadan en deylig Jomfru aff saadan høy Kongelig Byrd oc Æt / med saa mange Ædele seder beprydet / huilcken hand vdi hendis velmact / neppeligen haffde bleffuen mectig / eller verdig at bekom-

bekomme til sin ecte Dronning / hende holder Kong Thelamon hoß sig / som en Medhustru oc Concubin.

Her er den rette materia belli, aarsage til den languarige Krig; huormed fulde saa megen olycke / oc vbodelige skade.

Der Troja var nu saaledis i grunden forsyrrit / som sagt er / skynder de Græker sig / med deris mangfoldige bytte til deris Skibe / legger vdaff denne Haffn Simeonta, oc kommer med god Bør / oc herlig Seyeruinding / med saare megen Rigdom til Grækenland igien / huoroffuer alle Mand glædde sig storligen / oc offrede deris Guder / tacknemmelighedsOffer.

Aff det Trojaniske Bytte / bleff gandske Græcia offuerflodig paa Rigdom / som icke var nock for dennem der haffde den forhuerffuit / men ocsaa til deris efterkommere i mange Aar.

Om Priamo, oc hans Børn.

LAomedon haffde en Søn / hed Priamus, huilcken icke var tilstede / der hans Fader Laomedon bleff slagen / men var aff Faderen vdsent med en stor Krigsmact / at tuinge en Festning / oc nogle affeldige til lydighed / hand haffde en Høybaarne Dronning hed Hecuba, med huilcken hand haffde

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

afflet fem Sønner oc tre Døttre. Den Forste deris Søn / var Hector. Den anden Paris, som oc kaldis Alexander Phrygius. Den tredie Deiphobus. Den Fierde/ Helenus. Den femte Troilus. Deris Personer skulle her effter i Historien beskriffuis. Deris Døttre/den forste hede Eleusa, som sigis at haffue verit Æneæ Hustru/hand var Anchisis Søn / om huilcken megit i Historien handlis. Den anden var Cassandra. Den tredie Pollixena. Foruden disse haffde Priamus XXX. vecte Sønner/med adskillige Medhustruer/ huis Naffne vaare Odival, Anthonius, Exdron, Deluris, Sinsilenus, Quintilienus, Modenius, Cosibulas, Dinadaron, Doraſtarus, Pictagoras, Cicinalor, Heliastas, Menelaus, Yſidorus, Carras, Celidonias, Emargoras, Madian, Sardus, Margariton, Anchilles, Favoel, Brunus, Mathan, Almadian, Dultes, Godelaus, Duglas oc Cador.

Beskriffuelse /

Huorledis Troja er paa ny opbygt oc befestid.

Imidler Priamus var forhindrit med beleyring / for den Festning hand var vdsent at indta-

indtage/ da kom til hannem de Onde / oc forfærdeli-
ge Tidender/ at hans Fader Laomedon var aff de
Græker ihielslagen / med alt sit Folck / Troja var i
grund forstørrit oc ødelagt/ hans Søster Hesiona, Hesiona.
var til æuig skendtzel bortført / bleff hand deroffuer
saare bedrøffuit oc forskreckit / beklagede sig ynckeli-
gen med grædende Taare / offuergiffuer strax beley-
ringen / giør en ende paa krien / begiffuer sig det al-
kersnariste hand kunde paa veyen mod Trojam.
Huilcken der hand saae saa ynckelig i grund ødelagt/
oc giort lige vid Jorden/ disligisi sin oc sinis vbodeli-
ge skade/ kunde hand icke holde sig i tre gandske Da-
ge aff graad / men effter hand kom til sig selff noget
igien/ oc effter lang betenckende / fick hand i sinde/ at
lade opbygge / den forstørrede Troja, oc giøre den
saa stor oc sterck / at hand icke effter den Dag skulle
frycte for nogen Fiende. Her bleff alleuegne op-
søgt / Smeder / Tømmermend / Steenhuggere /
Bygmestere / oc alle konstrige Mestere offuer det
gandske Phrygia. Her bleff sammenført / en stor
mangfoldighed med Marmorsteen / aff allehaande
slags alle de nedslagne Bygninger bleffue førde aff
veyen / oc pladtzen ryddelig giort / som den gamle
Troja stod. Lod saa vnder den Guds Neptuni be-
skermelse / opbygge en megit stor Stad / huilcken
bleff kaldit / som den førige / Troja. Den anden

Troja, var vdi lengden / tre Dagis reise / ligesaa oc i breden. Mand læser icke / at det er nogen tid enten for eller siden opbygt saa stor / oc skion en Stad som Troja, thi hindis Grunduold bleff megit dybt / baade tycke oc brede befestede i Jorden / fra Jorden / oc siden op til det offuerste / bleff Muuren / om Staden konsteligen sammensæt / at hand var alleuegne 100. Alne høy. Paa det offuerste var den med adskillige Marmorstene beprydet / runt omkring Muren / var der høye Taarne / icke vijt fra hin anden / som skinnede langt vdi Marcken. Der var ocsaa sex Porter omkring Staden. Den Forste hed Dardanides. Den anden Timbrea. Den tredie Heleas. Den fierde Chetas. Den femte Trojana, oc den siette Antenorides, huer Port haffde sine stercke oc faste Taarne / paa alle sider oc kanter / med herlige Billeder i Marmorstene vdgraffne / beprydede / huilcke vare saa kostelig giorde / ligesom de ville loffue dem fri indgang / som fredeligen ankomme / oc ligesom de vilde giøre dennem vredelig modstand / som nogit Fientlig vilde forretage. Vden for Muuren / var dybe Graffuer / dog saa at der var rum oc platz imellum Muuren / oc Graffuen. Inden Muuren / var Staden affdeelt i smucke brede Gader / huor vd met vare bygte mange skone Pallatzer / vtallige Borger huse.

Der

Der sigis i sandhed / at der var indtid Huus bygt i Troja / som var io i det ringiste 30. Alne høyt / oc alle stafærit med kaastelige Marmorsteen aff alle hande Farffuer i Diur / oc Menniskers Billeder vdgraffne. Vd med begge sider paa Gaderne / stode høye Marmorstøtter huor offuer vare slagne Buffuer eller Huelninger / saa høye som Husene / at mand kunde gaa vnder dem for Storm / Regn / oc allehaande Verlig. Der var oc affdeelte Platzer for Handuercks folck / saa ordentligen / at huer visie sin verelse / oc huor mand skulle finde / huad mand skulle kiøbe oc handle. Her bode Tømmermend / her Muremestere / her Billidsnidere / her Blyteckere / her Malere / her Guldsmeder / her Kieelsmidder / her Grydestøbere / her Skomagere / her Skreder / her Vessuer / her Loddere / her Plattenslager / her Suertfeyre. Det er seent at opregne alle Embeder / alle vare dog saa ordentlig beskickede / saa den ene var icke den anden i veyen.

Den Flod Xanthus, gick mit igiennem Staden / oc skilde den i to Parten / oc var den Indbyggerne icke til ringe baade / thi de haffde vd med den / deris Møller / huorpaa de kunde male saa megit de haffde fornøden / til deris daglige behoff / foruden anden daglig nødtorfft oc gaffn den forde dem til. Xanthus.

Kong Priamus lod sammenkalde til Trojam

aff alle omliggende Lande oc Stæder / de adspridde / oc ellers mange andre / den at bygge oc besidde / huoraff det skede / at Staden bleff paa en kort tid baade / Folckerig / oc med skønne Herre Huße oc Bygninger / beprydet.

Kongen besaa sig selff en besynderlig Sted vd / til sit Kongelige Huß / som var en megit hoy Klippe mit i Staden; paa huilcken hand lod opsætte en saa-
Ilion. re stor oc berømelig Bygning Ilion kaldit. Murene der paa fra det nederste til det offuerste / beregnis at haffue verrit 500. Trin; foruden Spissene paa Tornene / der langt offuergick denne høyhed / saa de siuntis at naa op i skyerne / oc gaffue fordi saadan prospect oc vdseende / mand kunde see aff dem langueys i andre Land. Vdi Muuren vare alle vegne indsætte store Billeder aff Marmersteen / saa kosteligen vdhugne / at de besuege deris Øyne som saae der paa / i det de viste icke andet / end de saae leffuendis Menniske staa for sig. Iblant andre Bygninger / loed Kong Priamus obbygge en stor lang vijd Sall / aff idel huggen Marmorsteen. Lofftit aff Ceder træ oc Ebentræ. Gullit var vdi fordeelt arbeid med adskillige Farffuer. I den offuerste ende paa Salen / lod hand sætte sin Kongelige Stoel megit kostelig oc herlig. Neden for samme Stoel / lod hand giøre / it langt Bord aff Fiilsbeen / vdi Ebentræ ind-

træ indfattit/ der til bequemmelige Sæder paa begge sider. Vdi den anden ende / paa samme Sal / lod hand opsætte it offuermaade prectigt Altere / til Jovis den ypperste Affguds Ære / aff Guld oc Ædelsteene/ vnderlig gierning/ oc til samme Altere vaare giorde XX. gradus eller Trin / vdi fordeelt arbeid/ saa store oc brede / at de som ginge til Alterit/ kunde det giøre vden all møye. Offuen paa Altarit / stod den Guds Jovis Billede/ aff det allerbeste Guld giort / vid halffottende Alne høyt / huilckit skattedis for en stor Skat / besynderlig fordi der var allevegne indsæt kostelige Ædelsteene oc Perler. Dette Jovis Billede / var Kong Priami høyeste fortrøsning / at hans Kongerigis Stoel skulle formedelst det / vere vdi stor Lyckselighed / oc hans Regementis spiir vare altid frem oc frem.

Effterssom Troja, var nu saa med all sin bygning / oc tilbehøring fuldfærdigit / saae Kong Priamus, huilcken mectig oc velforvarit Stad det vaar/ baade paa Befestningen / Rigdom / oc all anden leilighed/ oc der hoß / med en sterck Mact aff duelige/ oc veldige Stridsmend besørgit: begynder hand at begrunde/ oc tencke paa den store wret de Græker lang tid tilforn hannem oc hans Forfædre hafde giort. Vende fordi saa lenge frem oc tilbage i sit sind/ med stor wrolighed/ saa hand beslutter omsier

hoß

hoß sig/ at ville forskriffue en almindelig Herredag/ hulcken skulle holdis vdi hans Hoffuidstad Troja.

Der alt Borgerskab var paa Kongens Slot forsamlit/ oc alle Kongens Børn (vndertagen den Eldste Son Hector, som paa den tid var i Panonien aff sin Fader henskickit) saauel som andre hans tro Mend oc Vndersaatter/ sætter Kongen sig i sin prydelse/ paa sin Kongelig Stoel/ lader kalle for sig/ den gandske Forsamling/ taler dem saa til. O i tro/ oc Elskelige Vndersaatter/ Eder dragis vel til Minde/ oc i gierningen forfaret haffuer/ den store wret oc megle onde de Græker aff en ringe giffuen aarsage oss tilføyet haffuer/ i det/ de ere indfalden i vort kiere Fæderne Land/ haffuer dræbt oc ihielslagit baade mine oc eders Fædre/ bortført min Søster Hesionam, fød oc baaren aff saa Høybyrd oc Stamme/ til skientzel oc vanære/ dertil eders Døttre oc Hustruer haffuer de henført til forsmædelig oc foractelig Trældom.

Woris Stad/med Huse oc Bygninger haffuer de vdi Grunden forsyrrit oc nedbrut voris Forfædris Skat/ Bohaffue/ oc Rigdom/ haffuer de giort til priis oc Bytte. Derfore var det tilbørligt/ om Guderne vilde hielpe/ vi stode saadan deris hoffmod imod/ oc med allis eders Raad oc Samtycke/ hefne oss offuer saadan wret oc skade.

Effterdi

Effterdi i vide vi haffuer en stor / oc velbefestid Stad: I vide vi ere berøstede med mange frimodige Krigsmend / med allehonde Krigsuaaben oc Rostning / med offuerflodig Rigdom oc Proviant besørgede / dertil haffue wi ocsaa mange Medhielpere / huilcke / formedelst det Forbund oss imellum er / med deris Mact skulle komme oss til vndsætning: Derfore synis oss nu vere beleylig tid / at gribe til Vaben oc verie imod vore Fiender / dereffter tracte / wi kunde ret veldeligen heffne oss offuer dennem. Men effterdi en Krig at anfange er gandske selsomt / oc tuifflactig huo seyeren beholder / vare det fordi bedre oc raadeligere / mand holt sig fra blodtz vdstyrtning / dersom mand icke var dertil dishoyligere foraarsagit / oc kunde det gaa forbi / vden spot oc vanrøre / icke kand ieg heller med got skeel holde mig fra den hierte sorrig mig tuinger / naar ieg tencker paa / huorledis min Søster Hesiona, er henfort i Landflyctighed / som holdis icke i Ecteskabs baand forenit / men vdi skammeligt hoer forkrenckit. Siunis mig fordi raadeligt i begyndelsen paa dette forhaffuende / til diß store vleylighed at forekomme / wi lader de Græker tilbiude / dersom de ville igien tilsticke mig min Søster Hesionam, da vil ieg effterlade all den anden skade / oc aldrig mere tencke der paa / huis icke / skal alt det vskyldige Blod / hereffter vdgydit vorder / dennem tilregnis.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Her med giorde Kong Priamus, ende paa ſin tale. Alle de ſom neruerendis vare behagede Kongens forſtandige Raad / oc gaffue der vdi alle deris ſamtycke. Huorfore Kong Priamus lader til ſamme gierning at efterkomme kalde Anthenor, en forſtandig / oc vdi ſaadan ſager / ſom hører til en Geſantis embede / ſaare beſlagen Mand / beder oc befaler / hand vilde tage ſig denne beſtilling paa / oc drage effter hans begiering til Grækeland.

Anthenor. Anthenor beuiſte ſig gandſke Redebon oc Tienniſtactig / til at efterkomme ſin Herris befalning / oc vende ingen vndſkyldning eller forhalning vdi veyen.

Der Skib var nu beridt / oc all ting var ferdig / ſom hand ſkulle haffue paa Reiſen / begiffuer Anthenor ſig ſtrax til Skibs / med god Bør oc Vind ſeyler ſaa lenge til hand kom til en Stad i Theſſalia Menuſium kaldit / huor hand lagde vdi Hafn / triner paa Land / oc finder Kongen Pelias der for ſig. Hand bleff hæderligen aff Kongen i begyndelſen antagen oc tilſpurt / huad hans verff oc erinde var. Huortil Anthenor ſuarede / ſig at vere aff Kongen Priamo vdſent til dennem / med viſſe inſtrux, huad hand forrette ſkulde / thi forregaff hand ſin Herris Ord ſaaledis / Efftерſom de tilforn vaare hannem lagde vdi Munden. Eder dragis vel til

Menuſium en Stad vdi Theſſalia

minde

minde den store offuerlast i oss vforskylt i alle maade haffuer beuist / idet / i haffuer indfallit i voris Elskelige kiere Faders Rige / slagit hannem ihiel / oc i grunden forstorrit hans Land / hans fattige Borgere oc Vndersaatter ynckeligen drebt / oc huilcke skeffne end vilde vnde lenger Liffs frist / dem haffuer i bortfort til æuig Landflyctighed oc trældom. Herforuden haffuer i ocsaa bortfort voris Søster Hesionam, icke som en Konge Daatter / men som en almindelig Skoge.

Effterdi i er en megit forstandig Herre / lader Kong Priamus, eder paa det venligste bede oc formane / i eders flid vilde der paa anuende / hans Søster Hesiona motte hannem igienskickis / paa det Krig oc Aarloff / oc huis vleylighed dermed følger / motte forekommis / all den anden Skade / oc Vræt / vilde hand lade falde / oc til æung tid vere forglemt.

Den tid Kong Pelias haffde hørt alt dette / bleff hand gandske aff Vrede forbittret / oc med mange store Ord breider Kong Priamo sin Vanlycke / befaler Anthenor, hand strax vforsøffuit skulle vige aff hans Land / ellers vilde hand lade straffe hannem paa Liffuit. Derfore tog Anthenor forloff fra Kongen / oc begaff sig strax til Søes / seylede saa i det forvand / indtil hand kom omsier vskad

til Saleminam, huor den mectige Konge Ajax Thelamonius, paa den tid regerede. Til hannem holder Anthenor sig / at hand kunde komme hannem til Ords oc tale. Der Kong Thelamon saae hannem / tog hand icke saare venligen imod hannem / thi der foddis en wslyckelig had mod de Trojaner, for det hand holt Hesionam hoss sig / huilcken hand viste de vilde eske tilbage igien. Omsier spor hand Anthenor, huad aarsage der var til hans tilkommelse. Huor til hand suarede / oc sagde sig at vere Kong Priami Legat / oc Sendebud / fremsætter saa sin Commis, oc huad hannem befalit var med saadanne Ord. Kong Priamus, det Trojaniske Rigis Herre oc Regenter / lader gierne bede eders Høymectighed / i vilde forsende hannem hans Søster Hesionam, som i holder til vtilbørlig tienniste / huilcket er eder en føye Vere / at i haffuer tagit eder en Konge Daatter / til saadan wærlig samquem / som dog burde med rette at vere actid med eder i lige anseelse / hand acter icke saa stort om all den anden wtilbørlighed i hannem oc hans / tilføyet haffuer / dersom i alleniste / vilde igienskicke hannem sin Søster / hand endnu kunde forsee hinde / vdi it erligt oc sømmeligt Ecteskab. Dermed giorde Anthenor ende paa sin tale / huilcken bleff med megen hastighed aff Kong Thelamone optagen. Som hand

var

var vdi en hastig vrede optend/ med spottelige Ord/ oc similendis Mund gaff saadant suar.

Min Ven iho du est / ieg kand icke nocksom forundre mig/ offuer din Kongis lætferdighed / efterdi hand huercken er mig / eller ieg hannem / med nogen Venskabs plict tilbunden/at ieg derfore skulle høre hans begering / kand icke komme i mit sind. Det er din Konge vel vitterligt / huorledis ieg med nogle flere ypperlige Herrer aff Græcia, haffuer dragit med voris Krigsmact imod Kong Laomedon,for nogen spot oc forhaanelse/hand oss haffuer beuist / oc ieg var den første som med Mact/dog icke vden megit blodtz vdstyrtning indrog vdi Troja, Huorfore Hesiona, er mig giffuen effter Krigsbrug / oc med all Krigsfolckis samtycke / til min Seyeruindings løn: at giøre aff hende effter min villie / huilcken ieg for sin deylighedtz Skyld/ skatter icke for en ringe Skenck: Derfore er det icke saa let at affhende / saadan dyrebar Skat/som ieg vid høyeste Liffs fare haffuer adtspurt. Sig fordi din Konge/ hand aldrig bekommer Hesionam igien / vden hand vil vid Suerdet hende igien fodre: oc dig holder ieg megit daarlig at verre / at du vnderstaar dig dette Budskab at paatage / oc giffue dig i saadan aabenbare fare / vnder deris mact/du vedst der med wlyckelig had / forfølger dig / oc dit Folck.

Drag derfore her fra med en hast: huilckit dersom du det icke gior / da veed / du icke skalt vndgaa dødsens bitterhed. Der Anthenor dette hørde / skyndede hand sig til sine Skibe/oc med god Bør seylede til Achajam, huor regerede de tuende Brødre/Pollux oc Castor, som for er omtalt / til dennem gaar Anthenor aff sit Skib / oc foreholder dennem sine erinder / effter den samme maade / som hannem aff sin Herre var befalit; oc som hand haffde ladet Kong Thelamon den forstaa.

Huor til Castor, med onde Ord saa suarer: Min Ven / wi icke troer eller kunde tencke / Kong Priamus, er aff oss fortornit wforskylt / thi hans Fader Kong Laomedon, haffuer wbetenckt oss forst forwrettit / der hand tilfoyede nogle voris Landtz høffdinger / der vare komne aff fornødenhed / til hans Land / stor spot oc vanære. Derfore torsier wi mere aff had imod hannem / end atsøge nogen fred / baade/ for det forgaaende / saa vel som effterfølgende. Thi haffuer wi tagit oss alt Fientligt forsat imod hannem / oc alle hans tilhengere. Wi troer icke din Konge / haffuer hafft dig synderlig kier / i det / hand haffuer befalit dig denne Bestilling / oc du giffuer oss nock tilkiende / du holder dit liff icke megit kiert / i det du vnderstaar dig / for denne sag skyld/at besøge oss. Dersom du icke wfortoffuit/

uit / skynder dig her fra / da skalt du icke vndgaa dødzens fare. Anthenor var ey seen / men begaff sig til Soes / oc seylede til Pilon, der var den Forste Nestor, med mange sine gode Mend forsamlede. Til hannem begiffuer Anthenor sig / oc lader hannem forstaa / hand var Kong Priami Legat / foregiffuendis huad instrux hand haffde til hannem fra sin Herre / i den meening / som hand haffde giort for Pollux oc Castor.

Her bleff Anthenor indtid bedre kommen / end hoss de andre / Thi Nestor i vrede forbittrede / talde hannem saare ilde til oc sagde: Du fortuiffle-de Skalck / hui haffuer du taget dig den dristighed til / at fore saadan tale for mine Øyen / huis ieg lod det icke for min egen Ære / da skulde ieg befale / din Tunge at skæris aff din Mund / som saadan tale haffuer fremfort / oc din Konge til store forsmædelse / skulle ieg lade dig aff Heste slidis i stycker / oc skille den ene Lem / fra den anden.

Wijg fordi bort fra mine Øyen / med en hast / ellers skal det Onde / ieg talid haffuer / dig til visse offuerkomme.

Aff disse Ord / bleff Anthenor saare forskreckit / fryctede for Nestoris grumhed oc Tiranni / hastede til sine Skib / hand kunde med den Besked hand haffde faait / komme hiem til Trojam igien.

Der

Der hand kom vd fra Landet / opreiser sig en stor Himmelstorm / med Stobregn / Torden oc Liunit / der opreisde Hafssens Bolger / som hoyeste Bierge / i det samme dem stuntis de vare i den dybiste Affgrund / vare de oppe i Himmelens skyer / her var de i stor Liffs fare / giorde fordi loffter til deris Guder / atfyllist giore naar de kommer til Lands. Effter de haffde vdstaaet saadan nod i tre Dage/den fierde Dag sactedis Stormen / oc haffuit stilledis / saa de begynder at komme sig noget/ effter den suare dodtzens fryct/ de vare vdi.

Omsier/ effter modsommelig Seyladtz kommer de i Haffn for Troja. Der triner de gandske glade i Land/ iler til deris Guds Tempel / at betale de Loffter/ de i deris nod/ haffde vdloffuit.

Den tid de haffde offrit deris Loffter / oc begaaet deris Guders Tienniste paa den viis / begiffuer sig Anthenor, til sin Herris oc Kongis Gaard/ huor alle Mand med megen lengsel fortoffuede hans tilkommelse/ vdi Kong Priami, hans Borns/ oc andre hans velbyrdige Mends nerverelse / begynder Anthenor at opregne fra begyndelsen til enden/ huorledis hans Reise vdi Græcia var affgangen. Forst forteller hand / huor ilde hand bleff tiltald aff Kong Pelia. Siden huor hand bleff vndsagt paa liffuit. Aff Ajace Thelamonio, huilcke

haanlige

haanlige oc spaadske Ord / hand motte tage for got aff Castor oc Pollux : Offuer alt huilcken fryct oc fare hand var vdi hoß Nestor. Kong Priamus hørde hans Gesanter bleffue ilde antagne i Grækeland / oc der var ingen forhaabning / hand fick sin Søster igien / bleff hand deroffuer megit bedrøffuit / oc ilde tilfreds. Lader fordi sammenkalde alle de Fornemste vdi Troja, til sit Kongelige Slot / taler dem saaledis til.

Effter eders Raad i gode Mend / skickede ieg Anthenor vdi Græciam, at fordre min Søster tilbage igien / paa det / den affuind wi tilbørligen drager til dennem / med anden wleylighed kunde neddempis oc forbigaaes.

Saa er det eder alle vitterligt at forbeneffnde Anthenor er kommen tilbage igien / oc forskaffede indtid / vden fick en haab spodske Ord / med storre trusel oc vndsigelse / som de aff stolte oc opblesne Hierter / lader sig liude. Guderne forbiude det / lycken skulle vere oss saa wblid / at det de truer oss med / skulle oss offuerkomme. Det vere oc langt fra / at Guderne skulde io vilde / de finge deris tilbørlige straff / for all den offueruold / de oss vden aarsage haffuer beuist.

Wi troer ei heller / at de vdi macten gaar oss tilforn / thi wi haffuer en vel befestid Stad / som

icke acter om nogen Fiendis indfald. Derforuden haffuer wi en vduald oc forsøgt Krigsmact / baade paa Rytteri oc Fodfolck / megen oc offuerflodig Rigdom / it stort Forraad paa Prouiant oc vnderholdning / at der fattis oss intid paa nogit / som er til beskermelse fornoden. Derfore er det oss behageligt / om eder saa got synnis / efterdi de Græker / ere saa voris aabenbare Fiender / wi i begyndelsen med vor Mact / offuerfalder en Part aff dem / paa de stæder de minst tager sig vare / forend de kand komme til / at giore nogen vørn / eller modstand / roffue oc bortføre / alt huad forhaanden er / oc slaa ihiel alle de wi offuerkommer. Thi det er saadan en casus, som wi skulle haffue vore egne Personer / oc vor egen sag i god act / om wi ellers skulle heffne voris w-ræt / oc efterkomme i nogen maade vor skade. Icke skal det forskrecke oss / de Græker haffuer beholdet Seyeruinding offuer vore Forfædre / thi det er icke nyt / at en Seyeruindere tit oc offte bliffuer offuervunden / aff dem hand haffuer tilforne forjagit. Alle de nerwerendis vare / samtyckte oc bejaede Kongens forsæt / loffuede / at ville opsætte med hannem Liff oc Gods. Huorfore de bleffue aff Kongen høyligen betackede / oc tilsagde hans synderlige gunst oc naade. Offuer dette Loffte / glædde Kongen sig megit / forloffuede saa huer hiem

til sit

til sit / vndertagen sine egne Sønner / baade de Ecte / oc de W-ecte / huilcke hand beholt hoss sig paa sit Kongelige Pallatz.

Da var Hector paa den tid neruerendis / som nyligen var hiemkommen aff Panonien: vdi alle deris neruærelse begynder Kongen til dennem sin Tale saaledis: Dragis eder icke til minde elskelige Sønner / eders Forfædris ynckelige død / Hesionæ fengsel / som holdis vdi hoeractig treldom. J der imod lider alle vel / leffuer vdi offuerflødig vellyst oc Rigdom. Huorfore det siunis mig ret oc tilborligt / J / anuender all eders flid oc Raad / saadan spot oc forhaanelse at affstryge: Huis i eders Forfædris død / icke heffne ville / formaner ieg eder / J for min Skyld / oc den naturlig kierlighed i ere mig tilbunden med / som mine kiere Børn / huilcke med alle rette / bør at vere deelactige i mine bedrøffuelser / vilde tage eder stadeligen fore / min villie at effterkomme.

Priami tale til sin Søn.

Der effter vende hand sig til sin Søn Hectorem, oc talede hannem i besynderlighed til. Oc du min allerkieriste Søn Hector, som est den førstefødde iblant dine Brødre / der baade vdi Alder / Dygd / oc Mandelighed offuergaar dennem alle / lad dig denne min formaning / gaa til Hierte / oc sæt dig stadeligen fore mine Befalninger at effterkom-

me: Ver du alenisie en Forsie oc Herre for denne gandske handel / som vedsi vel vid din siore Mandom oc styrcke / at boye de Halfsiarrige / oc vndertuinge de modstridige. Alle dine Brødre / ja alle de som ere vnder mit Regimente / skulle vere dig lydige oc vndergiffne. Huorfore ieg for min Alderdom oc skrøbeligheds skyld / i dag / oc fremdelis her effter affsiger mig gandske med denne sags vdretning / oc vil haffue den lagt paa dine Skuldre / som esi Vng oc Mandelig / oc vdi Krig kand indlegge stor Priis / oc gierne beholde Seyeruinding.

Til denne sin Faders tale / suarede Hector hoffuiskeligen oc beskedeligen saaledis:

Hectors gienssuar / paa sin Faders begiering.

Det er oss allerkieriste Herr Fader / aff Naturen saa medgiffuet / wi efftertracter w-ræt at heffne / huilcket wi haffuer tilfellis med de andre Creature. Saa er der fordi ingen iblant alle eders Sønner / der mere torsier effter at heffne sine Forfædris død / end ieg / som er den forste vdi fødtzelen / saa bør ieg ocsaa vere den forste / der tager sig denne sag aluorligen til Hierte. Derfore lengis mig inderligen effter den tid / ieg med dette min høyre hand kand vdosse deris Blod igien / som besmitte sig med mine Forfædris / oc hans Vndersaatters Blod.

Men it begier ieg aff min Fader / hand som en Raadfundig Herre / vilde vel betencke / huorledis

denne

denne handel ſkal anfangis oc begyndis / paa det / den kand fuldriffuis til en onſkendis ende. Thi det er icke at loffue alleniſte at anſee begyndelſen vdi en ting/ oc icke tencke en gang paa enden. Huad gaffner det/lyckeligen at handle i Begyndelſen/ſom dog/ maa ſkee ender ſig / ſaa gandſke vlyckſaligen. Meget loffligere er det / fordi at affſiaa den begyndelſe / huis vdgang er vanſkelig/ oc mere boyer ſig til vlycke / end til gode. Det kand alleniſte ſigis vel vere begynt / ſom ocſaa vel endis. Dette ſiger ieg for den ſkyld / at mand icke aff en heffngierig opblæſt Aand / ſkal tage ſig det fore vbetenckt / enten det kommer en til gaffn/ eller ſkade / oc det ſaa ſiden angre oc fortryder. Det er min Herr Fader vel vitterligt / huorledis gandſke Affrica oc Europa ere vnder de Grækers Herredomme / vdi huilcke ere ſtore mectige oc Folckrige Lande idelige beuante til Krig: huorimod Aſia kand icke med dem lignis paa denne dag. Saa endog det er Folckrig nock / ſaa ere de dog icke beuante til nogen Krig / eller offuede i ſaadan brug. Heraff er at beſlutte / derſom wi tager til Vaaben oc Verie imod dem / ſom ere oſſ forſiercke / icke vil offuerueye alting / oc haffue vor ſag i god act / huad giore wi andet / end fore oſſ ſelff i allerſtorſte wleylighed: Ja at ſætte vore eigne Perſoner aff ſaadan lyckſalighed oc rolighed / wi nu leff-

uer vdi / hen paa Slacterbencken saa ynckeligen oc ælendeligen. Sandeligen ieg holder icke Hesionam saa dyr / huilcken maa ske / wi med allis voris Liff oc Blod icke skal igienkøbe. Derfore siunis mig raadeligt / paa det wi kunde nyde fred oc rolighed: Wi seer igiennem fingre til Hesionæ vilkor / effterdi hun haffuer nu fremdragit sin feyerste oc beste tid / oc haffuer / kand skee / faa Aar eller Dage til beste.

Dette siger ieg icke fordi ieg er saa Red eller Fryctactelig / ligesom ieg icke torde see min Fiende vnder Øynene / mens mere betencker Lyckens wstadighed / som kunde sætte eders Regimentis Spiir i allerstorste vaade oc fare. Thi er det bedre at høre op i tide / mens mand kand saadant forbigaa / end indvickle sig i saadan nød oc droffuelse / der icke vil ophøre.

Paris raader sin Fader til krig.

Paris som grandgiffueligen hørde sin Broders Hectoris Ord / reyste sig strax op / begynte saa at fremføre sin Tale.

Kongen min Herre Fader høre / huad ieg vil foregiffue. Huilcken aff oss kand tilbørligen forstreckis / dersom wi tager til Vaaben imod vore Fiender: Erè wi icke i denne faste Stad mange Rige mectige oc veldige Mend forsamlede / huo ville icke tro / wi ere w-ofuerwindelig inden vore w-ofuerwindelige Porte oc Mure. Allerkieriste Fader lader det

der det fordi stillis i verck / som i haffuer sagt / nemlig / at der vdsendis Skibe til at forstorre de Græker / som haffuer med Roff oc Mord paafort oß saa vbodelige skade. Dersom det siunis min Fader saa for got / da befale mig at drage met samme Skibe / Thi ieg er viß paa / Guderne ville haffue Græciam høyligen straffit oc besuærit / oc mig dertil bruge. Jeg derfra hid / i det Trojaniske Rige / skal fore den ædelste Quinde / som findis i gandske Grækeland / med hvilcken vi siden kunde giore Mageskiffte / I for hende / faar Hesionam, eders Søster igien. Dersom min Fader vil spørge mig at / hvoraff ieg er viß paa dette / giffuer ieg eder dette tegn at vide / som ieg aff Guderne haffuer bekommit. Det er icke mange Dage siden / ieg med it gandske Medfølge var forreist paa jact / til den Skou Ida. Oc som ieg den gandske Dag saae ingen Diur vdi jacten / ieg kunde bede: hender det sig mod afftenen / at der reiser sig en hiort / vdi den tycke Skou / hvilcken ieg tenckte at oprende / forlod derfore mit medfølge / oc gaff mig effter hannem / kom saa io lenger oc lenger ind i den vildende Skou oc Bracken / indtil samme Hiort kom mig aff sinne / oc bleff borte / oc Dagen omsier var forgangen: oc der baade ieg oc min Hest / vare aff den jact mødige oc trætte / Triner ieg aff min Hest / oc lægger mig i det tycke Græs til hvile / i stæden for

Paridis Drom.

den for Pude / lagde min Buffue oc Kaager vnder mit Hoffuit. Det varede icke lenge / førend den dybe Soffn falt mig paa / oc vdi Soffne kom mig en vnderlig Siun fore / som ieg vil fortelle. Mig Siuntis huorledis den Gud Mercurius kom til mig / oc førde med sig trende Gudinder / som vare Juno, Pallas, oc Venus: oc talede mig saaledis til: See ieg fører disse træ Gudinder til dig; derfore / at der er kommen imellem dennem en Trætte / huilcken der ere til finds at giffue ind for dig / den / vid din dom / som de siger sig / at ville være vndergiffne / kand neddempis / handelen er denne. De sade engang i it almindeligt Giestebud tilsammen offuer borde / da bleff der indkast imellem dem it EBLE / aff en dyrebar Materie / offuermaade kosteligen giort / paa huilckit med Græske Bogstaffue / stod skreffne disse Ord: Dette EBLE / skal tilhøre / den som er aff eder den smuckiste oc deiliste. Nu vil iblant dem / huer for sig / vere den deiligste oc vinde samme EBLE. Men efterdi de kunde icke selff indbiurdis derom forligis / begierer de / du vid dom / vil dem adskillie / huilcken du dømmer Eblit til / loffuer vid mig at betale dig effter din villie. Dersom du dømmer / at Juno, er den deiligste / oc derfore hører Eblit til / loffuer hun at giøre dig til den mectigste Herre i Verden er. Pallas loffuer / dersom

Eblit

Eblit bliffuer hende tildomt / da vil hun giore det / du skalt bliffue den Visiste offuer alle Menniſker. Men Venus tilsiger dig den deiligſte Quinde som er vdi gandske Grækeland/om du dommer hende Eblit til. Der ieg saadant hørde aff Mercurio med loffte oc tilsagn / suarede ieg hannem saaledis: Jeg kunde ingen viszdom imellem dem affsige / vden ieg saae dem nogne for mig / ieg kunde icke beſee alle deris Lemmer. Mercurius sagde/det skulle strax skee/som ieg begierede. Som de nu saa haffde afflagt deris Klæder / oc stode aldelis blotte oc nogen for mig / oc ieg grandgiffueligen haffde beſeet huer deris ſtickelſſe/ holt ieg det for got/ at Venus var den deiligſte iblant dem alle tre / oc Eblit med rette hende tilhørde. Venus glædde sig storligen aff denne Seyeruinding / talde mig saa sactelig vdi orit / at huis mig aff Mercurio loffuit var / vilde hun vryggeligen holde. I det samme bleffue de borte / oc ieg opvognede aff min Soffn oc Drøm. Meener i derfore min kiere Fader / Gudernis Loffte kand feyle? Sandelig ieg er viß paa / dersom i sender mig til Græciam, ieg derfra skal føre den Quinde/som Gudinden Venus mig loffuit haffuer.

Effter Paris haffde dette sagt fremstod Deiphobus, oc gaff sin mening tilkiende med saadanne Ord: Allerkieriſte Fader / dersom en vil i all sin Deiphobi Raad.

gierning/ mand tager sig for hender / offuerueye alle particularia, som med tiden skee kand / da tog mand sig aldrig nogen bestilning paa med frimodighed / der forer nogen besuerlighed med sig. Thi vilde en Bonde tencke / paa huert Korn hand saaer i Jorden/ der kommer icke til gaffns / mens bliffuer en Part opæt aff Himmelens Fugle / en Part i andre Maader forkommer / da skulde hand neppeligen ploye en Faar. Lader fordi kiere Fader Skib berede / som kunde fare til Græciam: Thi Paridis Raad / kand icke med nogen god beskeed imodsigis. Thi dersom det saa kand skee/ at Paris forer der fra/ saa Ædel en Quinde / da kand i dislættere faa Hesionam eders Sostier igien for hinde/ at vort gandske Stamme icke skal være i saadant vanrocte for hendis skyld/ som det er paa denne dag.

Heleni Raad.

Helenus, den fierde Kong Priami Son/effter Deiphobus hafde giort ende paa sin Tale / staar hand op aff sit Sæde / med megen Hiertens beuegelse taler hand disse Ord: Stormectige Konge / kiere Fader / ieg formaner eder vid Guderne / at eders Kierlighed/icke fatter nogen daarlig begiering/ til at hefne eders skade. I vide/ at ieg aff eder selff/ vid Gudernis hielp oc bistand / er dertil aff begyndelsen gandske tilholden oc oplærdt at vide tilkommende ting; huilkit eders Kierlighed / aff det fremfarne

farne kand vide/at derer ingen spaadom kommen aff min Mund / den io haffuer fort den bare sandhed med sig / det være fordi langt fra / Paris skulde forreise til Græciam. Thi det skal eders Kierlighed til visse befinde / dersom Paris tager sig nogit Fientlig fore mod de Græker / at de igien forstører denne vor ypperlig Stad / slar ihiel vore Borgere / oc oss eders Børn / som ere komne aff eders Lender. Holder eder fordi fra de ting / huis vdgang oc ende / er Hierte sorig / oc dødsens bitterhed / oc derfore icke selff fører eder i bedroffuelse / Jdet i seer eders kiere Børn / elskelige Dronning / tro Mend oc Undersaatter falde i Suerdens skarphed/oc saa ynckeligen omkomme. Huilckit altsammen visseligen vil skee; dersom Paris, drager med Krigsmact til Græciam. Som hand dette haffde sagt / gick hand megit sorgendis oc bedroffuit hen vdi sit Sæde igien.

Aff disse den vise Heleni Ord / bleff Kongen gandske forskreckit / saa alle deroffuer blesse stille siddendis / oc ingen torde vnderstaa sig at tale it Ord.

Troili Raad.

Der Troilus, som var den yngste Kongens Ecteson / saa alle aff forferdelse tie stille / brød hand vd med sin Tale.

O i Ædele / oc frimodige Mend / hui forskreckis i saa aldelis for en forsagit / oc klæinmodig Pre-

sins tale / vide i icke at det er Presterne saa medgiffuit / de skyer gierne Krig / oc deris forsagede mod / elsker helst rolighed oc gode Dage. Huilckit viist Menniske er som vil tro / den der icke kand randsage Menniskens samuittigheder / eller vide Menniskens Tancker / den skulle saa noye vide / huad Guderne haffuer besluttit atgiøre i tilkommende tider: kand icke en vits see saadant at komme aff en letferdig Daarlighed. Packe sig fordi Helenus, mens hand er saa forsagit hen at Tempelen / oc der forrætte Gudernis Tienniste / oc lade de andre som haffue Mod oc Hierte / oc æren kier / stride for en tilborlig sag. Huorfore forskreckis min Herr Fader saa aldelis / vid denne ene løse Tale / befale sig Skibene atgiøris ferdige oc vdrostis / Folckit at forsamlis / oc laffue sig til den fortagne Reyse / effterdi vi kunde icke vden voris spot oc vanrøcte nu lenger haffue de Grækers hoffmod i fordrag / vi io den maa heffne / i alle de Fientlig maader det skee kand.

Offuer hans frimodige Tale forundrede sig alle som tilstede vare / oc loffuede hans vise Raad / dermed gaff Kongen sig oc tilfridtz / gick der med til Bordtz oc holt Maaltid med sine Sonner.

Effter Maaltid kalder Kongen Alexandrum, som Paris kallis / oc Deiphobum, tuende sine Sonner til sig / befalede dem de vfortoffuit skulde begiffue

sig

sig hen i Panonien, der vdskriffue sig duelige Karle til Strid / de kunde tage til Skibs med sig til Græciam: huilcke toge strax affskeed fra Kongen/oc droge affsted.

Anden Dagen lader Priamus forsamle / alt det Trojanske Borgerskab / til almindelig tale/ i alle deris Nerværelse / fremsætter hand sin Meening saaledis:

Priami Tale/ til Indbyggerne i Troja.

O Elskelige Borgere/oc tro Undersaatter/det er eder alle vel vitterligt / huorledis wi aff de Grækers Offuermod/oc den vsigelige skade/ de oss haffuer tilfoyet/ere nocksom foraarsagede at igiengielde slig deris hofmod oc wræt/huor til wi oc icke aldelis kunde tie stille/ vden wi ville vere Fabula vulgi, paa huer Mandtz Tunge / oc huer Mandtz spot oc vidunder. Eder er ocsaa vitterligt/huorledis/paa det/ieg kunde fri min Sosier Hesionam aff sit languarinde fengsel/ ieg haffde sent oss Elskelige/ den beskeden Mand Anthenor, vdi Græciam, men effter som hand bleff der ilde antagen / oc alting wforrættit / motte giffue sig tilbage igien / haffue de lagt mere straa oc sticker til at forøge min bedrøffuelsis ild med. Men effterdi denne skade kand icke med nogen god Lægedom helbredis / vden vid suerdens skarphed / haffuer ieg anseet for got / at sende Alexandrum min Son / med beuebnit Hand vdi Græciam, til at paafore

vore Fiender all den skade hand kand / oc dennem vdi alle Fientlige maader angribe / dersom det ocsaa kunde skee / hand offuerkommer nogen Ædel oc Høyborne Quindis Person / aff de Græker / den skulle hand føre hid til voris Stad / ieg saa kunde med hende randsone min Søster / om Guderne det saa haffue vilde. Dette vil ieg dog / icke vden eders Raad oc Samtycke foretage.

Om det eder saa siunis for got ville vi fare fort; Thi denne sag gielder icke mig aleniste paa / men vdi almindelighed / eder alle / oc huad alle er anliggendis / skulle oc alle endrecteligen vere om / at Samtycke.

Effter Kongen haffde endt denne sin Tale / oc ingen suarede dertil / fremstod en Krigsmand vid Naffn Panthus, Euphorbij den vitberømde Philosophi Søn / vdi huilcken den store Pythagoræ Siæl skal være faren / som Ovidius fabulerer oc snacker / hand begynder saa sine Ord.

Panthus.

O Allerædeliste oc Stormæctigste Konge oc Herre / effterdi ieg er eders Maiestat / med all troskabs nidkierhed tilbeuaagen / er ieg paa det allerunderdannigste begierendis / huis ieg foregiffuer / motte i den beste mening optagis.

Evphorbius.

Det er eders Maiestet vel vitterligt / at min Fader Evphorbius, var en gammel bedagit Mand / vel

vel hundrede oc firesindtztiuffue Aar / som oc var en mectig lærder Mand / viste tilkommende ting / oc huad i fremtiden skee skulle. Hand sagde mig tit oc offte for sandingen / dersom eders Maiestet Son Paris, reyser til Græciam, oc der fra med vebnit Haand / forer nogen Uundis Person / da skal denne eders Maiestetz mectige Stad / bliffue vdi grunden aff de Græker forstorit / i / oc alle eders yuckeligen ihielslagen.

Derfore Alleruisiste Konge / fortryder icke / at lyde mine Raad / thi det er icke vden fare / at foracte de visis / besynderlige vdi det eders Maiestet haffuer ingen skade aff / mens mere kand gaffne baade eder / oc alle eders til endelig vlycke at formide. Hui begier i saa at forkaste eders gode rolighed / oc sætte dē hen i adskillige slags fare. Lader fordi Paris, eders Son / bliffue hiemme / paa det / om eder saa got siunis i kand fremdrage eders Dage i Rolighed / oc Lyckselighed: oc huis i ere entlig til sinds / at fuldbringe eders Forsat / i da vilde sende en anden til Græciam, vdi hans sted.

Wid disse Panthi Ord / bleff der en stoer bulder iblant Almuen / oc alle som der hoss vaare / fryctede baade hans / oc hans Faders Spaadom / huilcken Gud giffue de haffde villit haffde vært lydige / da haffde de icke kommit i saadan Jammer oc Nod / som de siden giorde. Der

Der bleff aff alle besluttit Paris skulde med en vdrosit Skibsfloede til Græciam, oc dermed endis den modis Dag / huer søgte hiem til sit Huß.

Cassandræ grædelige klagemal.

Den tid saadant rycte kom for Cassandræ Øren / at det vor aff alle Mand beslutit / Paris skulde sendis til Græciam, begynder hun at hyle oc skrige / som den der var affsindig / raabte oc sagde.

Ha du ædele Stad Troja, hui er skæben dig saa vblid / du snarligen paa ny skal ødeleggis / dine høye Spisse oc Taarne / i grund nedbrydis? Ha du ulycksalige Kong Priame, huad haffuer du giort? huad haffuer du syndet / mens dine Øyen ere saa tillucte / du huercken kand see din / eller alle dine Vndersattis ynckelig død oc jammer.

Du elendige Dronning Hecuba, huad haffuer du der i voldit / at dit Kiød oc Blod som du haffuer fød aff dit Liff / skal formyrdis for dine Øyen? Hui haalder i / icke Paris hiemme / hand icke drager bort / oc henter saadan forderffuelse med sig tilbage igien? I det samme stod hun op / oc gick med en hast til sin Fader / med grædende Taare / formanede hannem / hand vilde affstaa det som begynt var / thi hun viste / det vilde tage en Ond ende. Men Hectoris, Cassandræ, Heleni, oc Panthi gode Raad / haffde ingen rom oc platz.

Tiden var nu / at Solen var indgangen i Tiurens

rens tegn / oc den lystige Maymaanet førde baade Løff / oc Græs med sig / da kom Paris oc Deiphobus, aff Panonien, førde med sig tre tusinde gode veloffuede Soldater / som de vilde haffue med sig til Skibs. Oc var der 22. berøstede Skibe/med Munition oc Proviant til samme tog beskickede.

Kong Priamus befaler/at Anthenor oc Æneas, om huilcke før er talt / disligisi Polydamas, Anthenoris Søn; skulle giøre sig ferdige / at følge sine Sønner til Græciam, huilckit de ocsaa loffuede gierne at ville giøre.

Der de vaare alle ferdige / oc skulle begiffue sig til Skibs / kalder Kongen den gandske Mact for sig/ haffuer til dennem saadan Formaning.

Det giøris icke fornøden nu først med lang Tale at oppeholde eder / effterdi det er eder alle vitterligt huad fornøden aarsage / der haffuer tuingit mig til at sende eder til Græciam. Endog at hefne oc gielde den store oc vbodelige skade oss aff dennem er tilføyet / skulde vel vere den største oc fornemste aarsage / saa acter ieg den icke saa høyt/ som ieg kunde fri min Søster Hesionam, fra det languarige skentzels aag / hun haffuer med stor Hierte sorrig verit tuinget med / vdi mange Aar / icke vden voris forsmedelsse oc vanrycte. Huorfore wi ere retferdeligen foraarsagit at tage til de Raad/som hannem

er imod / den hende holder saa ivtilborligen. Beder oc formaner ieg eder derfore / I samtligen henuender / eders høyeste flid / ieg kand faa min Søster igien. Thi nu er det beleylig tid / i lader paa eders Fiender kiende eders dygd / oc Mandelighed / paa det alle kunde vide / i haffuer Hierte i Brystet / til at see eders Fiender vnder Øynene. I skulle til visse forlade eder paa / om Lycken ville / da skal i haffue mig i huad casus oc tilfald sig kand tildrage til en hielpere / med bistandig vndsætning / indtil vi faar tuingit vore Fiender / saa de aff vor store macht forskreckede begynder at falde tilfoye. I skulle haffue min Søn Paris til en Forste oc Anforer. Deiphobus skal være den anden nest hannem / Anthenor oc Æneas skulle følge med / som ere viise vdi Raad oc Anslag.

Paris oc Deiphobus, tager Affskeed fra deris Fader med den gandske Krigsmact / begiffuer sig til Skibs / vinder Ancker / hidtzer Seil / oc i deris Guds Jovis, oc Gudendis Veneris Naffn / gaffue sig vd paa det vildende Haff / med en god Vor / oc lyckselig seyladtz komme til de Øer Cyclades, som ligger i det Ægæiske Haff / der de actede seile dem forbi / kommer dem vforuarendis it Skib imod / paa huilkit var en aff de fornemste Forster i Græcia Menelaus, de Spartaners Konge / fodrit aff Nestor

stor til hans Stad Piram, hannem at besøge. Denne Menelaus haffde Helenam til Dronning / huis Brødre vare Castor oc Pollux.

Helena var i de Dage berømmit for den allerdeiligste Quinde / som var i all Græcia.

De Græker / der de saae de mange Skibe komme sig imod lode de deris Skib / drage saa lenge / til de komme de Trojaner aff syne / oc den ene viste icke / huo den anden var. De Trojaner seilde med en god Vind / til de komme vnder en Øe / heder Cithera, huilcken aff de Soefarne kallis Citrius paa denne Dag / som ligger icke langt fra Sparta i Kong Menelai Rige / mens er ickun med it lidit Sund der fra skilt / de sætte deris Skibe i en god Haffn / for Ancker / oc belagde dem vel med touff / oc vdlagde deris bode / vden all modstand / droge der vdi Land.

Paa denne Øe Cithera, var it offuermaade deyligt Tempel opbygt i fordum / den Gudinde Venus til ære / huilckit oc var offuerflødigt paa Rigdom / effter som samme Gudinde i de Lande paa den tid / var i høyeste dyrckelse / derfore droge omliggende Landis Indbyggere Aarligen til samme Tempel / beginge Veneris Fester oc Høytider / oc det icke vden store Skenck oc Gaffuer. I de Dage da Høytideligen holtis samme Gudindis fornemste Fest / huorfore der komme aff alle omliggende Land-

skab mange / baade Mend oc Quinder / at betale deris Løffte med megen glæde. Huilckit der det bleff Paris tilkiende giffuit / vdstafferer hand sig paa det herligste / med it stort Medfølge / gaar til Tempelen / stiller sig gandske gudelig med Bøn oc Offer aff Guld oc Sølff / som hand offuerflødeligen skenckte til samme Tempel.

Paris var en saare deilig Mand / saa ingen vdi deilighed / viste hans lige / huoroffuer de Græker som til Tempelen komne vare / forundrede sig storligen / saavel som paa hans herrlige vdstaffering oc prydelse. Alle vare begierendis at vide / huad det var for Folck / oc i besynderlighed huo Paris var.

De Trojaner giorde dem der paa god vnderuiisning / oc sagde dem / det var Kongens Søn aff Troja, aff sin Fader vdsent til de Konger i Grækeland / at eske hans Søster Hesionam igien / huilcken forbeneffnde Konger haffuer antuordet Kong Thelamon, den tid de sloge hans Fader Laomedon ihiel / oc forstørrede Troja Stad. Herom handlede de imellem sig / frem oc tilbage / med mange Ord.

Tidende komme strax i Kong Menelai Gaard / at der var saadan en vng Herre / til Øen ankommen med mange Skibe / oc megit følge / besynderligen rosdis hans deilighed for Dronningen / Helena.

Hun

Hun kalder for sig sine Tiennere / beder dem gisre Heste ferdige / oc huad fornøden giordis / hun vilde besøge Veneris Tempel / paa den Øe / Citherea, efterdi samme Gudindis Høytid holtis med stor solennitet oc herlighed / at hun der kunde betale sine Løffter hun haffde vdloffuit. Her toffuis icke lenge før alting var beredt. Helena kommer til Strandbredden / oc lod med en hast sætte sig offuer paa Øen / bleff aff Indbyggerne som deris rette Dronning hæderligen vndfanget / hun begiffuer sig til Tempelen / der at offre sine Gaffuer. Det bleff Paris tilkiende giffuit Kong Menelai Dronning, var kommen til Templen / hand forer sig i kostelige Kleder oc med it stort Medfølge kommer ocsaa der hen / hand haffde vel megit tilforn hørt / om Helenæ deilighed / mens der hand saa hende / befant hand i sandhed der sagdis icke saa megit / om hendis deilighed / hun io langt offuergick / alt / huad sigis kunde. Thi forundrede hand sig storligen paa hendis skinnendis Haar / Rosen Kinder / oprictige Øynebryn oc Øynesiun / liden røde Mund / smale huide Hals oc Bryst / smaa lange Fingre / in Summa, hand aff alle de Lemmer hand kunde see for Øynene kunde domme / Naturen haffde slet indtid forget paa hende. Helena domde det samme om Paris igien / hun i sine Dage haffde aldrig seet nogen

hendis Hierte bedre behagede end hannem / huorfore hun saa aldelis vdi kierlighed til hannem bleff optend / at hun icke vende sine Øyen til nogen ting end til hannem; huilckit der Paris formerckte / giorde hand det samme / indtil de aff huer andens beskuelse / bleffue saa hefftelige i Kierlighed til hin anden optende / at Paris holt sig til Dronningen / de med Tegn kunde giffue huer anden deris mening tilkiende / andre skulle det icke formercke.

Der det var skeet / tog hand forloff fra Helena, oc skyndede sig med sit følge til sine Skibe / saalenge hand var hende i syne / fulde hun hannem med sine Øyne / hand derimod var saa aff Kierlighed betuingit / at hand moxen haffde forget sig selff. Der hand kom til Skibene / lader hand sit Krigsraad forsamle / taler dem til med saadanne Ord:

O i Mandhafftige oc Ædele Mend / det er eder vitterligt / aff huad Aarsage min Fader Kong Priamus haffuer sent oss til Græciam, hans fornemste intent oc mening var / hand vid oss kunde igien bekomme sin Søster Hesionam / huis det var vmueligt / skulle wi vende vor flid paa / at skade de Græker det meste wi kunde. See / nu er det icke mueligt / wi kunde faa Hesionam igien / effterdi wi vide / hun aff den mectige Kong Thelamon forparis / der icke skal ville hende affhende / med min-

dre /

dre / hand aff ossi en standende Krig offueruindis. Nu ere wi icke saa meetige som hand paa denne tid / icke ere wi heller saa stercke paa Folck wi kunde belegge nogen Stad i Græcia.

Thi siunis mig raadeligt / wi tager imod den lofflige skenck Guderne (det ieg mener) oss tilbiuder paa denne sted / oc den icke aff otacknemmelighed forsmaa. Wi see paa denne Ø / Skaben haffuer fort oss til de fornemmeste Borgere i Græcia, oc de beste Quinder vere komne til denne Høytid / saa Veneris Tempel er opfylt: Iblant andre er ocsaa Dronningen selff Personligen tilstede / som er Kong Menelai Hustru. Templen haffuer ocsaa en offuerflodig Rigdom / dersom wi offuerfalder det / oc dem der ere vdi griber oc fanger / da bliffuer det oss it megit stort Bytte / icke alenisie paa fanger / men ocsaa paa Guld / Solff / oc dyrebar Klæder. Hui ville wi med store vmage oc fare / søge saadant paa andre Stæder / effterdi dette biudes oss / saa got som vdi henderne. Jeg vil sige / dersom det siunis eder lofligt / ville wi naar Natten kommer / i fore vore Rostning / falde Templen an / roffue oc tage alt huad wi offuerkommer / fore alle / baade Mend oc Quinder fangne til vore Skibe / besynderligen Helenam, dersom wi kunde fore hende fangen til Trojam med oss / giffuer det oss it got Haab / min Fader

Kong

Kong Priamus kand med hende Randsone sin Søster igien. Huer betencke sig huad her til skal gioris forend den effne til saadant at fuldkomme bliffuer oss affslagen. Mange aff de Beste oc Visiste miszhagede dette forsæt / mange derimod loffuede det. Omsier kom det saa viit / at alle besluttede / mand skulle med beuebnit Haand falde ind i Templit / giøre til Roff oc Bytte / alt huad de kunde finde. Huad skeer der? De Trojaner, effter de haffde set god Vact paa deris Skibe / begiffuer de sig Beuebnede / saare stille tiendis til Templen / falder der ind / tager til fange / alle de offuerkomme / bortforer Templens Rigdom oc liggende Fæ med sig til deris Skibe. Paris med egen Hand fanger Dronningen Helenam, oc alt hendis Medfolge / effter som hand fand ingen Modstand / thi saadant skeede mere med / end imod hendis villie. Som hand var kommen med hende til sine Skibe / lader hende vdi god forvaring / begiffuer hand sig med sine tilbage igien / effter mere Bytte / som hand icke kunde faa forsie gang med sig. Heraff opueckis en stor bulder / en Part / aff de Fangne / som vilde heller dø / end foris Fangne bort / en Part aff dem som vare vndkomne / oc søgte til Befestningen / som laa paa en høy Klippe offuen for Templen / huoroffuer de som laa i Befestningen opuogner / tager i en hast til

deris

deris Vaaben / giffuer sig effter de Trojaner, at offuerfalde dem. Paa samme Befesining / var en gandske Mangfoldighed / med gode Soldater / i Krig vel offuede / de falde ind paa de Trojaner med megen grumhed / meente at vilde slaa dem alle ihiel / oc saa befrj deris Fanger aff deris Hender. Der skeer en stor Slactning / dog beholder de Trojaner Marcken / oc forfølge deris Fiender ind vnder Befestningen. Dermed bleff den Krig ende / oc de Trojaner vare glade ved denne Seyeruinding / vende saa til deris Skibe / huilcke de opfyllede / med megit kostieligt Bytte / oc mange rige Fanger / de finge en god Vor / gaffue sig fordi paa hiemreisen / Inden en kort tid komme til Phrygiam, deris egit Land / huor de lagde vdi en Haffn vnder en Ø / som aff Indbyggerne / kalledis Thenedon, sex Mile veiß fra Troja liggendis / paa samme Ø / var en sterck Befestning / som aff Øen haffde sit Naffn / kalledis ocsaa Thenedon. Paris med stor glæde / triner der i Land / aff Indbyggerne bleff høderligen annamit / oc tagen imod. Strax Paris var kommen i Land / afferdiger hand it Bud til sin Fader Kong Priamum, som skulle lade hannem forstaa / huorledis deris Reise var affgangen / som selff haffde værit med oc seet alting / oc at de vare komne vskadde hiem til Land igien. Vid saadanne Tidender

 spranck

spranck Priamus aff glæde / lader alle de Fornemste vdi Troja saadant forstaa / til tacknemmelighed paabyder en almindelige Fest Guderne til ære. Men Paris var endnu paa den Fæstning Thenedon, begynder Helena først at pœnitere oc angre det hun hafde giort / begreder hun saa daarligen hafde forlat sin Herris Huß / forgiette aldelis sit oprictige Kongelige Stamme / tenckte icke en gang paa sin Daatter Hermionam, men for it Menniskis deilige skabning / efterlod dem en spot / sig it vanrøcte / Ja førde sig i slig nød oc bedrøffuelse / som neppeligen skulle staa til at vdslyckis / heroffuer vœner oc klager hun sig / at hun icke vilde lade sig troste.

Den tid Paris formerckte saadant / vilde hand sligt affuergе med gode Ord / kunde dog indtid vdrette / huoroffuer hand bleff megit vtolmodig / taler hende vredeligen til / sigendis: Huad er det Helena i besuerer eder med daglig sørrig vden ophøring? Huem mener i / der kand slig ideligen hylen oc graad fordrage? Kand i icke betencke i fører dermed eders egen Person i stor svaghed? aff saadan drick maa i snart haffue vederquegelse nock? Synis eder saa got / da giører strax ende / paa eders graad / oc tager eder nogen rolighed / oc vederquegelse til / efterdi her vdi min Faders Rige / skal icke være nogen mangel paa alt det / i haffuer fornoden. J / for e-

ders

ders Person skal æris aff alle / oc leffue i saadan vellyst / som i ville begiere. Huilcke fanger i ville der skal være leddige aff deris fengsel / det skal strax skee / oc der til med leffue her hoss oss saa roligen oc tryggeligen som de kunde giore hiemme / inden deris egne Porte oc Dore.

Helena, strøg graaden aff sine Øyne / suarede Paris saa igien / O Jammer / O Nod / huort vil ieg elendige? Huad skal ieg giore? ieg veed min mact er ringe til at staa eder imod. Huad got fordi mig Elendige / oc de andre Medfanger aff nogen beuisis / skal i visselige vide / Guderne ville det betale / som lader ingen velgierning blisfue tvbelønt. Huor til Paris suarede / Ædele Frue / alt huad i befaler / skal strax effterkommis / med det samme tog hand Hende om Haanden / reisde hende op aff sit sæde / oc lidde hende paa en anden sted / som var gandske vel bered / oc huor de vdi enlighed / kunde tale med hin anden om alting. Begynder at tale hende saaledis til: Meener i allerkieriste Helena, effterdi Guderne vilde haffue det saa i skulle forlade eders Land oc Rige / eders Herre oc Hoßbonde / oc komme vdi min mact oc vold / i icke skulle haffue hoss mig større Rigdom / oc offuerflødigere Vellyst / end i her til dags haffuer hafft. Meener i Jeg for nogen vellystis glæde skyld / vil forkrencke eders ære oc værdighed. Sandelig i

skulle hoss mig haffue offuerflodigere Rigdom / stø-
re oc prectigere Ære oc Anseelse / der til med / vil ieg
i Menelai sted vere eders Ecte Mand oc Hosbonde /
huilckit i skal icke fortryde at giore saadant skiffte /
thi ieg i Byrd oc Stamme / vil icke vige Menelao
en fod / i Mandom oc Storcke vil ieg vere hannem
bestendig / i Rigdom oc velde / er ieg altid hans lige.
Naar i tencker paa det Spartaniske Kongerige i ere
frakommen / da tencker oc paa / det mectige store
Trojanske Rige / huilcket mange flere Riger oc
Lande i Asia ere vndergiffne / som i aff Guderne ere
nu tilfort. Jeg bekiender mig aldelis vdi kierlighed
til eder være optent / oc derfore haffuer i store ære at
formode aff dem / som eder inderligst elsker. Holder
op fordi aff eders graad / lader strax eders sorrig fa-
re / oc hører min Hiertens begiering. Helena
suarer: Guderne skulle vide / ieg haffuer aarsage
nock at sørge oc klage / men effterdi det kand icke an-
det vere / maa ieg huad heller ieg vil / eller icke / giff-
ue min villie vnder eders villie. Den Dag oc Nat
forgick / oc Paris lod anden Dagen en kostlig Hest /
med Gyldene Sadel oc Toy offuermaade herligen
vdstafferit fremlede / paa huilcken Dronning He-
lena skulde ride / derforuden forordnede hand oc
saa Heste / for alle de andre fanger / effterson deris
Personer var til. Saa bleff Dronningen Helena,

med

med it prectigt medfølge baade Ridder oc Suenne/ oc stort antal Krigsfolck ledsagit aff Paris, Deiphobo, Anthenor, Ænea, fra den Festning Thenedon, op til Trojam. Der de komme mod Staden/ møder Kongen Priamus dem/ hafuendis med sig en stor Skare aff sine Adel oc Ridderskab / tager gandske kierligen mod dem / besynderligen an faffnede hand Helenam paa det Allerhøyeste / effter den viis / som aff saadanne Forstelige Personer siduanligt er. Wden for Stadtz Porten iblant den store mangfoldighed / hørde mand alle hønde spil oc lystighed / der saa mand adskillig Dantz oc tidsfordriff. Huad mere? den gandske Stad / var med glæde opfylt. Paris oc Helena bleff aff de ypperste oc fornemste i det Trojanske Rige til Palladis Tempel med stor solennitet oc herlighed opført / oc der/ effter den Hædenske viis vid Ecteskabs baand forenit / deris Brollups Høytid holtis i 8. Dage med megen glæde.

I midler saadant begicks vdi Troja / kommer der Tidender til Piram, huor Kong Menelaus end da fortoffuede hoss sin Suoger Nestorem, huorledis Veneris Tempel paa den Øe Citherea, var aff de Trojaner beroffuit sin Skat oc liggende Fæ / mange aff hans gode Mend ihielslagen / ytallige Fanger bortførde / iblant dem/ hans deilige Dron-

ning / huilcken hand elſkte saa inderligen som sig ſelff / huilckit der hand hørde / bleff hand aff saadan bedroffuelig tidende forſkreckit / oc forſuimmede halff død til Jorden. Effter hand kom til sig ſelff igien / beklager hand ſine Vnderſaatters ulyckelige tilfald / oc allermeſt ſin kiere Dronnings voldforlſel / huis deilighed ſkulde saa ſkendeligen bliffue forraad / aff de Barbariſke Folck: Neſtor lagde vel vind paa med troſtelige Tale / at formilde hans forrig / mens vdrettid dog dermed ſlet indtid / thi hans Hierte var saa gandſke med ſorrig beklemt / hand kunde icke komme til rette / thi ſkyndede hand ſig hiem til ſine Lande igien.

Der hand med Neſtor, ſom hannem geleidede / kom til ſit egit Kongerige / afferdiger Menelaus ſtrax it viſt Bud / til Agamemnonem de Myceners Konge ſin Broder / hand vilde ſtrax komme til Spartam til sig: ſammeledis ſticker hand oc Bud effter Caſtor oc Pollux, Dronning Helenæ Brødre / huilcke tre Konger / begaffue ſig med en haſt til Kong Menelaum. Agamemnon ſaae ſin Broder ſaa aldelis aff ſorrig vanſmectis / taler hand hannem til med diſſe Ord:

Kiere Broder / hui bedroffuer du dig saa saare? Endog du haffuer vel der til tilborlig aarſage / dog lader det saa Quindactigt / at giffue ſin nod oc anlig-

anliggende med slige vduortis facter tilktende / skaffer dog / oc vdretter der med indtid andet / end / dismere glæder din Fiende oc twuen. Lad fordi / som du acter der indtid om / oc det gaar dig icke engang til Hierted / efterdi mand med Suerdet / icke med graad skal hefftue sin wret. Opueck dit Hierte til Mandom oc Frimodighed / betenckendis alle Konger vdi Græcia, staar dig med all deris Mact ret Mandeligen bi / du kant tilborligen hefftue dig / icke alenisie paa Paris, som haffuer bedreffuit denne skammelige oc whorlige gierning / men ocsaa / paa alle dem / som hannem ere vdi hans onde forsæt tilgedan oc behielpelig. Giff dig fordi tilfridtz / oc lad sliz sorgen fare. Wi ville lade dette begangit Forrederi bliffue vid Breffue oc Skriffuelser kundgiort offuer gandske Græciam, at huer mand kommer oss til bistand. Det varede icke lenge / for Breffue ginge od til alle Konger / Forster oc Herrer / offuer all Græckeland / oc alle omliggende Lande / saa der forsamlede sig vdi en hast til Menelaum, den stercke Achilles, den frimodige Ajax Thelamonius, den mectige Palamedes, vstigist Patroclus, Tlepolemus, Diomedes, Ulysses, huilcke alle raadde / mand skulle med Suerdet fuldriffue denne gierning / oc paafore de Trojaner en aabenbare Krig oc Feide.

Helenæ Brødre / Castor oc Pollux, gaffue sig

sig med en stor Skibsflaade effter de Trojaner/ tenckte at naa dem/ førend de komme til Phrygiam. De vare neppeligen komne to Dagis seiladtz/ før der reiser sig en Himmil storm/ ligesom Himmel oc Jord vilde forgaa/ saa alle Skibene forginge/ oc der kom icke it leffuendis Menniske til Landtz. Efterdi ingen viste om disse tuende Brodris død/ haffuer den gamle Hædenske vildfarelse/ dictit dem være bleffne til Guder/ oc leffuendis optagne i Himmelen/ der sig til ævig Amindelse stifftit det Tegn paa Himmelen som vi **Tuillingen** kalde. Endog de gamle Philosophi meene dette Himmels Tegn **Tuillingen** saa kaldis/ fordi Solen haffuer sin gang igiennem det to Dage effter anden/ som hun icke haffuer i nogit aff de andre.

Dares Phrigius sætter sig fore paa denne stæd/ at beskriffue nogle aff de fornemste Forstelige Personers stickelse som vare baade paa de Græckers/ saauel som paa de Trojaners side/ huilcke hand siger sig baade at haffue seet oc kient/ som den der var med krien fra begyndelsen til enden.

Kong Agamemnon, var en høy Mand paa Personen/ huid vnder Øynene/ fore oc stercke Lemmer/ elskte gierne Møye oc Arbede/ hadede Dreckeloshed/ var der til Frimodig/ viiß oc beslagen/ vdi tale oc omgengelse gandske beleffuen.

Menelaus

Menelaus hans Broder / var icke høy ei heller lauff / mens var en middelmaadig Person / til Krig oc Orloff stod hans Hu oc Sind / med Vaaben omgaaes / var hans lyst.

Achilles haffde høyligheden effter som hand var stor til / hand haffde it brit Bryst / brede Skuldre / store oc stercke Hender oc Arme / ellers var hand en megit deilig Herre / haffde huid Gult kryllit Haar / dertil blaa Øynene / med kierlig vdseende: hand iblant alle Græker var den sterckiste / vdi Krig frimodigst / i Anslag lyckseligst / i Gaffuen rund / oc i Talen sandru.

Patroclus, var stor oc sterck / huid / med noget rødt bemenckt / ydmyg / sandru / hadede kiff oc vsamdrectighed / forsagede dog icke til borlig Krig / naar hannem var dertil giffuen aarsage.

Ajax Oileus var stor oc tyck / med stercke Lemmer / Been oc Arme / oc brede Skuldrer / smild oc lystig / dertil skickelig vdi Klæder.

Ajax Thelamonius, var en deilig Herre / dog med sort kruset Haar elskte gierne Sang / dictede selff adskillig Sang oc Viser / var dertil en freidig Herre oc veldig Krigsmand / hadede all verslig Ære oc forfengelig Roeß.

Ulysses i deilighed kom indtid vid de andre / var en middelmaadig Person / fuld med vnderfun-

dighed oc falskhed/obestendig / i prydelige Tale hafde ingen sin lige.

Diomedes var en stor fuldkommen Mand / med it grumt Ansict saae bistrit oc forferdeligt ud / var falsk udi tilsagn / Mandelig udi Strid / haard imod sine Tienere / Lossactig i sit Liff oc Leffnit / hans kierlighed oc elskow / bragte hannem i megen Elendighed.

Nestor var paa Personen lang / smal oc høyg / veltalendis / en god Raadgiffuere / heffngerig / snar til wrede / som oc snart forgick / med huilcke hand holt venskab / da var hand der udi saa stadig oc trofast / at ingen der i kunde lignis med hannem.

Prothesilaus var deilig med en Mandelig skickelse / saare behendig / udi Krig frimodig.

Neoptolemus, var stor / med sort Haar / trinde Dyne / brede Skuldrer oc Bryst / var stam / dog lærd / oc udi adskillige Sager forfaren.

Palamedes Kong Nauli Son / hafde en deilig skabning / høyg / oc mager / sterck / frimodig / venlig / beleffuen / oc megit gaffmild.

Podalirius en meget tung Mand / saa hand for fedme neppeligen kunde vende sig / hofferdig / saae altid bedrøffuelig oc sorgefuld.

Machaon, stor oc sterck / adstadig / forsictig / taalmodig / hafde it skallit Hoffuit / hand souff aldrig om Dagen.

Merion,

Merion, var en liden Person/ med deilig skabning / haffde rot Haar oc Skæg/egensindig/ vtaalmodig.

Briseide / Calcas Daatter / var megit huid oc deilig / liden skickelig Person / huid Haar / oprictige Øyne / veltalendis / blyferdig / enfoldig / oc Gudfryctig.

Samme Dares, haffuer icke helder forgiet de Trojaner / dennem ocsaa vdi effterfolgende maade beskriffuer.

Priamus var en høy/ mager Mand / sacttalendis / vforsagit/ frimodig i sine Løffter trofast oc sandru / Retferdighedtz elskere / ingen Konge var der / som mere elskte sine tro Rigens Mend/end Priamus giorde/ oc dennem til stor Ære oc Rigdom ophøyede oc forfrømmede.

Iblant alle Priami Sønner / var der ingen som lignedis med Hector, huilcken som iblant sine Brødre var den eldste. Hand haffde føre oc stercke Lemmer / som aldrig kedis ved modsommeligt arbed / Krig oc Orloff kunde føre med sig / hand haffde it verdigt Ansict / var maadelig stam / vdi leffnit oc omgengelse saare beleffuen / at mand icke kand læse nogen inderligere elsktis aff Indbyggerne / end Hector giorde / der hørdis icke it vtilbørligt Ord

aff hans Mund / hand var deilig i skabning / krafftig i styrcke / saa Troja aldrig haffde saadan en Mand / som hand var.

Deiphobus oc Helenus tuende Priami Sønner vare vdi skickelse hin anden saa lige / at naar mand saa dem begge vdi en hast / skulde den ene icke kiendis fra den anden / dertil vare de ocsaa i deris Personer Faderen saa lige / de paa ingen ting kunde adskillis / vden Faderen var en gammel bedagit Herre / Sønnerne vnge Mend deilige Personer; Indbyrdis kiendis disse to icke fra hin anden / vden Deiphobus, var en Krigsmand / oc haffde lyst til Strid / Helenus var en lærder Herre / oc haffde lyst til Boglige Konster.

Troilus, var megit stor paa Personen / dog haffde hand it megit større oc frimodigere Hierte / saa der fandtz i gandske Trojanske Rige nest Hector, ingen sterckere eller frimodigere Helt / end hand var / hand satte all sin Hu oc Sind til Krig oc Orloff.

Paris eller Alexander, Phriges kallit / offuergick de andre vdi deilighed / hand haffde it langt gult Haar / naar hand vende sig / gaff det en glandtz fra sig / som det haffde vært spundet Guld / vdi Jact oc skiude med Buffue / var hand en Mester / til Hest oc Fod / vigede dog ingen en foed.

Æneas

Æneas var paa Personen en liden fire skudden Mand / hafde rød Haar oc Skæg / var saare beslagen / megit veltalendis vdi sit gandske leffnit / oc omgengelse forsictig / en god Raadgiffuere / viiß oc forstandig i alle Sager / dertil lærd i Boglige Konster / hand hafde it lystigt aasium oc klare Øyne. Iblant alle de høffdinger som vare i Troja / var der ingen paa Jordegodtz / som kunde lignis med hannem. End giffuer Historier hannem den berømmelse / hand giorde de Græker større affbreck / med sine vise Raad / end Hector med sin store styrcke.

Anthenor, var en lang / tynd / mager Mand veltalende / forstunlig / beslagen / grauitetisk / en saare nyttig Rigens mand / huorfore hand inderligen elsktis aff Kong Priamo.

Polidamas Anthenoris Søn / var vdi vext sin Fader gandske lig / dog nogit mere brunactig / dertil en veldig stærck Karl / med høffuiske oc skickelige Sæder prydet / huormed hand skaffede sig mangis gunst oc yndist / var dertil vdi Krig oc Orloff brugelig.

Kong Memnon var stor oc stærck dog yndelig / hafde brede Skuldrer / stercke Arme / brit laadit Bryst / gult krullit Haar / en god Krigsmand / som med stor loff vdrettede megit i den Trojaniske Krig.

Dronning Hecuba, var ranck paa sin gestalt / der hafde mere skickelse / til en Mandtz Person / end

til en Quindis/ hun var en Quinde aff høy Forſtand/ elſkte gierne miſkundhed oc barmhiertighed/ dygd oc ærlighed.

Andromacha, Hectoris Førſtinde/ en deilig Perſon/ megit huid/roſen Kinder/ rød Mund/gult ſkinnendis Haar/ klare Øyne/ at haffue æren kier for andre Quinder/ bar hun den priis/ var dertil prectig i alle ſine facter.

Caſſandra, haffde it velſkickit legome mens tiid vnder Øynene/ elſkte Jomfru leffuit/ var vdi Himmelens Laab forfaren/ viſte at forkynde tilkommende ting/ hun tog ſig indtid til/ aff nogen Quindelig gierning.

Polixena, var all deiligheds Spegel/ paa huilcken Naturen haffde indtid forglemt/ vden det/ hun ſom andre Menniſker var dødtzens loff vndergiffuen. Thi ſynis det forgieffuis arbed at beſkriffue i ſtycke viis/ hendis deilige ſkabning/ der langt offuergick alle andre Jomfruers deilighed/ for huis ſkyld/ den vidtberømde Achilles, bleff saa i kierlighed forblindet/ hand anſaa huercken ſin/ eller den gandſke Krigsmactis ſtore nød oc ſkade/ oc paa det ſidſte/ for hendis ſkyld; ſætte liffuit til/ ſom videre i Hiſtorien ſkal giffuis tilkiende.

Forſierne vdi Græcia, bereder deris Skibsflaade/oc forſamler ſig alle vdi den Haffn for Athenas.

Aga-

Agamemnon de Myceners Konge/ kom med hundrede Skibe. 100.

Archelaus oc Protenor aff Bæotia med halfftridtzinds tiuffue Skibe. 50.

Menelaus, de Spartaners Konge/ med tridsindtztiuffue Skibe. 60.

Ascalafus Første/oc Jalmenus, greffue aff Orcomeno, ankomme med trediffue Skibe. 30.

Epistrophus oc Schedius Konger aff Phocide, komme med fyrretiuffue Skibe. 40.

Ajax Thelamonius aff Salamina, haffde sin Broder Teverum med sig/ foruden andre Førster oc Greffuer/ som vare: Den Første Bublation, den Første Amphimacus, Greffue Dorius, Greffue Thesius, oc deris Medfølge/ ankomme med fyrretiffue Skibe. 40.

Den gamle Første Nestor aff Pilo, kom med firesindtztiffue Skibe. 80.

Kong Thoas aff Ætolia, med fyrretiffue Skibe. 40.

Kong Doximax. førde med sig halfftridsindtztiffue Skibe. 50.

Ajax Oileus, som regerede det Folck der Boer hoes det Bierg Parnassum Locri kallede/ kom med sin oc trediffue Skibe. 37.

Antip-

Antippus, Phidippus, Thoas aff Alcedone,
30. kom med XXX. Skibe.
Idomeneus oc Meriones aff Creta haffde fi-
80. reſindstiffue Skibe.
Ulyſſes aff Ithaca, haffde med ſig fyrretiffue
40. Skibe.
10. Emeleus aff Pyrgis med ti Skibe.
Protheſilaus oc Protarchus aff Phylaca, kom
40. med fyrretiffue Skibe.
Poladirius oc Machaon Æſculapij Sønner
aff Electria, haffde med ſig thu oc fyrretiffue
42. Skibe.
Achilles oc Patroclus aff Theſſalia med halff
50. tridſindstiffue Skibe.
Tlepolemus aff Rhodo, oc andre omliggen-
11. de Øer / med elleffue Skibe.
Xantippus oc Amphimacus, haffde tolff
12. Skibe.
Polyboetes oc Leontius aff Lariſſa, komme
40. med fyrretiffue Skibe.
Diomedes Eurypilus aff Argis, med fire-
80. ſindstiffue Skibe.
7. Philocetes aff Meliboea, med ſiu Skibe.
21. Cuneus aff Cypro, med it oc tiffue Skibe.
Proteus aff Magneſia, kom med fyrretiffue
40. Skibe.

Agape-

Agapenor aff Arcadia, med fyrretiffue Skibe. 40.
Mneſteus aff Athenis med halff trediſindtz-tiffue Skibe. 50.
Epeus aff de Øer Cyclades med trediffue Skibe. 30.
Mopſus aff Colophona med tiffue Skibe. 20.

Alle Skibe ſom vare forſamlede i den Athenienſke Haffn vare 1160.

Effter diſſe Herrer / Konger oc Førſter / foruden mange flere aff adſkillige Lande / huis Naffne her at opregne ſiuntis wfornoden at verre / vare ſaa ankomne / beſuore de ſig med huer anden med Ed oc Sacramente i ſaa maader: Preſten / ſom var Chryſes Smynthij Apollinis Klærck / parterer en Galt mit i tu ſtycker / vendet det ene ſtycke mod Øſten / det andet mod Veſten / bad ſaa Kongerne oc Førſterne gaa der mit imellem med blotte Suerde / oc doppe det Spitze aff Suerdet vdi Blodet / dette ſkulle vere dem it Sacramente / oc ſuerge hin anden derpaa huldſkab oc Troſkab ingen at ſuige den anden til ſit Blodtz vdgydelſe / men ſtaa Mandelig bi / oc icke ophøre met krien før de haffde tuingit Trojam, oc det gandſke Rige. Det ſiuntis dem alle got at være / de vdualde ſig en General Feltherre / ſom ſkulde føre den gandſke Krig / oc alle ſkulle vere hannem / oc hans Befalning / hørige oc lydige.

De komme tilsammen vdi Junonis Tempel/ som var Argivæ, der skreff huer for sig hans Nafn/ de vilde vdvelge/ med Græske Bogstaffue/ oc der Zeddelene bleffue, offuerseede Stemmede de meste parten ind paa Agamemnon, vden tuil de saa der hen/ hand var en aff de fornemste Konger i all Græcia, baade paa Lande oc Folck oc Rigdom/ dis-ligisi Menelai Broder/ for huis skyld krigen angick/ derfore domde de/ hand skulde oc tage sig den sag diß inderligere paa. Saa bleff Agamemnon med stor solennitet vdraabt oc aff alle declarerit for en almindelig Feltherre paa den tid.

Agamemnon, vaar saare omhygelig for den gandske Krigsmact/ icke alenisie for Folckit/ det med munition oc Prouiant kunde forsorgis/ men ocsaa aff god forsiun lod beskicke foder til Hesiene/ oc huad fornoden giordis til den gandske Krigsmactis nodtorfftige forraad.

Der alt saadant var med stor flid beskickit/ forend de vdlagde aff den Athenienssiske Haffn/ med deris Skibe/ lader Agamemnon, som den offuersie Feltherre paa en viid dertil beskickit Pladtz vden for Athenen/ til sig kalde alle Konger/ Forster oc Herrer/ oc alle Officerer, giffuer dem sin meening for/ med saadanne Ord:

O i Høybaarne oc Ædele Mend/ som ere her

paa

paa denne sted forsamlede / seer obenbare i denne aaben feldt / huad wi formaae. Naar er det hørt tilforne / saa mange Konger / Forster oc Herrer / med endrectigere Hu oc Sind / vere forsamlede paa en sted / end som wi nu ere / til voris Fienders Ødeleggelse. Huo vil icke holde den mere / end daarlig / som tor fordriste sig til / at staa vor macht imod. Sandeligen ieg holder det for / her skal findis mere end hundrede iblant oss / aff huilcke en huer skal være mectig nock / dette at fuldbrisue med ære oc seyer / for huis skyld / wi alle ere her ankomne. Jeg tuiler icke paa / det io en huer vel vitterligt er / huor tilbørligen oc retferdeligen / wi aff den tilføyede spot / oc skade ere foraarsagede at tage til Vaaben oc Verge imod de Trojaner. Lader oss fordi tage denne sag / dis inderligere oc hefftteligere an / paa det wi forst kunde tilstoppe deris Munde / som spaatteligen tale om voris skade / oc med Suerdet affstryge saadan skendsel oc vanære. Dernest temme de Trojaner / de sig bedre i fremtiden skulle besinde / for de sig slig gierning foretage / huilckit de skal icke skammis vid at giore / om dette gaar saa vstraffit aff. Monne vore Forfædre skulle haffue saadan spot / med stillesuigen ladet patzere? Ingenlunde / icke helder bor det oss nu see igiennem Fingre til sligt / som kand oss oc vore efterkommere bliffue ilde efterta-

lit / besynderligen effterdi wi ere mectige nock til at hessue det. Huo (kand nogen sige mig) skulle i Verden vforsagit opheffue sig imod voris macт oc vrede / vden disse Trojaner / der aff it daarligt Raad / haffue fordristid sig til / slig en gierning. Er det icke den storste part vdi Verden vitterligt / huorledis nogle aff oss formedelst tilborlig aarsage / ere indfaldne vdi Kong Laomedontis Lande / med vebnit Haand ihielslagit Kongen / oc vtallige hans Undersaatter / forstyrrit hans Stad Trojam / dersra fort vsigelige Bytte oc Rigdom? Er der icke mange hoss oss vdi Græcia paa denne Dag / som i deris æuige fengsel oc trældom begrede slig skade? Sandelig det siunis mig icke vmueligt at være for tusinde / det fire eller fem aff oss haffue saa lycksaligen fuldreffuit tilforn. Dog tuiler ieg icke paa de ere io ferdige at giffue oc tage / oc der hoß haffue sammentiggit megen hielp oc vndsætning / sig til at forsuare imod voris macт. Huorfore det synis mig Raadeligt / om det eder alle saa behager forend wi vinder Ancker / oc legger vd aff denne Haffn / wi skicke voris besynderlige Bud / til Guden Apollo (det er Solen) som er paa den Ø Delphos, at wi vid hans giensuar kunde vere viß paa / huad wi i dette forretagne skulle giøre oc lade / det kunde saauel vid hans / som de andre vore Guders hielp oc

bistand

bistand fuldriffuis til en onskendis ende. Hermed giorde Agamemnon ende paa sin Tale. Alle Konger oc Forster loffuede hans vise oc forsictige Raad/ beslutte/ det med det forste skulle gaa for sig/ huortil bleff aff alle beuilgit/ Achilles, oc Patroclus skulle tage sig dette offuer/ reyse til Delphos, oc hente suar aff den Gud Apollo. De toffuede icke lenge/ for de gaffue sig til Skibs/ oc med god Vor seilede saa lenge de Naadde den Ø Delphos, som er den fornemste iblant de Ø er Ciclades kallede/ oc ligger i det Ægeiske Haff.

(Merck det gienſuar/ som aff disse Affguds Billeder/ der i Hedenskabit dyrckedis/ bleff dennem giffuet der saadant sogte/ var indtid andit end Diefftuelen aff samme Billeder talde/ oc gaff suar paa det som atspurdis paa det hand saaledis kunde holde Menniſken fra Gud/ vdi sit Rige fangne.)

Achilles oc Patroclus komme til Apollinis Tempel/ oc effter de haffde raadfort sig med Præsterne/ som derudi tiente/ gaae de der ind/ med megen Andact oc Gudelighed/ offre vdi megen offuerflodighed deris Gaffuer/ forregaff saa deris Verff/ oc begierede derpaa suar igien. Orakelit gaff saadan Rost fra sig:

Achilles, Achilles, vent tilbage til dine Græker/ som dig haffue vdsent/ oc sig dem for sandin-

gen / at de skulle reise til Trojam / oc der skal de stride mangen haard Strid / men naar 10. Aar ere ende / da skulle de vinde Staden / ihielslaa Kong Priamum, hans Dronning / Sonner / oc alt hans beste Folck / oc de skulle allenisie leffue / huilcke de Græker aff deris gode villie spare liffuit.

Mens Achilles var endnu i Templit / tildrog sig en vnderlig hendelse. Calchas Testoris Son / Kong Priami Klerck aff Troja / vdsent aff Kong Priamo, kom oc i det samme til Apollinis Tempel / at hente suar aff Oraclet huad ende den Krig de hafde begynt med de Græker skulle tage. Effter hand hafde offrit mangfoldige Gaffuer / fick hand saadant suar.

Calchas, du skalt forvare dig / du icke drager til Trojam igien / men foye dig til Achilles, de Grækers Sendebud / som er endnu her paa denne Ø / thi du skalt vere de Græker megit gaffnlig / med dine vise Raad / oc icke for drager fra Troja / forend de den haffuer tuingit / oc i grund odelagt. Da spurde Calchas flitteligen huor Achilles var / oc der hand formerckte hand var i Templet / holder hand sig til hannem / begynder at legge Venskab sammen / aabenbarer saa huer anden all deris sags leilighed / huorfore de vare der ankomne paa den tid.

Dermed begaff Achilles sig til Skibs oc seilede

lede til Athenen, oc tog Klercken Calchas med / præsenterede hannem for Kongerne oc Øffuerstierne / lader dem forstaa huad suar Apollo gaff ham / oc huorledis Calchas Kong Priami Bud / derimod fick ond beskeed / hand icke skulde vende til Trojam igien / men bliffue hoss de Græker / all den stund Krien varede.

Heraff bleffue alle Græker megit glade / giorde den Dag for disse gode Tidender skyld / til en glædelig Fest oc Høytid / anammede Calchas til sig paa god tro oc loffue / efterlode hannem vdi alt / sin fri villie / som hand haffde verit hiemme i sin fri frelse inden Troja Mure; dermed forløb sig den Dag til enden.

Efter denne deris glædskabs dag haffde ende / begiffuer den Trojaner Calchas, Achilles, Patroclus sig den anden dags Morgen god be tiden / til Agamemnons Tielt / huor sig mange Konger / Førster oc Herrer haffde forsamlit. I alle deris neruerelse gaff Calchas fore / at den forhaling med Krien / var de Græker saare skadelig. Efterdi de Trojaner haffde deris visse kundskab om deris anslag / disligist sig bestyrckede Dag bi Dag / io mere oc mere at tage imod deris tilkommelse. Huorfore hand sagde sig aff Guderne haffue befalning til dennem / de skulle fare forti deris forsæt / søge Fienden / den skulle giffuis dem i henderne.

Strax

Strax bleff der vdraabt offuer den gandske Leyer at alle effter Feltherrens Agamemnonis befalning / skulle med hast giffue sig til Skibs / de vinde Ancker / hitze Seil / oc vnder den Guds Neptuni beskermelse / gaffue sig til Siøs. De vare neppeligen to Vger Soes lagde vd fra Athenen, for Himmelen bleff med tycke Mollm oc Skyer offuerdragne / som det haffde vært den Morcke Nat / dermed fulde en grusom Stobregn / med Liunild oc Torden / oc aff suar Storm reisde Bolgerne sig / som høyeste Bierge. Huorofuer falt en stor redsell oc forskreckelse / paa den gandske Krigsmact / i det de saae sig i dødsens nod bestedde. Calchas sagde sig aff sine besuerelser vel vide aarsagen til den nod de vare vdi / som er Gudinden Diana, var høyeligen fortornit / for hende indtid offredis aff dem / som seilede til Trojam / thi reisde hun hassuit oc skyerne med slig Storm / oc Regn offuer dem. Hand raadde de skulde legge til den Be Aulis, med deris Skibe / oc der vdi Templet / som Gudinden Diana, (det er Maanen) dyrckedis / oc Agamemnon, skulde offre hende skenck oc gaffuer med sin egen Haand / huilckit naar skeet er / skal Stormen oc Regnen ophøre / oc Haffsens Bolger sacte sig / oc derimod faae en behagelige god Vor / til denne fortagne Reise. Her toffuis icke for Agamemnon,

legger

legger med den gandske Flode til Aulidem, vdi Templet offrer Gudinden Dianæ, offuerflodig Skenck i egen Person. Strax stilledis Stormen oc Haffuit / som Calchas haffde sagt / oc de finge til deris anfangne Reise / en onskendis Vind. De seylede saa lenge til de komme til en Festning vdi Phrygia, som hørde vnder Kong Priami Regemente / huilcken Dares Phrygius icke neffner i sin Historie / maa skee aff den Aarsage / de Græker toffuede der icke lenge / men hoß andre Scribentere finder mand / at den aff Indbyggerne kalledis Sarronaba, den erroberede de (effter som de vdi befestningen kunde en ringe modstand giøre / den stiore Grækernis Mangfoldighed) slaar ihiel alle dem de offuerkommer / oc huis de funde der tienligt var / førde de til Bytte med sig / til deris Skibe.

Festningen slibede de / oc giorde den lige ved Jorden. Siden seylede de derfra / til den Be Thenedon, som ligger sex Mile veys fra Troja / der legger de med deris Skibe / ind i en god Haffn. Paa den Be Thenedon, var en megit sterck Befesining / som var paa Rigdom offuerflodig / effterson alle omliggende Indbyggere haffde der indført for Fienden / deris beste Skat oc liggende Fæ. Der forsamler sig en stor Mangfoldighed / aff Landtzens Indbyggere / huilcke / effter de haffde besæt Festnin-

gen med got Krigsfolck / begiffue de andre sig til Stranden imod de Græker / at formene dem Landgang / dog deris forsæt lyckedis dem icke stort. Thi de Græker Beuebnede legger til Land med deris Bode i slig Mangfoldighed / at de Trojaner kunde icke staa deris Mact imod / endog de verede sig Mandeligen / nedlagde mange aff de Græker / saa noddis de til omsier at giffue fluct / oc huilcke som vndkom / icke bleffue paa Vallstieden / romde ind paa Befestningen. De Græker forsømmede icke huad de skulde giøre / belegge Festningen paa alle sider / oc i en hast berede Stier / oc andet Ridskab / som til storm giordis fornøden. De trengde hyer anden haardeligen paa begge sider. De inden fore sloge Mandeligen fra sig / kaste paa de Græker med Steene / oc lod falde store Bomme paa dem. De Græker bleffue fast vid at storme / slogs En ned / da kloff der 10. op igien / indtil de komme alle vegne ind paa Befestningen / baade ad vinduer oc paa Murene / da motte de der inden fore giffue tabt / der sparedis ingen / her ansaaes huercken Person eller Alder / men alle motte bucke / for de skarpe Suerde. Effter Festningen var indtagen / vtalligt Gods oc Rigdom bortfort / sætte de Græker Ild i alle Huse / saa huis Ilden kunde fortære / bleff i en hast opbrent / Mure oc Taarne brøde ned i grund / giorde dem lige

vid

vid Jorden. Der efter droge de med stor Seyer oc Bytte til deris Skibe igien.

Agamemnon, lod alt det Bytte / som paa begge Befestningerne var tagit / til priis paa en sted forsamle / oc en huer skulle frembære sin deel hand tagit haffde / huor til en huer for sin Person fandtz hannem horig oc lydig. Da parterede Agamemnon samme Bytte retferdeligen vd / til huer som de haffde beuist sig Mandeligen til / oc icke sparit sit Liff imod sin Fiende.

Der dette var giort / lod Agamemnon, vdraabe til alle Konger / Herrer / Øffuerster / Officerer, oc alle som Befalning haffde / at de skulle betimeligen anden dags morgen være forsamlede / hand vilde holde almindeligt Krigsraad / om huis i slig leilighed fornoden giordis.

Den anden Dag komme endrecteligen sammen paa en slet Platz / paa den Øe / Thenedon, huor Agamemnon begynte sin Tale saaledis:

I gode Herrer oc Venner / endog voris Magt / er nocksom kient offuer den gandske Verden / saa er det dog Guderne behageligt / vi icke aff voris magt oc vellde hofferdiger oss / thi hofmodighed er den last / som de Mißhager / oc staar altid imod. Saa er det oc en huer vel vitterligt / huad ont der er kommit aff hofferdig fordristelse. Huorfore vi aff oprictige

Mod/ oc Gemytter / vil vdi dette forretagne / der hen vende all vor gierning / at oss indtet sligt skal aff nogen effter sigis. Effterdi wi aff Kong Priamo, formedelst den store offuerlast oc skade/hand oss hafuer vid sine vdskickede tilsoyet / ere høyeligen foraarsagede at sætte an imod hannem / oc wi ere med voris vdualde Mact komne til hans Landis Grentzer / oc giort hannem nu i begyndelsen en temmelig affbreck / oc tuiler ieg icke paa / de som tilforne vare vore Fiender / ere io nu bleffne oss dis hadeligere / dertil met effterdi voris tilkommelse er dem vitterligt nock / haffue de vden tuil besyrcket sig inden deris faste Porte oc Mure/saa de skulle faa oss nock at tage vare. Thi en inden doren/er bedre end to vden for/ som mand pleyer at sige / Kragen / endog hun icke i syrcke/ kand lignis med Falcken / saa gior hun hannem nock aff/ naar hun er i sin rede / at hand tit oc offte med dybe skrammer maa vige aff / oc lade hende med fred betemme.

Dette siger ieg icke for eder i gode Herrer/ for den skyld / ligesom ieg tuilede/wi icke kulle kunde offueruinde de Trojaner, deris faste Stad / siercke Volle oc Mure i grund odelegge. Men at wi med loff angaar vor gierning / oc forsicteligen handler vor sag / icke hofferdeligen traadte paa vor Mact oc Velde. Mand seer huorledis offuermod oc offuer-

uerdaadighed haffuer kuldkast mangis forsæt / som vel for Menniskens Øyen at see til/syntis bestendige nock: mangen haffuer hafft macten paa sin side / oc aff eigen fordrisielse forseet spillit. Det er oss alle vitterligt / Kong Priamus haffuer for faa tider siden/ hafft sin Gesant hoss oss / oc fordrit sin Søster Hesionam aff oss/ tilbage igien. Mens wi aff hofferdighed opblæste / formedelst Lycken haffuer vært oss med / til denne Dag/ actede hans verff indtid/ huilckit dersom wi haffde anseet / oc ladit Hesionam bleffuen hannem følgactig / (som vden vor spot oc skade kunde skeet) da haffde wi forbigaait den skade oss paa Den Citherea timedis/da haffde den ædele Helena, for huis skyld saa mangt Øye luckis / vel bleffuen vdi sit Rige / oc i sin Herris Huss/ oc wi verit denne besuering oc megle omkostning quit/oc dertil bleffuen hiemme i voris Riger oc Lande / oc icke tort ved vnder Lyckens vstadighed/ begiffuit oss/ saa lang en Reise med voris Krigsmact/ i disse vbekiente Steder. Om det synis eder saa got / er dette mit Raad / til megen Blodtz vdstyrtning at forbigaa / wi sender voris Gesanter til Priamum, hand igiensticker Dronning Helenam, oc fuldkommelig vederlag/for huis hans Søn/Paris roffuede aff Templet paa Citherea.

Dersom Priamus er viis / oc tager vid disse

vilkaar / ville wi med Krien ophøre / oc imid Fientligt tage oss ydermere fore imod de Trojaner / saa bliffuer dette tog oss en ære. Men huis hand det icke giorendis vorder / da holder Retten med oss / oc huis macr wi imod hannem / oc hans Undersaatter / vnge oc gamle / Quinder oc vskyldige Børn / brugendis vorder / er for den gandske Verden vndskyldet / oc det megle vskyldige Blod / som bliffuer vdgydet / hannem oc icke oss / tilregnis.

En part aff de som tilstede vare / dømde / dette at være it got Raad / nogle der imod holt det var vfornøden / dog stemmede offuer it paa det sidste / oc vdualde Diomedem oc Ulyssem til denne Bestillning.

De begiffuer sig wfortoffuit paa Reisen / oc kommer til Trojam, huor der de komme til Kong Priami Huß oc Slot / kunde de icke nocksom forundre sig / paa den offuermaade kostelige oc herlige Bygning / besynderlige der de komme ind paa Borgergaarden / saae de it Træ staa mit i Gaarden / giort med Menniskens Hender / Bullen / var aff purtsie Guld / vid 8. Alne høy / Grenene / vdbridde sig offuer den gandske Gaard / oc var en part aff Guld / en part aff Sølff / Bladene / Blomster oc Fructen der paa skinde aff Perler / oc dyrebar Steene. Efter de sig en føye stund haffde forlyst med slig dyre-

bar

bar tingerstis beskuelse / bleffue de ledsagede / til de komme ind i Kong Priami egit Gemack / huor hand sad paa sin Kongelige Stoel / oc mange aff hans Raad / oc gode Mend / hoss hannem. Forbemelte Legater begynder at foregiffue deris verff oden all hilsen / (actendis det icke være tilborligt / at ønske sin Fiende hilsen oc velfart) saaledis:

Kong Agamemnon, huis Bud wi ere til eder / lader eder tilbiude i vilde lade Dronning Helena, komme tilbage med fuldkommen vederlag / for huis Paris eders Søn haffuer tagit aff Templen paa Citherea, de Græker icke til ringe spot oc skade / betenckendis / huad vleilighed deraff vil komme / som allerede er stillit vdi vercke / om i icke tager vid disse tilbud / derimod huad det vil gaffne oc fromme eder / oc eders skiøne Stad / om i ville lade eder raade / oc ret besinder.

Kong Priamus, effter hand formerckte aff Ulysse de Grækers begiering / suarede hand strax oden videre betenckende.

Mig forundrer storligen paa eders Tale i saadant aff osse ere begierendis / huilckit var vtilborligt at beiulge / dersom mand end var offuervunden. Icke troe wi eders Græker oss saa haffue offuerueldiget / wi skulle trengis til atgiøre huad i begiere. I fordre fuld vederlag / vdi huis i ere selff en aarsage /

Thi

Thi huis skade eder er tilsøyet / det haffue i nocksom forskylt. Eder dragis vel til minde huad Roff oc Mord / i haffue begangit paa voris Herr Fader / oc andre voris Blods forwante / voris Borgere oc Vndersaater / disligesi forstyrrit voris skønne Stad i grund / foruden det i saa vtilborligen haffuer handlit med voris Søster Helionæ, holdet hende icke som en Konge Daatter burde / mens til forsmedelse oc skiendsel / i derforudeu begiere aff oss restitution, for huis eder er vedergiort. Erindrer i eder icke / der wi all vitlofftighed at forbigaa / sende voris troe Mand oc Raad Anthenor til eder / aleniste fodrer voris Søster Helionam tilbage igien / alt andet huis skeet var vilde wi lade falde / huor ilde hand blef antagen hoss eder / med huilcken foractelse oc trusell foruiist aff eders Lande / altingisi vforrettid.

Huilcken Potentat i Verden skulde icke saadant fortryde / oc sligt at heffne anuende sin gandske mact. Siger derfor Agamemnon, som eder haffuer vdsent / wi ere ingen fred med hannem begierendis / mens med Macten ville staa hannem / oc hans Medhielpere imod / oc igien angribe i alle de maader / som det Fientlige skee kand. Huad eders Personer er anlangendis / skulde i vel slig drisiighed vndgielde / huis wi for eders Legations embede skyld icke haffde eder forskaanede. Wender fordi

tilbage

tilbage igien / til dem i ere frakomne / thi wi for vrede oc harm / kunde icke lenger fordrage eder for vore Øyen.

Hertil suarede Diomedes smilendis/oc sagde. O Konge/kand i saa fortornis oc til vrede optendis/ i seer men oss faa vbeuebnede for eders Øyen/ huad vil der bliffue aff / naar i faar den gandske Grækiske berøstede Krigsmact at see/som er kommen til eders Land / oc bleffuen eders Naboe/ eder til liden fromme / mens til ødeleggelse oc forderffuelse.

Mange aff de Neruerendis vare i sinde at falde ind paa Diomedes oc Ulysses: Men Kong Priamus reisde sig aff sit Kongelige Sæde stillede denne Tumult / aluorligen befalendis vnder høyeste Liffs straff / ingen skulle fordriste sig til / at giøre dem nogen forfang/thi/Jus Gentium haalder det wtilborligt at indvelde sig paa en Gesante.

Æneas, som sad Kongen nest / var megit wtolmodig offuer Diomedis traatzige suar / menendis det kom hans Majestiet alt for Nær/oc slig spodske/ oc vbequemmelige Ord i Kongens egen nærverelse oc paahør / icke hørde til hans Gesantis bestilning / derfore icke med rette burde saa vstraffit padtzere.

Diomedes vforferdit suarede / Jeg formercker sagde hand/ den Konge være megit lyckselig/

ſom haffuer ſligt forſtandigt Raad / der veed at vende alting til det beſte. Jeg forlengis effter / at finde dig paa den Pladtz / huor du ſkalt faa tilborlig betalning for dine gode Raad. Oc med det ſamme ginge de aff den Kongelige Saal / ſkyndede ſig til deris Heſte / oc med en haſt komme til deris Krigshær igien / lode ſaa Agamemnon, oc de andre Konger forſtaa / huor alting var affgangit / oc huad ſuar de aff Kong Priamo bekomme / Derneſt begynde at Raadſlaa / huorledis de beſt kunde angribe deris Fiender / her forbractis alle veye / ſom hertil kunde vere tienlige / huor om i ſyncke viis / ſkal giffuis tilkiende.

Mens ſligt handledis ſom ſagt er / var Agamemnon omhygelig for Proviant oc nødtorfftig tilforing / til den gandſke Krigsmact / I medens oc all den ſtund de vare vdi Marcken / oc haffde at ſkaffe med deris Fiender. Thi lod hand forſamle / det gandſke Krigsraad / at høre deris dom oc mening om alting.

Da bleff aff alle beſluttit: Achilles oc Thelephus, ſom var den Naffnkundige oc vitberomde Herculis Søn / med en vdualt Krigsmact vid tre tuſinde ſierck / ſkulle ſendis til Miſyam, eller Meſſam, oc der handle med Kongen ſamme ſtedtz om Forraad oc tilforing til Krigsfolckit / oc det endten

vdi

vdi mindelighed / eller med magt. Nogle mene at dette Landskab Misya eller Messa, skulle være Sicilien aff Hoffuitstaden Messana, der paa Landet liggendis saa kaldit / huilcken en Konge vid Naffn Messanus, lod fundere oc bygge. Men dette synis vtroligt / baade fordi at Sicilien, som Messa skulde kallis / laa forlangt fra haanden for de Græker / at de der skulle søge deris Proviantering / disligisi var oc samme Landskab / vnder de Grækers Herredomme / saa ey fornoden var med Krigsmagt / at hente det / som aff en god ville tilstilledis : mens maa skee / haffuer vært it Land / Grensendis ind / paa Phrygia, oc haffuer vært it fructbar Land / saare beleiligt for de Græker / der at søge deris nødtørfftige vndsetning / all den stund de laa i Beleyringen for Troja. Vdi samme Misya, regerede en Konge / hede Teutran, huilcken der hand formerckte Fiender komme paa Landet / søgte hand med sin gandske Magt / at giøre dem Modstand.

Huad skeer her ? Her begyntis en haard strid / oc mange falt paa begge sider. Endog de Græker giorde vel Mandelig verge / saa kunde de dog icke staa saadan Mangfoldighed imod / Mens haffde alle paa steden bleffuen nedlagde / haffde den frimodige oc stercke Helt Achilles icke vært / som kom sine til bistand / oc bedreff vnderlig verck i samme strid.

Der hand saa huorledis Kong Teutram beengsti-
get sine Græker / oc lagde mange ned aff dem / holt
hand sig imod hannem / som en glubendis Løffue /
brod hans slactordning / oc med sit dragne Suerd /
kløffde Teutrantis Hielm / saa hand deroffuer falt
halff dod til Jorden / oc som Achilles vilde giffuit
hannem sin Rest / kom Thelephus imellem / oc tog
huggit op vdi sin Skiold / forbad / hand for hans
skyld / vilde spare Teutran, som dog var dodelig
saargiort. Achilles megit fortornit spurde / hui
Thelephus vilde bede for deris Fiende: huortil
hand suarede / at der var synderlig Venskab imel-
lem hans Fader Hercules oc samme Teutran, oc
sig at haffue oppebaarit vsigelige velgierninger / oc
æris beuisning aff hannem / der hand engang aff
fornodenhed / var kommen til hans Land / huorfo-
re hans dod giorde mig / sagde hand / ret hierte-
ligt ont.

Saa bleff Kong Teutran sparit / for Thele-
phi forbon skyld / oc dermed endis den Krig. De
Misyner, vende huer til sit / oc de Græker med
Seyeruinding til deris Skibe. Teutran bleff fort
halff dod til sit Kongelige Huß oc Slot / oc efter
hans inderlig begiering / ledsagede hannem Achil-
les oc Thelephus, som oc bleffue paa det allerhæ-
derligste vndfangede oc tracterede / dog begaffue sig

med

med det fordeligſte til deris Folck igien. Effter faa dage / befant Teutram ſig megit ſuag / aff den ſkade hand fick i ſit hoffuit i Striden / oc der var ringe liff at forhaabe: Lader haſteligen kalde Achillem, oc Thelephum til ſig / med beſuerlig Tale foregaff ſaa ſin Mening.

Elſkelige Thelephe, effterdi ieg befinder mig / at haffue ringe Liffsfriſi / oc mig er ingen Liffs arffuing aff Guderne beſkierit / ſom kunde træde vdi Regementid effter min død. Da paa det / dette mit ypperlige Rige icke ſkal falde paa fode / huilcket ieg med ſaa ſior møye oc Liffs fare / haffuer atſpurt / oc dog alligeuel viſſeligen gangit mig fra haande igien / haffde eders Elſkelige kiere Fader / den Stormectige oc vjtberomde Hercules, icke kommit mig til behielpning / ſom formedelſt ſin ſtore Mandom / oc woffueruindelige ſtyrcke nedlagde mine Fiender / oc forſkaffede mig ſaa it roligt Regemente / huilckit ieg oc haffuer hafft vdi regiering oc roligheffd / fra den tid / til denne dag / Jeg vilde ønſkit i vid ringiſte Bud / haffde ladet mig viſt eders Perſoner / da ſkulde eders ankomſt vært mig gandſke angenem oc kier / eder ſkulle timis alle ære oc gode / oc megen Blods vdſtyrtelſe værit forbigaaen. Men huorom alting er / det maa alt værre / ſom Guderne det haffuer beſkickit / effterdi ieg befinder eder / at

 være

være Herculis, min allerbeste Vens Søn / vil ieg nu fordi hafue eder/vdi mit Raads oc beste Mends neruærrelsse / vdualt til min Arffuing/ icke alenisste/ til huad rørindis Godtz oc Rigdom ieg formaar / mens ocsaa at træde vdi en fuldkommen Regering / effter min død. Herimod er ieg indtid ydermere igien begierendis/ end i beskicker mit legomme; naar ieg vid døden affgaar / en hæderlig Begraffuelse. Hermed vende hand sig i Sangen oc døde.

Effter Thelephus haffde beskickit Konning Teutran en kaastelige Begraffuelse / som met rette burde en Herre oc Konning / bleff hand vdraabt oc samtyckt aff alle / Edel oc Wædel at være Konge vdi forbeneffnde Teutrantis stæd/ oc fick saa Konge Naffn oc Regemente.

Achilles ladde sine Skibe met Prouiant/giorde ferdigt at vende til den Grækiske Mact igien. Kong Thelephus, som vilde giort selskab / bleff Raad / hand for allehonde tilfald skyld skulle blisse vdi sit Rige / som hand nyligen haffde antagit / oc i saa maade met idelig tilføring / aff allehonde Forrad/kunde mere tiende de Græker/end som hand i egen Person/ fulde krien effter / huilckit hand lofsuede Achillem, at efterkomme.

Dermed tog Achilles affskeed fra hannem/gick til Skibs / oc med god Bør kom til Thenedon, huor

huor hand fant Macten for sig / hand legger til Lands / bleff met stor glæde antagen aff Agamemnon, oc de andre Konger / som den de haffde kier for alle / oc vdi huilcken all deris styrcke oc forhaabning til Seyeruinding stod. Achilles fortalde dem alt / huorledis det haffde forlobet sig vdi Misya, huorledis Thelephus var bleffuen Konge / huilckit Forraad paa Fetallie hand haffde fort derfra til den gandske Mact / oc haffde der hoß god forhaabning om idelig tilføring oc vndsætning / saa lenge Krien staae paa.

Her vid bleffue de gandske Glade / tackede Achilles kierligen for sin anuende flid oc vmage. Saa tog hand forloff fra dem / oc skyndede sig til sit egit Tielt. Med huilcken æris beuiisning / med dantz / sang oc spil / som i de tider brugeligt var / hand aff sine Mirmidoner, bleff igientagen / kand icke nocksom beskriffuis / eller vdsigis.

Førend ieg beskriffuer de Grækers fremgang vdi denne handel / kommer her at tale / om huad vndsætning Kong Priamus, haffde sig forhuerffuit imod de Græker / de fornemste (men icke alle) Herrers oc Kongers / med deris Rigers oc Landis Naffne opregner Dares Phrygius, vdi effterfølgende maade.

Aff Cetia, kom Kong Priamo til hielp tuende Konger /

Konger/som vare Pandarus oc Amphidrastus med deris Mact.

Aff Colophania oc Caria komme trende Konger / med deris Mact / som vare Amphimacus, Mnesteus, oc Imasius.

Aff Lycia, kom Konning Glaucus med sin Son/den stercke Sarpedon, oc deris Mact/huilcke vare vdi Blodtz foruant/ med Kong Priamo.

Aff Licaonia kom Kong Euphemeus med sin Mact.

Aff Larissa trende Konger / som var Hiporthogus, oc Cupesus, oc Upon den store.

Aff Cironia, kom Kong Remus, som haffde fire Forster oc sin Greffuer vdi sit folge / som alle komme Kong Priamo til vndsætning / oc forde de vdualt Krigsfolck med sig / deris Rosning var idel blaa farffuit / at de kiendis lettelig for alle de andre.

Aff det Kongerige Thracia komme tuende Konger / som vare Pyrus, oc Alcamus.

Aff Pæonia, komme oc tuende Konger / Paraktemesus, Teropeus.

Aff Phrygia komme trende Konger/Ascanius, Xantippus, oc Porcius.

Aff Bæotia komme Sanias, Asimaus, oc Foricus.

Aff Buctino Epistropolis, oc Boccius.

Aff det

Aff det Kongerige Paphlagonia, kom den rige Kong Philleminus, alt hans Folck var med Guld / Perler / oc Ædelsteene vdstafferit / selff var hand en stor Mand oc veldiger Kempe.

Aff Æthiopia kom Kong Pirses, disligisi den mectige oc stercke Kong Memnon, som oc haffde sin Broder Sigamon med sig / de haffde vdualt / oc got brugeligt Folck.

Aff Thracia komme disse Konger / Heseus, oc Archilogus.

Aff Agrestia komme Adrastus oc Amphius.

Aff det Kongerige Lisinia, som ligger vdi Øster paa hin side de Lande / som Amazones oc stridbare Quinder bode / kom en Konge med sin Mact / hed Epistrophus, en gammel oc merckelig discret Herre / vel offuit i Boglige Konster. Hand forde med sig en grum oc forfærdelig Kiempe / som giorde de Græker en stor affbreck / hand forstreckede mange med sin Syun / at de toge flucten. Samme Kiempe var offuen Naffulen som it Menniske / dog med en bister Asiun / hans Øyen vare som tende Gloder / men neden for Naffulen / var hand skabt som en Hest / oc laaden offuer all sin Krop.

Der alle disse Konger / vare ankomne / oc Priamus haffde sin Mact forsamlit / oc hand selff for Alderdoms skyld icke kunde fore dem vd / eller ind / til el-

ler fra deris Fiende beſticker hand ſin Søn Hector i ſin ſted / til en General Krigsherre: til Offuerſte neſt hannem forordnede hand Deiphobus, Troilus, Alexander, ſom Paris kalledis / Æneas, Memnon, ſiden de andre Herrer / oc forſøgte Mend til Officerer, oc Befelthebre / effterſom deris Perſoner oc ſkickelighed var til.

Aff Verdens begyndelſe er aldrig hørt ſaadan Krig / ſom den Trojaniſke Krig haffuer verrit.

(Merck. Her ſkal den gunſtige Læſer acte / aff huilcken ringe gniſt ſlig en ſtor Ild / er optent vdaff huilcken ringe begyndelſe / ſom var it vbeſindigt Raad Kong Laomedon i Troja tog forre / der hand viiſde de Græker Jaſon oc Hercules aff ſine Lande / ſom ſaa ſtor en Had / ſaa languarig en Krig / ſaa mangen Blodtz vdſtyrtelſe / foruden anden vbodelige Skade oc Wycke effterfulde.)

Førend de Græker lagde vdfra Thenedon, kom den
30. mectige Palamedes, Kong Nauli Søn met treddiue Skibe / alle ladde med Krigsfolck / offuer huis ankomſt de glædde ſig ſtorligen / endog mange ſiotte ſig paa / hand toffuede ſaalenge / oc beſynderligen / hui hand icke kom med de andre / der de ſig forſamlede / vdi Haffnen / for Athenas.

Hand vndſkyldede ſig paa det høyeſte / at ſligt var forſømt icke aff forſæt / mens aff dødelig ſiugdom var forhindrit. Denne Palamedes var vdi høyeſte anſeelſe

anseelse iblant alle de Konger vdi Græcia, for sit ypperlige Mod hand haffde til Krig oc Orloff / for sin offuerflødige Rigdom/ disligist kunde der ingen bringe saadan Magt til wey som hand / dertil var hand en mectig raadfundig oc beslagen Herre.

De Græker gaar vdi Raad/ mange Dage efter anden / huorledis de deris sag best skulde angaa / de kunde komme for Staden / den at belegge. Det stuntis vel mange raadeligt / at legge vd met Flaaden i Afftenstunden de saa om Natten kunde komme wforuarendis vnder Staden: derimod befrycted sig mange / naar Nattens morckhed gick dem paa / de komme vdi den wbekiente Sø / de der offuer skulde komme i storste vleilighed. Saa vendis deris Raadslag fra oc til / indtil Diomedis ene Raad styntis dem allergaffnligst.

Hører sagde hand i mectige Konger oc ypperlige Herrer / oc giffuer act paa denne min Tale / wi maa vel skamme oss / der er nu it gandske Aar forløbit / siden wi komme hid til denne Ø / oc wi haffuer icke hafft det Hierte oc Mod i oss / wi torde see vor Fiende / eller Trojam. Huad haffuer wi i midler tid vdret? Sandeligen indtid andit end bestorckit der med vor Fiende / de diss Mecteligere skulle oss imodstaa/ oc føre oss i fald oc skade.

Der er ingen tuil paa de Trojaner / sig icke for-

sommer paa deris side / mens tager aarsage aff denne voris forhaling / at befeste deris Stad med ny Volde / Mure oc Graffuer / der til sogt sig mectig vndsatning paa adskillige stæder / saa de skulle verre ferdige nock at nappe vdi Haar med oss om Seyerwindingen / huilckit wi haffde altsammen forekommit / der som wi haffde ladit disse smaa Festninger betemmit / oc men wi vare paa farten vnder opvundit Seyl / strax med det samme / lagt ind for Troja: den at erobre oc forstorre. Wi haffde icke mindre forhaabning saadant at fuldriffue / end vore Fædre. Der vare icke saa mange / eller forde slig veldig en Mact / de sloge dog deris Konge / oc Borgere ihiel / nedsloge Staden / bortførde vsigeligt Bytte oc Rigdom. Om det eder fordi synnis saa raadeligt / da lader oss i Morgen god betiden / begiffue oss til Skibs / vel beskicke voris Krigs munition, oc haffue vor sag vdi god act / vi kunde komme / med veldig Mact / oc styrcke vdi Land for Troja / bequemmeligen beskandtze oss for Staden. Thi vden veldig modstand / oc dappere hug / kand saadant indtid skee. Lader oss tage dette for med aluorlighed / icke actendis huem det vil imodsige / effterdi der er ingen vey omkring / ey nermer Raad / at fuldkomme voris Forsæt.

Alle samtyckte Diomedis Raad / at værre got / her stod dette alenisse tilbage / huorledis de best skulle be-

le beskicke deris Skibs flaader/oc huilcken først med sine Skibe/skulle legge til Landtz.

Saadan ordning giorde de Græker med deris Skibe/oc deelde dem vd i hundrede oc hundrede/siden kaste de Laad/huilcken der skulle løbe for vd/oc falt det paa Protheſilaus, aff Philaca skulle vere forrist vdi spidsen/siden huer med sine hundrede efftersom laaden falt til. Dermed lagde de vd/aff Hafnen/med vdslagen Flagge oc Bannere: effter Krigsviis/seylede saa gennisien mod Troja. Her toffuedis icke lenge/for de finge Staden i syne/derfore lagde de Omborde/de kunde komme vdi Land/etc.

De Trojaner/seer slig en mangfoldig Hob/skibe komme mod Landet/oc det vilde nu vere/som lenge var spaadt/forsømme de ey heller/huad de skulde giore/gribe til Vaaben oc Verrie/oc skynder sig til Stranden.

Der de Græker seer dette beuebnede Krigsfolck komme/at forsuare Strandbredden/oc formene Fienden landgang/forundrede de sig/paa deris mangfoldighed/oc allermest der de saae/de viste saa frimodeligen oc viisligen vnder deris Rustning sig at skicke/huoroffuer falt icke en ringe fryct oc forskreckelse paa de Græker.

Huad skeer her? Der de formerckte sig icke at

kunde naa Landit/med mindre det skulle skee vid megen Blods vdgydelse / legger Protheſilaus med sine hundrede Skibe/ til Landet/ saa en part aff Skibene landlobe / formedelsi den store Storm oc Vuær/ som sig haffde opreist den Dag / oc deroffuer broste i stycker: en part aff Krigsfolckit druckned i Haffuit / huilcke som komme til Lands bleffue ynckeligen aff de Trojaner formyrdede. Her begyntis en ynckelig Strid/ de Græker vilde til Landet / de Trojaner stode Mandelig imod/ Vandet bleff farffuit med de ihielslagnis Blod. Mand kand aldrig aff begyndelsen læse / nogen Krigsmact haffue med slig mode oc besuæring trengt sig paa Fiendens Land/ som disse Græker giorde her for Troja.

Effter disse for omtalde hundrede Skibe / kom der end da hundrede andre Skibe / som med store forsictighed lagde mod Landet / end de første giorde. De lode deris Seyl falde/oc lode saa Skibene/driffue sactelige for Bolgerne / paa det de kunde disbedre bruge sig imod Fienden. De Trojaner giorde veldig modstand / formeente dem Landgang / indtil de paa det sidste formedelsi v-ophorlig steenkastelsse/vid Balister skede / bleffue trengde fra Strandbredden. Der med gaffue de sig aff Skibene / oc komme vdi Land/ de andre/ som for vare ankomne / til vndsætning. Her beuiser Protheſilaus sin Mandom oc

styrcke/

styrcke / i det hand for sin Person / nedlagde mange aff de Trojaner / oc vaar sine Græker til god bistand. Men huad kunde dog faa imod saa mange vdrætte? De Græker var i høyeste nod bestedde / huercken kunde de naa deris Skibe igien / ey heller vare de mectige nock / at staa Fienderne imod / men heller wilde de falde ærligen for deris Fiender / end med skamme druckne sig selff. Thi begynde de frimodeligen paa ny at feete / dog falt der mange aff dem / saa de trengdis til Stranden igien: Som de vare i høyeste nod bestedde / komme Archelaus, oc Prothenor, med deris Skibe / til Landet / finge strax Landgang med deris Folck / oc komme de andre til vndsætning. Aff slig frisk vndsætning / finge de Græker Mod igien / gaff sig paa ny til stridtz med de Trojaner. Nestor kom vfortoffuit med sine Skibe / forde vdi Land / baade Hesie / Folck / oc Rosininger / gaff sig hastelig til de andre. Her vanckede haarde hug / paa baade sider / Archelaus, oc Prothenor, effter de haffde beuist sig Mandeligen / lagt med deris store styrcke ære oc Mandom ind / motte dog begge bliffue paa Valstieden. Imidler tom Kong Alcalus, oc Kong Alagus, med deris Folck vdi Land / gaffue sig strax i Striden / sætte saa veldeligen ind paa de Trojaner / at de noddis til at komme aff Marken / oc giffue flucten. Da falt de Trojaners store mangfoldighed /

hed / som end da icke vare komne i striden paa de Græker / oc sloge dem ned til Strandbredden.

Ulysses forsømmede sig icke / men kom med hast til Landtz med sit Folck / søgte i Striden med sin gode Rosining / oc stercke Glaffuind hand førde / nedlagde hand mange aff de Trojaner / somme slog hand fra deris Heste / oc somme dødelige saarede hand / huilckit der Kong Phileminus, aff Paphlagonia saae / hand giorde saa stor skade paa de Trojaner / sætte hand ind paa Ulyssem, oc trengde hannem fra sin Hest / saa Ulysses nøddis til at stride til fodtz. Phileminus rende ret veldelig til Ulyssem med sit Glaffuind / at hand stack igennem hans Skiold oc Pandtzer / oc giorde hannem dermed ilde saar / saa hand besuimmede til Jorden.

Ulysses forskreckedis icke offuer samme skade / mens reisde sig hasteligen paa Benene / oc søgte til Phileminum, med sit skarpe Glaffuind / oc saarede hannem ilde i Halsen / hand affskar mange Aarer oc Seener / at Phileminus, falt halff død til Jorden. De Trojaner / som meente / hand var allerede død / toge hannem aff de Grækers hender / oc førde hannem til Staden. Offuer slig en hendelse med Kong Philemino som alle viste icke andet / end hand var bleffuen strax død / bleffue de Trojaner saare forskreckede / oc haffde slig hendelse icke værrit / da haffde de

de de Grækers gandske Magt/som var kommen paa Landit visseligen bleffuen nedlagt. I det samme komme Kong Thoas, Agamemnon General Krigsherren / oc Menelaus med deris Skibe / førde deris Folck oc Heste vdi Land / gaffue sig med en hast / til den anden Haab / som var mesten forsagit til veldig vndsætning/ huoroffuer Striden begyntis megit haardere end tilforn / der falt vtallige paa begge sider. Kong Protheſilaus af Phylaca, som var den første / der lagde til Lands / der oc beuiste sig Mandelig i Striden / var nu bleffuen Amectig / oc for den Skyld vigte nogit aff / paa det hand kunde væderquæge sig / efter det megit Arbeid hand haffde vdi Striden. Hand var neppeligen kommen til Stranden/ før hand hørde de Græker vere beſtedde vdi stor nød / derfore bedrøffuedis hand megit/ bleff deroffuer saa i sit Hierte forbittrit / at hand icke tenckte nu mere paa roe oc huile / Mens huorledis hand kunde heffne de ihielslagene aff sit Folck. Thi lod hand føre alle sine Heste aff Skibene / oc treen veldeligen til sin Hest/med stor grumhed søgte iblant de Trojaners mangfoldighed / lagde mange ned aff dem / oc en Part saarede / en Part motte vndløbe. Da kom Kong Pirſes aff Æthiopia vdaff Staden med nye vndsætning / huor vid de Trojaner bleffue saa frimodige lige som de da allerførſt vilde begynde at stride.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Seyren var end da paa deris side / de Græker motte giffue flucten / oc vare paa det neste offuervunden / haffde den Mectige Kong Palamedes, icke værit / som kom hastieligen til Lands / oc med sit Folck / baade til Hest oc Fods / kommen dem til hielp. Vid denne Palamedis tilkommelse / finge de Græker Mod oc Hierte igien / begynte paa ny at secte. Palamedes selff / som en glubende Loffue trengde sig igiennem de Trojaners Slactordning oc giorde wbodelig skade / hand kom imod Sigamon, Kong Memnons Broder / som beuiste sig den Dag ret dapper oc Mandelig imod de Græker / falt ind paa hannem med sit skarpe Glaffuind / saa det gick imellem tuende Ribbeen ind vdi hans Side / at Sigamon falt dod fra Hesten til Jorden. Der efter vende hand sig til de Trojaner / lagde saa vtallige mange need / saa huor hand var flyde de for hannem som for bare doden. Her bleff it stort bulder oc skrig i Hærren blant de Trojaner for denne Palamedis Skyld / huis Mact de ey kunde imodstaa / Men nodtis til at tage flucten. Thi kom den Mandelige oc Allersterkiste Hector, ligesom aff Soffne opuact / med it berøstid antal Folck aff Staden / vende de Fluctige til striden / den paa ny at anfange / var selff den forriste Mand vdi spitzen med sit Glaffuind felde ned alle dem hannem forekom. De

som

som hand haffde indtrengt sig iblant de Græckers menge/hende det sig at Kong Protheſilaus,oc hand/ de stotte ind paa huer andre. Men Hector hug til Protheſilaum, oc med sit gode Suerd / kloffuede hans Hoffuid oc Hals / ja Brysiit oc Liffuit ned i Sadelen / saa hans gode Rusining kunde slæt indtid affuerge/ dermed falt hand dod til Jorden. Siden gaff hand sig effter flere oc med samme skaael skenckte Hector mange aff de Græker. Der er ingen tuil paa/ huilcke hand naade med sit Suerd / de sagde io baade Venner oc Verden gode Nat. Huoroffuer alle forundrede sig paa hans Frimodighed / Mandom oc Styrcke / oc huer spurde anden ad / huem hand vaar. Der nogle som viste aff hannem at sige / sagde det var Hector, Priami Søn/ Trojæ eniste (nesi Guderne) fortrøsining oc stoercke/ da flyde alle Mand for hans Ansict / thi ingen kunde bare sig / for de dodelige hug / hand gaff od / bleff dog paa det sidste modig oc træt / aff det suare Arbeid hand haffde / saa hand giorde afftræd oc vigede aff Striden. De Græker toge Mod oc Marcken igien/ huilckit vel hende sig / otte eller ti gange den Dag. Det vaar mod Afftenen som Solen vilde gaa til huile/ den tid Hector modig oc træt / tog ind i Staden igien / oc lod de andre vdi Marcken mod deris Fiender / huilcke oc holt sig vel / jagede de Græker

paa flucten / oc visseligen haffde beholt seyer / haffde den sterckt Achilles, icke kommen med sine Mirmidoner de andre til hielp. Da vare alle Skibene komne vdi Haffn / oc alt Folckit sæt paa Land. Striden begyntis saa got som paa ny / aff dette friske Folck som gaff de Græker it freidigt Mod / oc de Trojaner en forskreckelse; thi motte de rømme aff Marcken / besynderligen fordi ingen kunde staa Achillis grumhed oc mact imod / som lagde vtallige mange ned aff Fienden / oc med sit Folck forfulde dem ind vnder Muren / oc til Porten. Der vanckede store hug / i det de fluctige Trojaner / søgte Staden / sig til beskermelsse / oc for trengsel icke kunde komme saa snart ind / De Græker sloge veldeligen bag paa dem / oc da haffde den største Part / som var i Marcken / bleffuen for Porten nedlagde / haffde Troilus, Paris, oc Deiphobus, med it antal frisk Folck icke trengt sig aff Staden / de Fluctige til beskermelse / huilcke oc fectede / saa lenge til Natten gick dem paa. Dermed søgte de Trojaner Staden / forua-rede deris Porter ret vel med Stenger oc stercke Bomme / besatte Murene / med sterck Vact: De Græker vende til Stranden / sig der at forsamle. Diss imidler besaae Agamemnon, huor de kunde haffue beleilig Platz oc Sted / at slaa deris Leyer / oc som der vaar nu forordnit for huer Øfuerste / med sit

Folck /

Folck/ sit rom/ bleff der fort aff Skibene / allehonde Redskab oc Munition, som fornoden vaar til beskermelse. Skibene/ bleffue vel belagde med stercke Kabel oc Tow / at de for Storm oc Wueir / kunde vere foruarede. Leyren var med slig beleilighed slagen / saa Skibene med idelig fra oc tilføring kunde brugis. Der alting nu vaar i saa maader beskickit/ sætter Agamemnon, sterck Skiltvact omkring Leyren alle steds / huor fornoden giordis / baade for Fiendens vdfald / disligist / at de som sig vdi Krien haffde vdmasiit / kunde diß troggeligere huile: dog lagde der ingen sin Vaaben / eller Rustning aff/ den Nat / fordi de ventede tilsye med Dagen ocsaa Fiendernis tilkomme. Dette vaar de Grækers oc Trojaners forste sammengang/der de lagde ind for Troja/ den at belegge.

Anden Dagen at Morgen / der Solen/vaar opgangen / befaler den stercke oc Mandelige Hector, som vaar den Ypperste Forste oc Herre / for det Trojanske Krigsfolck / alle duelige / oc stridbare Mend / sig at berøste / oc huer opbinde sine Glaffuen oc Verge: sig siden forsamle paa den slætte Platz / mit i Staden / hart hoß Dianæ Tempel liggendis / der vilde hand monstre dem / huilcke den Dag / vnder deris besillede Øffuerster / oc vnder deris visse Regementer skulle drage vdi Marcken imod deris Fiende.

Forst kalder hand til sig tuende aff sine Blods Foruante Glaucon, Kongens Son / aff Licia, oc Cincinator, sin Halffbroder / vnder dem beskickede hand / tre tusinde ret gode bersstid Soldater / baade til Hest oc Fod / huilcke vare en part / aff det Kongerige Licia, en Part aff Troja. Der de i Gudernis Nafn / haffde taget affskeed aff Hector, rycte de saa sacteligen frem / vnder deris Bannere / som deris Seyeruindings tegn i Marcken mod deris Fiender / vd aff den Port Dardanides, huilcken efter Hectors Befalning bleff den Dag opladen.

Offuer det andet Regemente; Beskickede Hector to tusinde gode forsøgte Krigsmend / oc dem satte hand til Offuerster / Kong Hese, aff det mectige Kongerige Thracia, med hans Son Archilogo, huilcke i Gudernis Nafn / toge forloff aff Hector, oc begaffue sig i Marcken / til de forrige.

Effter dem vaar Xantippus aff Phrygia, oc Alcamus, offuer det tredie Regemente / vnder deris Banere / ved tretusind stercke / huilcke / effter Hectors befalning gaffue sig strax i Marcken til de andre / imod de Græker.

Offuer det fierde Regemente / i huilcket / vaar tre tusinde Mand / forde Troilus, Hectors Broder / i huis Skiold skinnede tre forgylte Loffuer / hand vaar en megit Mandelig oc Frimodig Kempe / for

pe / for huis dristighed Hector bekymrede sig saare / thi lod hand hannem fra sig / med saadan affsked. Allerkieriste Broder / oc mit Hiertis eniste roe oc glæde / Jeg bekymmer mig saa inderlig offuer din dristighed / du for din Mandom oc styrcke / skalt lade dig foruiit vdi Striden. Thi beder oc formaner ieg dig / saa Brodeligen / vare din egen Person / paa det Fienderne icke skulle glædis vid din skade oc vndergang / oc gandske Troja bedrøffuis / drag fordi vnder Gudernis beskermelse vdi Marcken / mod voris Fiender / huilcke oc giffue du Lycksaligen med Priiß oc Seyer / vskad motte komme / til denne vor Stad tilbage igien.

Hertil suarede Troilus det vere langt fra / kieriste Broder / ieg i det ringiste skulle giøre imod din Befalning / huilcken ieg sietze / aarlle oc silde er bereed at efterkomme / oc med det samme drog hand med sine tre tusinde aff Staden Troja / til de andre i Marcken mod Fienden.

Hector forordnede oc saa det femte Regemente tre tusinde sterck / dertil siuff hundrit gode Skotter med Buffuer / deris Øffuerste var den store oc stercke Kong Upon aff Larissa, vnder hannem var Cupesus, en duelig oc forsøgt Krigsmand. Forbemelte Upon, var oc saa en mectig Kempe / der i Krig oc Orloff hafde indlagt stor Mandom / saa

der

der meentis ingen i den gandske Trojaniske Krigsmact / kunde hannem offuergaa / vndertagen Hector oc Troilus allene. De toge deris affskeed fra Hector, oc ryckte vdi Marcken effter de andre.

I det siette Regemente / var det Folck aff Cironia, huilcke alle vare vdualde store oc siercke Krigsmend / ligesom Kemper / deris Liberi, var i del Blaa/vden nogen fordeelt Farffue / dem til Offuersier beskickede Hector, Remus deris Konge / oc Polydamas Anthenoris Søn/ huilcke i deris fulde Rosining / med deris Følge ryckte vd at Porten / Dardanides.

Effter disse / fulde det siffuende Regemente/som Hector vdualde aff dem / Paractemesus oc Teropeus, førde med sig / aff Pœoniâ, disse vare gode Skytter / oc brugte alle Buffuer / derfore vare bare vden Rosining / alenisste at de haffde velbelobne Hesie. Offuer disse sætte hand / Deiphobum, sin Kiodelige Broder til Offuersie. Herforuden lagde Hector til disse / nogle tusinde gode berøstede Soldater / dennem førde Kong Adrastus, oc Kong Philon. Forbeneffnde Philon, haffde en besynderlig Vogn aff idel Elffuenbeen/vndertagen hiulene/ bekledde med Ebentræ / oc med Guld beslagne; Offuerteckit var alt besat / oc stuckit med Perler oc Ædelsiene. Denne Vogn/bleff fremdragen aff tuende siercke

fiercke oc stridbare Kiemper. For fare oc forrederi/ befalede Hector sin Halffbroder Pictagoram, at vere hoß disse tuende Konger / oc vden hans Raad oc samtycke skulle der indtid i Krien foretagis. Disse rycte alle aff Staden / til den Stæd aff Hector affskedit var.

Det ottende Regemente førde Æneas, en brugelig Mand i saadan sag / om huilcken offte for omtalt er / oc ydermere i Historien skal handlis / hand rycte fort / effter som hannem aff Hectore, var commenderit.

Paris regerede den niende Regemente / huilcken endog hand ilede effter de andre / saa formanede Hector hannem / hand icke skulde lade sig i Striden / førend hand bleff ferdig at folge med hannem / huor til Paris suarede / sig aff egen drisighed indtid at ville forretage imod hans Befalning / dermed tog hand forloff fra sin Broder / oc frimodeligen rycte vd aff Porten i aaben Marck.

Det tiende Regemente / regerede Hector selff / til huilcken hand sig haffde vdualt femtusinde aff de Friborne / oc allerbeste Rytteri / som var i det gantske Trojaniske Rige: Derforuden tog hand ti aff sine Halffbrødre / til opuartere / huilcke hand viste der vare gode oc frimodige vel forsøgte Krigsmend / som hand torde forlade sig paa i høyeste nød.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Selff klædde hand sig/ i sin gode Rustning / oc treen til sin Hest. Der hand var slet ferdig at drage aff Staden/reed hand til sin Fader: oc i denne meening talede hannem til:

Allerkieriste Fader/ ieg vilde/ i med disse/ halff andet tusinde til Hest/ oc med huis Fodfolck / her er offuerbleffuit / vilde vare paa Porter / oc Muren om Staden / saa ingen drager deraff/ vden med min villie / wi ocsaa kunde haffue eder / til it fast Slot / oc tryg tilfluct / oc fast beskermelse om det gielder. Jeg vil haffue min visse Post / som kand bringe Tidender fra eder til mig / oc lade eder vide huorledis det sig med Krien forløber. End it begierer ieg allerkieriste Fader / i vilde holle en flittig vareteckt alleuegne omkring Staden / paa det vor Fiende skal icke forrædeligen aff nogit Hinderhold offuerfalde Staden / den indtage / plyndre oc forstyrre: Imeens wi stride i Marcken / som tilforn skeet er.

Huortil Kong Priamus suarede / dette skal altsammen skee effter din villie; Thi wi maa bekiende/ nest Guderne / er alt vort haab / oc fortrøstning / vdi din stercke Arm / forsictige Anslag / oc forstandige Regering. Jeg formaner Guderne aff gandske Hierte/ de vilde spare dig karsk oc sund / oc beuare dig fra all Wlycke. Der med tog Hector affskeed fra sin Fader/ oc forfoyede sig i en hast/ til sit Regemente.

Hector,

Hector, var som sagt er / en Mandelig oc freidig Herre / vdi Stridtv-offueruindelig / i Regering viis oc forslagen / vdi Krigs anslag forsictig: hans Vaaben som hand forde vdi sin Skiold / var en rod Loffue / vdi it forgylt Felt. Hand vdi Gudernis Nafn / drog aff Staden / vnder sin vdslagne Banere / oc endog hand med sine / var den sidste i vdtaagit / saa kom hand dog med hast for alle de andre / saa hand bleff den første i spitzen.

Alle de Friborne Quinder i Staden vare / gaffue sig op paa Muren / de der aff kunde see / huilcken aff Parterne frimodeligst stridde / oc huilcke Seyeren monne beholde. Iblant dennem var ocsaa Kong Priami Dottre / med den skonne Dronning Helena, for huis skyld Krien fordis.

Der hun saae disse tuende Mectige Har sammen / kom der adskillige Tancker i hendis Hierte / som fodde baade fryct / oc fortuifflelse aff sig.

Imidler Hector beskickede saa med stor flid / sin Krigsmact i Troja / forsommede Agamemnon, paa de Grækers side sig icke / huad hand skulde giore / men deler sit Folck vdi sex oc tiuffue Regementer.

Det første forde Patroclus med sit Folck / oc med de Mirmidoner, Achilles tog aff Thessalia, it stridbar Folck / oc de beste som de forde i all deris Mact.

Achilles drog i Marcken den Dag / men holt sig inde vdi sit Telt / oc lod forbinde sine Saar hand hafde faait Dagen tilforn / der de komme for Troja. Patroclus, var en ypperlig Forsie / baade aff Stamme / Styrcke oc Rigdom / huilcken Achilles elskte som sig selff / saa begge disse vare som en Siæl / derfore vilde hand ingen helder betroe sit Folck end hannem.

2. Det andet Regemente / førde Kong Merion, vnder hannem tre tusinde / oc Mnesteus, de Athenienſers Forste / med alt sit Folck / hand førde fra Athenen med sig.

3. Det Tredie førde Kong Ascalaphus, oc hans Søn / der oc hafde vnder sig gode Soldater.

4. Det Fierde / førde Kong Prothenor aff Bœotia.

5. Det Femte førde Menelaus aff Sparta.

6. Det Siette / førde Kong Epistrophus oc Kong Tedius med deris Folck.

7. Det Stuende førde Ajax Thelamonius, aff Salemina, hand hafde fire Greffuer vnder sig / med alt deris Folck.

8. Det Ottende / førde Kong Thoas.

9. Det Niende / førde Ajax Oileus.

10. Det Tiende førde Kong Philocetes aff Meliboea.

Det

Det Ellefte forde Kong Idomeneus. 11.
Det Tolfte / forde den gamle Forste Nestor. 12.
Det Trettende forde Kong Henes. 13.
Det Fiortende forde Ulysses. 14.
Det Femtende / forde den Forste Melius. 15.
Vnder det Sextende vaar Prothesilai Folck / med deris forordnede Øffuerste / huilcke torstede efter atheffne deris Herris dod. 16.
Det Syttende / forde Kong Podalirius oc Kong Machaon. 17.
Det Attende / forde Kong Tlepolemus, aff den Øe Rhodus. 18.
Det Nittende forde Kong Turipulus. 19.
Det Tiffuende / forde Kong Doximax. 20.
Det Forste oc tiffuende / forde Kong Polipotes. 21.
Det Andet oc tiffuende / forde Diomedes, oc Stelenus. 22.
Det Tredie oc tiffuende / forde Kong Treorius. 23.
Det Fierde oc tiffuende / forde Kong Protholius. 24.
Det Femte oc tiffuende / forde Kong Capenor. 25.
Det Siette oc tiffuende / oc den sidste forde Feltherren Agamemnon selff. 26.

Effter begge Parter med stor flid haffde beskickit / huis der horde til en offentlig Feltslactning /

kunde den frimodige Hector icke lenge holde sig/ men var den første Mand/som dræbte med de Græker/ hannem mødte strax Patrolcus, som førde de Grækers første Regemente/ oc stack til Hector saa Mandeligen med sit skarpe Glaffuind/ at hand igiennem stack hans Skiold/ ind paa den inderste Rustning/ saa der gick nogit i sønder paa den/ dog skadde hand hannem indtil i Kiødet. Hector beuegedis indtil offuer sligt it stød/ men tenckte at gielde hannem lige igien. Thi drog hand sit Suerd oc som hand var i vrede forbittrit/ hug hand til Patroclum, kloffuede hans Hoffuit i to Parter/ at hand falt død strax til Jorden. Hector fick løst til den offuermaade skønne Rustning hand hafde paa/ treen førdi fra sin Hest/ oc holt hannem vid Toyelen/ med den ene Haand/ hand med den anden/ kunde tage samme Rustning til sig. Men Kong Merion kom det døde Legomme med tre tusinde beuebnede Soldater til beskermelse/ at Hector icke skulde til Priis bortføre Patrocli Vaaben/ talede Hector saare vrædelig til med slige Ord: Du glubske oc vmettelige Vlff endog du est saa gandske begierlig/ at roffue dette døde Legome/ saa skalt du dog/ icke mætte dig paa denne Mad/ thi du skalt nu strax befinde imod dig/ flere end halff tridtzinstiffue tusinde Beresiede/ som alle haffuer besørit sig imod dig allene/

oc med

oc med det samme falt de ind paa Hector, en Part vilde slagen hannem sin gode Hest/en part vilde felde hannem til Jorden. Den store Mangfoldighed/ trengde hannem saa hart/ at de finge hannem paa Knæene/ men formedelst sin store stercke/ reiste hand sig selff paa Beenene igien/ oc hug saa veldeligen omkring sig/ saa de Græker noddis til/ huad helder de vilde/ eller icke/ motte lade hannem beholde sin Hest/ thi spranck hand snarligen paa hannem/ oc søgte gandske forbittrit effter at hefne sig offuer Merion. Men Kong Theseus oc hans Søn Artilegus, komme Merion, med tre tusind Mand til hielp/ dog lagde Hector saa mange ned/ som hand kunde naa med sit Suerd/ saa de fryctede omsier for hannem/ oc flyde til side. Dissimellem Krien stod saa haardeligen paa/ vende Hector sig effter at roffue Patrocli Legome/ sine Vaaben/ befryctede sig icke paa ny/ at trine fra sin Hest. Det hende sig/ Idomeus aff Creta, kom hannem offuer med to tusinde/ oc forbeneffnde Merion, med mange tusinde/ huilcke trengde hannem saa haardeligen/ saa hand icke kunde fuldkomme sit forsæt. Der hand saae/ sig til Fods motte stride imod saa mange tusinde/ brugte hand sig veldeligen/ oc hug omsig uden falsk/ med sit gode Suerd/ saa at somme miste Arme/ somme Been/ en stor Haab lode Liffuit paa

sieden / Iblant andre hug hand ned femten / som vare om hannem / oc vilde tage hannem til fange. Dissimellem optog Merion, Patrocli Legome paa sin Hest / oc førde det ind i de Grækers Leyer. De Græker lode dog icke aff / at trenge Hector, somme vilde haffue hans Hest til Bytte / somme vilde fangit hannem leffuendis. Iblant andre / var en sterck Krigsmand / vid Naffn Carion de Petra, huilcken der laa hannem allermest paa Halsen. En aff Hectors Thienere / saa sin Herre stride / med saa stor farlighed / oc som hand førde tuende Glaffuind / stotte hand det ene / vdi Carion de Petra, saa hand falt strax død til Jorden. Med samme skaal skenckte samme Thienere en anden Græker / som stod Hector, hefftig effter Liffuit. I det samme raabte denne Hectors Thienere til de Trojaner / de skulde komme w-fortoffuid deris Herre til hielp / som var i stor Liffs fare bested.

Cincinator en aff Hectors Halffbrødre/det første hand hørde røsten / skyndede hand sig med det gandske Regemente / vdi huilcken hand var / med mact trengde sig igiennem de Grækers Mangfoldighed / til hand kom til de hundrede / som hafde omspent Hector, oc vilde tagit hannem til fange: hand hug strax treddeue ned aff dem / saa de falt døde for hans Fødder / huorfore de Trojaner finge mod / oc toge

Marcken

Marcken igien / oc tuingde de Græker paa den sied / til flucten.

Der vid bleff Hector icke ringe glad / treen til sin Hest / oc gaff sig ind i de Grækers Hær / oc felde ned alle de hannem forrekom / de Græker flyde for hannem / saa huort hand foer frem / giorde hand veyen rum omkring sig / oc paa det sidste / neppeligen fant den / paa huilcken hand vilde offue sin styrcke. Da kom Menesteus med tre tusinde Beryste de i Striden / falt an paa den venstre Arm / der som de aff Phrygia stride / huis Offuerste Troilus var / disligiste Xantippus, oc Alchamus; huilcke heffteligen tuingde de Græker / der begyntis en haard oc blodig Strid paa begge sider. Menesteus saae huorledis Troilus lagde mange ned aff sit Folck / thi rende hand saa Mandelig til hannem / med sit Glaffuind / at hand stotte hannem fra Hesten til Jorden / oc som Troilus falt iblant Hestenis Fodder / stundede Menesteus, aff all sin Mact effter / at faa hannem til fange / huilcket oc paa det neste / hafde gaait hannem an / (thi hand var da kommen allerede vdi hans vold) hafde en Krigsmand aff Troili haab vid Naffn Mirisetis icke vœrit / hand raabte med hoy rosi mod dem aff Phrygia saaledis: O i stercke oc Ædele Mend / huorfore ere i kommen i Dag / til Strid / enten ad indlegge Ære oc

Mandom / eller spot oc skendzel ? Seer i icke huorledis Troilus Priami Søn / oc Hectors Broder / foris fangen bort aff de blodtorstige Græker ? Sandelig dersom i lader hannem saa tagis bort / for eders Byne / da siryger i aldrig dette vanrycte aff eder. Vender fordi all eders formuffue der hen / i kunde faa hannem vskad tilbage igien / førend de faar hannem aff veyen / i da gierne vilde med eders Blod frelse hannem / oc kunde icke. Offuer denne Tale / forbittredis Kong Alcamus, vdi vrede tog sit Glaffuind / oc søgte effter dem / som førde Troilum fangen / oc slog saa mange ihiel aff dem / til Troilus fick aff slig beskermelse effne at komme i sin frelse. Xantippus, kom ocsaa til hielp / hand flyde hannem til Hest igien / siden rende hand effter de Athenienfers Første / oc slog veldeligen bag paa hannem / huis hans gode Rostning icke hafde varit / da hafde Xantippus giffuet hannem sit Bane saar. Menesteus bleff megit ilde til fredz hand miste sin Fange / formanede sine de skulle stride Mandelig / huilckit ocsaa skede / til de stode i Blod offuer deris Fodeblad. Hector forsømmede sig icke paa sin side / men søgte alleuegne huor hand kunde giøre Fienden skade. I midler hende det sig / Menesteus oc Mirisetis (som var en god tilhielp Troilus kom løß paa sin fri Fod aff sit fengsel) mødte huer andre. Oc der

Mene-

Menesteus kiende hannem paa sine Vaaben / tenckte hand paa huis for var skeet / satte sin Hest vdi fuld rend ind mod hannem / oc med sit Glaffuind stack hannem fra Hesten / effterdi hand icke videre kunde skade hannem for mangfoldigheds skyld / der var omkring / vende hand sig til en anden Trojaner / aff ypperlig Stamme oc slog hannem dod til Jorden.

Upon den Gamle / oc Cupesus, aff Larissa, paa de Trojaners vegne / falt ind i Striden med to tusinde beuebnede Krigsmend / dennem motte aff de Græker Prothenor oc Archelaus, oc begynte med huer andre at fecte. Det varede icke lenge førend Polydamas Anthenoris Son aff Troja / kom med en stor Krigsmact / oc som hand seer saa mange Trojaner stride w-ordentlige paa en sted / skilde hand dem at / oc slog dem i deris visse Slactordning igien / selff gaff hand sig paa den sted i Striden med sit Folck / som den var haardist. Kong Remus kom aff Troja / med ny vndsætning / hannem motte Menelaus med alt det Krigsfolck hand førde fra Sparta med sig / oc saa lenge stride Kong Menelaus, oc Kong Remus, at de komme begge fra deris Heste.

Huorledis Polydamas drebte Mereum.

Mereus, var en unger Herre / kun sine tiffue Aar gammel / dog en modig oc sterck Krigsmand. Polydamas rende til hannem saa veldeligen med sit Glaffuind / at hand falt strax dod til Jorden. Huilckit der Menelaus saae hand fick sit Bane saar / sorgede oc jamrede hand sig onckeligen / thi hand elskte hannem inderligen / fordi hand var vdi Suogerskab med hannem. Derforre ønskte / hand motte heffne hans dod / paa de Trojaner. I det samme hug hand til Kongen Remus, oc kloffte it stycke aff hans Hielm / saarede hannem Ilde dermed i sit Hoffuit / saa hand kom halff dod fra Hesten. Der hans Folck saae den skade deris Herre fick / bleffue de alldelis forsagede / tenckte paa ingen ting / uden at fly aff Striden / huilckit de visseligen haffde giort / om Polydamas icke baade med onde oc gode Ord / haffde tuingit dem tilbage igien. Om sier der de komme til stadighed / optoge de deris Herre halff dod / oc førde hannem / som en beskermelse imellem sig. Hector forsømmede icke / huad hand skulde giøre / brød de Grækers Slactordning / oc nødde dem til at tage flucten. Dissemellem kom Teucrus, huis Broder Ajax Thelamonius var / oc med sit Glaffuind / saarede Hector ilde / huilckit

der

der hand vilde gielde hannem lige for lige / vndrende hand fra Hector, saa at jo lenger hand jagede effter hannem / jo lenger var Teucrus fra hannem / dog motte en aff de Grækers Offuerste haalde fod: paa hannem vdoste Hector sin vrede / oc hug hannem strax til døde / omkring rende saa / de Grækers Slactordninger / fordristede sig alt for yderligen / til de hafde hannem imellem sig / saa got som indeklemt.

Der raabte en Forste hede Thesius, aff Salamina til Hector, oc formanede hannem paa det venligste / hand vilde tage sig vare / oc icke lade sig foruiit ind ibland Fienderne / hand kunde snart vforuarendis bliffue offuerfalden / actede saadan en Kiempis vndergang vaar skadelig for den gantske Verden. Hector tackede hannem kierligen / oc lofftuede det vilde i sin tid ihue komme. I midler tid Krien brusede saa offuermaade de Trojaner forfulde de Græker / bleff Polydamas aff Thelamonio oc Menelao omkring ringit / stot fra sin Hest / oc tagen til fange. Som de der vare beskickede / at fore hannem fangen bort / i de Grækers Leyr / kunde icke holde sig for glæde offuer saadan en fange / men gaffue med raaben oc skrigen glædis Tegn fra sig / begynder Hector som stride icke langt der fra / at see sig om / huad slig glædskab hafde at betyde. I det

samme bliffuer hand vaer / huorledis en stor haab Græker / førde Polydamam fangen iblant sig / bleff hand med vrede optent / begynder derforre at hugge omkring sig / saa hand med en hast / giorde sig veyen Rydderlig / til hand kom ind paa dem / som haffde Polydamam fangen iblant sig / hand hug ned alt for fod / at de som offuerbleffue vare glade de vndrende / oc frelste deris eigit Liff. Saa bleff Polydamas formedelst Hectors wsigelige styrcke frelst paa den Dag. Da forsamledis Epistrophus aff Phocide, Menelaus, oc Thelamon, alle som en Mand / med deris Slactordninger imod de Trojaner / saa de noddis til / at fly aff Marcken / oc lade de Græker pladzen / w-anseet Hector var end da iblant dem / oc bedreff stor vunder paa Fienden. Men / huad kunde een formaa iblant saa mange? Hans gode Hest var slagen vnder hañem / dog verede hand sig til Fods saa Mandelig / at ingen aff de Græker torde fordriste sig til / at legge hender paa hannem. Hans Kiødelige Brødre / saae de Trojaners mact / saa got som offuervunden / dertil med saunede deris Broder Hector, søgte med megen flid effter hannem / til de funde hannem iblant de Græker indvicklit: De trenger sig med mact igiennem / til de komme paa sieden / som Hector var. Ajax Thelamonius stod hefftig imod / vilde icke gierne / lade saadant

it Byt-

it Bytte tagis sig aff henderne / deroffuer bleff hand dødelig saarit. En aff Hectors Halffbrødre vid Nafn Dinadoron, falt ind paa Polixenon, en fribaaren Græker / der sad paa en kaastelige stierck Hest / hannem slog hand fra Hesten / oc førde den til sin Broder Hector, at hand bleff snarligen aff en Soldat til Fods en Rytter igien. Betalde saa ræt veldeligen de Græker deris Hoffmod. Som dette forløb sig / kom Deiphobus med det Folck hand haffde vnder sig aff Pœonia huilcke vare ret gode Buffue skytter / de giorde de Græker stor affbreck. Deiphobus saarede Teucrũ ilde i sit Ansict. De fluctige Trojaner / toge Mod til sig / oc vende om i Striden igien. Det hende sig / i det Thesius forfulde de Trojaner / komme Qvintilienus, en aff Hectors Halffbrødre / oc Kong Modenus hannem offuer / fangede hannem / oc vilde slagit hannem ihiel / da raabte Hector som det saae / de skulle lade ham løss / oc giffue hannem sit Liff / tenckte paa den Velgterning / hand tilforne med sit gode Raad hannem beuiste. Hand tackede Hector paa det aller ydmygeligste / som frelste hans Liff / at hand kom til sine Græker igien.

Da kom Kong Thoas oc Phidippus, med det Folck de førde aff Alcedone vdi Striden. Thoas rende til Cosibulaus Priami tw-ette Søn / oc saarede

rede hannem saa ilde / hand deroffuer / falt dod til Jorden: Dette bedroffuede Hector suarligen / hand saa sin Broders dod / thi torstede hand dismere effter de Græckers vlycke / hug ned alle de hand offuerkom / saa de Græker falt for hans Haand / ligesom for en Bonde / naar hand meyer Korn: Paa de Grækers side kom Nestor, fem tusind Mand sterck / hannem motte Kong Adrastus, oc Kong Philon, med Jeconia, Kongens Son aff Agrestia, de stride haardeligen mod hin anden / saa at der sagnedis mange paa begge sider. Philon holt sig vel imod de Græker: men omsier bleff hand aff dennem omringit / huer ville være den forste / som skulle legge hender paa hannem / oc slaa hannem ihiel. Jeconias bleff dette var / raabte til Adrastum oc sagde: Seer du icke huorledis Philon, er fangen aff de Græker: Vilt du som ieg / da ville wi voffue vort Liff / hannem til befrielse. Med det samme falt de ind paa de Græker / oc sloge saa wtallige ned aff dem / at de noddis til / huad heller de vilde / eller icke lade Philon fare / huer haffde nock at tage vare i sin egen deel / der med kom hand loss / aff deris hender. Mens disse haffde at skaffe med de Græker / Anlangendis Philons frelse / sætte Hector, oc hans Brodre / med Polydama sig stadelig fore at jage de Græker aff Marcken / huilckit ocsaa haffde skeet / formedelst

delst deris freidige Mod/oc w-offuerwindelig Styrcke de beuiste / haffde Menelaus oc Thelamon icke forhindrit deris Forsæt. Dog kom Æneas oc Euphemius til mectig bistand / de Græker viste paa det sidste/ ingen nærmer Raad / end med flucten sig beskerme.

Den tid Ajax Thelamonius, som for alle de andre Græker holt sig vel den Dag vdi Marcken / formerckte sine Græker være ferdig til at fly/bekymrede hand sig derfore offuermaade; som hand i det samme saa sig tilbage / bliffuer hand var / der kommer flere aff de Grækers Regementer / vdi huilcke vare det beste Krigsfolck de haffde / som end da icke vare komne i Striden / huilcke vnder deris vdslagne Banere skyndede sig til Slacter Platzen / Thi raadde hand / de fluctige Græker de skulle vende om igien/ oc icke saa skammeligen fly for deris Fiender. Her ved brusede Striden haardeligen / ligesom den aff ny begyntis.

Æneas oc Ajax stotte Mandeligen paa huer andre/saa de ginge begge fra deris Hæste / men Phileteas aff Calcidonia; kom paa de Grækers vegne Ajax til vndsætning med tre tusinde Mand. Jnd til denne Stund / var Lycken meste paa de Trojaners side / oc haffde de slæt slagit de Græker aff Marken / dersom Phileteas med disse tuende Regemen-

ter / icke haffde kommen dem til hielp. Phileteas tenckte paa it vdødeligt Naffn oc Rycte / vid sin Mandom at indlegge / huilckit oc haffde skeet / dersom det haffde gaalt hannem an / thi hand aff all sin styrcke stiøtte til Hector, oc brød sit Glaffuind paa hannem. Men Hector forundrede sig paa hans dristighed / som icke ellers var megit beromt vdi Striden / hand slig pudtz torde voffue mod sig / som vdi Mandom oc Styrcke haffde ingen sin lige / tog fordi samme stød op for got / gaff hannem it soruent igien / saa hand falt død vnder Hestenis Fødder.

Kong Cune aff Cyperen, Kong Emeling aff Pyrgis, oc Kong Ilsing aff Itacha komme med alt deris Folck i Striden / deris Mact / var ti tusind Mand. Huad kunde de Trojaner mere vdrette? Efterdi meste Parten deris Folck / vare vdmasiede den gandske Dag / saa de vare Amectige / baade til at giøre andre skade / oc til at forsuare sig selff.

Paris kom da ret vel til maade med sine Persianer, som hand den Dag førde / oc slog strax en ypperlig Herre / som var Kong Ilsings næste Slect ihiel. Offuer huis død / Ulysses bedrøffuedis meget / tenckte dog paa / huorledis / hand det kunde heffne / søgte fordi med megen grumhed til Paris, oc vilde giffuit hannem sin Bane / men Laaden falt paa Hesten / hand fick det Paris var actid / deroffuer styrte

styrte hand dod til Jorden / oc Paris kom ocsaa tillige omkuld med hannem.

Troilus kom sin Broder til bistand / med sit dragne Suerd / hug it stycke bort aff Kong Ilsings Hielm / oc gaff hannem en stor skade for i sin Pande saa blodet lob hannem vdi Ansigtid / oc i Øynene / dog bleff hand siddendis paa sin Hest / oc gaff Troilum en dyb Skramme i sit Ansict igien. De Trojaner vare moxen i sinde at giffue tabt / haffde Hector, Troilus, Deiphobus, oc Paris, med deris Halffbrødre icke oppeholdit Krien.

Den gantske Dag / haffde Hector omrent alle Regementerne / oc beskickit huis fornøden giordis. Dissemellem lod hand sit Regement paa sin egen Haand / thi hand viste vel / huer for sig var en god Krigsmand / dertil med gode Officerer forsorgit / som kunde føre dem fra / oc til deris Fiender / om det trengde.

Paa det sidste / der hand saa sit egit Folck trenggis haardeligen aff de Græker / forlod hand de andre / oc gaff sig til sine. De bleffue gantske glade / der de i høyeste nod finge deris Herre oc Regenter til sig / hand gior dem frimodige med slig Tale:

O i Eddele Trojaner / ikommer vel ihue / huad vold oc wret de Græker haffuer giort oss i fordum Dage / tencker ocsaa paa / huad de giøre vilde om de

(det Guderne forbiude) bleffue voris Offuermend. Thi formaner ieg eder i tencker til/ forige ivret at heffne/ oc der til med/ vid Mandoms Jid oc gierninger indlegge eder it erligt Naffn oc Ryete. De loffuede alle ivforfalskit ville staa hannem bii/ i huad det gielde oc kaaste skulle. Hector ructe med sit Folck fra den store Haab/ igiennem en Dal/ oc kom tuert ind paa de Grækers Hær/ der bleff it stort Blodbad/ oc der omkom mange aff de Græker.

Kong Thoas som nyligen tilforn om Dagen haffde nedlagt Coffibulans, en aff Priami iv-ecte Sonner/ foer alle vegne igiennem de Trojaners Haab/ oc giorde megen alarm/ ja mangen veyen trang/ da falt nogle aff Priami Sonner ind paa hannem/ oc sloge hannem fra Hesten/ oc da visseligen haffde faait sit Bane saer/ haffde Forsten aff Athenen, icke kommen imellem/ oc forhindrit deris forsat/ slog en aff dem vid Naffn Quintilienus til Jorden. Der Paris det saae skiod hand med sin Buffue til samme Forste/ saa Pilen gick igiennem hans Pandzer/ oc saarede hannem ilde i hans Side. Det actede Menesteus icke stort/ med mact tog dog Kong Thoas, saa got som halff død aff deris Hender/ kom ocsaa selff formedelst sinis vndsætning oc beskermelse i sit behold. Hector, som vden ophøring/ tuingde de Græker bleff vforuarendis skut

med

med en Pil i sit Ansict / dog den som giorde den ska-
de / baatte icke siort der paa: Thi Hector kloffuede
strax hans Hoffuit i to stycker / saa hand loffuede
hand vilde aldrig mere spende sin Buffue mod no-
gen Krigsmand. De Græker forsamlede sig imod
Hector, vid siu tusind Mand / som alle giorde de-
ris beste de kunde bringe hannem om Halsen. Huil-
ckit der Hector formerckte / formanede hand sit
Folck / de skulle men stride Mandeligen / hand vilde
med en hast / fly dem frisk vndsætning.

I det samme rende hand til Staden / oc hente
re tusind Mand fra sin Fader / som alle vare ret go-
de Soldater. Der disse komme i Striden / vancke-
de der mangen blodig Troye. Hector oc Ajax, mot-
tis i haaben tillige / oc stotte huer anden fra Hestene.
Menelaus slog en høy Officerer aff de Trojaner til
døde. Celidonias med samme skaal / skenckte en fornem
aff de Græker / som var Kong Thoas nær Sleet /
Madian, slog det ene Øye vd paa en aff de Konger /
som holt paa de Grækers Haand / vid Naffn / Sedi-
as. Sardus dræbte en Ypperlig oc Mandelig Græ-
ker; som var i høy Bestilling. Margariton, falt ind
paa Thelamon, dog baatte icke megit / men bleff aff
hannem ilde saarit.

Favoel, slog Kong Prothenor aff Hesten / saa
beuiste alle Kong Priami Sønner sig / Mandeligen

den Dag / den ene offuer den anden. Iblant dem / var Duglas, som med sit skarpe Glaffuind søgte Menestheum, Forsten aff Athenen, oc tenckte at giffue hannem sin Bane/huis hand icke haffde bleffuit forhindrit.

Menestheus, kunde icke røre sig med sit Glaffuind / brugte fordi sit Suerd / oc hug hannem tuert offuer Hielmuiseren / saa hand gick i synder / oc Duglas fick en stor skade offuer sin Næse. Cador, saa sin Broder saa ilde skamferit i sit Ansict / søgte efter Menestheum, oc stotte hannem fra sin Hest / dog kom hand snarligen paa Benene igien. End kom den tredie Broder / disse tuende til behielpning / saa Menestheus, som nu stride til Fods / haffde nock at giore hand kunde værge sig for dem alle tre / som mand pleyer at sige: Mange Hunde / ere Harens død / saa var det ner gaait denne gode Forste / hans Hielm / hans Skiold / oc gantske Rustning / var alt i synder huggen / at hand paa det neste / haffde giffuit sig offuer / haffde Teucrus, icke kommit hannem til ondsætning. Men Hector kom dem begge offuer / oc haffde tagit baade Teucrum, oc Menesteum vid hoffuederne / dersom den siercke Ajax icke haffde kommit / med it tusind Mand oc forhindrit Hector vdi sit forretagende. Dissemellem kom de Persianer, som Paris med deris Konge førde/da brusede Krien megit hefftteligen.

Dares

Dares skriffuer / at Hector paa samme tid / lagde nød med sin egen Haand / offuer tusinde aff de Græker.

I det Hector med slig grumhed foer iblant de Grækers Slactordninger / kom Kong Merion hannem imod / oc der hand bleff hannem var / sagde Hector: Du fortuifflede Forræder / nu er din Time kommen / paa huilcken du skalt faa din tilbørlig betalning / for det du togst Patrocli Legeme aff mine Hender / med det samme rende hand hannem fra Hesten / spranck strax tillige fra sin Hest / oc hug Merions Hoffuit aff / oc som hand vilde tagit hans gode Rustning / kom Menestheus, wforuarendis bag paa hannem / med sit Glaffuind / saarede ham ilde i sit Laar / torde icke helder videre anfecte hannem / men fryctede for Hectors vrede / skyndede sig fordi med en hast / fra hannem vdi sit behold.

Der Hector, formerckte sig ilde saarit / vigte hand saa lenge aff til en side / hand kunde lade sig forbinde / paa det Blodit skulde hannem icke forlobe / kom dog strax i Striden igien / oc som hand var vdi vrede forbittrit / skriffuis der / hand end da skulle ene / nedlagt mere end tusinde Græker / huorsffuer deris gantske Mact / bleff baade saa forsuackit oc forsagit / de haffde alldelis icke mere Mod oc Hierte til at fecte. Huorforre de Trojaner / satte frimodeligen

deligen effter dennem / oc sloge dem aff Marken / oc forfulde dem ind i deris Leyer : Roffuede mange aff deris Tielter / oc toge megit kaasteligt Bytte / baade Guld / Solff / oc dyrebar Vare fra dem / huilckit de lode fore i deris foruaring.

Denne var den Dag / paa huilcken der haffde bleffuit giort en endelig beslutning paa Krien / oc de Trojaner beholdet en fuldkommen Seyerunding / huis skæbning som (effter Hedninges meening) vender op oc nød paa all ting / det icke haffde forhindrit saa ynckeligen oc wlyckseligen.

O huilcken ringe oc skrobelige Aarsage / forblindede disse Trojaners Øyne / oc i besynderlighed / den ypperlige Hectors, som icke kunde forbigaa sin egen Persons / eller sinis vndergang oc wlycke / effterdi de Trojaner vare de Græker offuermectige paa den Dag / oc vel haffde kundit endeligen / med deris gantske Mact nedlagt dem / oc i saa maade frelst sig fra nærueréndis oc tilkommendis bedroffuelse.

Sandeligen / det er icke vdi en vis Mand / som er enten i høy bestilling eller i dødsens fare geraaden nogen lofflig forsictighed / naar lycken sig vnnis hannem at vere blid / oc biuder sig til at frelse aff offuerfald skade ; mand da icke med tacknemmelighed / tager der imod med begge hender / som til en god vdgang / loffuis den ene Time / oc maa skee fornectis

den an-

den anden Time. Thi gierne gaar det saa / at naar mand icke med tacknemmelighed vil anamme / huis Lycken tilbiuder / maa den for sin wtacknemmeligheds last / sligt mise / naar hand det helst vilde haffue. Saa gick det den lycksalige Hector, som den Dag kunde faait / en erlig oc priselig Seyeruinding offuer sine / oc sit Fædernis Lands Fiender. Huad skeer der ? Jdet Hector forfulde med stor grumhed de Græker / som neppelig torde see engang op / kommer hand i ferre med den gamle Thelamonis Son / huilcken der var med vdi Kong Laomedontis tid / at forstorre Trojam, oc bortforde Hesionam, Priami Sosier / med huilcken hand afflede denne Son / oc kalledis med Faderens Naffn / Ajax Thelamonius, en veldig / oc wforsagit Krigsmand oc Kiempe.

Her oppedis en haard Strid / imellem begge disse mectige Helte. Men som Thelamon formercte sig icke vere Hector ligmectig / eller vdi Styrcke hannem kunde bestaa / bad hand om frist oc respit / hand vilde lade hannem forstaa huem hand var / sagde / det sømmede sig icke / de som vare huer andre saa nær / vdi Blods Foruand / skulde tracte hin anden effter Liffuit.

Saa begynder hand at opregne sin herkomst / sagde sig at vere Hesionæ Kong Priami Sosterson /

som Thelamon haffde afflit med hinde / huoroffuer Hector bleff megit glad / afflagde strax sine Vaaben / omfauffnede hannem paa det alleruenligste oc kierligste / ærbød sig Broderligen imod hannem / loffuede at giøre / huis hannem til villie oc gode kunde være / bad hannem der til med / hand vilde følge sig til Staden / sin Slect oc Venner at besøge / som hand der skulde finde for sig. Ajax vndskyldede sig / hand icke kunde være hannem følgactig i Staden / tenckte mere paa sin / oc sine Grækers befrielse / bad Hector fordi / at dersom hand var hannem med slig favor oc kierlighed tilgedaen / hand da vilde kalde de Trojaner tilbage / de icke ydermere skulde forfølge de Græker paa den tid. Hector samtycte saa daarligen hans begiering / blæsde vdi sit Horn / oc kallede sit Folck tilbage fra Striden. Nu haffde de allerede anstuckit de Grækers Skibsflaade / huilcken haffde vdi grund bleffuen forbrent / dersom de icke vare kallede tilbage / hørde fordi op / effter deris Øffuerstis befalning / at forfølge de Græker / droge med megen bedrøffuelse vdi Troja igien. Dette var en saare ringe Aarsage / huorfore de Trojaner holt op / med deris forsæt / oc effterlod saa daarligen den tilbudne seyeruinding / huilcken de aldrig siden effter den Dag kunde naae.

Den

Den tredie Strid / imellem de Græker oc Trojaner.

SOm de Trojaner vare komne i Staden / forsuarede de deris Porte med stercke Bomme oc Laase / oc imod dagningen berustede alle de som føre oc stercke vare sig til Strid / de med Dagens komme / efter deris Feltherris befalning kunde være ferdige at drage i Marken mod deris Fiender. Men saa snart Dagen kom / sende de Græker deris Bud til Kong Priamum, oc begierede tuende Maaneders stilstand med sterck forvaring paa begge sider. Huilckit Kong Priamus oc Hector, med de fornemstis Raad oc samtycke beuilgede.

I midler tid lod de Græker begrasue deris Døde / som de vilde begrasue / den store ihiel slagnis mangfoldighed / lod de med Ilden opbrende. Achilles sørgede i lang tid / offuer Patrocli død / oc kunde icke aff nogen ting lade sig trøste. Omsier / lod hand giøre en prectig begrasuelse / aff de allerskonniste Marmorsteene som findis kunde / vdi huilcken hand med stor Ære lod henlegge Patrocli Lig / saadan ære beuiste de andre Herrer aff Græcia, Protheſilai Legome / som oc bleff i en kaastelige Graff aff Marmorsteene forvarit.

De Trojaner lode i midler tid stilstand varede /

vid gode oc erfarne Lægers Konst / heele dem / som vare bleffne saarit oc queßit / saa de bleffue inden den forsagte tid/ meste Parten brugelige imod Fienden. Kong Priamus græd/ oc gaff sig for sin Søn/ Cossibulans, huilcken hand elskte inderligen aff Hiertit / lod dog begraffue hans Legomme vdi Veneris Tempel med den Solennitet der til hørde. Cassandra, der hun formerckte den megle sorrig / oc graad iblant alle Mand/raabte hun offuerlyt til alle/ saaledis:

O i elendige Trojaner / huorledis fordrager i eders wlycke / som skencker eder alle / aff samme skaal? Hui søger i icke effter at giøre fred med de Græker / førend Suerdens skarphed opsluger eder til lige / oc denne vor skiønne Stad / bliffuer i grunden forstørrit / oc førend huer bedroffuit Moder fra roffuis sine kiere Børn / oc maa saa begræde / deris jammerlige oc elendige Trældom / saa lenge de leffuer. Sandeligen Helena var icke at ligne vid saa dyr en Skat / wi skulle for hindis skyld alle vndergaa. Oc som Cassandra vden ophøring / vdraabte slige oc flere Ord for menigheden / Loed Priamus hendis Fader hende tage / oc indsætte i god forvaring vdi lang tid.

Men stilstand varede / besuærede Palamedes sig høyligen for de Græker / offuer Agamemnons

Herre-

Herredomme / sagde hand var icke værdig til saadant Regemente / offuer saa mange Konger oc Førster / ei heller vilde hand være hannem undergiffuen / efterdi hand var icke med vdi vallit / oc gaff der til sit samtycke. Til med sagde hand sig til samme Regering være baade verdigere oc dygtigere end Agamemnon var. Dog bleff der indtid videre der vid giort paa den tid. Der de Dage vare forløbne som stilstanden var besluttit paa / beskicker Agamemnon med sior omhygelighed / alle Regementer / som de skulle drage i Striden.

Det Første førde Achilles.
Det Andet Diomedes.
Det Tredie Menelaus.
Det Fierde Menestheus, Førsten aff Athenen, oc saa fremdelis / til hand den Dag vilde bruge.

Hector der imod med megen forsictighed beskickede sin sag / oc forordnede sit Folck i deris Slagtordninger / ructe saa frimodeligen vdi Marcken / var selff den første Mand / som sætte an imod Fienden. I det første de dræbte tilsammen / kiende Hector Achillem paa sin Rustning / de vende sig begge mod huer andre / rende saa veldeligen tilsammen / at de ginge begge til Jorden / efter det gemeine Sprock / Den Stercke falt indpaa den Stercke / oc de falt begge i Marken / dog reißde Hector sig / snarer end

Achilles, oc kom med en hast til sin Hest igien / begaff sig med det samme bort iblant den anden mangfoldighed / hug ned for fod alle de hand offuerkom / saarede derforuden tw-tallige mange / igiennem drog saa mesten de Grækers gandske Mact / huor hand kom giorde hand veyen Ryddelig.

Achilles kom icke langt der effter paa sin Hest / giorde megen skade paa de Trojaner / paa det sidste mottis Hector oc hand igien paa ny. Der den ene bleff den anden var / rendde de i fuld løb / med deris Hester mod hin anden / oc endog Hector stotte sit Glaffuind i stycker / kunde Achilles dog icke staa hans Mact imod / men motte fra Hesten til Jorden. Hector vilde til Bytte optagit hans gode Hest / men fick for megen modstaelse oc motte imod sin villie lade Achilles den selff beholde. Der hand kom til sin Hest igien / hug hand Hector med sit blotte Suerd / tuert offuer sit Hoffuit / saa hand neppeligen kunde bliffue besiddendis i Sadelen / huoroffuer hand / saa got som forbisirit / søgte Achillem igien med sit dragne Suerd / hug tag om tag paa hans Hielm at Blodit strømde hannem i Øynene / oc imellem dem begge yppedis en dødeligt Strid / enten haffde den ene bleffuen den andens Bane / eller begge døde paa Vallstieden / huis de icke huer vid sins bistand haffde skiltis fra hin anden.

Da

Da kom Diomedes med sit Regemente / oc Troilus motte hannem / de stride saa Mandeligen / at de komme begge fra deris Hesie: Diomedes kom snarer op paa sin Hest igien / end Troilus, hug fordi til hannem oc kloffde it stycke bort aff hans Hielm. Troilus, som nu stride til Fods / tenckte hand vilde betale hannem lige igien / oc som hand hug til hannem / spranck Diomedis Hest hannem huggit aff fick det selff Diomedes var actid / saa hand stortte dod vnder hannem / oc de komme begge til Fods / ellers haffde Diomedes bleffuit i laabet. De Græker hiulpe Diomedem, de Trojaner Troilum til Hest igien / saa de begynte paa ny at feete. Huorledis Troilus, forsaa Skandzen/fick Diomedes hannem dog formedelst god bistand fangen/ oc vilde fort hannem bort i de Grækers Leyer. I det/ kom hans Folck / oc toge hannem med mact / icke vden stor Blodstyrtning aff Diomedis Hender. Saa brusede Krien suarligen / Menelaus kom med sit Folck de Græker / oc Paris med sit Folck / de Trojaner til bistand oc vndsætning. En vng Krigsmand vid Naffn Boye, som icke tit / haffde vært med i saadan Leeg/ efterdi hand var aff Kongelig Stamme/ tenckte hand at vilde indlegge stor ære oc Mandom/ oc forhuerffue sig it vv-dodeligt Naffn / sogte fordi til Hector, med megen frimodighed / men Hector

kloffde

kloffde ham strax ned i Beltteſieden / oc tog hans gode Heſt til prüß / lod den fore til Staden. Kong Artilegus, saa sin frende Boye, falde dod ned til Jorden / vilde gierne heffne hans dod / motte det dog selff vndgielde / thi Hector hug hannem tuert aff i medit / saa huercken Ruſtning / eller nogen ting / kunde samme hug affuerge / eller forhindre. Kong Prothenor aff idel daarlig fordriſtelſe / ſatte bag ind paa Hector, ſom icke gaff act paa hans ſtig oc forræderi / oc ſlog hannem fra Heſten. Hector var icke ſeen oc ſpranck paa ſin Heſt igien / hug aff all ſin ſtyrcke til Prothenor, oc kloffde hannem i tuende Parter. Der Achilles saa vel ſom Kong Archelaus, ſaae Prothenor ſaa omkomme / ſørgede de begge inderligen for hannem / fordi hand baade var en god Krigsmand / oc der til deris nær Slect oc Byrd / de giorde begge deris bæſte / de kunde faa Prothenors Legeme fra de Trojaner / finge dog icke den effne der til / for mangfoldighedeñs ſkyld / motte ſaa affſlaa deris forſat. Seyeruindingen var end da paa de Trojaners ſide / ſom ſloge veldeligen paa de Græker / indtil den morcke Nat ſkilde dem ad / oc effter de Græker vare jagede aff Marken vdi deris Leyer / vende de Trojaner til deris Stad igien.

Den

Den Fierde Strid for Troja.

DEn tid de Græker vare indkomne i deris Leyer / forsamlede alle Kongerne oc det gantske Krigsraad sig / vdi Feltherrens Agamemnons Tielt / oc hulde Raad / huorledis de kunde bringe Hector om Halsen / thi de formerckte vel / de kunde icke bliffue de Trojaner offuermectige all den stund hand leffde / effterdi hand var de Trojaners / nesi Guderne / høyeste beskermelse / oc de Grækers største forderffuelse. Der heden vendis alle deris Raad / at Achilles sig skulle tage denne gierning alluorlige paa / huilckit hand med rette burde / baade for sin Sleet / oc Venners skyld / at heffne deris Blod oc Død / som Hector haffde tagit aff Dage / disligisi for sin eigen Person / som saa tit oc offte / icke vden største Liffs fare / haffde fornommen Hectors vrede / imod sig / Achilles loffuede der til at giøre sin største flid / hand der paa vilde voffuit / huad det kosie skulle / saa skylden skulle icke findis at vere hans / dermed bleff deris Raad besluttid / oc huer søgte sit Tielt / sig at huile / oc der hoss forvente Dagens komme. Det første Dagen kom / rysier de Græker sig til Strid / effterdi Hector, som hadede Ørkeloszhed / oc elskte moye oc arbeid / var da allerede dragen med sine Trojaner vd aff Porten Dardanides,

i den aaben Marck / hannem fulde Æneas, med sit Regemente / derneſt / Paris, siden Deiphobus, saa Troilus, oc saa alle de andre / som de vare aff Hector tilforne forordnede / der skriffuis den gantske Nact Hector forde den Dag / var halffandet hundrit tusint sierck. Der begyntis en megit haard Strid / Paris med sine Persianer, som skiode med Buffuer / lagde otallige mange nød aff de Græker / en stor Part saarede hand / saa de motte vige aff Marken. Agamemnon falt an / paa dette Pas / med sit Folck / hannem motte Hector strax / oc stotte hannem fra Hesten. Achilles søgte til Hector igien / hug saa fast aff alle Nact oc Styrcke / paa hans Hielm / at hand gick i stycker / men Æneas oc Troilus, falt ind paa Achilles igien / oc formedelst mange deris bistand / giorde hannem veyen trang / da haffde Achilles kommit ilde ved / huis den sterche Diomedes, icke haffde kommit til behielpning / som med en hast rende til Æneam, oc saarede hannem ilde. Sagde med det samme til hannem: Velkommen du gode Raadgiffuere / som gaff din Herre oc Konge / det Raad / om min forderffuelse. Jeg loffuede dig paa den tid / huis det hende sig / ieg sick dig for min Haand / skulle du betale Raadet / du gaffst vd. Med det samme rende hand til hannem / saa Æneas gick langt i Marken. Dißimidlere / tenckte

Hector

Hector, at betale Achilles det hand giorde hannem / hug fordi veldeligen til hannem / saa Hielmen gick i stocker / oc Achilles, bleff ilde saar / oc som Hector vilde tage hannem leffuendis fangen / bleff hand aff en de Grækers Kemper / som var Kong Tedei Søn / forhindrit / huilcken med megen grumhed sogte til Hector, oc saarede hannem ilde. Hector forferdedis dog icke offuer den skade / men tenckte at betale en anden med samme Mynt / hug fordi med sit Suerd / til Diomedem, som tenckte Hector det samme / saa Diomedes motte fra sin Hest. Troilus der hand saae / at Diomedes var slagen til Jorden / spranck hand knaphendig fra sin Hest / oc vilde huggit hans Hoffuit aff hannem / men Diomedes verde sig Mandeligen. Hector oc Achilles fictede indbyrdis. Diszimidler komme Menelaus, Ulysses, Polipotes, Neptolomus, Palamedes, Steneleus, Menestheus, Nestor, Thoas, Euphilus, Philocetes, oc Theseus, paa de Grækers side vdi Krien. Paa de Trojaners vegne / komme alle de Konger / som vare komne Kong Priamo til hielp / foruden alle Regementer / som de aff Hector vare forordnede tilforn. Her oppedis en vnderlig oc bedroffuelig Krig / paa begge sider. Agamemnon, oc Kong Pandarus / rende huer anden fra deris Hesie. Kong Menelaus oc Paris, de mottis / oc

kiende huer andre / paa deris Skioldemercke / thi vende de sig / frimodeligen mod huer andre; Menelaus med sit Glaffuind ramde Paris, oc huis hans gode Rusining icke haffde vært / da haffde Paris faait sin Bane / bleff fordi icke megit ilde saarit / kunde dog icke bliffue sin Hest besiddendis: Huoroffuer Paris skammede sig saare / oc allermest fordi hand befryctede Helena skulde sporge det til Staden: At Menelaus hendis forrige Herre oc Konge / haffde siot hannem aff. Adrastus oc Ulysses stridde Mandeligen mod huer andre / men Ulysses, fick hans Hest / fra hannem / oc lod den fore vdi Leyren / til sit Tielt. Palamedes gaff den gamle Kong Upon sit Bane saar / saa hand falt dod til Jorden. Neptolomus, oc Archilogus, slotte huer andre fra deris Heste. Polydamas rende Palamedem fra Hesten / oc saarede hannem ilde / breidede hannem der til / sin suaghed / med mange haanlige Ord. Kong Steneleus, falt ind paa en aff de Trojaners Offuersier / oc slog hannem fra Hesten. Philleminus i lige maade rende Forsten aff Athenen fra sin Hest / oc tog hannem fra Menestheo, oc lod den fore til Staden. Kong Thesius, oc Kong Auriolus, i det de stride veldeligen / for huer sit Folckis velfert oc beste / komme de imod huer andre: saa de bleffue begge ilde saarede. Kong Priami Sonner holt sig vel den Dag / saa de fin-

de finge stor Seyer oc Priiß / for deris Mandom oc styrcke Skyld/de brød paa mange stæder de Grækers Slactordninger / oc lagde vtallige mange ned aff dem: Besynderligen er vdi dem at berømme / der Kong Thoas oc Achilles, som vare huer andris Blods forvante/begge offuerfaldt Hector,oc vv-ophørligen sloge tag om tag paa hannem/ til Hielmen gick aff hans Hoffuit / oc fick mange dybe Skrammer / da komme disse hans Halffbrødre/ saa vel som hans Naturlige Brødre / hannem til veldig beskermelse/toge strax Kong Thoas fangen / oc antuorde Deiphobum oc Anthenor hannem/huilcke der førde hannem vdi Staden / mens kom Achilles vdi sit beholt. Kong Thelamon sloge de fra sin Hest / oc gaffue hannem dødelige Saar / saa de Græker neppelig med Liffuit kunde faa hannem i Leyren igien. Menelaus, søgte alle vegne effter at omkomme Paris, huilckit der Paris formerckte / spendte hand sin Buffue/ oc lagde en forgifftig Pil der paa/med huilcken hand saarede Menelaus,saa ilde vdi sit Laar/at huis hand icke haffde hafft diß konsteligere Læger / der viste Raad/ at vddrage forgifften/ haffde samme skade bleffuen hans Død. Thi søgte hand tilbage vdi sit Telt / til saa lenge hand fick sin skade forbunden / vende saa med megen grumhed vdi Striden igien / søgte oc lætte effter Paris; hand kunde heffne

sig paa hannem. Omsier finder hand Paris, oc som hand vilde rent hannem igiennem med sit Glaffuind/ (huilckit til visse haffde skeet / haffde Æneas, icke stuckit sit Skiold i veyen: Thi Paris haffde med sin fri villie / afflagt sin Rusining paa den tid/ huorfore Menelaus haffde dißbedre effne oc leylighed / at fuldkomme sit forsæt/) kom Æneas, med it antal Krigsfolck / ledsagede Paris til Staden / paa det hand som var vbeuebnit / icke skulde komme i sine Fienders Hender. Hector søgte effter at tage Menelaum fangen / bleff dog i sit fortagende forhindrit / formedelst den vtallige Hob / som kom hannem til hielp / oc frelste Menelaum aff hans Hender. Derfore motte Hector lade hannem fare / begaff sig med sit Folck/ind i de Grækers mangfoldighed/ Det er vsigeligt / huor Mandeligen hand sig beuiste. Dares skriffuer/at der falt den Dag mange Konger oc Forster for hans Haand alleene/foruden vtallige aff den gemeine Mand / saa de Græker motte paa det sidste romme Marken / for deris Fiender. Oc effterdi Natten gick dem paa / vende de Trojaner med Seyeruinding til Staden igien.

Den

Den Femte Strid for Troja.

DE Trojaner forvarede deris Porter oc Mure med flittig Vact som der til hørde/ paa det/ de som vare trætte/ oc vdarbeidede i Striden/ kunde bißbedre vden fare huile sig. Om Morgenen besluttede Priamus, hans Folck skulle icke holde offentlig Slactning i Marken den Dag/ thi sende hand Bud/ til sit fornemste Raad/ besynderlig at Hector, Paris, Troilus, Deiphobus, Æneas, Anthenor, oc Polydamas; skulle wfortoffuit komme til sig. Huilcke der de vare forsamlede/ begynte Priamus sin Tale til dennem saaledis: Det er eder alle vel vitterligt/ huorledis/ denne Kong Thoas, som wi haffuer vdi vor forvaring/ haffuer lagt sig saa wforskammit op imod oss/ voris Folck oc Stad/ til allis voris vlycke oc vndergang/ vden all giffuen Aarsage/ oc som wi vide oss icke haffue/ hannem med det ringiste Ord injurierit; Huorfore det siunis mig ræt oc tilborligt/ hand for slig sin dristighed/ faar sin fortiente straff/ wi enten lader hannem paa en Stage ophenge/ eller hen antuorder til nogen anden skammelige død. Her vdi er ieg begierendis eders gode Raad/ oc betenckende/ huad eder got siunis. Æneas som var den Offuerste Raadsherre/ svarede med god besked/ oc megen betenckende

til Kon-

til Kongens Tale / saaledis: Det være langt fra / min Herre Kongen / skulde besmitte sin Mayestæt med slig daarlighed / efterdi Kong Thoas er vdi Blods foruante med de fornemste Herrer oc Konger / som ere vdi Græcia, det kunde sig hende nogen aff eders som i haffuer kier / motte bliffue aff de Græker optagen / oc de skulle saa / eller i være maader handle med den igien / huilckit i icke skulle ville / for alt det i Verden er; Thi siunis mig raadeligere oc gaffnligere at vere / i lader Kong Thoas, vel forware / paa det / om nogen aff eders bleffue aff de Græker fangen / i kand saa med hannem giøre mageskiffte / huer faar sine Fanger igien / paa begge Parter.

Hector samtyckte Æneæ Raad være louligt oc vißligt. Men Kong Priamus bleff fast vid sin meening / oc sagde fremdelis:

Dersom det saa skal skee / da meener de Græker wi ere saa fryctactige / oc icke haffuer det Mod oc Hierte i oss / wi torre heffne oss / offuer vore Fiender / oc straffe dem som tilbørligt er / dog ville wi med eders Raad giffue oss til fredz / oc dermed lade oss noye. Effter Kongen lod dem fra sig / sagde Æneas sig vilde gaa oc besee Dronning Helenam, tog fordi Troilum oc Anthenor med sig / komme saa ind i it offuermaade kosteligt Gemack / huor Dronning Hecuba oc Helena med mange Ædele oc

Fribor-

Friborne Quinder vare forsamlede/ de trøstede Helenam det beste de kunde / effter den leilighed / paa ferde var. Hecuba der imod/ formanede dennem / med en prætig Tale / effterdi hun var en viis oc forslagen Dronning / de skulle stride Mandeligen for deris Herre oc Konge / for deris mectige Stad/ oc kiere Fæderneland/for den gemeine Mands gaffn oc beste. De Græker klagede sig ynckeligen / offuer den store oc vbodelige skade / de haffde fangit paa Liff oc Gods / oc allermest / offuer deris eigen daarlighed/ huilcken de kunde vel værit foruden / de for en Quindis skyld haffde indvicklit sig i slig Jammer oc Elendighed/ oc fundit til den leilighed / bedre Raad oc Middel/huis de sig i tide/ haffde befindit.

Den effterfølgendis Nat / var en megit bedrøffuelig Nat/ besynderlig for de Græker/thi Himmelen brusede suarligen med Torden oc Lynild/med Storm oc Stobregn / ligesom Verden skulde forgaaet/ alle deris Tielter omblæste/ saa de haffde nock at arbeide den gantske Nat / oc stride mod denne bister Himmelens Veirlig. Men tilige med Dagen/ kom oc en deilig Himmel/ Skyerne løsnede/ Stormen sactedis / Elementerne bleffue stille oc rolige. Da rystede de Græker sig imod deris Fiender: Achilles var den forste/ effter hannem Diomedes, siden Agamemnon, saa Menelaus, oc Menestheus.

Achilles i forſte drebning igiennem ſtack med ſit Glaffuind/ en fornemmelig Kempe aff de Trojaner/ vid Naffn Hipotes, ſaa hand ſiorte dod til Jorden. Kong Oecomeneus, ſogte til Hector, men Hector ſlog hannem ſtrax til dode. Diomedes ombracte Kong Xandippum, endog hand vorde ſig lenge Mandeligen oc vel.

Tuende Konger/ ſom vare Epiſtropus oc Schedius, falt begge tillige ind paa Hector, dog Epiſtropus mere med haanlige Ord/ end med ſtyrcke beſuerede hannem/ thi der hand rende til Hector med ſit Glaffuind/ kunde hand icke rocke hannem i Sadelen. Huorfore Hector fortornedis offuermaade/ baade offuer hans forſmædelige Ord/ oc driſtige gierning/ hug til hannem/ at hand falt dod fra Heſten/ med det ſamme ſagde hand: Du Æreſkiender/ ſom vforſkammit/ vdſpide dine Skendzord paa de leffuendis/ vandre nu til de dode/ oc ſee/ huad du der kand formaa. Schedius, ſaa ſin Broder falde dod til Jorden/ bedroffuedis hand ſaare/ raabte til ſit Folck/ de vilde ſtaa hannem mandeligen bii/ oc hielpe hannem at forfolge Hector, hand kunde heffne ſin Broders dod. De toffuede icke lenge/ fulde hannem effter/ oc der de offuerkom Hector, ſloge de hannem fra Heſten. Som Kong Schedius vilde giffuit hannem ſit Bane ſaaer/ bliff-

uer

uer Hector var huorledis Schedius haffde allerede oplofft sin Arm/i værit med it dragit Suerd i Haanden / var fordi ey seen / men hug hastieligen til hannem/ saa den høyre Arm gick aff hannem op i Axelen / oc i det hand falt fra Hesten/ hug hand til hannem igien/ saa hand bleff død liggendis paa stæden. Æneas dræbte en merckelig Konge aff de Græker hede Amphimacus. Det var om Middagen dette skede / oc i samme Time / komme Ulysses, Thelamon, Machaon, oc Archelaus med deris Folck i Striden/ de sloge haart paa hin anden paa begge sider / saa der fald mange tusinde / men de Græker / formedelst den ferske vndsetning / trengde de Trojaner haardeligen / at de nær med flucten haffde mot frelsit deris Liff / huis den w-offueruindelige Hector icke haffde giffuit dem Mod oc Hierte / oc fortrøstid dem om Seyeruinding/ hand slog tuende aff de Grækers Konger til døde / som var Delphenor oc Dorion. Formedelst denne Priiß Hector indlagde/ søgte de forsagede Trojaner Striden igien.

Den gamle Epistrophus, kom aff Troja med tre tusinde gode Soldater / derforuden haffde hand med sig / en merckelig Krigsmand / hand var skabt som en Hest / neden for Nafflen / men offuen for Nafflen/ var hand som it Menniske / dog var hand loden som en Hest / baade offuen oc neden offuer all

sin Krop / endog hand hafde it Menniskis Ansict / var hand alligeuel saa bister grum / oc forferdelig at see til / saa hand saae ligere vd en Trold / end it Menniske. Hand brugte ingen Rustning / hafde men en Buffue i sin Haand / oc it Kaagger fult med Pile. Der hand kom i Striden / bleffue de Grækers Hesie sky / for hans grumme Aasyn / saa de som sad paa dem / kunde icke tuinge / eller regere dem / huercken med Bidzel / eller Spore; Men med en hasi toge de vd at Marken / fra deris Slactordning. Huad vil mand sige / Folckit fryete icke mindre for hannem / end de vmelende Bester / deroffuer lagde hand mange ned aff Fienderne. Hector mødte en aff de Forsier Thelamon førde med sig fra Salamina, vid Naffn Polixenus, hannem slog hand strax ihiel. I det foer omtalde grumme Krigsmand igiennem de Grækers Hær; oc de Trojaner fulde hannem effter / oc sloge de Græker aff Marken ind i deris Leyer / hende det sig / at Diomedes som flyde med de andre / oc vilde vært til sit Tielt / vdi sit behold / kom wforuarendis i ferre med samme grumme Kempe / oc kunde icke vnduige for de Trojaner vare bag paa hannem. Her var tuende onde Kaar / vende hand om igien / da hafde hand kommit i Fiendernis Hender / som ingenlunde hafde sparit hans Liff / thi hand var ellers ilde saarit. Kempen befryctede

tede hand sig at bestaa. Men som mand pleyer at sige / iblant tuende onde Kaar / er det best / at vduelge det ringiste. Dette betenckte denne gode Konge / thi vilde hand helder fecte med en / end med mange / actede det oc priseligere at vere / at falde for en Krigsmands Haand / om Lycken icke vilde være hannem blidere / end for den gemeine Mands. Thi skede det / som Kempen vilde igiennem skut Diomedem, treffde hand feil / oc Diomedes gaff sig ind til hannem / oc hug hannem / som ellers var vden all Rusining / saa hand falt død til Jorden. Her begynte de Græker at tage Marken igien / oc stride paa ny. Hector oc Achilles, med deris gode velbeløbne Hester / rende imod huer andre / oc med deris Glaffuind stotte huer andre i Marken. Men Achilles, kom snarere paa sin Hest / end Hector, derfor græb hand Hectors Hest / som meentis icke haffue sin lige i begge Krigshær / oc vilde lade den henføre vdi sit behold. Hector der imod raaber aff vrede til sine / de icke skulle tilstæde hans Hest saa bortføris. Huorfore der komme vtallige Trojaner til hans beskermelse / kunde dog en ringe ting vdrætte / forend Hectors Brødre komme / huilcke med mact toge Hesten / aff deris Hender / som hannem skulle bortføre / oc antuordede Hector den igien / huoroffuer hand bleff wsigelige glad / men som dette forløb sig / imellem dem

begge/ dog icke uden megen Blods udgydelse/ stride Anthenor imod de Græker/ oc giorde mangen blæg kind/ huor hand drog frem/ bleff alligeuel paa det sidste aff Fienden beringit/ oc som ingen aff hans Folck/ kunde komme hannem til bistand/ endog Polydamas, hans Søn giorde megit der til/ kunde dog icke frelse hannem/ aff de Grækers Hender/ fordis hand fangen bort i forwaring/ Dagen var da forloben/ oc Natten kom/ med sit morke/ oc skilde dem at/ saa de Græker søgte deris Leyer/ oc de Trojaner Staden.

Om den siette Strid for Troja/ oc huorledis der gioris tre Aars stilstand/ med huad merckeligt sig haffuer tildragit/ men stilstanden varede.

AGamemnon, med megen omhygelighed/ lader forsamle alle Konger oc Forster/ som offuer bleffne vare/ formanede dem de skulle stride Mandeligen/ icke forsage eller mißtrostis/ for deris forste Mact var offuervunden/ sagde sig at forwente huer Dag fra Mysia, en ny Krigsmact.

Anden Dagen forde hand sit Folck udi Marken/ De Trojaner under Hector deris Feltherre/ moder paa Vallsteden. De sloge veldeligen paa huer

huer andre / saa der falt mange tusinde aff begge Parter / oc holt icke op i fulde firesinds tiffue Dage / effter huer andre. Omsier / sagnede Agamemnon, mange aff sine Konger oc Øffuersier / foruden mange tusinde aff Krigsfolckit / saa der var neppelig leylighed til at begraffue de ihielslagne. Paa det hand kunde lade sine Døde begraffue / helbrede de saargiorde / fornye sin Skibsflaade / forfriske sin Krigsmact / oc forsørge sig oc sine med Proviant / oc nødtorfftig Forraad / Sender hand Diomedem oc Ulyssem, til Priamum, atgiøre oc stadfeste med hannem / tre Aars stilstand. Disse Legater moder paa veyen / En Friboren Trojaner / ved Naffn / Dolon, som ledsagede dem til Kong Priami Slot. Der de komme ind til Kongen / lode de hannem forstaa deris verff oc ærende / huorpaa hand oc suarede dennem med god beskeed / oc sagde sig at ville holde Raad / med sine gode Mend / saa skulle de faa suar paa deris begiering. Strax lod hand forsamle sit Raad / oc begierede at vide deris meening om samme stilstand.

Alle samtyckte der vdi / oc var der til glade / de saa lang tid motte haffue rolighed / oc effter megen moye oc arbeid / vide huad en rolig Time var / vndertagen Hector, som der var tuert imod / det var icke raadeligt sagde hand / at effterlade dem / saa lang rolig-

roligheed/ thi den Aarsage de foregaff/ om deris Dode at begraffue / var men falsk: Men den rette Aarsage er / de som nu ere vdmastede/ oc der til fattis vnderholdning oc Forraad/ kunde sig bestorcke paa ny/ oc wi midler tid / skulle fortære / huis wi skulle holde denne store Mangfoldighed med / som ligger i denne bestoldning inden Murene med oss. Endog Hectors ene Raad/ icke kunde omkaste alle de andre deris/ bleff hand alligeuel fast vdi sin mening oc forsæt/ paa det hand vilde være vndskyldit vdi huis vleilighed sig i fremtiden kunde begiffue. Dermed bleff stilstand besluttit paa tre Aars tid / huor vid de bleffue alle glade / baade de Græker / saa vel som de Trojaner.

Det første de toge sig fore/ var at vexle Fanger med huer andre / saa Kong Thoas bleff erledigt/ fra de Trojaner / oc Anthenor, fra de Græker / oc de komme begge i deris frelse igien.

Calchas, som var de Trojaners Klerck / huilcken effter Gudernis befalning forlod dem / oc holt sig til de Græker / haffde en Datter hede Breseida, som var endnu vdi Troja / for hendis skyld handlede hand megit med Kong Agamemnon, oc de andre Konger/de vilde legge sig i med Kong Priamo, hand vilde lade hende fra Staden / vd til sig i Leyren. De vare hannem alle der vdi beuogen / vid Bud /

dem

dem oc Kong Priamo imellem lode forhandle/ hand for deris Bøn skyld/ vilde forloffue hende / at komme til sin Fader.

De Trojaner / vare det gantske imod / efterdi hendis Fader / var sit Fædernelands Forræder / huilcken met rette / burde lide en skammelig Død / om de kunde faa hannem fat. Priamus tenckte paa om hans Bøn falt til dem igien / kunde hand diß snarere vinde det hoß dem / om hand nu giorde deris begiering fyllist. Thi gaff hand Breseida forloff/ at fare aff Staden vdi Leyren til sin Fader.

Hector tog sig fore/ at ville besøge de Grækers Leyer / besynderlige at tale med den Mandelige oc siercke Achilles, som hand haffde befundit/ at være en god Krigsmand/ thi tog hand en gantske Haab / aff det Trojaniske Riddirskab med sig / oc fordristede sig til dennem. Achilles, der hand saae Hector, glædde hand sig inderligen/ thi hand ellers icke haffde seet hannem blot vden Rusining / bad hannem fordi kierligen / hand vilde være sig følgactig vdi sit Tielt. Hector beuilgede at følge hannem efter sin begiering: Som de talde med huer andre om adskillige vietige Sager / falder hand Hector an/ med saadan Tale. Det er mig / elskelige Hector gantske kiert / ieg seer din neruærielse / at du fredeligen vden Rusining/ est kommen til mig/ efterdi ieg saa tit/ oc

offte haffuer i Marken fornommen din fiore styrcke/ oc Mandom / naar du i den haffuer vœrit vdklædt/ men langt kierere var det mig / ieg med disse mine Hender vdi din død motte heffne Patrocli , oc andre mine gode Venners død/ huis Liff/ var mig kierere/ end mit eigit Liff / oc dog vid dine Hender er mig fra roffuede. Men dette skalt du til visse vide / forinden it Aar gaar til ende / skal Patrocli død heffnis paa dit eigit Liff/ Ja/ med disse mine Hender/ skal ieg betale dig/ baade det / oc at ieg saa tit oc offte haffuer fornommit/ huor inderligen du torstier effter min død. Huor til Hector suarede: Kiere Achilles, huad sig belangendis er/ du siger/ ieg aff mit gantske Hierte/ torstier effter din død / det er icke at forundre sig paa/ thi huo kand tilbørligen elske den/ som kommer til ens Land/ icke at beuise kierlighed/ oc got venskab/ men til ens Land oc Folckis Liff oc Godzis forderffuelse oc ødeleggelse. Aff Hierternis søde oc behagelige sammenbindelse / kommer kierlighed / med all favor oc behielpning / men aff had oc affuind / kommer all Fientlige fortagende / oc huad der med kand følge. Dette vilde ieg dog lade dig vide / dine fiore Ord forskrecker mig ingenlunde / men huis Guderne sparer mig Liffuit i tu Aar/ oc ieg kand røre dette mit Suerd/ skal ieg retferdeligen/ oc tilbørligen straffe baade dig / oc dine tilhengernis oc medhielpe-

hielperis daarlighed oc driſtighed / ſaa i med eders Liff oc Blod ſkulle betale / den ſpot oc ſkade i mig oc mine tilfoyet haffuer. Herforuden efftersi du lader dig tycke / ingen i Mandom oc Styrcke vere din lige / da erbyder ieg mig nu / vdi en ærlig Kamp med dig / dersom de Konger aff Græcia, der vdi med dig ville ſamtycke med ſlig condition oc vilkaar / huis du bliffuer mig offuermectig / da ſkal min Fader / oc alle hans / affſlaa all den Ret Jurisdiction oc Frihed / wi haffuer til det Trojaniſke Rige indtil de Græker / oc være deris Herredomme vndergiffne. Her vdi vil ieg forware dig / baade med Corporlig Ed / oc nøyactig Giſſel / ſaa der ſkal icke findis nogen ſuig paa min ſide: Vdi ſaa maader kant du gaffne baade dig / oc de andre / forkorte megen møye oc arbeid / Krig oc Orloff forer med ſig / oc megit wſkyldigt Blod bliffuer ſparit. Men huis det hender ſig / ieg dig vdi Kampen offueruinder / da ſkalt du nøyacteligen forware mig der imod / paa dine oc alle dinis vegne / at i ſtrax oprycker eders Leyer / drager her fra / oc aldrig mere foretager noget Fientlig imod oſſ / eller denne Stad. Achilles fortørnedis ſuarligen vid Hectors Ord / erbød ſig til Kampen / oc derpaa til forwaring det ſkulle ſaa wroggeligen holdis / fick hand Hector it dragit Suerd / i Haanden efterſom det var ſaa hoß dennem brugeligt at

forvisze hin anden en Kamp (Ligesom hoss oss Danske i fordum Dage / naar tuende Kiemper loffuede hin anden en Kamp / da gaff den ene den anden derpaa til forvaring sin Staalhandske) det er vsigeligt huor glad oc frimodeligen Hector, tog der imod. Men Agamemnon hørde / der var en Alarm / oc Tumult i Achillis Tielt / thi alle sloge med Hænderne aff glæde / oc huer haabedis sin Herre skulle vinde / skyndede hand sig med de andre Konger aff Græcia der hen / oc der de forstode huad forhandlit var / vilde de ingenlunde samtycke vdi det / som Achilles saa daarligen haffde vdloffuit. Thi det behagede dem ingenlunde at giffue sig vnder Lyckens vstadighed i saa maade / at saa mange Kongers oc Herrers Liff oc Dod / skulde hænge aff en Krigsmands seyer eller vndergang. Alle de Herrer aff Troja vare oc her imod / vndertagen Kong Priamus, der forlod sig paa sin Sons Styrcke oc Mandom / glædde sig ocsaa / at vid en Mands priselige gierninger / kunde det gantske Trojaniske Rige frelsis / aff den nerværendis nod oc bedrøffuelse. Saa kunde dog disse tuende deris forsæt / icke gaa for sig mod saa mange deris villie / som haffde der vdi at sige; Thi kom det i fordrag med deris Kamp / Hector fick leide fra Achilles, oc de andre Konger / oc drog derfore til Staden igien / med sit medfølge.

Troilus

Troilus formerckte sin Fader hafde forloffuit Breseida, som hand aff Hiertit inderligen elskte / at Drage aff Staden til sin Fader i Leyren / bleff hand megit deroffuer bedroffuit / oc vende sig fra alle dem / som med nogen trosi oc hußualelse vilde besøge hannem. Breseida, som syntis icke med mindre kierlighed være Troilo beuogen / græd saa bitterligen / oc reff sig i sit Ansict / oc sit Haar aff sit Hoffuit / lod med alle sine facter paa kiende / ligesom der var ingen ting i Verden hende bedroffueligere / end denne skilsmysse fra sin Allerkieriste. Troilus, endog hand hafde selff trosi behoff / der hand saae huorledis Breseida tog saa ilde affsied / gick hand til hende / som den der var wlært om Quinde listi / huad den forer med sig / tog hende i sin fauffn / trostede hende med mange Ord / men hun lod / som denne skilßmysse / var hende haardere at gaa paa / end døden / daanede derfore tit oc offte / saa got som død imellem hans Hender / dette varede saa / en gantske Afftenstund oc Nat offuer til Morgenen / Troilus med megen bedroffuelse skildis fra hende. Tiden kom / hun effter Kong Priami befalning skulle foris aff Staden til de Græker / med it siort medfølge / hende ledsagede ocsaa Troilus, it got stycke veys fra Troja / til den sted / de Græker motte / oc toge gladeligen / oc hæderligen mod hende / oc ledsagede hende til deris Leyer.

Iblant dem var ocſaa Diomedes, der hand ſaae til Hendis deilige ſkabning / bleff hand ſtrax ſkut / med Cupidinis Pil/ oc fick begierlighed til hende/ huor-offuer en ſtor kierligheds Ild optendis i hans Hierte. Det ſkeer / ſom hand rider ieffnſidis hoß hende/ kunde hand icke holde ſig lenger / men med en megit venlig Tale/lader hende forſtaa ſin Hiertens attraa oc begiering / der hoß med ſtore Loffte oc tilſagn / begierede / at vinde hendis kierlighed / oc gode villie. Breſeida, holt ſig ſaare aſtadig vdi forſte ſammen-gang / ſom det ellers er Quinders Art oc Natur/lod ſom hendis Hierte icke var ſaa qualificerit oc beſtickit paa den tid / hun kunde ſaa ſnart ſamtycke i hans begiering / dog vilde hun hans gode velmeente villie icke aldelis vdſlaa. Huor vid Diomedes glæde-de ſig ſtorligen / hans begiering / var icke aldelis affſlagen / fulde hende ſaa gladeligen / til den ſted / ſom hendis Fader haffde ſit Quarter / gick hende ſelff imod/ oc loffte hende fra ſin Heſt / med det ſamme tog hand den ene hendis Handſke / ſaa ingen bleff det var / vden hun allene / tagde dog ſtille / oc lod ſig icke der med bemerke. Klercken Calchas, tog med megen glæde imod ſin Daatter / oc ledſagede hende i ſit Paulun.

Den tid de vare ſaa ene tilſammen / begynder Breſeida med grædende Taare oc haarde Ord / at

tale

tale sin Fader til oc siger: Allerkieriste Fader / huo haffuer saa forblindet eders Sind / i var hoß de Trojaner vdi hoyeste ære oc anseelse / som i motte værit deris Herre oc Regentere / huad i talde / var ligesom Guderne selff haffde talit til dem / der til haffde i saa megen offuerflodighed paa Rigdom oc Gods / som i vilde mest begiere / i haffuer saa faldet fra / oc forsagit eders kiere Fæderne Land / huilckit i burde at forsuare med rette aff all eders formuffue / oc i der imod vduelger Fattigdom / Landfluctighed / oc det som mere er / at leffue iblant eders kiere Fæderne Lands argiste Fiender / som ere komne med vebnit Haand til deß ødeleggelse / oc O huilckit skammeligt efftertal / oc vanrycte haffuer i sæt paa eder / som tilforn pleyede at æris aff alle / huilckit i aldrig kand stryge aff eder / saa lenge i leffuer / ja vil ocsaa folge eder / vdi eders Graff. Megit bedre haffde det værit i haffde begiffuit eder hen i en Vdørck / eller paa en Øe i Haffuit langt fra Folck / end i skulle med slig en Skandflecke beskemmit eder / oc eders gantske Slect. Eller mene i / de Græker holder eder være trofast / som haffuer værit vtro imod sin egen Konge / oc sit Fæderne Land. Sandelige det suar i sige eder haffue bekommit / fra den Gud Apollo, at i skulle bliffue en Meenædere / oc forlade eders Konge / oc Fæderne Land / oc begiffue eder til deris aa-

benba-

benbare Fiender / troer ieg visseligen være it falskt suar / oc it Spogelse haffuer det vdgiffuit / icke nogen Gud. Thi Guderne elsker Retferdighed / oc hader vræt / nu er det icke ræt / at forsage sine / oc med vtroskab holde sig til sin Herris Fiender / om end skiønt / det kunde baade ens eigen Person. Med megen suck / hicken oc graad giorde Breseida ende paa sin Tale. Huortil hendis Fader / suarede hende med faa Ord. Ha kiere Daatter / meener du det vere raadeligt / mand skulle foracte Gudernis befalning / vdi det / besynderligen / som gielder ens velfert paa / oc vden huis lydighed / mand kand icke bliffue frelsit. Aff Gudernis wroggelige Løffter / er ieg aldelis viß paa denne Sad Troja / kand icke lenge bestaa / men inden en stackit tid i Grund odeleggis / oc alle des Indbyggere falder i Suerdens skarphed. Thi er det oss allerkieriste Daatter / megit bedre / wi bliffuer her hoß de Græker / end wi skulle med voris Fæderne Lands Indbyggere falde i det blodige Suerd saa jammerligen oc ynckeligen.

Det behagede Kongerne i Leyeren vare / de vilde besøge Calchas Paulun / oc besee Breseida, som for sin deilighed rostis aff alle / de rittede aff hende leyligheden / huor det stod til med Troja / om deris Konge / hans Mact / huorledis de vare til sinds / oc huorledis dem behagede den langsommelige be-

staald-

staaldning. Der de vare grundeligen aff hende vdi alle stycker vnderuiißde/loffuede de hende alle oc got/ hun hoß dem icke anderledis skulle holdis/ end som hun var deris Daatter/ der med skildis de fra hende / oc begaffuede hende med store oc manfoldige Forœringer. Den Dag var icke enda ner kommen til enden / før Breseida omskiffte sin Hu oc Sind / oc alt sit Hiertens forsæt / tycktis da langt bedre at vere hoß de Græker / end den attraa hun haffde tilforn at leffue hoß de Trojaner. Eya paa huilcken stacket stund/ bleff den store kierlighed/forkølit i hende hun drog til den ædele Troilum, for huis skyld / hun tilforn om Dagen lod sig lyde / hun vilde gaa i Døden.

Den Siuuende Slactning for Troja.

EFter disse try Aars stilstand var vde/ ruster de sig til Kamp / igien paa baade sider. Hector drog med den gantske Mact vid hundrit tusinde Mand/ sterck vdi Marken/ med sine bestilte Øffuerster for huert Regemente. Troilus, førde ti tusind Mand. Paris, tre tusinde. Deiphobus tre tusind. Æneas oc saa mange. Saa fremdelis: selff

førde Hector xv. tusind i sit eigit Regemente. Agamemnon vdførde sin Magt / vnder sine beſul-lede Øffuerſier/ ſom Menelaus, Diomedes, Achil-les, Antippus, Phillis, oc de andre effter hin anden. Kong Phillis, huilcken Dares kalder Phidippus haff-de den førſte drebning / hannem mødte Hector, oc rende hannem igiennem med sit Glaffuind/saa hand bleff paa ſieden. Der bleff it ſtort ſkrig oc bulder vdi Høren / for Kong Phillis død / derined fulde oc it ſkreckelig Blodbad. Paa de Grækers ſide / kom Kong Antippus, med megen grumhed / ſom tørſte-de effter at hefne / ſin Moderbroders Kong Phillis død / lagde mange nød / aff de Trojaner / oc søgte eff-ter Hector hannem at nedlegge. Men Hector ven-de ſig om / falt ind paa hannem / oc dødeligen ſaare-de hannem / ſaa hand ſtørte død til Jorden.

Her offuer bleffue de Græker jo mere oc mere i vrede forbittrede / i det de ſaae / deris gode Mend / ſaa falde / for denne ene Mands Haand / huorfore de aff all deris ſtørcke / begynder haardeligen at treng-ge de Trojaner. Der falt mange tusinde ſlagne aff dem. Achilles forſømmede ſig icke / men paa en ſta-ckit Stund ihielſlog tuende aff de Herrer / ſom vare komne / Kong Priamo til hielp / ſom vare Licaon oc Euphœbius. Hector bleff ilde ſaarit den Dag vdi ſit Anſict / tw-uitterligt aff huem / Blodit løb

hannem

hannem saa/ at hand var all offuerfarffuit i sit eigit Blod/ derfore bleffue de Trojaner fluctige for de Græker. Men Hector løffte sine Øyne op/ mod Staden/ saa hand paa Muren Dronning Hecuba, sin Moder/ Dronning Helena: Dertil sin eigen Hustruff oc Søsire/ oc en gantske hob Fruentimmer/ staa oc besee/ huorledis det forløb sig med Striden/ oc at de Græker forfulde de Trojaner ind saa got/ som vnder Stadzens Mure/ skammede hand sig suarlig derfore/ hand som aldrig tilforne flyde for sin Fiende/ det skulle spørgis/ hand for det saaer skyld/ som dog icke var til døden/ skulde vende Fienden Ryggen. Denne spot at affstryge/ vende hand om i Striden/ den første hannem møtte/ var Kong Menon, huilcken var nær vdi blodskylt med Achille, til hannem hug Hector tag om tag/ indtil hans Hielm falt aff Hoffuedit/ oc fick saa med det samme sit Bane saar/ saa hand bleff død liggendis paa staden. Achilles bleff dette var/ tog fordi it stierckt Glaffuind vdi sin Haand/ oc rende til Hector, kunde dog icke røre hannem vdi Sadelen/ end sige/ giøre hannem nogen anden skade/ thi Hectors gode Rustning affuergede det/ som Achilles hannem meente. Hector hug Achillem med sit Suerd/ tuert offuer Hielmen/ saa synder ginge alle Ringene/ oc Hielmen i stycker/ dog fick hand ingen skade

i Kiødet / men var paa det næste falden fra Hesten.

Troilus som stride langt borte saa denne Læg / vilde gierne være der iblant / thi trengde hand sig med sit Folck igiennem de Grækers mangfoldighed / oc slog 1 x. hundrit ihiel aff dem / førend hand kunde komme til steden / som Hector oc Achilles vare / der som de ringede veldelige om med hin anden.

Achilles, motte saa got / som giffue sig tabt for begge disse veldige Helte / haffde Kong Menelaus, med tre tusinde Mand icke kommit hannem til vndsætning. Huor vid bleffue de Græker glade / som ellers vare moxen forsagede / oc toge Mod oc Marken igien / lige som de vilde begynde Striden paa ny. Da kom paa de Trojaners side / Kong Cedemon, med it veldigt antal Folck / oc giorde it stort nederlag paa de Græker / stiotte Kong Menelaus aff Hesten / oc saarede hannem dertil ilde vdi sit Ansict. Troilus oc Cedemon vare begge om at fange Kong Menelaus, oc som de haffde hannem fat / oc vilde fort hannem til Staden / kom Diomedes, den fangne Menelao til hielp; hand rende vdi sin store styrcke Troilus fra Hesten / oc der til med / tog hand hans gode Hest / oc lod hannem vid it synderligt Bud / hensticke vdi Leyren til Breseida, bad budet skulle sige hende / det var Troili Hest / som hand stiotte hannem fra i Striden / oc tog den fra hannem /

nem/ huilcken hand sende hende/ til en venlig skienck/ lod hende der hoss venlig ombede / hun vilde haffue hannem i hukommelse oc tancke. Buddit foer affsted / oc førde Breseida Hesten / som Kong Diomedes sende hende / oc fortalde hende troligen alle de Ord / som hand haffde lagt hannem vdi Munden. Breseida tog gladeligen baade imod Buddit / oc imod Skencken/ bad hand vilde sige sin Herre igien/ hun visseligen elskte hannem vdi sit Hierte/ thi sagde hun / huorledis kunde ieg forglemme den / som tencker saa troligen paa mig / end naar hand seer de blancke Suerd offuer sit Hoffuit. Budit tog affskeed fra hende / oc foer til sin Herre i Striden / oc fortalde hannem all ting huorledis affgangit var / oc huad Breseida suarede hannem. Der vid bleff Diomedes saa glad / som hand haffde vundit en stor Seyer huor til hand ocsaa giorde sit beste / om det haffde hiulpit hannem: men de Trojaner fick offuerhaand / oc huis Agamemnon icke haffde kommit med sit Regemente / oc giort dem saa veldig modstand / som hand giorde / da haffde de Trojaner icke alenisste beholdit Marken / men faat en fuldkommen seyeruinding offuer de Græker. Huad skeer her? De Græker tager til stadighed paa ny igien / at forfølge de Trojaner. Men Polydamas, kom med it stort antal Folck / oc brød de Grækers Slactord-

ning oc slog saa mange ihiel aff dem / at de neppeligen kunde vende sig for de dødis Legemer. Diomedes saae / huilcken vbodelig skade Polydamas giorde / oc huor vtallige mange der falt aff de Græker paa de stæder / hand med sine øcr frem / tenckte hand at betale hannem derfore / vende fordi sin Hest mod hannem / vdi fult rend / oc med sit Glaffuend vilde igiennem stuckit hannem. Men Polydamas, rende saa Mandeligen til Diomedem, at baade Mand oc Hest falt til Jorden / oc Diomedes bleff der til med ilde saarit. Jdet / Diomedis Hest reyste sig op / greb Polydamas hannem fat vdi Toyelen / oc strax forskickede hand den til Troilus, som end da stride til Fods / siden Diomedes haffde tagit hans egen Hest fra hannem / huor vid hand bleff glad / hand kom til Hest / oc allermest der for den spot gick Diomedes offuer / som hannem tilforne var offuer gangen. Achilles søgte Troilum med megen grumhed / Troilus tog Mandeligen imod hannem igien / oc slog Achillem fra Hesten / oc saarede hannem der til ilde vdi sin Arm. Achilles forskreckedis icke offuer samme hendelse / ey heller bekomrede sig offuer sin skade / men spranck strax paa Benene / oc vilde vœrit paa sin Hest / huilckit de Trojaner formeente hannem. Dares skriffuer om Hector, hand ihielslog med sin eigen Haand / mere end

end tusinde aff de Græker / som vilde beskerme Achillem. Hand giorde Achilles veyen trang / oc beengstigede hannem saa haardeligen / at hand paa det sidste var aldelis affmectig / til at giøre nogen vern eller modstand / mens motte haffue giffuit sig fangen i Fiendernis Hender / huis den Mandelige Kong Thelamon, oc Forsten aff Athenen icke haffde kommit hannem til hielp / de med megen moye hialp hannem til Hesi igien. Natten gick dem paa / som med sit morcke formeente dem lenger at stride / thi skildis de fra huer andre / oc søgte huer sit behold. Saa holt de det vdi gantske xxx. Dage / at Marken laa alle vegne fuld aff de døde Kroppe / men fleesi aff de Græker.

Kong Priamus miste i disse trediue Dage / foruden andre Herrer oc ypperlige Officerer, sex aff sine w-ecte Sønner / oc Hector bleff ilde saarit i sit Ansiet / thi foraarsagedis hand / at sende Bud til Agamemnon, at handle med hannem / om sex Maaneders stilstand / huilckit hannem Agamemnon, med sit Krigs-Raads samtycke; beuilgede.

Om

Om den Aatende Strid/for Troja: oc huorledis Hector bleff slagen.

KOng Priamus lod/ men stilstand stod/ begraffue sine Sonner / hoß de som tilforn vare slagne / dog saa/ hand lod beskicke huer for sig / sin kostelig Begraffuelse. Hector lod ocsaa heele sin Skade imidler tid / saa hand bleff til paß / til den tid/ hand skulde fecte med Fienden. Diomedes, var aldelis med Kierlighed betendt til Breseida, at hans Huff oc Sind vende baade hid oc did / som de pleyer at giøre huis Hierter ere med kierligheds Jld forbrende / oc kunde den icke med deris gode villie vdslucke / som de elsker / hand viste aldrig omsier huad hand vilde tage sig fore / kunde ingen lyst / eller appetit haffue / til Mad eller Spise/ begynder paa det sidste at bliffue mager / oc see ilde vd paa det / hand kunde faa nogen forlindring / paa denne sin store sorrig / giør hand sig tit oc offte ærinder til Klercken Calchas, at tale med hannem / men allermesi hand kunde mette sine Øyne / som hand vden affladelse feste paa Breseida, oc der hoß tale med hende/ naar leiligheden sig saa begaff. Breseida formerckte Diomedis elskou / oc wsluckelige Kierlighed mod sig/ legger hun mere sticker oc Straa til den Jld / i det hun/ som

som ellers var megit snedig/ viste saa behendeligen at snoe sig / oc hockle for hannem / giorde hannem ocsaa / formedeist en forhaling offuer en anden / tiden saa lang / paa det hun kunde jo mere oc mere optende hans Hierte vdi Kierlighed til sig / sagde fordi aff idel træskhed / det icke tilbørligt være / at vdslaa hans begiering / som hun hafde befundit saa stor kierlighed aff / icke kunde hun heller saa snart / vden vanrycte / oc sit gode Naffns forkrenckelse beuilge oc samtycke der til / holt hannem saa mellem fem oc siu / som mand pleyer at sige vdi sin Kierlighed fangen.

Der de sex Maneders stilstand vare forløbne / slogis de tolff Dage effter anden / I midler tid bleff der mange ypperlige Personer slagne paa begge sider / foruden vtallige mange aff de Gemeine / saa Marken laa alle vegne fuld aff de slagne. Oc effterdi det var mit i den hede Sommer / som foraarsagede en forgifftige Pestilentzske Lufft oc stanck / besynderlige vdi de Bræckers Leyer / lod Agamemnon erlange om treddiue Dagis tilstand. Effter de Dage hafde ende rustet de sig med all deris Mact til Strid paa ny igien.

Andromacha, Hectors Førstinde med huilcken hand hafde afflit tuende vnge Herrer / som vare Laomedonta, oc Astyonada, hende kom for vdi soffne en vnderlig Drom / huorledis hendis Herre

var vdi angist/ oc stor Liffs fare/ huorfore hun besluttede der hun opuognede/ sligt at haffue megit at betyde/ oc det met rette icke burde eller kunde dollie/ men lade sin Herre sligt forstaa. Thi vende hun sig til Hector, med megen Bøn/ oc grædendis Taare formanede hannem/ hand vilde holde sig fra Striden den Dag. Hector bleff megit vred/ for saadan Tale/ straffede sin Hustru med haarde Ord/ oc sagde/ det icke være en viis Mand/ som troer paa forfengelige Drømme/der beskuffer de soffuendis. Det første Dagen kom forføyede hun sig hen/ til Kong Priamus, oc Dronning Hecuba, formanede dem/ de ingenlunde vilde tilstede Hector, skulle fare den Dag i Striden. Tiden kom de Dage fredstand giordis vare forløbne; befaler Priamus alle Regementerne med deris bestillede Øffuerster/ skulle drage i Marken/ bad dem alle vere frimodige/oc Mandelige/ oc holde sig vel imod Fienden/ vndertagen Hector; hannem befalede/hand skulde være i Staden/ oc icke drage vd med de andre. Derfore bleff Hector saare optent i vrede/ talde Andromacha sin Hustru vredeligen til/ formedelst huis Raad/ hand formerckte sig være igienholden/ hand icke skulde drage vd i Striden den Dag. Dog actede hand sin Faders befalning icke saa høyt hand io befalede sine Tienere/ de skulde tage hannem sin Rust-

ning

ning frem/ oc klæde hannem vdi den. Der Andromacha dette formerckte / tog hun sin yngste Søn Astyonacta paa sine Arme / falt ned for hans Fodder/med grædende Taare formanede hannem/ hand vilde affklæde sig sine Vaaben: huilckit der Hector ingenlunde vilde samtycke / daanedis hun tit oc offte for hans Fodder. Omsier/der hun for hicken/graad/ oc besuimelse icke kunde tale nogit / sagde hun: Allerkierieste Herre oc Hoßbonde / forbarmer eder offuer mig / oc afflegger eders Rustning / oc bliffuer hieme fra Striden den ene Dag / huis i icke ville for min skyld/ saa forbarmer eder offuer denne eders vnge Søn/ oc lader oss icke effter eder i saadan elendighed / at wi enten maa do for vore Fienders hender / eller fare omkring i Verden i Fattigdom oc Elendighed / at trogle vort Brød. Dronning Hecuba, hans Moder/Cassandra,oc Polyxena,hans Søstre / med Dronning Helena, fulde alle tillige ned paa deris Ansict til hans Fodder / med grædende Taare bade hannem / hand vilde afflegge sine Vaaben/oc hvile den Dag offuer. De kunde dog alle/ huercken med Bøn eller graad / beuege hannem/ men gick hasteligen ned aff det Kongelige Pallads oc treen til sin Hest. Andromacha reff sine Klæde synder / oc sit Haar aff sit Hoffuit / med Hiertens bedroffuelse / som it forbisirit Menniske løb ind i

Priami Gemack/ bad/ hand for Gudernis ſkyld/ vilde med en haſt forhindre Hector vdi ſit forſæt/ oc vende hannem tilbage igien/ forend hand kommer i Striden. Kong Priamus toffuede icke lenge/ for hand lod legge Sadel paa ſin Heſt/ oc ſkyndede ſig effter Hector, naade hañem ſtrax vden for Porten/ reed til hannem/ med vrede fattede hans Heſt/ vdi Tøyelen/ truede hannem i Gudernis Naffn/ oc Faderlig myndighed/ hand ſkulde affſlaa ſit forſæt/ oc vende om med ſig/ vdi Staden. Effter lang modſigelſe/ vende hand tilbage med ſin Fader/ oc fulde hannem paa det Kongelige Huß/ ville dog ingenlunde afflegge ſine Vaaben. I midler tid/ ſtod det jammerlig til vdi Striden. Diomedes oc Troilus rende med deris Glaffuend til huer andre/ oc haffde ner/ bleffuen/ huer andens Bane/ haffde Kong Menelaus, icke kommit imellem dem/ ſom kom der aff/ at hand med megen grumhed/ rende effter Kongen aff Phrygia, oc fick hannem vid Hoffuedit/ vilde fort hannem fangen bort/ huis Polydamas, det icke haffde forhindrit. Der de Græker formerckte/ de icke kunde faa hannem fangen hen/ tenckte de at hugge hannem ned. Da beuiſte den ſtercke oc Mandelige Troilus ſin Frimodighed/ i det hand med Magt/ tog ſamme Konge aff deris Hender. Det var Aarſagen/ Diomedes oc hand komme ſaa fra

huer

huer andre. Ajax Thelamonius, ſom regerede den venſtre Arm / falt ind paa de Trojaner / med tre tuſind Mand / hannem møtte Polydamas, men Thelamon ſtack hannem fra Heſten / da kom Troilus, med en haſt / hannem til hielp / oc flyde hannem paa ſin Heſt igien. Achilles oc Paris, ſtride Mandeligen mod hin anden paa den høyre ſide / de Trojaner kunde dog icke ſtaa Achillis magt imod / ſom uden ophøring trengde dennem haardeligen / endog Paris, Margariton, oc flere Priami Sønner giorde veldig modſtand / kunde det indtid hielpe / thi Achilles hug Margariton til døde / huoroffuer bleff ſaadan forſkreckelſe oc bedrøffuelſe udi den gantſke Hær / at de Trojaner toge flueten / oc førede Margaritons døde Legomme med ſig til Staden.

Der Hector hørede / Margariton var ſlagen / bedrøffuedis hand inderligen / for hans ſkyld / ſpurde flitteligen effter / huem der lagde hannem ned / oc der hand formerckte Achilles haffde det giort / ſneg hand ſig fra ſin Fader / med en haſt treen til ſin Heſt / oc ſkyndede ſig haſteligen til Striden. Oc ſom hand var udi vrede optent / drebte hand tuende ypperlige Herrer / ſom vare Philateas, oc Iſidius, ſiden vende hand ſig til de andre Græker / felde ned alle dem hand forekom / ſaa de kiende hannem paa det ſidſte / paa hans ſtore ſtyrcke / flyde fordi for hans

Ansict / ligesom nogle Lam / der tagis aff en grum oc forfærdelig Loffue.

De Græker haffde tagit Polydamam til fange / oc vilde fort hannem fangen bort aff Striden i deris Leyer. Hector kom oc frelsie ham aff deris Hender / oc hug alle dem ihiel / som haffde tagit hannem til fange. En aff de Grækers Konger vid Naffn Leontus, saae huorledis Hector beuisie sin grumhed paa sine Græker / oc giorde slig vbodelige skade / søgte hand hannem / med sit skarpe Suerd / oc tenckte at skencke hannem sin sidste skaal / men Hector actede ringe om den Hoffmod / vende sig til Leontum, oc hug hannem strax til døde. Dette altsammen seer oc spør Achilles, huorledis Hector paa saa kort en Stund / sende vtallige mange aff de Græker / baade Konger oc andre ypperlige Mend / med de gemeine Soldater i veyen for sig til de døde / tenckte hand ved sig: Vden denne ene Kempe / bliffuer med en hast nedlagt / da kunde wi Græker / aldrig bekomme Seyeruinding offuer de Trojaner. Thi offuerlagde Achilles vdi sit Hierte alle de veye / huorledis hand denne gierning best kunde angaa / oc sit forsæt fuldkomme. I det samme kom ocsaa Kong Politenas, huilcken var i stor anseelse hoss de Græker / for sin Rigdoms Skyld / besynderligen elsktis hand aff Achille, fordi der mcentis / hand skulde

haffue

haffue Achillis Søster til Dronning. Hector oc hand de kom hin anden imod / oc fick Politenas sit Bane saar / saa Achilles saae der paa. Achilles, vilde hefne hans død / rende til Hector, oc kunde ingen skade giøre hannem / men Hector haffde it wsigeligt skarpt Glaffuend i Haanden / med huilcket hand stødte til Achilles oc saarede hannem ilde i sin ene lyske mod sin Fødsels Lem / saa Achilles motte / for denne store skade vige aff Striden / saa lenge hand kunde lade sig forbinde. Der hand var forbunden / kom hand tilbage igien / i det forsæt / hand vilde endeligen legge Hector ned / om det end skønt / skulde koste hans egit Liff. Hector var kommen vdi drebning med en anden / aff de Konger aff Græcia, men Achilles var borte / oc bleff hans Offuermand / tog hannem til fange / paa det hand kunde føre hannem diß bequemmeligere fangen fra Striden vdi Staden / kaste hand sin Skiold / som hans brystis / oc heele Liffs beskermelse / bag paa sin Ryg.

Dette bliffuer Achilles var / huorledis Hector haffde blottet sit Bryst / oc kast Skiolden bag sig / gladis hand inderligen vdi sit Hierte / hand fick den effne / at efterkomme sin begiering / tog fordi it veldigt Glaffuend i sin Haand / oc rende aff all macт oc stercke ind paa Hector, (som icke bleff det var / førend hand var hannem paa Liffuit) saa Glaffuen, dit

uendit stotte vdi hans Bryst / oc Hector falt strax død til Jorden.

Hector bliffuer slagen.

Kong Odemon saae Hector falde for Achillis Haand / aff sorrig oc harm beklemt / søgte hand Achillem igien stotte hannem fra Hesten / oc der til med / saarede hannem saa ilde at de Mirmidoner baare hannem i Leyren / for it død Menniske. De Trojaner for Hectors død skyld / gaffue sig saa got / som tabte / forlode Striden / oc søgte Staden / dog finge de Hectors Legeme med sig / det icke til ydermere beskemmelse skulde komme i Fiendernis vold.

Om Hectors Begraffuelse / oc huorledis Palamedes bleff aff de Græker vdkaaren / til Feltherre.

DEr bleff saadan wsigelig glæde i de Grækers Leyer offuer Hectors død / den Kempe oc veldige Helt var slagen / for huilcken alle Mand fryctede sig / oc ingen torde / saa at sige i hans leffuende Liffue loffte sine Øyne op mod hannem. I Staden var saadan bedrøffuelse oc jammer; saadan hylen oc graad / hordis der aff Mand oc Quinde / Fattig oc Rig / Ung oc Gammel / Ædel oc Wædel / for Hectors skyld / som var deris eniste Glæde oc Trøst /

oc Trøst/ Storcke oc Krafft / Ja / vdi huilcken / all deris forhaabning stod til Seyeruinding. Der sigis/det raab oc sørgelige klage/ skalff saa høyt i Lufften / at Fulene som floye offuer Staden/ falt der vid ned paa Jorden. Ingen aff Borgerne var der/som jo helder vilde offrit sin egen Søn / end mist den ene Mand. Der Faderen Kong Priamus, saae sin Sons Legeme/ reff hand sine Klæder sønder / daanede tit oc offte/ oc falt moxen død omkring/ Ja hafde visseligen / bleffuit borte med alle / dersom de icke hafde baarit Hectors Lig bort fra hannem / til en affside. Huo kand beskriffue / huorledis Dronning Hecuba, hans Moder / Polixena oc Cassandra, hans Søstre/ Andromacha hans Hustru / de toge affsted/ der de komme til Hectors Lig/effter som dette Kion er aff Naturen tilbøieligt til sørrig/ endog denne sørrig var vv-endelig/ oc vvlyckelig/ motte der nogit tenckis paa Hectors Begraffuelse/ effterdi hans Legeme var den samme suaghed / som andre Menniſker deris er vdi døden/ vndergiffuit / det icke lenge kunde for forraadnelse skyld / som gaff slem Stanck oc Lugt fra sig/ være vden begraffuelse. Thi lod den gamle Kong Priamus opsporge alle de Mestere oc Konstener / som vare der at finde / huilcke baade kunde Mesterligen arbeide i alle haande Materie / som Guld/ Sølff/ Marmorsteene / oc andre

dyrebar Steene / saa vel som Apoteckere / der viste med Balsomering oc Salue at omgaas tit at balsomere Hectors Legeme/det offuer Jorden/foruden forraadnelse / motte holde sig i mange Aar / det icke nogen Maade skulde salne / men haffue den anseelse lige som det vare leffuendis. Saa bleff da Hectors Lig/med megen Solennitet oc Prectighed/ aff Konger oc Forstelige Personer / aff det gantske Raad oc Krigsfolck aff Dronninger / Froykener / oc Fruffuentommer opfort i Apollinis Tempel / som stod hart hoß den Port Timbrea, oc hans Begraffuelse bleff saa beskickit / som effterfolger:

Hectors begraffuelse.

Forst bleff Hectors Legeme offuer alt balsommerit/ oc salffuit med en offuermade dyrebar / oc kostelig Salffue / siden bleff der tagit it Hull offuen paa hans Hoffuit pande / oc der indlat en synderlig Balsom Salue / sammen mengt aff alle honde slags dyrebar Spidzerie / huilcken Salue gick ned vid Hoffuedens Organa, Aarer oc Seener i Halsen ere / i de andre Legemens Lemmer / formedelst denne Saluis krafft foruaredis det hele Legeme / fra fulhed oc forraadnelse i mange Aar / der kunde icke it Haar aff sig selff affalde / vden mand med mact vilde det affrycke.

Dernest bleff der stobte fire store Piler aff Guld / huer aff dem var tit Billede / effter en wng

Persons

Persons lignelse. Offuer dem bleff slagen en Huelning / aff kostelige Marmorsteen / siden med purt Guld beklædde / huor i var indlagde vdsigelige store oc mange slags dyrebar Steene / huilcke der gaffue slig glands fra sig / at de om Natten opluste det gantske Tempel / som den liuse Dag haffde skunt. Offuen paa denne Huelning giordis en kostelig Bygning / som var alle vegne durckskigtig / aff allehonde dyrebar Materie / oc Ædelsteene i den indsætte. Mit i Bygningen stod en høy Piler / eller Gyldene Stotte / oc offuerst paa Pileren stod Hectors Billede aff Guld / med dreffuit Arbeid / saa stort / som hand var selff i sit leffuende Liffue i sin fulde Rustning / med it dragit Suerd i Haanden / vent mod de Grækers Leyer. Neden vnder op til Stotten / sad Hectors Legeme paa en Stoel / med saadan Konst oc behendighed / opreist / at huo som saae til hannem / skulle neppeligen sige andet end hand var leffuendis. For denne Bygning / som var Hectors Graff / vare 4. store Lamper aff Guld / med optende Bluß vdi / som skulde stedze brende baade Nat oc Dag i Tempelet. Dertil forordnede Kong Priamus offuerflødig indkomst oc rente / for en haab Geistlige Personer oc Klercker / som skulle i samme Tempel giøre Bøn til Guderne / for Hectors Stæl / som saa Mandeligen / haffde stridet oc ladet sit Liff / for sit Fæderne Land / oc Troja Stad.

Den tid Hector var nu slagen som sagt er/ lod Agamemnon forsamle alle Konger oc Forster / oc det gantske Krigsmact til sig/oc taler dennem til med saadanne Ord:

Stormectige/oc Høyborne Konger oc Forster/ Elskelige Venner / det er tilborligt / wi aff gantske Hierter ydmygeligen tacker vore Guder / som haffuer vid Achillis Krafft oc Styrcke nedlagt / voris haarde Fiende / oc høyeste forderffuere / som var de Trojaners Hector, huis hand icke haffde bleffuit slagen / da torde wi alldrig vented oss nogen Seyeruinding offuer vore Fiender / effter som der ere falde ne hen vid atten aff voris Konger oc beste Mend for hans ene Haand: Alldrig kunde wi fuldtacke voris Guder / for denne Seyeruinding / ei heller kunde wi nogen tid beuise Achilles saa stor ære oc tienniste / wi ere hannem io mere skyldige oc plictige/ som lod sig finde saa villig til denne gierning at vdrette/ ene med høyeste Liffs fare. Huad haffuer de Trojaner nu ydermere at foruente / vden deris ødeleggelse oc vndergang / thi ieg er vis paa / wi inden en kort tid / bliffuer dennem offuermectige. Men effterdi det er vanskeligt/at anfange nogit mod Fienden / vden Achillis neruerelse / i huilcken wi haffuer alene it got haab til Seyeruinding / thi er det mit Raad/ om eder saa got siunis/ wi sender voris Bud

til

til Kongen i Troja / oc begierer tuende Maaneders stilstand / dissemellem / kunde wi lade de slagne / aff huis stanck oc luct wi megit besuæris / en Part graffue ned i Jorden / oc en Part med Ilden opbrende / saa kand ocsaa Achillis saar bliffue lægte til samme tid / med flere aff voris Krigsfolck / som haffuer faaet nogen skade i denne sidste drebning. Alle sagde Agamemnons Raad / var it got Raad / oc gaffue der til samtligen deris samtycke.

I midler tid der var fred paa begge sider / besuærede Palamedes sig offuer Agamemnons Regimente / for de andre Konger. En dag / som de vare alle tillige forsamlede / vdi Agamemnons Paulun / oc Palamedes vdoste sin sedvanlige klage i Feltherrens neruerelse / suarede Agamemnon med god foye oc beskeed / effter som hand var en megit forstandig oc forslagen Herre / saaledis:

Elskelige Palamedes, gode Ven / mener i / ieg haffuer spundit Silcke vld denne Bestilning / som er lagt paa mine Skuldre / huilcken ieg haffuer fort paa nogle Aars tid / med megen omhygelighed / for eders / oc de andre Kongers / voris medhielperis / saa vel som det gantske Krigsfolckis velfart skyld. Eller meener i / ieg icke saa gierne vilde ombere denne ære / oc være vnder eders / eller nogen aff de andre Herrers Regimente / med saa god en villie / som de

haffuer her til Dags værit mig vndergiffne oc lydige. Icke troer ieg helder / nogen skal kunde mig tilbørligen effterſige/ ieg i denne høye Beſtilning haffuer handlit wtroligen eller falſkeligen/ eller ocſaa forſømmit nogit aff moduillighed / det ſom kunde være til allis voris gaffn oc beſte.

Huad ſig belangendis er/ i / til mit Regimentis vduelgelſe / icke haffuer giffuit eders ſamtycke/ er icke at forundre / effterdi i var paa den tid icke tilſtede / ey helder kom til Macten før Aar oc Dag var forløben / huis wi alle ſkulde fortøffuit eders tilkomſt/ da haffde wi / maa ſkee / værit endnu liggendis i den Haffn for Athenen. Icke ſkal nogen holde oſſ for at være den Herre/der ſaa ſynderligen tørſter effter dette Regimente / da er ieg dermed til freds / en anden bliffuer i min ſtæd vdualt / oc huilcken alle de andre Herrer oc Konger / endrecteligen ſamtycker / den vil ieg ocſaa ſamtycke. Dog ſkal min gode Palamedes det vide/ at denne mangfoldige Krigsmact kand vel vden eders Raad regeris / effterdi der er handlit oc bedreffuit megit til allis voris gaffn oc beſte / førend i med eders Raad eller Neruerelſe var oſſ behielpelig. Dermed ende Agamemnon ſin Tale / oc bleff ey helder ydermere der nogit vid giort den Dag. Mod Afftenen paa ſamme Dag loed Agamemnon vdraabe offuer den gantſke Leyer / at alle

baade

baade Høye oc Nedrige Stande / skulde være om anden Dags Morgen god betiden forsamlede / thi / Feltherren vilde holde almindelig Sprock oc Tale / til dem / huilckit ocsaa skede. Der de vare forsamlede paa den sted i Leyren / som dertil bestickit var / begynder Agamemnon, saa sin Tale.

Det er eder alle vitterligt / huor troligen oc omhygeligen ieg siden den Dag denne tunge byrde bleff mig paalagt for en oc huer / saa vel Høye / som Nedrige / haffuer vagit oc beflittit mig / paa det i formedelst min Regering motte lide vel / oc Krien kunde føris til en lyckselig oc ynskelig Ende. Men efftersi det vil falde alt for besuærligt en / at regere saa mange / besynderligen huor som findis de / som ere lige i Mact / Rigdom / oc Viisdom / der kunde bære byrden med / oc mig dermed forleske : Saa vil ieg derfore i allis eders Neruerelse / ligesom ieg med eders samtycke / oc den solennitet der til hørde paa tog mig dette Regimente / oc saa nu mig der med affsige. Det gioris fornoden / en anden aff Kongerne / bliffuer vdualt i min sted / som med gode Raad oc forsictige Anslag kand regere denne store Mangfoldighed / oc dem føre til oc fra deris Fiender / wi motte omsier bliffue deris Offuermand / oc offuer dennem Seyer beholde.

Dette var den gemeine Soldat / saa vel som en

Part

Part aff Kongerne behageligt / effter som det er Menniskens tilfellidts bryst oc breck / mand gierne seer oc hører forandringer i Regimenter / vv-anseet / det kommer en sielden til gode / men ny Regemente / føre gierne ny besuæring med sig / saa hørde de gierne / der bleff en ny Regenter / vdi Agamemnons stæd / vdkaaren oc tilsagt.

Effter de haffde flitteligen Raadslagit med huer andre / bleff der endrecteligen samtyct Palamedes skulde være offuersti Regentere oc Feltherre i Agamemnons stæd / dermed skildis de fra huer andre / oc huer forføyede sig til sit Tielt.

Den tid Achilles spurde denne forandring i Regeringen / misshagede hand den gierning / oc tyckte vnderligt at være / de forstandige Herrer / vilde der til giffue deris ja oc samtycke / effterdi der fands ingen iblant dem alle / som var skickeligere til dette høye Embede / end Agamemnon var. Dog huad de andre haffde besluttit / kunde Achilles ene icke staa imod.

Den Niende Strid.

Effter de tuende Maaneders stilstand vare forlobne / satte Priamus sig stadeligen fore / at ville

vilde selff drage i Striden den Dag/ oc med sine egne Hender hefne sin Sons / den gode Hectors død. Thi lod hand alle Regimenter / fremkomme paa Monsterplatzen / loed saa it effter andet / med huer sin Offuersie drage vd at Porten / selff var hand tiffue tusind Mand sterck. Saa der sigis hand førde sin Magt i Marcken / halff andet hundrit tusind Mand sterck. Der de vare komne vd aff Staden / slog hand dem i en heel Slactordning / oc ructe saa i fuld Betaglie frem til den sted Fienden pleyede at møde dem. Palamedes, som ocsaa haffde slagit sit Folck i Slactordning / kom oc herfor / oc de begynte striden med megen grumhed. Den gamle Priamus, rende til Palamedem, oc stotte hannem aff Sadelen til Jorden / siden søgte hand ind paa de Græker / somme saarede hand / oc vtallige mange slog hand til døde. Hand fictede saa Mandelig den Dag / at mange tenckte / Troja haffde faait en ny Hector igien / oc alle forundrede sig paa denne gamle bedagede Herris Frimodighed / Mandom oc Styrcke. Deiphobus trengde de Græker paa sin side vden ophøring. Neptolomus paa de Grækers / oc den frimodige Sarpedon, paa de Trojaners side / rende til huer andre. Men Sarpedon kom fra Hesten / dog reigste hand sig op i en hast / oc græb til sit Suerd / oc hug Neptolomum vdi sit Laar op imod

hans induaalder / saa hand falt død fra Hesten. I det samme kom de Persianers Regentere / oc flyde Sarpedon til Hesi igen / de sloge saa veideligen paa de Græker / indtil de komme mit ind i deris Haab / der stod en haard Strid / paa den stæd / Hesie / oc de der paa sade / bleffue med Blod all offuerstenckte. Men omsier / omringede Kong Menelaus, oc Forsien aff Athenen dennem / oc effter storste Parten deris Folck var affslagit / falt oc de Persianers Offuerste slagen. Sarpedon, med det ringe Folck hand hafde beholden / loed see sin Mandom / oc freidige Mod / i det hand slog sig fra Fienden / oc kom i sit behold / til de andre i Striden. Priamus med sine Sønner var som en Muer / for sine Trojaner / ingen var der / som indlagde saa stor ære oc Mandom den Dag som Priamus giorde / thi baade vrede oc bedrøffuelse komme de gamle seener til at strecke sig / huorfore Seyeren var enda formedelst hans storcke paa de Trojaners side. Palamedes sagnede mange aff sine Græker / oc hans Haab minskedis saare / thi optenckte hand it artigt Stratagema oc Krigspuds.

Hand loed tuende aff sine Regimenter / forstycke sig saa hemmeligen / at de Trojaner / gaffue icke act der paa / dennem befol hand de skulde indtage Passen for de Trojaner / naar de icke lenger kunde

stride /

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

stride/ men vilde til Staden igen / da skulle de wforuarendis falde dem offuer / oc legge dem ned. Men Priamus fick kundskab der om / loed sig dermed icke mercke / for det kom til den tid / oc stund / hand vilde til Staden igen / da tog hand sin Son Paris, med sine Buffuelkotter til sig / oc var selff forrist vdi Spidzen / der de komme frem mod steden / som de Græker haffde indtagit Passen for dem / viste de vel aff deris forræderi / thi giorde de saa snart ferdigt som de Græker / oc tuingede dem saa veldeligen / at de motte suede deris eigit Blod / i det Bad de haffde berid til de Trojaner. Huilcke som icke bleffue slagne / vare glade / de kunde naa deris Leyer / oc redde Liffuit. Dermed droge de Trojaner saa sactetligen ind i deris Stad / oc Priamus fick prisen den Dag.

Paris beskickede det saa / de Persianers Kongis Lig / som den Dag bleff slagen / forsendis til Persien / der at begraffuis / hoss de andre Konger / sine Forfædre. De holt stilstand paa begge sider / men huor lenge / skriffuis der icke om.

Huorledis Achilles drog ind i Troja/ oc bleff aff Kierlighed betagen/ til Pollixenam, HECTORS Søster.

PAa denne tid/ men stilstand varede/ beginge de Trojaner Hectors Aarsfest/ huilcken de hannem til ære oc amindelse Aarligen haffde indstifftit/ vdi femten Dage/ skulde holdis/ som seduanligt var for store Herrer i de Dage. I midler var der giort saa sterck fred/ at de Trojaner motte friligen komme til de Græker/ i deris Leyer/ oc de Græker i Staden til de Trojaner. Achilles fick lyst til at besee Staden/ oc huad Cæremonie de brugte paa deris viis vdi deris Høygtider/ thi ructe hand der ind vbeuebnit/ imod mange sine Venners villie/ med it ringe Medfølge/ oc gick ind i Apollinis Tempel/ huor Hectors Begraffuelse var/ som tilforn omtalt er. Hans Legeme var enda/ formedelst den Salvis krafft/ saa ferdigt oc beholdit/ som den første Dag/ det bleff der indført. Der seer Achilles, huorledis Hecuba Hectors Moder/ med sine Døttre Polyxena oc Cassandra, oc stort antal Fruffuentøm̃er laa Næßgruis for Hectors Graff/ græde/ oc klagede sig ynckeligen offuer hans død. Iblant andet kunde hand icke nocksom forundre sig paa Polixenæ Deilige skabning/ huis Deilighed offuer-

offuergick / andre Quinders Deilighed / besynderligen stod disse trende hannem i Tancke / som var hendis Høyborne Stamme / høffuiske / oc blueferdige Sæder / oc deilige Skabning / huilcke hand skattede for de ting / sielden var i en Person at finde. Jdet / hand jo meer oc meer feste sine Øyne paa hende / bleff hand saa dybt aff Cupidine forwund oc saarit / at hans skarpe Pile trengde sig ind i Achillis Hiertte røder / oc der offuer fick sin sørste skade aff det / hand meente sig at ville leske oc vederquege. Huad mere? Achilles bleff alldelis induicklit i Kierlighed til Polixenam, saa hand viste icke huad hand giorde: endog den neruerendis Feide giorde hannem Griller / oc omhygelige Tancker nock / saa gick saadant hannem icke saa hart til Hiertit / som den inderlige attra oc begiering hand fick / til denne deilige Jomfru / der aaed sig jo dybere oc dybere ind i Hiertit. Dagen forløb sig til Afftenen / Hecuba giorde ende paa sin klage / tiden kallede hende / hun med sit følge / skulde sig forføye til sin Herris Huß / da forfulde Achilles Polixenam med sine Øyne / saa lenge / hun var hannem vdi sitte / der aff yppedis hans Siugdoms aarsage oc rette begyndelse / thi hun med sin bortgang efterloed hannem megen lengsel oc stor quide / som giorde hannem saa vtaalmodig / at det forste hand kom til Leyren i sit Paulun / gick

hand strax til Sengs aff sorrig for Pollixenæ skyld/ som den kierlighed hand drog til hende foraarsagede hannem. Mens hand ligger for sig selff saa alene/ oc hans Tancker vendis atskillige/ taler hand med sig selff saaledis.

Wæ mig Elendige/ huorfor haffuer en Byen siun/ som ieg haffuer oplosit til en Jomfru/ mig saa betuingit oc offuervundit/ effterdi de stercke oc veldige Kiemper/ ja den allerstærkiste Hector, som i all Mandom oc Storcke gick alle tilforn/ icke kunde offueruinde mig. Er hun min strobeligheds rette aarsage/ da kand der ingen Læge i Verden raade mig boed/ vden hun alene/ huor til hun lader sig dog ingenlunde beuege/ huercken med min Bon/ eller min Rigdom/ eller Styrcke/ eller Høybyrd oc Stamme. Huad galenskab/ haffuer saa betagit mit Hierte oc Sind/ ieg skulde elske den/ som ieg ved/ der hader mig i sit Hierte/ oc det icke vden aarsage/ thi ieg er kommen i hendis Fæderne Land/ til alle hendis Venners odeleggelse/ oc forderfuelse: til med haffuer ieg fra roffuit hende sin allerkieriste Broder. Huorledis kand ieg fordi/ som andre elskouens Børn/ boye hendis Huff oc Hierte til at haffue mig kier? Sandelig alle middel oc veye/ til min villie/ at fuldkomme/ ere forgieffuis/ oc tilsluttede.

Med

Med slig oc anden sørgelig klage / forlob sig den Nat: Der Dagen kom tenckte hand vid sig / ieg finder ingen bedre Raad / end ieg skicker it hemmeligt Bud / til Jomfruens Moder / oc lader begiere hendis Daatter / til min Ecte Gemaal oc Dronning / med slige vilkaar / dersom hun bliffuer mig giffuen / da vil ieg skaffe det saa / de Græker skulle opgiffue denne Beleyring / oc giøre en ævig Fred med de Trojaner / oc huer skal beholde huad skade hand har faaet angerløst i alle maader. Thi lod hand kalde / en aff sine Thienere til sig / huilcken hand viste at lide paa vid Naffn / Autumedon, for hannem aabenbarede hand sin lønlige sorrig / oc brugte hannem / som it trofast Bud / til Dronning Hecuba, sin sag hoss hende at vdrette / som hand haffde lagt hannem Orden vdi Munden / dog motte hand forplicte sig / med høyeste Ed / ingen sin mening at aabenbare / vden den sagen galt paa. Hand tager affsted / kommer i Staden til Dronningen / oc i hemmelighed lader hende forstaa sin Herris villie / ligesom hannem befalit var. Hecuba som var en viis oc forsictig Dronning / tog hans forregiffuende op / i den beste mening / suarede til hans begiering saaledis. Min Ven / drager til eders Herre igen / som eder haffuer vdsent / oc siger hannem fuldkommeligen paa mine vegne / ieg er alldelis til fredz / saa viit mig vid-

kommer /

kommer / at giøre hans villie fyllist. Men paa det denne gierning / kand fuld driffuis / til en behagelige ende / er det tilbørligt ieg forfarer / min Herris / Kong Priami, oc min Sons Paridis villie herom. Naar ieg den haffuer vdfrittid / kand i om tre Dage komme til mig igen / saa vil ieg lade eder vide / huad suar ieg bekommit haffuer / oc huorledis wi denne handel best skulle angaa. Der med tog Autumedon affskeed fra Dronningen / oc kom til sin Herre / sagde hannem / huorledis all ting var affgangit. Achilles forsiod aff Dronningens suar / der var nogen forhaabning paa ferde / gaff hand sig til freds / fick god leskelse oc vederquegelse paa sin Siugdom. Dronning Hecuba, lod sin Herre oc Paris forstaa i londom huad Ord Achilles vid sin Thienere haffde sent til hende. Deroffuer bleff Kong Priamus megit vnderlig / slog sit Hoffuit ned paa sit Bryst / oc tagde slet stille i en gantske Time / hans Huff oc Tancker vendis atskilligen offuer saadanne Tidender. Omsier suarede hand sin Dronning saaledis. O huor tungt falder det mig / ieg skal anamme den vdi mit Venskab / som med slig dødelig affuind forfølger mig oc alle mine / oc som haffuer ihielslagit min kieriste Søn Hector, der met borttagit mine Synis Lius / fra mig / oc giffuit sine Græker it stort Mod om Seyeruinding. Men huor om alting er /

saa

saa saar ieg dog maa skee/ saamtycke i hans begiering/ imod min villie / paa det ieg kand beholde mine Børn / som ieg haffuer igen / oc ieg maa forlæskis aff dette suare Arbeide / som ieg i denne languarige Feyde haffuer vdstaaet. Dog saa/ hand tilforn fuldkommer sit Løffte / at der icke skal siunis være nogen suig eller Forræderi vnder.

Paris saamtyckte gierne med sin Fader / helsi fordi / der bragtis ingen vilkaar fore om Helena, at hun skulde igenstickis sin forrige Herre / Kong Menelao, men forhaabedis hende beholde angerløsi / oc vden videre paatale. Den tredie Dag kom / sender Achilles sit Bud til Hecuba, de talede indbyrdis / om huis som handlit var; hun sagde sig haffue bekommit aff Priamo, oc Paride, det suar / paa huis hand haffde send Bud til hende om / som dennem begge behagede / saa alting skulle gaa effter Achillis egen ville / med saadan vilkaar / hand ville fuldkomme / oc giøre en ende / paa det hand loffuit haffde / det staar nu til hannem selff / sagde Dronningen / huad hand vil giøre / enten holde sit Løffte / oc dermed fuldkomme sin villie / eller staa der fra / oc lade alting beroe sig / som der var indtid omtalit. Der med tog Budit Autumedon forloff fra Hecuba, oc kom til Achillem, fortalde hannem troligen oc flitteligen alting / huor vit forhandlit var / oc

huad Polixenæ Fader oc Broder haffde besluttit.

Achilles, som var saa hart bunden med brendendis kierligheds Baand/ formerckte der var ingen vey omkring/ end hand ved sine tilsagde Loffters fylliste giorelse kunde vinde Polyxenam, falt hand i høyre bekymring end tilforn/ i det hand tenckte sig/ hand haffde loffuit Kong Priamo siore/ end hand fuldkommelige kunde fylliste giore. Ligesom det er alle elskous Menniskers tilfellis skrøbelighed/ de affwbesindigt Raad/ loffuer det vd/ naar de aff Kierlighed brender/ huilckid de alldrig kunde bringe til veye/ Dog fortrøstede hand sig/ at nyde sine ypperlige gierninger got at høß de andre Konger/ sine Consorter, de skulle giøre hannem saa megit til villie/ oc opgiffue Beleyringen/ oc drage fra Staden/ hiem til deris Lande.

For denne sag skyld/ loed Achilles med Feltherrens Palamedis beuilgning/ forsamle alle Kongerne til allmindelig Tale. Wdi alle deris neruerelse/ fremsetter hand sin meening saaledis: I gode Herrer/ oc kiere Venner/ som her til dags haffuer med mig/ dragit denne modsommelige byrde/ neruerendis Feyde forer med sig: Mig siunis wi haffue icke ret betenckt vor sag/ i det wi haffue for it Menniskis skyld/ som er Kong Menelai Hustru forlat/ ja saa got som opgiffuit vore egne Lande oc Riger/

voris

voris Hustruer / Børn / oc alt huis ossKiert er / oc dragit med saa stor bekostning / møye oc wmage / ja allerstorste Liffs fare / hid i en fremmit Herris oc Kongis Lande / oc giffuit oss saa gantske vnder Lyckens wstadighed / effterdi wi seer oc formercker / huorledis voris Friborne Mend / beste Krigsfolck / er meste Parten bleffne her for Troja / huilcke maa skee kunde leffuit karske oc sunde paa denne Dag / haffde wi oss bedre betenckt / der til med haffuer ieg indtagit saa mangen dyb Skramme / besynderligen der ieg nedlagde / den veldige oc stercke Hector, fick da saa stor en skade / ieg alldrig trode / den nogen tid at kunde forwinde. Er da Helena, saa kosteligt et Clenodie / oc dyr en Skat / wi alle skulle døe for hendis skyld? Sandeligen / der findis jo vdi Verden mangen deilig Jomfru / aff huilcke Menelaus kunde tage sig en eller flere til Hustruer igen / oc icke saa besuære gantske Grækeland / med sine pertinentier, oc andre vore Medhielpere. Icke skal nogen tro / det er saa læt / at offueruinde de Trojaner / de haffuer jo en w-offueruindelig Stad / dertil Folck nock / baade til Hesi oc Fod / at beskerme hannem med. Effterdi wi haffuer nedlagt den allerstærkiste Hector, med mange flere aff deris ypperlige Mend / siunis mig / det vere oss Seyeruinding nock paa denne tid / wi saa med ære oc priis / begiffuer oss hiem /

til vore Lande igien. Oc om wi end skont lader Helenam fare med alle / da haffuer wi der imod fylliste nock / i det wi haffuer hoß oss / Hesionam, Kong Priami Søster / som er saa Høyboren / som Helena, der til giorde de Trojaner / gierne Mageskiffte / de kunde for Helena, saa hende igen. Achilles besluttede sin Tale / men Kong Thoas oc Forsten aff Athenen, vilde ingenlunde vdi Achillis Raad samtycke / breiede de hannem der til med / hans blodhiertighed / at hand var nu bleffuen saa forsagit / oc icke torde føre Krien til ende. Ligesaa giorde ocsaa storste Parten aff Kongerne. Huorfore Achilles bleff grusom fortornit / befol sine Mirmidoner, de icke skulle være de Græker til ydermere bistand / eller i det ringiste oplosste deris Vaaben imod de Trojaner. Imidler tid / begynte det at gaa flux paa bond / med deris Proviant vdi Leyeren / huor aff foraarsagedis en wsigelige hunger iblant Krigsfolckit. Palamedes forsamlede Krigsraadit / som besluttede / Agamemnon skulde tage aff Skibene med sig / saa mange fornoden giordis / oc reise til Mysiam, huor Kong Telephus regerede / oc handle med hannem / om Prouiant oc Fatallie / at den gantske Mact icke slet skulde forderffuis aff hunger.

Agamemnon tog sig denne wmage paa / med en god villie / seilde til Mysiam, med en stor Flode / huor

huor hand bleff hæderligen antagen aff Kong Thelipho, oc effter hand haffde fortoffuit der nogle Dage/ seilde hand tilbage igen med it got Forraad / thi hand fick alle Skibene / som vare med hannem / vel provianterede, til sig / oc den gantske Krigsmact. Palamedes loed i midler tid/ føre mangfoldig Tømmer fra den Skou Ida, til at fly paa Skibsfloden / huis fornoden giordis / paa det de kunde være brugelige / naar det giordis behoff.

Den Tiende Strid / i huilcken DEIPHOBUS, SARPEDON, oc de Grækers Feltherre PALAMEDES bliffuer slagen.

BEgge Krigshær begynder at ruste sig til strid / thi de Dage vare forlobne som de haffde sorit fred med hin anden. De anfanger en megit haard Strid. I første anfald/ sloge de Trojaner de Græker paa flucten / huilckit der Palamedes formerckte / kom hand oc Diomedes de Fluctige / med tiffue tusind Mand til vndsætning / disligisi ocsaa den Frimodige Ajax Thelamonius, hand rende til en aff Kong Priami w-ecte Sønner/ vid Naffn Sinsilenus, oc saarede hannem saa ilde i sin ene Arm / at hand effter den Dag bleff alldelis vduelig til at

føre nogen Vaaben eller Ruſining. Der vid bleff Deiphobus i vrede optent / ſogte Thelamon igen / oc ſlotte hannem fra Heſten / megit ilde ſaarit / Palamedes, vilde heffne Thelamonis ſkade / tog it Glaffuind rende til Deiphobum, ſaa det gick igennem hans Skiold oc Pantzer / oc ind i Bryſted / til med gick Glaffuindit i ſtycker / ſaa en part aff Træit / oc det ſkarpe Jern / bleff ſiddendis / i Bryſtit igen. Paris, ſom var icke langt der fra / ſaae ſin Broder dødeligen ſaarit / falde til Jorden / ſogte med en haſt / oc fick hannem fra de Grækers Hender / oc førde hannem fra Striden mod Staden. Da ſlog Deiphobus ſine Øyne op / oc ſaa Paris ſin Broder / ſiger til hannem: Allerkieriſte Broder / kant du tilſiede det / ieg far hen vnder Jorden / oc min død icke bliffuer heffnt paa min Modſtandere? Jt begier ieg aff dig / førend dette ſtycke affbrudne Glaffuind vddragis aff mit Bryſt / du ſøger med en haſt / effter min Banemand / oc ſkencker hannem med ſamme ſkaal / ſaa ieg kand ſporge før ieg doer / hand er falden for dine Hender. Paris hørde ſin Broders Ord / ſogte ſaa bedroffuit oc bange hand var / for ſin Broders ſkyld i Striden / leette effter Palamedem, fant hannem derſom Sarpedon oc hand / de drogis om det kieriſte de haffde. Sarpedon tenckte at ſla Palamedem ihiel / men laaden falt paa hannem

nem ſielff/thi hand falt ſlagen for Palamedis høyre Haand. Paris tyckte det vnderligt at være/ Palamedes ſkulde ſaa felde/ ſaa mectige Herrer/ en effter anden/ oc ſaa got/ ſom tuinge alle Trojaner paa flucten/ legger hand til med ſin Buffue/ oc ſkiød Palamedem, med en forgifftig Pil vdi Halſen/ at hand deroffuer ſtorte død fra Heſten. De Græker raabte op i værit/ſkrege/ oc gaffue ſig/ for deris Feltherre var ſlagen/ oc tenckte intet ydermere paa Seyeruinding/ men flyde/ huo ſom faſtiſt kunde til Leyren. Førend de kunde komme ind i Leyren/ vanckede der haarde hug/ thi de Trojaner forfulde dem oc ſloge veldeligen bag paa dennem. De Græker vilde vel giort vending nogle gange/ dog det kunde indtid hielpe dennem/ thi de Trojaner vare dennem offuermectige/ oc haffde tagit en Part ind aff Leyeren for dem. Paris oc Troilus, holt ſig mod Stranden/ der ſom de Grækers Skibe laa/ begynder at ſticke en part aff dem vdi Brand/ huor offuer bleff en ynckelig jammer iblant de Græker. Thi derſom Skibene haffde kommit nogit til/ huor vilde det da bleffuit med dennem? Huormed vilde de forſkaffit ſig Prouiant/ oc nødtørfftig vnderholdning/ med alt huis de haffde behoff/ til at opholde deris Krigsmact med? Det var en bedrøffuelig tilſtand/ oc det lod ſig anſee/ ſom all ting vende ſig til de Grækers

vnder-

vndergang. Da beuiste Thelamonius Ajax sig/ som en duelig Krigsmand/ hand rende alleuegne om i Leyeren/ oc opmanede en stor Mact aff de Soldater/ som haffde vært i Marcken den Dag/ oc formanede huer for sig/ vilde holde sig vel/ som det laa dennem selffuer mact paa/ oc giore Fienden veldig modstand.

Der begyntis en megit haard Strid/ den ene vilde da icke den anden vige/ Marcken laa fuld aff døde Kroppe/ saa vel aff de Trojaner/ som de Græker. Men huis Thelamon icke haffde vært som vdslucte den Jld/ der var antent/ i Skibene/ da haffde deris gantske Skibsflode brent i grund. De Trojaner/ sloge icke alleniste mange aff de Græker til døde/ men ocsaa saarede/ oc lemmelestede storste Parten aff de igienbleffne/ saa de nødis til at vige aff Striden. Jblant andre/ var en fornem Herre/ en aff Kongernis Sønner/ som holt med de Græker/ vid Naffn Hæber, som var dødelig saarit aff it Glafuind/ oc it stycke der aff/ sad i Liffuit paa hannem.

Denne Hæber, skyndede sig til Achillis Paulun/ oc fant hannem derinde/ thi hand den Dag/ icke vilde stride/ for den Kierlighed/ hand bar hoss sig/ saa hemmeligen/ til Polixenam, hand offuerskeldede Achillem, med mange onde Ord/ for hand var saa vnmiskundelig imod sine Landmend/ oc falt

dem

dem saa vtilbørligen fra i deris høyeste nød / icke vilde staa dem troligen bii / som hand vel kunde giøre / oc dermed beskerme dennem fra deris Fiender. I det samme tog Hæber selff det stocke Glaffuind aff sit Liff med mact / oc falt strax død ned for Achillis Fødder. Icke lang tid der effter / kom en aff Achillis egne Thienere fra Striden / ind i Paulunit til hannem. Achilles spurde huorledis det forløb sig med Krien. Hand suarede: Min Herre / det staar gantske ilde til med vort Folck i Dag / thi / de ere hart slagne aff de Trojaner. Der til med troer ieg icke / der er bleffuen en Mand i Staden igen / som kunde bere Vaaben / hand haffuer io vært med i Marcken.

Huorfore min Herre skal til visse vide / der som i ville forbarme eder offuer eders fortrengte Bræker / oc med eders Folck falde an paa de Trojaner / da ere de nu saa affmodige oc trætte / at i visseligen bekommer en ynskelig Seyeruinding / oc dertil med indlegger eder it vdødeligt Naffn oc Rycte.

Achilles, vilde icke engaang / vende sine Øren / til disse sin Thieneris Ord / icke vilde hand heller / vende sine Øyne aff medynck til Hæber, som døde for hans Fødder / men lod alt gaa sig forbi / som hand saae oc hørde / ligesom hand huercken haffde det hørt / eller seet. Det er alle deris viis / som aff Kierlighed ere forblindede / de helder lader ære oc

priis / berommelig efftertale gaa sig forbi / end de den vilde vinde / besynderlig / naar deris gierning kand mißfalde dennem / som de elsker / oc føre saa baade spot oc vanrøcte hiem med sig / deris Kierisie til villie. Striden brusede enda suarligen imellem begge Parter / Men efterdi Dagen var forloben / oc den morcke Nat gick paa / hørde de op at stride / Paris oc Troilus, droge med deris Folck til Staden. Deiphobus hafde enda icke opgiffuit sin Aande / men var nogit Liff i hannem / der hans Brødre komme fra Striden / ind til hannem / huilcke græde oc klagede sig / offuermaade for hans skyld / de ynskede tit oc offte / at motte døe med hannem. Deiphobus spurde med halffue Ord / som hand besuærligen kunde tale / sin Broder Paris at / huor det var med sin Banemand / oc der hand forstod aff Paride, hand var slagen / bad hand dennem / de vilde drage det stycke Blaffuind aff hans Bryst. Der det var skeet / døde hand strax / imellem Henderne paa dem. Det er icke at sige / huilcken graad oc klage / der bleff offuer den gantske Stad / for Deiphobi skyld / saa vel i Kongens Huß / som i Undersaaternis / saa vel / iblant de Mectige / som de Fattige. Disligiste ocsaa for Kong Sarpedons døds skyld. Kong Priamus, loed begge deris Legemer tilsammen / kosteligen begraffue i en Graff. Der var icke mindre sorrig i

Leye-

Leyeren offuer deris Feltherris Palamedis død.

Nestor, som var den ældste iblant alle de Grækers Høffdinger / lod forsamle Kongerne / oc det gantske Raad om Natten / om en Feltherre / at vduelge i Palamedis sted / efterdi de kunde icke være en viis Regenter foruden. Der til med gaff hand føre / om dennem saa behagede / da vilde de vdkaare Agamemnon til samme bestilning igen / fordi all den stund / hand regerede Krien / da gick all ting lyckeligen for sig / oc det stod vel til med den gantske Krigsmact. Saa samtyckte de alle Agamemnon, til deris Feltherre oc offuerste Regenter / at være oc bliffue.

Her effter beskriffuis Troili, Mandoms Gierninger.

Anden Dagen / drage de Trojaner vd til Strid / de Græker møde dennem med Frimodighed / saa der falt mange paa begge sider / dog mest aff de Græker / fordi Troilus beuiste sig saa Mandelig / at ingen aff de Græker kunde staa hannem imod. Men Achilles var icke i Striden / huorfore hand forfulde de Græker til Leyren / oc efterdi / det var en suar Storm / oc Regn den Dag / lode begge Parter aff at stride / oc de Trojaner søgte Staden / som tilforn.

Der tredie Dags Morgen kom/ gior de Græker sig ferdige / oc sender en Hærold til de Trojaner / oc biuder dennem til / om de vilde møde dennem i Marcken. Troilus forsømmede icke huad hand skulde giøre / tager Macten til sig / oc giffuer sig vd aff Staden / falt strax ind paa de Græker / lagde mange ned aff dem / baade Friborne / Greffuer / Riddere/ oc aff de gemeine Soldater/ oc holt det saa vd / den gantske Dag / til den mørcke Nat skilde dem at. Saadan Skiermyssel varede i siu gantske Dage/ effter anden. De Trojaner beholt stedze Seyeruindingen. Men der de Græker kunde icke lenger stride / thi Marcken laa all fuld aff de slagne / sende Agamemnon Bud til Kong Priamum, oc loed begiere tuende Maaneders stilstand. Priamus beuilgede der i / oc Fred bleff soren paa begge sider. Iblant andit forrettit bleff/ sende Agamemnon trende Herrer / som vare Nestor, Diomedes, oc Ulysses, til Achillem: de skulde offuertale hannem/ hand icke vilde slaa sig saa aldelis / fra sine Consorter, oc tilstede Fienden / hand saa ynckeligen skulde handle med sine Landsmend. Der de komme til Achillem, bleffue de med megen glæde anammede aff hannem/ oc som de haffde sæt sig ned / begynder Ulysses forsi at tale hannem saaledis til; Kiere Achilles, gode Ven oc Broder / var det icke eders / saa vel / som alis vo-

lis voris intention oc meening i begyndelsen / der wj droge fra vore Riger oc Lande / med en endrectig Arm / oc forsamlit Mact / wi vilde bekrie Kong Priami Riger oc Lande / oc denne hans faste Stad / slet i grund odelegge oc forderffue? Huorledis kommer det nu / effter wi haffuer lidt / saa megin angist oc nod / vore Konger oc ypperlige Mend ere storste parten slagne / vore Tielter roffuede oc en haab aff vore Skibe opbrende / J slet oc alldelis vender eders Huff oc Sind fra oss / oc fornecter oss eders hielp oc bistand. Haffuer wi icke alle formedelst eders Mandom oc Storcke / bekommit en god forhaabning om Seyeruinding / i det / i haffuer nedlagt den stercke Hector, som var de Trojaners enisste haab / oc fortrostning / der til med / er nu Deiphobus, Hectors Broder ocsaa slagen / huorfore de Trojaner / haffuer indtid ydermere Mod i dem / til Seyeruinding. Dette forundrer oss alle paa / i ville lade eders Naffn oc Rycte / som vid Mandoms gierninger er vdspred offuer den gantske Verden / saa formorckis aff det i nu tager eder fore / oc icke suarer til det / som før er giort. Der foruden seer i igiennem Fingere oc tier slet stille der til / eders gode Folck saa ynckeligen huggis ned / aff Fienden / huilcke i saa tit oc offte / end til eders Blods vdgydelse / aff hoyeste nod haffuer beskermit.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Lader Elſkelige Achilles eders Mandoms gierninger / icke vid ſlig orkeloßhed forſpildis / men helder vid orloffs iid / her effter / ligeſom til diß; holder ſiedze vdi Liſſue. Huortil wi forſeer oſſ / alleſammen / at i / vdi neruerinde tilfald / icke ſlaar oſſ feil.

Achilles ſuarede hannem til denne ſin Tale / ſaaledis: Kiere Ulyſſes, i foregiffuer wi ere alle i den meening komne hid / til dette Land / det at forſtyrre / oc i grund legge ode. Men ieg ved icke / huad daarlighed oc galenſkab / der haffuer ſkyndit oſſ / til ſligt at foretage / beſynderlige for ſaa ringe en Aarſage. Er det io icke meere end daarligt ſaa mange Konger / oc Mectige Herrer / forlader deris egne Lande / oc giffuer ſig vnder ſlig Farlighed / oc maa dse ſaa ynckeligen her / i en fremmit ſted / alenſte for Kong Menelai ene Huſtruis oc Dronnings ſkyld. Monne det icke haffde vært bedre / den ypperlige Palamedes, haffde bleffuit hiemme / oc lagt ſine Been vdi ſit eigit Rige / ſaa vel ſom flere Konger / ſom her ere ſaa ynckeligen formyrdede paa fremmede ſtæder. Sandeligen effterdi meſte Parten aff det Adelige Blod i den gantſke Verden / er i denne Krig forſamlit / baade paa voris / oc de Trojaners ſide / huad vil der bliffue aff / naar det er altſammen vdoſt oc nederlagt / end Verden ſkal ſiden holdis vid lige / aff en ringe Slect?

Haffuer

Haffuer icke den allerstercksie Hector, set Liff-uit / saa elendeligen til / i denne Krig? Det samme kand ocsaa vederfaris mig / som i Mandom oc Stercke / er icke at ligne med hannem. Derfore er det forgeffuis arbeide / som i tage eder til / at i ville offuertale mig / ieg skulde her effter / ligesom til denne Dag indlade mig mod de Trojaner. Thi ieg haffuer alldelis hoß mig besluttit / at ieg aldrig effter denne Dag vil paafore nogit Menniske nogen Krig / men min tid vil ieg vdi rolighed fremdrage.

Nestor oc Diomedes de giorde oc deris høyeste flid dertil / de kunde offuertale hannem / hand vilde drage vdi Striden med dennem / men det var alt forgieffuis arbeyd oc spilt wmage. Achillis Raad var stedze dette / de skulle søge fred med de Trojaner / før de alle falt i Suerdens skarphed.

De komme tilbage igen / baade / Nestor, Ulysses, oc Diomedes, til Agamemnon, oc lode hannem vide / huorledis deris handel var affgangit. Strax lader Feltherren forsamle alle Konger / oc Herrene / oc lod dem forstaa Achillis meening oc villie / huorledis hand haffde ladit hannem ombede / hand skulde staa Mandeligen med de andre Konger / imod de Trojaner / disligisi huad Achilles haffde suarit / aldelis benectit hand vilde nogen bistand giøre / men raade de Græker skulle giøre fred

med

med Fienden / oc huer drage hiem til sit. Vdi dette tilfald / var hand allis deris gode Raad / oc betenckende begierendis / huad der til skulde ydermere gioris. Menelaus stod op / oc suarede først / det var vtilbørligt / de skulle giore fred med de Trojaner / efterdi Hector, oc Deiphobus vare slagne / oc de Trojaner vare nermer døde end leffuendis / der til med vare de nocksom visse paa Seyeruinding / om end skønt Achilles vilde fornecte dem sin bistand oc neruerelse. Nestor oc Ulysses stode Menelai Raad tuert imod / oc sagde mand sig derpaa icke kunde forundre Menelaus raade fra fred / oc formanede dem til / de skulle fare fort med Striden / efterdi det var hans egen sag / paa det hand kunde faa Helenam sin Dronning igen. End sagde de / Troja var icke saa let at vinde / fordi Hector oc Deiphobus vare døde / thi de haffde en anden Hector i sieden / for den slagne / som var den Mandelig Troilus, der giorde de Græker icke mindre affbreck / end som Hector giorde / der hand leffde / disligisi ocsaa en anden Deiphobus, som var Paris, der var saa Mandelig oc sierck en Krigsmand / som Deiphobus var. De raade til fred / paa det / de kunde engang komme hiem / til deris Lande igen. Calchas som var de Trojaners Forræder / raabte til Kongerne oc sagde; O i Stormectige Herrer / huad tage i eder fore imod

Guder-

Gudernis villie oc befalninger. Det er mig i all sandhed aff dennem obenbarit / huis i fare fort med Striden / da skulle i faa Seyeruinding offuer eders Fiender / icke lang tid her effter. Tager fordi frimodeligen / til Vaaben oc Verrie imod de Trojaner / oc eders Haand icke lade aff / for i bekommer den Seyer / eder aff Guderne loffuit er. Vid denne Calcantis Tale / bleffue de Græker / saa behiertigit / at de actede icke om / Achilles vilde staa med dem / eller ey.

Tiden kom / de Græker rusier sig veldeligen. De Trojaner wforsagede motte paa Platzen / der falt mange / baade aff de Trojaner / saa vel som de Græker. Troilus, beuiste sin Mandom oc storcke / i det / hand icke alleniste for sin Person lagde flere end tusinde ned / aff de Græker den Dag / men oc saa forfulde dem saa hefftеligen / de nodis til at giffue flucten. Natten skilde dem ad / oc de Græker spilte megit Folck i den Strid.

Anden Dagen tenckte de paa / at effterkomme deris skade / thi droge de vdi Marcken / oc bode de Trojaner an / om de haffde lyst at fecte. De Trojaner vare der med til freds / det var det de helst begierede. I første sammengang / vende Diomedes oc Troilus sig imod hin anden med deris Hesie i fuld rend / Diomedes brød sit Glaffuind paa Troilo,

dog giorde hannem dermed ingen skade. Troilus stotte Diomedem aff Hesten / oc saarede hannem megit ilde / saa alle Mand tenckte hand haffde faait sin baane. De Græker finge hannem med megen moye / saa got som dod vnder Hestenis Fodder / oc baare hannem paa sin Skiold / til sit Paulun. Menelaus saae huorledis Diomedes bleff ilde saarit / oc stot fra Hesten / vilde hand betale det igen / rende i fult curer til Troilum, tenckte at felde hannem til Jorden. Men Troilus tog imod hannem / med samme Glaffuind / som Diomedes motte bucke for / skenckte saa Menelao aff samme skaal / saa de Græker motte tage hannem op / for en dod Herre / oc sty hannem til Leyeren / lade hannem der forbinde. Agamemnon tenckte paa sine Græker / som vare slet forsagede / oc mißtrostige / oc der var slagne mange tusinde aff dem / thi vilde hand med sin Frimodighed trøste de andre / giorde derfor veldig indpas paa de Trojaner / oc sloge mange ihiel aff dem. Troilus slog Agamemnon fra sin Hest / oc gaff hannem it stort Saaer / dog det var icke til doden. Agamemnon fryctede for være vilde effterkom̃e / thi holt hand op med krien / oc begierede aff Kong Priamo, sex Maaneders stilstand. Priamus spurde sine tro Mend til Raads / huad hand der til skulde giore. De raade alle / der skulde ingen fred gioris med de

Græker /

Græker / vden de vilde samtycke en ævig Fred/ellers vilde de voffue med dennem Liff oc Blod / oc effterdi Lycken stoed dem med / siuntis dem raadeligere de fore fort / oc lagde vind paa de kunde i grund forderffue deris Skibsflode. Jmod dette sine gode Mends viise Raad / samtyckte alligeuel Priamus stilstand/ effter de Grækers begiering / sig til megin sorrig oc quide. I midler tid tog Agamemnon Nestor til sig / oc ginge til Achillem i hans Tielt / formanede hannem / hand vilde drage vdi Striden med dem/ oc icke tilstede sine Græker skulle saa ynckeligen omkomme. Endog de huercken med løn eller bøn / kunde beuege hannem til at samtycke i deris begiering: saa beuilgedis hand saa megit for Agamemnons skyld/ huilcken hand inderlig elskte / at hans Folck / de Mirmidoner, skulde drage vd med dennem / selff vilde hand være inde i sit Paulun. De tackede hannem paa det kierligste / for sit gode loffte oc tilsagn / vare glade de kunde end giore hannem sig saa beuogen / toge saa affskeed fra hannem / oc ginge til deris Paulun igen. Der de sex Maaneder vare forlobne / lasttuer Agamemnon sig til Strid. Achilles befaler sine Mirmidoner, de skulde rusie sig / hand sørgede Hierteligen for dem / fordi hand saa stadeligen haffde sat sig fore/icke vilde stride imod de Trojaner / oc derfore kunde icke selff følge med

dem / de rycker saa sacteligen frem mod Striden / som da allerede var begynt. De Trojaner trengde de Græker haardeligen. Men Førsten aff Athenen, giorde veldig modstand / paa hannem falt Troilus, oc stotte hannem fra Hesten / gaff sig saa i vending med de Mirmidoner, lagde mange ned aff dem / oc saarede mange. Den Dag forlob sig til enden / oc Natten skilde Striden ad / saa de Trojaner beholt Seyeruindingen.

Anden Dagen giorde de sig ferdige / oc mødte huer andre paa Valsteden. Det første de sloge sammen / fangede Polydamas Kong Thoas, oc som / hand vilde ført hannem mod Staden / komme de Mirmidoner, oc finge hannem frelsi / fra hans Hender. Troilus giorde veldig indtrang paa de Mirmidoner, oc lagde mange ned aff dem. Paa det sidste bleff hans Hest slagen vnder hannem / oc som de vilde tagit hannem til fange / kom Paris, oc nogle flere aff hans Brødre / som sloge sig mit ind i Haaben / iblant de Mirmidoner, frelste saa Troilum, oc flyde hannem paa en anden Hest igen. Dog bleff der en aff hans Halffbrødre / ved Naffn Emargaron paa sieden / huis død de motte selff betale.

Disse Mirmidoner, var det allerbeste oc dueligste Krigsfolck / som de Græker førde i all deris Hær / thi huer for sig / var en god Krigsmand / oc

offue-

offuede i saadan brug. Dog kunde det icke hielpe / Troilus giorde dem stoer affbreck/spilte deris Slagtordning / oc lag mange ned aff dem. I det samme komme/ Agamemnon, Menelaus, Thelamon, Ulysses oc Diomedes, som end da vare beholdne vdi Striden med deris Folck / oc trengde de Trojaner veldeligen. Men Troilus holt sig til den sied / de Trojaner lide mest nod / saarede / oc slog ihiel alle de hannem forekom / saa hand vid sin store styrcke oc Mandom / haffde moren faat de Græker paa flucten / haffde Ajax icke kommit de fortrengde til hielp / der bleff megit Blod spilt den Dag. Ingen var der saa Mandelig i all den Strid som Troilus, de stercksie iblant de Græker / kunde icke staa hannem imod / huoraff det skede / de Græker motte fly / for de Trojaner / oc Troilus med sit Folck / forfulde dem / til deris Leyer. Det er icke at sige aff / huor Mandelig hand holt sig / thi hand fangede hundrede Friborne Personer aff de Græker / huilcke hand bant sammen Par oc Par / oc forde dem med sig til Staden / saa forlob sig den Dag til Afften / som giorde ende paa Striden. De Mirmidoner komme i deris Pauluner / en Part ilde saarede / en Haab sagnedis der aff dennem / hundrede sogte de op iblant de Dode / som Slagtningen stod / oc lode dem hæderligen begraffue. Achilles haffde en wrolig Nat / fordi

hand tog sig en stor sorrig til / for sit gode Folck / var saa ilde medfarit / sette sig stadeligen fore; at ville selff drage i Striden / oc heffne sit Folckis skade paa de Trojaner: Men den Kierlighed / hand drog til Polyxenam, trengde hannem allermest / for huis skyld / hand haffde loffuit / sig icke ville ydermere staa de Græker bii / oc feide imod de Trojaner / haffde der hoss en god forhaabning / hand skulde faa den Jomfru hand elskte saa inderligen / lagde ocsaa offuer hoss sig selff / om saa var / hand icke holt sit Loffte / da maa skee / skulle det icke gaa for sig / som hand haffde foretagit / med Priami Datter / vdi slige besuerlige Tancker / giek Achilles i mange Dage / visie alldrig huad hand vilde giore. Tiden kom / de rustede sig til Strid / paa baade sider / oc i siu Dage efter hin anden / holt de det vd / med huer andre. Achilles tuingde sig i midler tid / oc vilde ingenlunde i Striden / huor aff det skede / de Trojaner / giorde stort Nederlag paa de Græker / saa Agamemnon nødis til / at begiere stilstand / aff Kong Priamo, huilckit hand ingenlunde vilde samtycke / videre end de paa begge sider kunde begraffue deris Døde. Der de Dage vare forlobne / forsamledis de paa Slacterplaszen / oc anfangede en megit haard Strid. Menelaus, oc Paris rende til huer andre / med deris Glaffuend / oc stotte huer andre fra deris Hesie. Polydamas

lydamas oc Ulysses, Menestheus, oc Anthenor komme i vending med huer andre / oc bleff Anthenor skot fra sin Hest. Kong Philimenis rende til Agamemnon, med all storcke / oc haffde visseligen giffuit hannem sit Banesaaer / haffde Ajax Thelamonius, det icke forekommit / som kom tuert ind paa Philemenis, oc gaff hannem en stor skade: saa hand deroffuer falt til Jorden. Antilochus, som var Nestors Søn / falt ind paa en aff Kong Priami sv-ecte Sønner / vid Naffn Bruno, oc med sit Glaffuind stack hannem til døde. Deroffuer bleff en stor forskreckelse / iblant de Trojaner. Oc der Troilus dette hørde / sørgede hand inderlige for sin Broder / oc som hand var i grumhed optent / slog hand saa veldeligen paa de Græker / at huis de Mirmidoner icke haffde giort saa veldig modstand / da haffde hand visseligen trengt de Græker paa flucten. Derfore loed Troilus de andre fare / oc vende sig i besynderlighed / effter de Mirmidoner, oc slog saa veldeligen paa dem / saa der falt mange / oc paa det sidste der de icke lenger kunde staa hans Macht imod / da flyde de med den anden Mangfoldighed / til deris Leyer. De Trojaner sloge veldeligen bag paa dennem / oc forfulde dem ind i deris Pauluner. Der hiordis it ynkeligt skrig oc raab / offuer den gantske Leyer / huilckit der det kom for Achillis Øre/som

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

ne / som enda var i sit Tielt / spurde hand huad det haffde at betyde/oc huad aarsage der var til slig skrig oc raab. De fluctige aff Striden suarede oc sagde / huorledis de Trojaner haffuer slagit de Græker aff Marcken / oc der ere mange faldne aff de Mirmidoner, dertil ere de indfaldne i Leyeren / saa i for inden en stackit stund/ skulle fornemme mere end halfftridsens tiffue tusinde Trojaner / som uden ophøring / tracter effter eders / oc allis voris forderffuelse oc ødeleggelse. Thi var det at ynske Guderne vilde opuecke nogen / som kunde affuerge de Trojaners grumme forsæt / vi arme Græker icke skulle her i fremmede Lande / saa ynckeligen vndergaa/ som det nu lader sig ansee. Her ved bleff Achilles som en forbistrit Løffue / vdi vrede optent / icke anseendis den Kierlighed hand haffde til Polyxenam, men kledde sig med en hast vdi sin Rustning/ gaff sig imod Fienden / oc som en hungrig Vlff / iblant en haab Lam / saarede oc slog ihiel/ alle de for haanden kom/ saa hand vdi Suerdens skarphed / nedlagde mange aff de Trojaner / at Jorden laa alle vegne fuld aff de slagne. Troilus formerckte strax den grumme Kempe/ oc veldige Helt Achilles, var i Striden/thi vende hand sig med sin Hest imod hannem / Achilles giorde det samme igien / de rende saa Frimodeligen oc Mandeligen til huer andre / at Troilus støtte

Achillem

Achillem (dog icke vden egen skade) fra sin Hest/oc saarede hannem megit ilde/ saa hand deroffuer motte bliffue liggendis paa sin Seng en rom tid/ oc kunde icke brugis i Striden/ de holt det den gantske Dag/ til Afftenen/ oc den morcke Nat skilde dem at. Men som de sterkiste Kemper/ baade paa de Grækers oc de Trojaners side/ som vare Achilles oc Troilus vare quesi oc saarit/ eventyrit de andre Herrer striden med huer andre i sex gantske Dage/ vdi huilcke/ der bleffue megit Folck slagne. Den tid Priamus horde/ huorledis Achilles, var opreisi til Strid/ sorgede hand saare/ oc meente det giffter-maal/ hand anlangede om/ var men idel Forræderi/ oc der paa giort/ hand ved slig middel kunde forraade hans gode Folck/ oc gantske Stad/ allermesi beklagede Priamus sin daarlighed/ hand skulde saa lætteligen troet Dronning Hecubæ Ord/ huilckit dersom hand icke haffde giort/ forhaabedis hand/ Krien skulde gaait lyckeligere for sig. Det er vsigeligt/ huor Polyxena, Hierteligen sorgede oc gaff sig/ som haffde slagit sin Huff til Achillem, oc forhaabedis/ huis som talit var imellem hende oc hannem/ skulde med det snariste kommit til en god ende. Achilles fattede en dodelig affuind til Troilum, som gaff hannem det dybe Saar/ endog hand ved forfarne Lægers hielp/ kom med det snariste/ til sin

hilbrede / saa besluttede hand dog hoß sig selff / endeligen sin skade at ville hefne / i huad det skulde koste. Tiden kom de skulle møde huer andre i Marcken. Achilles kalder sine Mirmidoner for sig / begynder ynckeligen at klage paa Troilo, huilcken stor skade / hand haffuer dem tilføyet / befaler de skulle aff all mact / stræbe effter hannem allene / oc see til de kunde faa ham i deris Haab indeklemt / saa vilde hand komme oc legge hannem ned. Der med ruckte hand fort til Striden / oc hans Folck / i deris fulde Slactordning fulde hannem effter. Troilus, var en god Stund / tilforn kommen i Krien / som med megen grumhed forfulde de Græker / uden all ophøring / slog ned alle de / hand offuerkom / saa det skede at de Græker / for denne ene Kiempis mectige gierning skyld / nødis til / at tage flucten / oc sig til beskermelse søge deris Leyer. Da komme de Mirmidoner, vid tu tusinde stercke imod Troilum, oc effter den instrux de haffde aff deris Herre / omringede de hannem / oc vilde tagit hannem til fange. Men Troilus, værde sig Mandeligen / slog mange ihiel aff dem / en part bleffue dødelige saarede / saa de motte vige aff Striden. Oc som ingen aff Troili Folck / var saa nær tilstede / de kunde komme hannem til vndsetning / falt de offuerbleffne Mirmidoner endrecteligen ind paa hannem / somme med deris

Glaff-

Glaffuind / drebte hans gode Hest / at hand falt strax vnder hannem. En part/hugge med deris skarpe Suerde paa Troili Hoffuid / indtil saa lenge Hielmen falt hannem aff / oc hand bleff bar. I det kom Achilles, oc saae huorledis Troilus hassde mist sin Hest / oc stride til Fods / disligist at hans Hoffuit var bart / søgte hand hannem med sit dragne Suerd/ vden nogen modstand / hug hannem Hoffuedit aff / saa det falt hen vnder Hestenis Fodder / men hans Legeme tog Achilles selff op med sine egne Hender / bant det effter sin Hestis Rompe / oc lod det saa wbluferdeligen slæbe effter sig / gennem den gantske Hær.

Du gode Homere, huad Aarsage haffuer der beuegit dig til / du i dine Skriffter / saa høyt ophøyer oc berommer Achillem, aff sin store / oc woffuerwindelig Mandom oc Storcke/som den der aff egen Mact haffuer nedlagt / tuende Hectores, som er Hector selff / oc hans Broder den stercke Troilum. Sandeligen det lader sig ansee / du mere aff had oc affuind til de Trojaner / oc de Græker til villie / aff huilcke du haffuer din oprindelse / sligt optegner / end sandhed / som er alle Historiers rette Lius / der med at forfremme. Thi der Hector hassde fangit den Konge i Striden / oc strebede aff all mact hannem bortfore i sin forwaring / oc der offuer

blottet sit Bryst / huis hand haffde vist sig nogen fare aff Achille, da haffde hand visseligen foruarit sig med sin Skiold / oc tagit imod Achillis ankomst / saa den Seyeruinding icke haffde gaaet hannem saa lat til Haande / som den giorde. Ligesaa ombracte hand Troilum, huilckit var hannem lat / at fuldkomme / effterdi hand var aff mere end 2000. Mirmidoner offueruældigit / slagit fra sin Hest / oc saa got som vergelos. Monne Achilles være saa megen loff oc priis verd / som hannem tilleggis / der saa vbluferdeligen / slebede saa ypperlig en Kongis Son / oc saa Mandelig en Krigsmand i sin tid / effter sin Hestis Rompe. Sandelig der som / hand i dette syncke haffde vært oprictig / da haffde hand vel holdit sig fra slig en Wmenniskelig / oc Tyransk gierning / som end en ringe Person / skulde skamme sig vid at fuldriffue.

Den tid Troili død bleff Paris tilkiende giffuit / falt hand deroffuer aff sorrig til Jorden. De Trojaner giorde vel deris største flitid / de kunde bekomme hans døde Legeme igien / oc beskicke det en Førstelig Begraffuelse / som det var verd / men finge der til icke paa den tid / den effne; for de Grækers modstand / som vare da bleffne de Trojaner alt formectige.

Kong Memnon, som loed sig Troili død / gaa

inder li-

inderlige til Hiertit / gaff sig Mandeligen til Achillem, først med haarde Ord / offuerskeldede hannem / sigendis: O du wforskammede Forrædere / huad grumhed kunde der saa forbitre dit Hierte oc Sind / du icke haffde vederstygelighed til / at lade saa Høybaaren en Forste / saa mectig en Konge Søn / saa oprictig en Konge Søn / saa oprictig en Krigsmand / slæbe omkring i Striden / effter din Hestis Rompe. Sandelig / det kunde du icke giøre / vden din egen skam oc vanrycte / oc med det samme / sette hand med sin Hest i fuld rend ind paa Achillem, oc med sit skarpe Blaffuind saarede hannem vdi Brystid / greb saa tillige til sit gode Suerd / oc hug tag om tag / paa Achillis Hielm / saa hand fick mange dybe Saar / oc falt halff død til Jorden.

Aff denne hendelse / finge de Trojaner aarsage at faa Troili Legeme igien / effter der var falden en suar forferdelse paa de Græker / for deris ypperste Kempis / oc beste Krigsmand skyld / som var felt til Jorden.

De Mirmidoner hialp deris Herre til Hest / hand søgte effter Memnon, oc vilde heffnit sin skade / kunde dog indtid vdrette / vden tog flere hug ind / end hand haffde faait tilforn / motte saa megit ilde saarit vige aff Striden. Solen / var da gangen til huile / oc Natten skildede dem ad. I sin gantske Dage /

slogis de Trojaner oc de Græker / i midler Achilles loed læge sine Saaer.

Den siuuende Dag kom Achilles i Striden/ huoroffuer bleff en haard Slactning / mange falt paa begge sider. Achilles oc Memnon, kom imod huer andre / stotte hin anden aff Hestene; fictede Mandeligen til Fods.

Da falt de Mirmidoner lige som de tilforn vare vnderuiisde aff Achille ind paa Memnon, tuingede hannem saa haardeligen / at hand motte giffue sig. Det var aarsagen / Achilles fick offuerhaand / offuer hannem / oc hug ham ned. Denne Seyeruinding haffde Achilles, vnder sit eget Liffs fortabelse / icke bekommit / haffde de Mirmidoner icke flyt hannem den / i Henderne. Thi Memnon haffde giffuit hannem store hug/oc Blodit var hannem paa neste forloben. Men dette sig saa tildrog / trengde Menelaus, Ajax, Thelamonius, Diomedes, oc Forsten aff Athenen, med deris Regimenter ind paa de Trojaner / oc sloge dem paa flucten / forfulde dem ind til Statz Porten / saa de med megin besuæring komme i Staden.

Den tid de Offuerbleffne vare indkomne/som icke bleffue slagne / lucte de deris Porte til/ oc forvarede dem/ med stercke Bomme oc Laase: at de kunde være secker for Fienden.

Huorle-

Huorledis Achilles bliffuer forraad / oc Paris oc Ajax, slaar huer andre ihiel.

TRoili Legeme bleff indfort paa Kongens Huß / da bleff der en ynckelig graad oc sorrig offuer den gantske Stad / Priamus, Hecuba, Polyxena, oc Paris, sorgede offuer maade / der var indtid mere Liff eller Aande i dem / for Hector, Deiphobus, Troilus, oc Memnon, deris ypperste Kemper vare drebte.

Kong Priamus begierede nogen tids fredstand aff de Græker / i midler tid loed hand føre Troili, oc Kong Memnons Lig / til Veneris Tempel / beskickede dem icke alleniste en hæderlig Jordeferd / men ocsaa huer for sig / en offuermaade kostelig Begraffuelse. Men Dronning Hecuba, som lagde sine Borns jammerlige død mest paa Hiertit / tenckte op alle de veye oc middel / huorledis hun kunde beleyligst heffne sig paa Achillem, som saa forrædeligen dennem haffde tagit aff dage. Loed fordi kalde sin Søn Paris til sig / talede med hannem vdi hemmelighed om denne handel saaledis: Det er dig allerkieriste Søn / vel vitterligt huorledis den grumme Achilles haffuer saa forrædeligen tagit Liffuit aff dine Brødre / mine kiere Børn / oc med dennem tillige /

tillige / all min glæde oc fortrøsining / i denne bedrøffuelige tid. Det er ræt oc tilbørligt / at hand som saa forrædeligen tager andre aff dage / oc skil Foreldrene aff med deris kiere Børn / hand skenckis igen aff samme skaal / oc betaler selff Laffuit / med sit egit Liff oc Blod. Det er dig ocsaa vitterligt / huorledis denne Blodhund / haffuer ladit mig nogle gange tiltale om min Daatter Polyxena, oc haffuer vœrit hende / til sin Ecte Gemaal begierendis / der aff vil ieg tage Aarsage / at hefne mine Børns død paa hannem i saa maade. Jeg vil sende hannem Bud / hand møder mig lønligen / vdi Apollinis Tymbræi Tempel / som er vden for Staden / i den mening / wi der enligen / ville handle med huer andre / om samme Giftermaal: Saa vil ieg / du med en haab beuebnit Krigsfolck / skalt tilforne forfoye dig hen / til Templen / oc der saa forborgen holde dig / til hand kommer / oc da offuerfalde hannem / som minst derpaa tencker / oc endeligen slaa hannem ihiel / der aff / bekommer baade din Fader / oc ieg icke ringe vederquegelse / for voris Børns dødelig affgang. Paris beuegedis aff sin Moders Bøn / oc Graad / oc loed sig offuertale / tog tiffue ret gode Soldater / aff sine Venner / som hand torde forlade sig paa / skiulte sig i Templit som sagt er: strax skickede Hecuba en sin Thienere / vid Naffn Ideus,

effter

effter Achillem, som enda var aldelis forblindit aff Kierlighed til Polyxenam, hand kom wfortoffuit oc hafde Antilochum, Nestors Son med sig / oc som hand var indgangen i Apollinis Tymbræi Tempel i den meening / hand vilde finde sin Allerkieriste Polyxenam der for sig / da kom Paris, oc de andre / der til beskickede / hannem offuer / aff deris lønlige sieder / lode strax see / det var deris aluore Achilles med sit Blod skulle betale det Mord / hand hafde begangit paa Hector, oc Troilum. Endog Achilles, giorde Mandelig verge / oc nedlagde sin aff dem Paris efterfulde / saa kunde de tuende imod saa mange indtid formaa / men som de vare begge wbevebnede / vndertagen deris Side verge / bleffue de med mange dødelige Saar / slagne til Jorden / oc lode Liffuit paa sieden. Paris vilde lade kaste deris Legemer for Hunde oc Raffne / men for Helenæ bons skyld / stod hand fra sit forsæt / dog bleffue de vdtagne aff Templen / oc lagde vnder aaben Himmel / saa huer mand kundd besee dennem. De Trojaner / glædde sig storligen / for Achilles var slagen / oc forhaabede / de for hans død skyld / skulde bliffue de Græker offuermectige.

Agamemnon sende Bud til Kong Priamum, oc begierede at Achillis, oc Antilochi Legemer motte hannem vid sine Thienere offuerantuoris / paa

det den bedrøffuede Nestor, motte end bekomme en ringe trøst oc huszualelse offuer sin Sons død/ huilckit Priamus dennem beuilgede/ oc bleffue de strax forde bort/ i de Grækers Leyer. Der var en stor sorrig i den gantske Leyer for Achillis død. Største Parten miszstuilede om Seyeruinding. Om deris Begrauelser/ gioris icke fornøden vidløfftteligen at skriffue/ efterdi en huer kand vel betencke/ huor prectig/ dermed er affganget/ efterdi de vare begge to mectige Herrer/ oc veldige Krigsmend.

Men Agamemnon, loed kalde til sig alle Konger/ Forster/ oc Øffuerster/ oc vilde vide/ deris gode betenckede/ huorledis videre med Krien skulle handlis/ enten fare fort i den foretagne Beleyring/ eller oc giore en ende paa all ting/ rycke op/ oc begiffue sig til deris Lande igen/ efterdi hand formerckte/ den storste Part aff Krigsfolckit være saa got som forsagit. Her bleffue de Partiiske indbyrdis/ somme raadde til Strid/ somme raadde fra/ oc haffde gierne seet/ de haffde/ efter den languarende feyde/ kommit i rolighed. Huor all ting vendis/ da stemmede alle offuer it/ at Krien skulde foris od til enden/ oc sagde/ var end Achilles omkommen oc dennem fratagen/ saa haabedis de dog/ Gudernis loffter icke skulle slaa feyl/ de io skulle bliffue de Trojaner offuermectige/ oc forstyrre deris faste Stad i grunden.

Ajax

Ajax stod op iblant Kongerne/ oc raadde dennem / de skulle sende tvfortoffuit Bud / effter Neoptolomum, Achillis Søn/ som ocsaa Pyrrhus kalledis / hvilcken Kong Lycomedes vdi Scyro, hafde hoss sig / som sin Daatter Søn / oc loed opdrage i alle haande offuelser / som dennem der Krig oc aarloff effterfolge skulle / vare saare fornoden oc tienlige/ thi hand var kommen vdi forfaring/ de Græker/ kunde icke naa den Seyeruinding offuer de Trojaner / som de begierede / hvis Pyrrhus icke kom i sin Faders sted. Alle behagede dette gode Raad / oc vdualde Kong Menelaum, hand skulde fare hen/ oc hente Neoptolemum, hand kunde være i sin Faders sted. Det var den lystigiste Tid om Aarit/ Solen stundede da til Krabbens Tegn / som giorde den hede Sommer oc de lengste Dage.

Den 16. Dag vdi Junij Maanit / begyntis en ynckelig Strid / imellem de Græker oc Trojaner / de forde deris Hær vdi Marcken paa begge sider.

Agamemnon, Menelaus, Diomedes, Ulysses, oc Menestheus, forordnede saare vilseligen / deris Folck i Slactordning / oc lode dem saa sacteligen rycke frem mod Fienden.

Priamus forsommede sig icke paa sin side / slog sin Slactordning i en halff Maane / som hand pleiede/ Den høyre Arm regerede Paris med sine Buff-

ueskotter aff Persien, den venstre Arm/ førde Kong Philimenis, aff Paflagonia, der imellem var Exdras, Æneas, oc Polydamas, med deris Regimenter: Men O huor sorgefulde droge de Trojaner i Striden/ der de betenckte/ huorledis de hafde mist den siercke Hector, den viise Deiphobus, den frimodige Troilus, som dennem kunde føre retskaffen til oc fra deris Fiender/ de motte dog effuentyre Lycken/ oc voffuet derpaa/ thi de vare foraarsagede deris Liff oc Stad at forsuare/ det lengste de kunde. Paris med sine Buffueskottere saarede mange aff de Græker/ sloge oc mange ihiel aff dem.

Diomedes rende til Philimenis, oc vdrettede der føye med/ thi hans bestilte Offuerste trengde de Græker/ paa den sied saa haardeligen/ at Diomedes med sit Folck/ motte fly ad Marcken. Forsten aff Athenen, Menestheus, rende med sit Glaffuend til Polydamam, saa hand stotte hannem fra Hesten/ oc hand gick langt i Marcken/ hafde snarligen med sit dragit Suerd/ huggit hannem til dode/ thi hand kunde icke komme/ til nogen vern for sig/ huis Philimenis icke hafde kommit hannem til vndsetning/ oc frelst ham aff Menesthei Hender. Mand kand icke sige/ huor offuerdaadig Ajax beuiste sig den Dag/ hand actede icke nogen aff sine Fiender/ for huis skyld hand vilde paa tage sig sin Skiold oc Hielm/

oc Hielm/ men drog blotet i Striden / lagde med sit skarpe Suerd mange ned aff de Trojaner / oc haffde selff/ icke faat enda it Fingers Saar. Der hand omsier kom i dræbning med de Persier/ som Paris førde/ hug hand wtallige mange ned aff dem/ til de motte tage flucten for hannem. Dette kunde Paris icke fordrage / thi spente hand en stiff Buffue / oc lagde en forgifftig Pil derpaa / oc skød saa Thelamon Ajax, ind imellem Ribbenen / oc Skuldrebladet/ saa Pilen bleff siddendis i hannem. Strax formerckte Ajax, hand haffde faat sit Bane saar / søgte hand wfortoffuit effter Paris, oc som hand kommer mod hannem / sagde hand / Hør Paris, ieg haffuer aff din Haand bekommit min skade / men før ieg dør / skal ieg sende dig i veyen for mig / at du med dit egit Blod / skalt betale det megit wskyldige Blod / som til denne Dag / er for din skyld / oc dine whorlige gierninger vdøst paa Jorden. I det samme / søgte hand hannem / med sit skarpe Suerd / oc kloffde hans Hoffuit i tuende Parter / saa hand bleff paa stedeu. Ajax kom icke langt fra den sted / før hand styrte ocsaa / oc døde. De Trojaner finge Paridis Legeme med megen besuæring aff Striden. Wsigeligt er det / med huilcken sorrig oc graad/ den gantske Stad / for hans skyld bleff opfylt / som formerede den / de haffde tilforn / for de andre hans Brødre /

der sørgede icke alenisie det gantske Kongelige Huß/ men den gemeine Mand/ baade Borgere oc Krigsfolckit/ vdi huilcke der var neppeligen nogen Aande mere/ alt deris haab/ til Seyeruinding var forlaatit. Huilcke icke bleffue slagne i Marcken/ søgte Staden/ forwarede Portene/ med stercke Bomme/ oc Muren med Vectere.

Agamemnon ructe op med Leyren/ oc drog nogit nermer Staden/ end hand var tilforn. Priamus begerede tuende Maaneders stilstand aff de Græker/ som hannem ocsaa bleffue beuilgede. Da loed hand begraffue Paris i Junonis Tempel/ med den Herlighed der til hørde.

Huorledis Penthesilea kommer de Trojaner til hielp/ oc bliffuer slagen.

DE tuende Maaneder forløbe sig/ Agamemnon vdførde sit Folck i Marcken/ oc skickede mange Bud/ til Kong Priamum, hand skulde komme an til Strid/ men forgieffuis: Thi Kong Priami Mact/ var saa forsueckit/ hand icke torde møde Fienden/ vden hand fick ny vndsetning/ huilcken hand forwentede huer Dag/ derfore holt hand sig/ inden sine faste Porte i god forwaring. Vdi

Øster/

Øster / megit langt fra Troja / var it stort mectigt Land / huilckit var alene med Quinder besat / forudden Mandkion / som kalledis Amozones, stridbare Quinder / eller Skioldmoer / deris idret var / at effterfølge Krig oc Aarloff aff deris ungdom / strax hoss deris Land / var en Ø / som dyrckedis alene aff Mandkion. Disse forneffnde Skioldmoer / seilede en sinde om Aarit / til samme Ø / som Mendene bode paa / oc var hoss dennem vid tre Maaneders tid / til de formerckte sig haffue vndfangit / saa fore de til deris egit Land igen. Naar de bleffue forlosste / oc de finge it Pige Barn / da beholt de det hoss sig / oc lode det oplære / i samme offuelser de vare selff vande til / mens finge de Drenge Born / da forsende de dem / effter Aar oc Dag var om / til deris Fader / aff huilcken de haffde vndfangit. Offuer dennem var en ypperlig Dronning / som for sine mectige gierninger / var vide vdi Verden berømmit / vid Naffn Penthesilea, hun elskte Hector inderligen men hand leffde / for sin store Styrcke / Mandom oc ypperlige Gierningers skyld. Den tid hun horde / den store besuæring / de Græker tilføyede det gantske Trojaniske Rige / tager hun it stort antal aff sine Jomfruer til sig / som vare mest beuant til Strid / oc for den kierlighed hun haffde til Hector, gaff sig paa Reisen til Troja. Hende bleff icke tilkiende

kiende giffuit / om Hectors død / før end hun kom i Staden / thi sørgede hun offuermaade i nogle Dage / omsier bad hun Priamum gierne / hand vilde beskicke all ting / med Krigsfolckit / oc monstre dem vd / saa vilde hun tage sine Jomfruer til sig / oc drage i Marcken imod Fienden / lade dem nogit vide aff deris styrcke / oc huad det var / med Quinder at stride. De giorde ferdigt / Pentheſilea, Phileminis, Æneas, oc Polydamas, oc de andre offuer bleffne / huilcke Regementer som vare forsuage / dem forferskede Priamus, aff tre eller fire / giorde it fuldkommit Regimente / vnder sin beſtilte Øffuerste / lod dem saa aff Staden / vnder Gudernis beskermelse / igiennem den Port Dardanides. Der de kommer i Felt / byder de de Græker an til Strid / de forsommede sig icke / men sloge strax sammen med de Trojaner.

Menelaus søgte til Pentheſileam, med sit Glaffuind / men hun tog saa veldeligen imod hannem / at hun stotte hannem aff Hesten / tog den strax op / oc sick en sine Jomfruer i forvaring. Diomedes meente hand vilde giore det bedre / huilckit dog hannem icke lyckedis / thi Dronningen stack ham fra Hesten / saa baade hand oc Hesten gick omkuld / til med tog hun / hans gode Skiold fra hannem. Dette kunde Ajax Oileus, Konge offuer det Folck / som Locri kalledis icke fordrage / rende til Pentheſileam,

leam, aff all sin mact / vilde giffuit hende sit Banesaar / men hun skenckte hannem aff samme skaal de andre finge / oc formedelst Kong Philiminis, kom hende til bistand / finge de Ajacem vid Hoffuedit / oc som de vilde fort hannem fangen til Staden / kom Diomedes, oc frelste ham aff deris Hender. Herfore bleff Dronningen saa i vrede forbittrit at hun med sit Horns lyd / til sig kallede alle sine Jomfruer / trengde de Græker paa flucten / oc forfulde dem til Haffbredden / haffde visseligen nedlagt deris gantske Mact / huis den ypperlige Diomedes, icke haffde kommit sine til hielp. Der slogis de saa lenge / til den morcke Nat / skilde dem at / oc Pentheſilea med de andre Trojaner / droge i Staden igen.

Kong Priamus gaar de Skioldmoers Dronning imod / tacker hende paa det kierligste / for hun haffde holdit sig saa vel i Marcken den Dag / oc lagt slig priis oc seyer ind / erbod sig imod hende med offuerflodige skenck oc gaffuer / thi hand forhaabedis vid hendis bistand at bliffue sine Fiender offuermectig. De stride mod hin anden i mange Dage / til Menelaus kom / (effter to Maaneder / vare forløbne / fra Scyro,) oc forde Pyrrhum, Achillis Søn / med sig / som hannem var fød aff Deidamia, Lycomedis Daatter. Hand kom i Leyren / til de Mirmidoner, som var hans Faders Folck / oc fant Hip-

podamia forestaa alt sin Faders medhaffuende/ bleff der en stor glæde iblant alle. Alle Konger oc Forster forsamlede sig til hannem/ oc trøstede hannem offuer sin Faders død/ bade hand vilde haffue it got Mod. Huor til hand suarede oc sagde/ sig være vel witterligt/ huad skeeben Guderne haffde lagt Menniſken paa/ den motte de vere vndergiffne. Til med/ saa var alderdom vederstygelig for de siercke Mend/ som efterfølger Krig oc Aarloff/ huilcken de Doune oc Ørkisløße alene elske. End sagde hand/ det forminskede megit paa hans sorrig/ at hand horde/ hand var icke slagen i aabenbare Strid for sin Fiende i Marcken/ men var forrædeligen tagen aff dage/ thi hand vel horde oc spurde/ der huercken var/ eller haffde vært nogen sierckere/ end hans Fader var/ vndertagen den eniste Hercules. Offuer alt/ sagde hand/ hans Fader var vel den/ som med rette burde den Priiß/ Troja formedelst hans Mandom/ bleff forstorrit/ dog glædde hand sig/ der var nogit til offuers/ huorpaa hand kunde indlegge sig it vdødeligt Naffn oc Ryete.

Agamemnon bød Pyrrhus, oc de andre Konger/ vilde være hans Gester til Afftens Maaltid/ huilckit oc saa skede. Offuer Borde berømmede de Achillis Mandoms gierninger paa det høyeste/ oc fortalde huilcken lyckelig fremgang de hafde/ saa lenge hand

ge handleffde. Huortil Pyrrhus ſiarede / hand vilde ocſaa / neſi Guds hielp giore ſit der til / ſaa de ſkulle befindis / hand icke wtilborligen ſkulde kaldis hans Søn.

Anden Dagen at Morgen / gick den vnge Herre vdaff ſit Telt / hannem motte ſtrax Diomedes oc Ulyſſes. Hand hilſer dem venlige / oc ſpor / aff huad Aarſage de komme til hannem: De ſagde / der var beſluttit / de vdi nogle Dage vilde holde op med Krien / paa det Folckit / ſom aff den lange Seilatz vare modige oc trætte; kunde vederquege ſig diſſimidler tid / paa det de kunde være ſaa megit diſſ brugeligere imod Fienden. Saa bleffue de ſtille liggendis vdi to Dage. Der effter ruſtede de ſig til Strid / ſaa vel de Trojaner / ſom de Græker. Pyrrhus klædde ſig i ſin Faders Ruſtning / oc kom med ſine Mirmidoner, i Marcken / kom forſt i vending med Polydama, Anthenoris Søn / ſlog hannem fra Heſten / oc ſom hand vilde huggit ham til dode / kom Kong Philimenis med ſit Folck der imellem / ſaa Pyrrhus, kunde icke fuldkomme ſin villie / thi offuergaff hand Polydama, oc gaff ſig i vending med Philimen, oc ſlotte hannem fra ſin Heſt / oc ſom hand vilde tagit ham til fange / ſtridde de Paſſhagonier ret veldelig for deris Herris / frelſe. Ajax Oileus, giorde oc ſit beſte / at legge Kong Philimen / ned /

ned / men kunde dog indtid vdrette / for den veldige modstand de haffde. Penthesilea, lod sig see / i sin blancke Rustning / oc loed tee sit freidige Mod / gaff sig i vending / med de Mirmidoner, oc sende mange aff dem til de døde.

Ajax Oileus, slog Dronningen til Jorden / men hun stod frimodeligen op igen / oc med sin brede Øxe / (huilckit slags Vaaben / at bruge i Krig / hun selff haffde først paafundit) hug saa vredeligen til Ajax igen / at hand falt fra Hesten / I midler tid / finge Dronningens Jomfruer / hende paa sin Hest. Da formerckte hun Philimenis, var tagen til fange / aff de Mirmidoner, thi tog hun sine Skiold-møer til sig / gaff sig i vending med dem / slog saa mange ned aff de Mirmidoner, at Pyrrhus noddis til / at offuergiffue sin Fange / oc komme sine til ondsetning / raabte fordi til sit Folck at de sig skulde skamme / at offuergiffue sig / for en haab Quinder. Med det samme rende hand til Penthesileam, hun tog veldeligen imod hannem igen / hand brød paa hende sit Glaffuend / kunde dog icke rocke hende i Sadelen. Men hun stack hannem fra Hesten til Jorden. Pyrrhus kom med en hast paa Benen / oc med sit dragne Suerd / hug tag om tag paa Penthesileæ Skiold / hun galt ham lige for lige / oc vigte hannem icke en Fod. De Mirmidoner, hialp ham til Hest igien /

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

igien / thi søgte hand til Dronningen / oc som de vare begge optende med en dødelig auuind til huer andre / rende de sammen / Pyrrhus brød sit Glaffuend paa hende / dog fick hun ingen skade / men hun betalde ham veldeligen igen / hun saarede hannem megit ilde / oc it stycke aff hendis Glaffuend / bleff siddendis i hans Liff / huor offuer bleff it stort skrig i Hæren / huer beflittede sig at heffne hans skade. De Græker trengde hende haardeligen / oc hugge hendis Hielm i stycker / dog værde hun sig dapper for dem. Pyrrhus saa huorledis Penthesilea, stride med bart Hoffuit / thi vende hand sig mod hende / oc vilde heffne sin skade / vaar saa i vrede optent / at hand actede icke om det stycke Glaffuend / hand haffde enda siddendis i Liffuit paa sig / hun kunde icke saa snart forsætte hannem huggit / hand io treffede hende paa Axelen / oc hug hende den ene Arm aff / saa de falt tillige til Jorden. Da spranck Pyrrhus fra sin Hest / oc hug hende i stycker / hans Blod var hannem paa det neste forløben / aff det Saar hand fick tilforn / thi besuimede hand / saa hans Folck motte tage hannem op / oc føre hannem saa got / som halff død / til Leyren. De offuerbleffne Skioldmøer / sørgede offuermaade / for deris Dronnings ynckelige død / sloge fordi aff all mact / paa de Græker / besynderligen paa de Mirmidoner, oc i en kort

Penthesilea, bliffuer slagen.

tid / nedlagde vid tu tusinde aff dem / dog bleffue de paa det sidste aff de Græker offuervunden / oc huilcke icke bleffue slagne / søgte med de andre fluctige til Staden / sig der / inden hans stercke Mure / at befrii. Der sigis de Trojaner miste den Dag i Striden / mere end ti tusind Mand / foruden saa mange / som bleffue slagne aff de stridbare Quinder / som Dronningen efterfulde.

Nu var all de Trojaners Mod oc fortrøstning / om Seyeruinding faldit / paa mere vndsetning: thi beflittid de sig indtid ydermere / end de kunde forvare deris Stad / med sterck Vact oc tilsiun / at de icke vforvarendis / skulde aff Fienden offuerfaldis. De forlode sig paa deris høye / oc stercke Mure / inden huilcke de viste sig vel forvarede / huis de hafde Proviant oc vnderholdning nock / oc de icke vilde være huer andris Forrædere Indbyrdis.

De Græker belagde Staden / oc sloge deris Leyer ind vnder Muren / saa de som vare der inden fore / kunde icke komme vd / sig til beskermelse efter den Dag. Der handledis iblant de Græker / om Penthesileæ Legeme / som i stycker bleff opsanckit / huorledis der med skulde holdis. Somme vilde det skulde kastis for Hunde / oc opædis. Pyrrhus svarede der imod / oc vilde det skulde hæderligen beskickis til Jorden / efterdi hun baade var en Dronning / der til

der til en priselig Quinde. Diomedes, domde / det icke var vert / nogen ære at skulle beuisis / efterdi hun var Aarsage til / saa mangen ypperlig Krigsmands død. Paa det sidste bleffue de eens / hun skulde kastis i den Søe / Scamandrum, liggendis hart hoss Staden. Efterdi de Trojaner vare i saadan nod oc bedroffuelse beengstigit / forsamler sig Anchises, oc hans Søn Æneas, disligisi Anthenor, oc hans Søn Polydamas, oc gaar i Raad med huer andre / huorledis de kunde best / frelse deris Liff oc Gods / huis det icke kunde skee i andre maader / da vilde de forraade Staden. Handling om Staden at forraade.

Først / vilde de tale / med Kong Priamo, om hand vilde indgaa Fred med de Græker / oc lade dem igen bekomme Dronning Helenam, med fuldkommen restitution, oc vederlag / for huis hans Søn / hafde tagit paa den Øe Citherea. Dette kunde Priamus vel hafde giort / oc der med frelst sig / sin Dronning / sit offuerblesne Folck / oc sin Stad / om de Græker hafde villit samtyckt saadanne vilkaar. Men det var vuist / de efter slig stor oc wbodelig skade / skulle lade sig til fred offuertale / Besynderligen / nu Macten var paa deris side / huilckit de nock i begyndelsen bod sig til / for deris gode Folck vare spilt / oc saa elendeligen omkommit.

Kong Priamus formerckte det / som Anthe-

nor,

nor oc Æneas, forregaff / var icke aff den kierlighed / oc gode hiertelag de haffde til hannem / som de ellers med rette burde / mens det vid slige Practicker kunde haffue bequem Aarsage / at forraade hannem / oc det gantske Kongelige Huß / der med adfrelse deris egit Liff oc Gods: thi suarede hand indtid / vden hedensillede det til it almindeligt betenckende i alle hans gode Mends forsamling. Da stod Anthenor op / oc talede Kongen saaledis til:

Dette er eder / min Herre Konge / vel vitterligt / huad nod oc fare wi ere nu vdi / huorledis vore Fiender / som staar effter eders / oc alle voris forderffuelse / haffuer lagt nu sig ind under vore Porter / saa ingen kand komme ind eller vd aff Staden: Til med / saa er eders Macт saa forringit / at i ingen ydermere modstand kand giore / icke helder er der nogen Macт at foruente / som kand driffue dennem aff eders Land. Skal wi dog alle saa indelucte aldelis omkomme? Aff tuende onde Kaar / er det best at vduellie det ringiste. Thi synis mig raadeligst at være / baade for eder oc oss / i søger alle de veye / som kand tiene til Fred. Først skicker dem Helenam med det andet tagne Gods / igen / siden seer til / J / med en Summa Guld / kunde formilde dem / saa tore de / end lade sig sige / helst fordi de ere saa vel kaade / aff denne languarige Krig / som wi. Æneas, var

fast i

fast i denne meening/ at der vare ingen bedre Raad/ end de Anthenor haffde foregiffuit. Her vid bleff Priamus megit selsom oc vnderlig/ fattede atskillige Tancker til dem/ suarede saaledis: Dette kand ieg icke forstaa mig paa/ J/ som haffuer vært med i Raad oc gierning/ denne Krig skulle anfangis oc fuldriffuis: Du gode Anthenor, raadde du oss icke/ der du komst/ aff Grækeland/ huort hen/ ieg dig haffde sent/ at begiere min Søster Hesionam, tilbage igen/ wi for den forsmedelse/ dig der tilføyedis/ skulle dem med Krigsmact igen besøge/ huilckit wi icke haffde giort/ haffde du med dine Raad oss icke der tilskyndit. Men dine falske Ord opuackte oss/ til saadan offuerdaadighed. Oc du Ænea, huorledis forholst du dig med voris Søn Paris? varst du icke en Hoffuit mand/ for den gierning/ hand skulle tage Helenam, med sig? Haffde du raad hannem saa megit fra/ som til/ da haffde hun aldrig seet de Trojaniske Mure. Huorledis kommer det nu til/ effter voris Børn ere slagne/ oc foruden all den anden besuering/ wi haffuer vdstaait/ i/ saa wtilbørligen kommer her for/ oc raader oss til/ at søge Fred med de Græker/wi saaledis med forsmedelse oc spot/ skulde ende vore Dage. Æneas, bleff heroffuer suarligen fortornit/ oc talde mange store Ord imod Kongen/ Anthenor oc hand ginge begge vrede fra Kongen.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Da kunde Priamus icke haalde sig for graad/ som ellers var en wforsagit Krigsmand/ oc haffde seet mangen vreder Karl/ vnder Dynene; der hand formerckte/der var Forræderi for haanden/oc hans beste Mend/ skulde vere/ haffde ont i Sinde imod hannem/ oc hans Stad. Sligt at forekomme/ taler hand hemmeligen med sin Son/ Amphimaco, oc sagde: Kiere Son/ saa haffuer det sig/ disse tuende mine Raadsherrer Anthenor, oc Æneas, ere til sinds/ at forraade Staden i de Grækers Hender/ thi er det fornoden/ wi legger Vind paa/ wi faar dem aff veyen/ for end wi vid dennem skulle omkomme. I saa maade ville wi denne handel angaa. I Morgen ville wi lade alt voris Raad forsamle/ saa komme de oc til stede/ da skalt du holde dig paa en hemmelig sted forborgit/ med nogle aff voris troe Mend/ naar de saa kommer til forsamlingen/ skalt du med de du haffuer hoss dig offuerfalde dem/ oc slaa dem begge ihiel. Dette var neppelig talit oc sagt/ eller saa lønligen besluttit/ det bleff jo strax fort for Ænea, aff huem/ ved mand icke. Hand besuer sig strax med Anthenor, oc de andre deris Selskab/ endeligen at ville forraade Staden. Icke heller vilde de med Kongen besøge nogit Mode eller Forsamling/ vden de komme der til Beuebnede. Disse tuende/ Anthenor oc Æneas, vare nest

Kongen

Kongen vdi ſiorſte myndighed oc anſeelſe hoß de Trojaner / for deris Rigdom / Slect / oc Byrd ſkyld. Det ſkeede / Kongen lod forſamle alt ſit Raad / Anthenor oc Æneas bleffue oc ſaa kallede dertil / thi komme de ſom ſagt var megit ſterck beuebnede / paa Kongens Huß / ſaa Kongen noddis til / at affſtaa ſit forſæt / oc begynde at handle paa en anden viis / Raadforde ſig med dem / huad gioris ſkulde i neruerendis tilfald. Æneas ſtod op for alle de andre / oc raade der ſkulle gioris Fred med de Græker: Endog Kongen var der alldelis imod / kunde det dog intid hielpe; thi den gemeine Mand / holt med Ænea, freds handling paa den tid / være det beſte / efterdi de vare icke mectige nock / at ſtaa Fienden imod. Der heden vendis det paa det ſidſte / Anthenor ſkulle ſendis til de Græker / med dem / om en fuldkommen Fred at forhandle / oc bleff der Freds tegn paa Muren opreißde / paa det de Græker ſkulle lade dem / ſom vdſickede var / til ſig komme fri oc vbehindrede. Anthenor kom vd aff Staden til de Græker / forregaff dem ſin verff paa en anden viis / end ſom hannem var betrodt. Da bleff der vdualt / Agamemnon, Idumeneus, Diomedes, oc Ulyſſes, huad de giorde med Anthenor, det ſkulle aff alle vi-tryggeligen haaldis. Anthenor loffuede at vilde fly dem Staden ind / dog ſkulle de forviſſe hannem

oc Ænea paa deris/ oc deris tilhengeris/Liff/Gods/ Huſe / oc alt/ huad dennem tilhørde/ oc der paa giffue dem en fuldkommen tryghed oc foruaring / ſom de ocſaa giorde. Paa det denne Sag / kunde haffue it vduortis Skin / oc være foruden Miſztancke/ bebegierede Anthenor, at Thalthybius, ſom var en gammel beſlagen Herre / motte følge hannem vdi Staden / huoraff hand vel viſte / Indbyggerne ſkulle haffue it got Mod/den handling var oprictig/ſom hand giorde med de Græker. Der med tog Anthenor affſkeed fra Agamemnon, oc de andre / oc gaff ſig med Thalthybio i Staden. Den Dag giordis der indtid ved / thi det var ſilde de komme ind / men anden Dags Morgen / lader Priamus forſamle alt Folcket vdi Staden / lod ſaa fremkalle Anthenor, hand ſkulde giffue i allis neruerelſe oc paahøre beſkeed/ huad der var handlit hoß de Græker/ oc huorledis de vare til ſinds. Anthenor ſkiuler Skalcken oc ſit Forræderi/ med en foruend Tale / giffuer for / huor mectige de Græker vare / huor trofaſte vdi Ord oc Loffter / oc det beuiſte / med den oprictighed de lode tee / ſaa tit oc offte nogen ſtilſtand giordis / ſom aff dennem ſiedze bleff wbrødeligen haalden. Til med forregaff hand / de Trojaners ringe formuffue / at ſtaa deris Mact imod / oc ſagde / deris vilkaar vare ſaa bedroffuelige / vden de optenckte

middel

middel oc veye til fred / som kunde giøre ende paa deris bedrøffuelse / da motte de alle elendeligen forderffuis. End lagde hand dette til / der var ingen Middel oc Raad / at stille de Græker til freds med / uden vid en stor summa Guld / som kunde i nogen maade oprette den skade / de haffde aff den languarige Krig: Formanede dem / der skulle ingen spare sin formuffue / men huer skiude tilsammen / den Summa at fuldkomme / som de med de Græker kunde forligis om. Dog effterdi / hand icke fuldkommeligen viste de Grækers meening / vilde hand tage Æneam med sig / som ydermere skulde forfare deris begiering / oc lade dem saa vide en viß beskeed / huor til de skulde slaa deris Liid. De loffuede alle Anthenoris Raad / oc tackede hannem der til med stor ligen for sin vmage. Priamus stod oc tenckte paa den vtilborlige offuerlast / de Græker haffde giort hannem i begyndelsen / oc til all vitlofftighed / verrit selff en Aarsage / huorledis hans Børn / vare hannem fraroffuede / oc foruden alt det andit hand haffde spenderit paa den Krig / kunde hand icke holde sig for Graad / besynderligen fordi hand med all sin Formuffue / skulde kiøbe sig fri aff sine Fiender / oc var enda icke forsickrit paa sit Liff. Dronning Helena hørde huorledis / der handledis om Fred / at giøre med de Græker; thi gick hun om Natten til Anthe-

nor, oc bad paa det venligſte / hand vilde icke haffue hende forgiet / hendis ſag motte befordris / iblant andre Artickler/ſom Freden bleff ſluttid paa/ at hendis forrige Hoßbonde/ Kong Menelaus, vilde tage hende til Naade / oc aff Hiertit tilgiffue / huis forſeelſe der var paa ferde. Dette loffuede Anthenor at vdrette / det allerflittigſte. Der effter forfoyede Helena ſig til Kongens Huß igen. Æneas, Anthenor, oc Thalthybius, droge vd til de Græker / der at Stadfeſte ydermere / huis tilforn talit var / oc huorledis de mod Dronning Helena ſig vilde forholde / naar Staden bleff opgiffuen. Det ſiuntis de Græker raadeligt / Diomedes oc Ulyſſes, ſom vare tuende anſeelige oc forſtandige Herrer / fulde de Trojaners Bud i Staden / oc paa quands viis / giffue de Trojaner / nogle vilkaar fore / om de dem vilde indgaa / ſtod der Raad til Fred kunde giøris. Der diſſe kommer i Troja / bleffue alle Mand glade / forhaabedis Fred var beſluttit: Men ſom de kommer paa Slottit Ilion, vilde forregiffuit deris meening i Priami, oc alt Folckis neruerelſe / hordis det it ſtort bulder / ligeſom der var it opror forhaanden oc aldrig nogen viſte / huort fra det kom. Derfore befryctede Diomedes, oc Ulyſſes, at der var nogit himmeligt Forræderi beſtilt imod dem / thi ſkyndede de ſig aff Slottit / oc komme med Anthe-

nor

nor i hans Huß / paa det de i eenlighed videre kunde tale med huer andre / om den sags leilighed. Der det bleff obenbare / da var der it Gemack / falt ned paa den side aff Slottit / som Helena holt huus / oc slog trende hendis Sønner / Bunomus, Corinthus, oc Idusthiel / huilcke hun oc Paris haffde afflit tilsammen. Ulysses spurde / hui Anthenor opholt dem saa lenge i deris begiering / oc loed det icke gaa for sig / som hand loffuit haffde? Huor til hand suarede: Guderne skulde vere hans vidnißbyrd / hand med Ænea arbeidede / paa ingen ting andet / end deris Løfte motte snarligen fuldkommis / men it var der i veyen / som det forhindrede / huickit hand dennem vilde fortellie / om de det vilde høre. De suarede Ja / gierne. Den tid sagde hand / vor Konge loed bygge / oc fundere denne Stad / da tenckte hand / at ville lade bygge it Tempel / den Gudinde Pallas til ære / huilckit der det var fuldkommit / saa nær som Offuerdeelen / med Huellingen / oc huad der til hørde / falt der it vnderligt Tegn ned aff Himmelen / mit for det store Altare / huilckit endnu i samme Tempel / med stor Helligdom / forvaris / thi der holdis vist oc fast aff alle / efftersom Gudinden aabenbarit / denne Stad skal aldrig aff nogen Fiende offueruindis / saa lenge samme Tegn / med tilborlig ære / vdi Palladis Tempel bevaris / derfore kand der

icke

icke nogen saa det aff den sied / det er paa / vden Klercken Thean, som det haffuer vdi forvaring/med synderlig flid. Ingen kand ei helder sige / huorledis det er skickit / eller huor aff det er / vden meste Parten meenis at vere aff it synderligt dyrebar Træ. Dette Tegn / som effter Gudinden / Pallas, kaldis Palladium, er de Trojaners høyeste trost / derfore leffuer de saa tryggeligen. Det er Aarsagen huorfore ieg saa lenge vdi mit forsæt haffuer værit oppehaalden. Her til suarede Diomedes, er det saa/ som du gode Anthenor siger om Palladio, med huilckit følger slig krafft oc Helligdom / da er all vor handling forgieffuis/ om Staden at indtage. Anthenor bad de vilde giffue sig til freds en føye tid / hand vilde handle med Klercken Thean, hand skulle for en Summa Guld / vdfore Palladium, oc antuorde det de Græker i Hender / huor paa hand sagde sig at haffue i nogen maade fortrøsining. Der med endis deris Raadslag. Diomedes oc Ulysses, forføyede sig aff Staden til Leyeren / Anthenor skyndede sig til Slottid/ bad Kong Priamus, vilde holde it allmindeligt Raad. Der alle Mand vare forsamlede/ opstod Anthenor, oc talede til Menigheden saaledis: Det skal alle Mand vere vitterligt / ieg paa det troligste / oc flitteligste haffuer handlit med de Græker / paa allis voris vegne / om huis

som

som kand thiene / til en god Fred oc rolighed / at denne skadelige oc languarige feide / motte komme til en god ende / for wi alle aff Suerdens skarphed / bleffue opslugne: Da haffuer ieg bract det saa vit / de Græker begierer tiffue tusinde Marck Guld / oc tiffue tusinde Marck Solff / oc hundrede tusinde Læster Huæde oc Korn / saa ville de giøre med oss en æuig Fred.

Her til suarede alle Mand Ja / huer for sig vilde gierne giffue til denne Skat / aff deris formuffue / med en god villie. Der bleff ocsaa berammit / en viß Dag / inden huilcken disse forskreffne Summa, skulle erleggis. I midler tid / handler Anthenor, med Klercken Thean, om Palladio, oc gaff hannem en stor haab Guld / hand saa lønligen vilde bere det aff Templen i sit Huß / huilckit hand ocsaa giorde. En part den gode Herre til villie / en part aff wmettelig begierlighed / til den store Skat / som hannem bleff loffuit oc viist. Saaledis fick Anthenor de Trojaners Helligdom bort / oc loed det strax skicke vd / til de Græker / giorde saa Ord / offuer den gantske Stad / Ulysses haffde med vnderfundighed tagit det bort / for nogen det viste. I men de samlede / paa den vdloffuede Summa Guld / Solff / Korn oc Huæde / til at stille de Græker til freds med / ansaa de det for got / at giøre den Gud Apollo, it

almindeligt Offer / aff allehonde slags Qveg / som de vilde slacte/hannem til ære. Da tildrog sig tuende merckelige hendelse. Forste var/de ingenlunde kunde faa Ild/ vdi Vidden/som Offeret skulde brende paa/ endog de forsøgte det / tit oc offte / saa sluctis den huer gang vd / oc forgick vdi en Rog.

Det andet var en Ørn / kom med stoert skrig flyendis i Lufften offuen offuer Alterit / som det slactede Offer var paalagt / oc spente med sine Kloffuer induollen der aff / oc forde det bort / til de Grækers Skibe.

Offuer slig hendelse / bleffue de Trojaner megit forskreckede / oc forstode deraff/ Guderne vare blefne dennem vrede / thi vilde de sporge Cassandra til Raads / huad sligt skulle betyde. Hun sagde / det Forste tegn / bemerckte/ Apollo var vred / for hans Tempel skyld / som var med Menniskelige Blod besmittit oc vanhelligit / i det / Achilles var der vdi ihielslagen. Thi raadde hun dem / de skulle gaa til hans Graff/ oc derpaa optende it Bluß/ aff huilckit de kunde giøre slig Ild / som icke saa skulle / som tilforn vdsluckis.

Aff det Andet Tegn / sagde Cassandra sig visseligen/ oc i sandhed kunde formercke der var Forrædeligen handlet med de Græker om Staden / at opgiffue oc antuorde i deris Hender. Calcas bleff oc-

saa til-

saa tilspurt aff de Græker / huad denne vnderlige hendelse / med denne Orn / haffde at betyde. Hand sagde / det bemerker / J / inden en stackit tid / skulle faa Staden ind. Calcas oc Chryses, bad / de Græker vilde ocsaa giore it Offer / den Gud Apollo til ære / huilckit ocsaa skede. Effter det var forrettit / kalder Klercken Chryses, de fornemste Herrer oc Regentere til en side / oc raadde dem saa hemmeligen / de skulle aff Træ / lade giore en Bygning / effter en Hestis lignelse / saa stor / der kunde tusinde bevebnede Mend skiule sig i hannem / huilckit Epeus skulle tage sig paa / oc som en Mester / staa den Bygning fore / huor til bleff fort / vtalligt megit Tømmer / aff den Skow Ida. J midler tid / begiffuer de Herrer / som vare vdkaarne til freds handling med de Trojaner / sig til Staden / som vare Diomedes, Ulysses, Idomeneus, Ajax Oileus, Nestor, Meriones, Thoas, Philocteta, Pyrrhus, oc Eumelias. Huilcke der de komme paa Torffuit / bleffue Indbyggerne gantske glade / trode deris bedrøffuelse skulle nu snart faa en ende. Thi lobe de til i hobe tall / oc giorde dem / med neyen oc gryssen / stor Reverentz oc Ære. Paa beleilig tid / bleff der haaldit it Kongeligt Pancket / for disse fremmede Herrers skyld / huor til Anthenor, som den rette Fredzhandlere / bleff ocsaa kaldit / hand med megin æris beuiß-

ning tiente de fremmede Konger oc Herrer. Om Morgenen/ der effter god be tiden/ bleff alle de Elste oc Raadit forsamlit vdi Minervæ Tempel / der gaff Anthenor dem fore / Disse Ti vare aff de Græker vduaalde/ at giøre en euig Fred med de Trojaner/ oc huad de samtyckte / skulde aff dem alle wbrødeligen haaldis. Var det demnem behageligt/ da vilde hand føre dem op i deris forsamling. Der de komme / gaffue de huer anden Haand / paa begge sider / oc bleff der besluttit / der skulde giøris Altere vden for Staden / imellem Leyeren oc Muren / der vilde de med Offer/ oc deris Guders paakaldelse / den Dag dernest i alle Mands Asiun / suerge huer andre / en stadig oc fuldkommen Fred. Diomedes oc Ulysses suore paa alle deris tilhengeris vegne / wryggeligen/ oc wforfalskit vilde haalde / alt huis med dennem aff Anthenor var besluttit / oc huis de vare om eens. Her til kallede de deris Offuerste Gud Jovem, Soel oc Maane/ Jorden / oc det store Haff / til vidnisbyrd. Der effter deelde de det Offer som for den gierning Skyld / helligit var / i tuende Parter. Det ene vende de mod Solen / den anden mod deris Skibe / oc ginge saa der imellem. Anthenor paa de Trojaners vegne giorde lige saa / med samme Ceremonier samtyckte det som sorit vare. Den fattige Almue/ som icke tenckte paa det Forræderi / der

var vn-

var vnder / eller forsaa sig der til / i det ringiste / ophøyede Anthenor som en Gud offuer alle / som den eniste / formedelst huilcken / de meente sig med de Græker være fordragne / oc ingen haffde vært Aarsage / oc tilhielpere til den Fred ; vden hand.

Men det var saaledis stille med Krien / da omgingis de venligen med huer andre paa begge sider. De Græker besøgte Staden / effter deris egen villie / oc de Trojaner de Grækers Skibe / saa tit dem lystede.

Effter denne Fredstand var giort / tager de Herrer oc Konger / som offuerbleffne vare aff dem / der komme Kong Priamo til vndsetning / forloff fra Kongen / oc droge med det Folck de haffde i beholdning / hiem til deris Lande. Iblant dem var Kong Philiminis aff Paflagonia, som ocsaa tog de offuerbleffne Skioldmøer med sig / oc flyde dem til deris Lande igen. Epeus skyndede sig / med den store Tommer Hest / som megit konstelig bleff / dog med en hast ferdig bygt. Det som Fodderne skulle vere / var giort med Ruller oc Hiul / paa det hand vden besuerlighed / kunde fremforis : thi det var i alle Mands Munde / den Bygning beriddis / de vilde den Gudinde Minerva der med forære. Hand fordis frem vnder Muren / oc bleff raabt vd til de Trojaner / de skulle med all Gudelighed komme oc tage imod / huis

som var Gudinden Minerva helligit / oc hielpe til det at indføre i deris Stad / til hendis Tempel. Huorfore der kom aff Staden / en stor haab Folck / som med megen Gudelighed oc Helligdom / toge imod den Skenck / oc førde den nermer Muren / end den var tilforn : Men effter de formerckte / sig forhindris / aff Bygningens storhed / den kunde icke gaa ind igennem Porten / raadde de alle / en part / aff Offuerdelen paa Muren / skulde nedbrydis / huor til de lode sig villig finde. Som denne Hest var mit i Porten / vilde de Konger aff Grækeland / icke lade hannem føre videre frem / før den Skat / var erlagt / de vare forligte om / saa bleff den gierning / halffparten vgiort bestaaendis / oc Muren / en deel nederbrut.

Ulysses leide saa mange Konstener der var i Troja / som arbeidede vdi allehaande Redskab / til Skibs tienlig vare / som Tommermend / Reebslager / Smede / huilcke der renoverede oc fornyede / huis som var bleffuit paa deris Skibsflaade vdueligt. Der alting var ferdigt / Arbeiderne hafde faaet deris betalning / beder de / at de Græker ville fuldkomme / huis som forretagit var. Muren bleff i grund nedbrut paa den sted / som tilforn var begynt paa / oc huer for sig / baade Mend oc Quinder / lode sig finde villig med skemt / oc megen lætferdighed / droge de den store Tommerhest i Staden til sig.

Troja

Troja indtagis.

OM Natten der de Trojaner vare baade aff offuerflødig Drick oc Soffn besuerede / huilcke dem var paakommet / formedelst den wsigelige glæde oc tryghed / de haffde aff det / de icke andet viste / end en Fuldkommen Fred var giort: Da optender Sinon, som var Hopmand / for det skiulte Krigsfolck i Hesten / en Jld / som skulde vere it Tegn for de Græker / de med Nacten skulde falde an / huilckit de oc giorde. Sinon. Der de komme til Porten / fant de den aaben for sig / thi deelde de Stadsens Stræder oc Gader sig imellem / oc der Tegn bleff giffuit / falder de ind paa alle Orter oc Steder i Husene / slaar ihiel / uden nogen miskundhed alle dem for Haanden komme / her spardis huercken Hellige / eller almindelige Stater / huilcke end tenckte sig ville beskerme / bleffue de dog drebte / før de komme til Vaaben oc Verie. In Summa, her var ingen ophøring paa Blods udgydelse. En stor jammer / Forældrene saae deris Børn marteris / for deris Øyne / motte ocsaa selff gaa den samme Vey. Her forsommedis ei heller med Jld oc Brand / som alle vegne her oc der / i Husene bleff anstucken. Dog bleff tilforn set sterck Vact / offuer Anthenors oc Æneæ Huse. Kong Priamus, saae sig vere forraad / flyde

til

til Jovis Altere/ Cassandra, til Minervæ Tempel/ der falt Pyrrhus ind/ paa Kongen/ oc slog ham i hiel for Alteret/ vden all miskundhed/ haffuendis ingen anseelse/ huercken med hans høye Alder/ eller med hans fordum vilkaar. Ajax Oileus tog Cassandram fangen/ aff Minervæ Tempel/ i sin forvaring. Effter som de Trojaners Naffn/ vaar saa vederstygeligt/ oc ilde luctendis for de Græker/ huor offuer de inderligen torstede/ effter deris ødeleggelse/ thi ginge de vdi Raad/ huorledis haaldis skulle med dem/ som til deris Liffs beskermelse/ vare flyde til Gudernis Templer/ huilcke effter almindeligt samtycke/ bleffue vddragne/ oc som andet Qveg fort hen til Slacterbencken/ for allis Øyne at drebis. Der bleff oc opleete beleilige/ oc trygge steder/ huor de kunde tilhaabe samle/ Guld/ Solff/ dyrebar Kleder/ oc huad kaasteligt var/ som de til Priis oc Bytte finge.

Som de vare nu mette aff de Trojaners Blod/ oc Staden laa i fall Aske/ tager de sig fore/ at skiffte Byttit sig imellem/ begynder først/ paa de Høyborne Quinders Personer. Helena bleff vden lod giffuen Menelao igen. Andromacha, Hectors Forstinde/kom Pyrrho til haande/med begge sine Sønner. Ulysses, fick Hecubam til Priis/oc saa fremdelis/ Høye oc Nedrige Standis/ finge/ som deris

Perso-

Personer vare til / oc efftersom de haffde beuist sig Mandeligen i Krien. Polyxena, som Æneas haffde skiult / vdi Anchisis, sin Faders Huß / bleff aff Anthenor opsøgt / oc antuordet de Græker i Hender: Pyrrhus, forde hende / til Achillis sin Faders Graff / oc slactede hende / domde saa / det vere tilborligt / hun paa hans Faders Graff / skulde vdgyde sit Blod / effterdi Achilles bleff for den store Kierlighed / hand haffde til hende / saa yndkeligen formyrdit. Men om Palladio, de Trojaners Helligdom / bleff en megit stor trette imellem Kongerne Indbyrdis.

Ajax Oileus, som haffde hafft størst wmage med Krien / fra Begyndelsen til Enden / oc som haffde beuist sig Mandeligst / for alle de andre / som da igen leffde / holt det for / Palladium, sig med rette tilhørde. Diomedes oc Ulysses vare hannem tuert imod / sagde at Staden bleff vunden / formedelst deris forsictighed / oc Palladium dennem aff Anthenor Stadens Forrædere bleff giffuit / oc antuordit. Meste parten Forsterne / domde Ajax, dette Bytte til / for sine Mandoms gierningers skyld / vndertagen Agamemnon oc Menelaus, de holt med Ulysse, oc det for den Aarsag skyld / forneffnde Ulysses med sin prydelige Tale / frelste Helenæ Liff: Den tid alle Kongerne / vilde hun skulde endeligen

døe / for huis skyld / saa megit Blod var vdstyrtid / da kunde Menelaus oc Agamemnon icke beskermit hendis Liff / haffde Ulysses icke kommit dem til hielp / thi giorde disse / hannem med Palladio til villie igen. Huorfore de om dette Bytte vaare Partiske indbyrdis / Agamemnon oc Menelaus, holt med Ulysse, de andre med Ajax. Men Ajax kunde icke holde sig for harm / sagde dem friligen i Synene / det skulle kosie deris Liff oc Blod / som haffde verit hannem imod med dette Bytte. Strax paa samme stund / beskickede Agamemnon, Menelaus, oc Ulysses, sierck Vact / paa deris Liff / paa det de kunde vere secker / oc dißbedre forvarede om nogit paakom. Men om Morgenen der effter / bleff Ajax funden formyrdit i sit Quarter. Huor offuer der opvactis en stor Tumult iblant alt Krigsfolckit / thi hand var dem alle kier / for sine Mandoms gierningers skyld / oc for hand saa troligen haffde tient dem i den gantske feidis tid. Dersom det haffde skeet / før Staden bleff indtagen: da haffde der bleffuen tuil om / huilcke Seyeruindingen skulde tilfalde. Pyrrhus loed hannem hæderligen begraffue / effter den viis som paa den tid / var seduanlig. Agamemnon, oc de andre Konger / som vare mißtenckte i Ajacis død / holt sig i midler med sierck Vact / indelucte. Ulysses, som mest fryctede Krigsfolckens vrede / vndkom saa

lenge

lønligen / oc gaff sig til Skibs / seilede saa fra de andre / oc loed Palladium bliffue effter sig hoß Diomedem. Hecuba vilde med døden forekomme sit ævige Fengsel / begynder derfore at skelde paa de Græker / oc ynskede all Vlycke offuer den gantske Krigsmact / huorfore Krigsfolckit førde hende bort / oc stenede hende ihiel / oc begroffue hende / hoß Abydum, kallede hendis Graff / Hunds graff / for hendis onde Munds / oc Tungis skyld. Cassandra som var med en Spaadoms Aand opfylt / sagde Agamemnon, huorledis hand aff sine egne skulde bliffue forraad / naar hand kom til sine Lande igen / oc den gantske Krigsmact skulle haffue en vlyckselig Hiemreise.

Anthenor med sine Tilhengere / lagde sig vdi / at fordrage de Grækiske Førster / bad dem afflegge had oc affuind / oc tencke paa huad som tienligt var / til deris hiemreise. Der paa bød hand dem alle til giest / tog imod dem paa det høyeste / med ypperlig Tractament oc Foræringer.

De Græker kallede Æneam for sig i Rette / oc fordi hand haffde giort imod sin Æd oc Løffte / idet hand skiulte Polyxenam, som var skyldig at døe / domde de hannem alle endrecteligen / til ævig Landflyctighed / saa hand skulle romme sit Fæderne Land / det Trojaniske Rige / oc alldrig komme der igen. Æneas, bliffuer relegerit fra Troja.

Æneas, ſom icke kunde ſtaa deris myndighed imod / bad ydmyggeligen / de aff Naade / vilde vnde hannem / de tu oc tiffue Skibe / ſom hand tilforn var med Paris paa / vdi Grækeland / der de forde Helenam bort med ſig. Der til med / begierede hand ſaa lang dag oc friſt / hand kunde lade ferdige Skibene / med huis ſom til Reiſen fornoden giordis. Her vdi benaadede de Græker hannem / oc efterlod ham fire Maaneders friſt / til at fly ſit Toy til rette / oc at lade renovere Skibene. Anthenor, drog ſelfuilligen / fra Troja / huort heden / taler Hiſtorien intid om. Men Æneas, haffde en ſior affuind til Anthenor, thi hand haffde hannem miſztenckt / for hand ſkulde befort hannem for de Græker / vdi det Gieſtebud / hand giorde dem / oc verit en Aarſage til hans Landfluctighed / tenckte fordi op / alle de middel / huorledis hand kunde faa hannem aff veyen / hand icke ſkulde haffue mere part i det Trojanſke Rige / end hand haffde.

Æneas, loed til ſig kalde / alle de Trojaner / ſom vare i Troja offuerbleffne / til it almindeligt mode / taler dem ſaaledis til: Elſkelige Venner / i ſeer aabenbare / fra den Dag Lycken er bleffuen eder ſaa vblid / i ere geraaden i denne Liffs vilkaar / i / nu ere vdi / at i ingenlunde kunde ombere en Regentere / aff huilcken i med Raad oc Daad / kunde haffue it got

forſuar.

forsuar. Dersom eders omliggende Naboer formercker/i ere vdi min frauerelse aldelis vden it Hoffuit oc Herre / da skal de alldrig lade aff / at vexere eder/med Roff oc Mord/ i alle eders Dage. Siunis dette icke gaffnligt at vere/ i skicker vd/ at opsøge Anthenor, oc tager hannem til eders Konge / saa i vid hans Raad / oc bistand / kunde forsuare eder imod alle dem / som ville eder fortrenge. Alle behagede dette gode Raad vel / sende strax post vd / paa alle Orter / at opsporge Anthenor. Der hand bleff funden / finge de hannem tilbage til Troja med sig. Men Æneas tenckte at vilde offuerfalde Anthenor, effterdi hand var sterckere paa Folck end hand / oc slaa hannem ihiel. Huorfore de offuerbleffne Trojaner / som sligt formerckte / lader ham bede paa det allerydmygeligste / hand vilde staa aff sit forsæt / icke med Indbyrdis Krig / fornye de Saaer / som deris vduortis Fiender haffde giffuit dem / oc vare enda icke tillegte. Der til suarede Æneas oc sagde: Huilckit Menniske kunde der nogen Sinde saa stor Gudelighed betage / hand vilde spare saadan en Mand/ som alltid omgicks med Forræderi / formedelst huis Forrædiske gierninger det skeede / at den Hoybaarne Jomfru / oc tvskyldige Polyxena bleff opsøgt oc slactid offuer Achillis Graff; Til med / saa er ieg domt til æuig Landfluctighed / fra eders omgengel-

ſe / fra denne Stad / oc mit kiere Fæderneland / der-ſom det haffde værit mig vndt / ieg motte bleffuit hoß oder / huordan vor vilkaar haffde bleffuit / da haff-de det verit mig en ſior troſt / imod det megle Onde ieg i denne languarige Feide haffuer lid oc vdſtaad. Den tid de Trojaner horde denne Tale / ſom Æneas foregaff / domde de alle Anthenor ſkulle vige fra Troja / oc alldrig mere komme til den Stad eller Rige igen / i alle ſine Dage.

Anthenor bliffuer Landflyctig.

Anthenor giorde ſine Skibe ferdige med en haſt / loed vdføre alt huad hand haffde / en offuer-flodig Rigdom / gaff ſig til Soes / med halff tredie tuſind Mand hannem efterfulde / oc ſeilede ſaa lenge frem for adſkillige Ber / Lande oc Riger / til hand kom vdi det Adriatiſke Haff / der landede hand / oc fant en beleilig Platz / huor hand bygde en Stad / oc kallede hannem Corcyris Melena, der leffde hand lyckſalig oc rolig i mange Aar / oc holt got Venſkab med Oevideo, de Gebreners Konge.

Effter de Græker haffde i Grund forſtorrit Staden / oc opbrent den meſten deelen i Falaſke / thielſlagit Indbyggerne / oc mettid ſig aff deris Blod / ſette de ſig fore at ville ſeyle / med deris offuer-flodige Bytte hiem til deris Lande igen.

Paa Hiemreiſen bleff Ulyſſes, ſom forſt vd-ſeilede / forvilt i Soen / oc aff Storm / dreffuen ſaa

vit

vjt paa de vbekante Steder / at hand effter mange errores, oc vildfarelser / kom omsier hiem igen / bleff aff sin Søn Telegono, huilcken hand med Circe afflit haffde / ihielslagen.

Den Flode / som Ajacis Oilei Folck / de Locri kallede / vare paa / bleff aff Storm sønderslagen / oc Folckit drucknit / oc gantske faa bleffue biergede / oc komme paa Skibs vragene til Land.

Agamemnon kom hiem / oc fant all ting for sig i onde maade. Hans Dronning Clytemnestra, haffde lagt sig i Horerij / med en / hede Ægystus / i sin Herris frauerelse / hand afflede med hende en Daatter / hed Erigona, Det var Aarsagen / huorfore Agamemnon, var icke saare vel kommen hiem til sine / mens bleff aff Clytemnestra oc Ægisto, forraad oc formyrdit.

Diomedes, bleff forskut aff sine Undersaatter / oc forjagit i Landflyctighed / var nogen tid lang hæderligen antagen hoss Idumeneum, Kongen paa Creta, dode dog paa det sidste i Landflyctighed.

Menelaus, leffde sin tid der effter i foractelse oc fryct / torde effter den Dag / icke lade sig see / i naagen allmindelig forsamling.

Dronning Helena, endog hun bleff tagen til Naade / aff sin forige Herre oc Hoßbonde Kong Menelao, saa ville dog en part Scribentere / hun skal

skal vere hengt vdi it Træ / paa den Øe / Rhodus, oc i saa maade ynckeligen omkommen.

Saa denne Krig / haffuer verit saare bedrøffuelig / saa vel / for de Græker / som de Trojaner: Begyndelsen haffuer verit saare ringe: Fremgangen megit modsommelig oc farlig / oc haffuer tagit en ynckelig oc bedrøffuelig Ende.

Ende paa denne Trojanske Historia.

Prentet i Kiøbenhaffn / hoss Henrich Waldkirch / paa sin egen Bekostning / Oc findis hoss hannem til kiøbs.

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)